Lagrådsremiss

Gränsöverskridande distribution av fonder

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 25 november 2021

Åsa Lindhagen

Brita Hammar
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Lagrådsremissen innehåller förslag till lagändringar med anledning av att det har gjorts ändringar i de EU-direktiv som reglerar fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) och att det har införts en EU-förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Förslagen innebär i huvudsak följande.

- Fondföretag och förvaltningsbolag och AIF-förvaltare som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige ska tillhandahålla funktioner för att bl.a. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna i fondföretaget eller den alternativa investeringsfonden här i landet.
- Fondbolag och AIF-förvaltare ska lämna viss ytterligare information när de bedriver gränsöverskridande verksamhet inom EES.
- När fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare upphör att marknadsföra andelar i företaget eller i en alternativ investeringsfond i Sverige ska de bl.a. lämna ett allmänt erbjudande om inlösen utan avgift av andelar i fonden som innehas av investerare här i landet.
- Det införs en reglering om s.k. sonderande marknadsföring. AIF-förvaltare som har tillstånd som avses i AIFM-direktivet ges möjlighet att pröva intresset hos potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad i ett land inom EES eller som är etablerad i ett land inom EES men ännu inte är anmäld för marknadsföring i det land där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2022 respektive den dag som regeringen bestämmer.

Innehållsförteckning

1 Beslut 6

2 Lagtext 7

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder 7

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 23

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 43

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 50

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 54

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 55

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 58

3 Ärendet och dess beredning 61

4 Berörda regelverk, terminologi och hänvisningsteknik 62

4.1 UCITS-direktivet 62

4.2 AIFM-direktivet 63

4.3 Lagen om värdepappersfonder 64

4.4 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder 65

4.5 EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder och ändringsdirektivet 66

4.6 Terminologi 72

4.7 Hänvisningsteknik 72

5 EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder 73

6 Gränsöverskridande distribution av värdepappersfonder och andra fondföretag 77

6.1 Tillhandahållande av vissa lokala funktioner i värdlandet 77

6.1.1 Ändringsdirektivet 77

6.1.2 Tillhandahållande av vissa lokala funktioner vid verksamhet i Sverige 77

6.2 Underrättelse om gränsöverskridande verksamhet 81
6.2.1 Ändringsdirektivet 81
6.2.2 Ytterligare information i underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring och förvaltning och inrättande av filial i ett annat land inom EES 81
6.2.3 Ändringar i underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring 83
6.2.4 Ändringar i underrättelser om inrättande av filial 87
6.3 Att upphöra med gränsöverskridande marknadsföring 88
6.3.1 Ändringsdirektivet 88
6.3.2 Anmälan om att gränsöverskridande marknadsföring upphör 88
6.3.3 Informationskrav när gränsöverskridande marknadsföring har upphört 93
6.3.4 Ändringar av uppgifter efter det att gränsöverskridande marknadsföring har upphört 97
6.3.5 Finansinspektionens tillsyn över fondföretag som har upphört med marknadsföring i Sverige 98
6.4 Marknadsföringskommunikation och nationella marknadsföringskrav 100
6.4.1 Marknadsföringskommunikation 100
6.4.2 Offentliggörande av nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav 101

7 Gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder 102
7.1 Sonderande marknadsföring 102
7.1.1 Ändringsdirektivet 102
7.1.2 En definition av sonderande marknadsföring 102
7.1.3 Förutsättningar för sonderande marknadsföring 105
7.1.4 Förbud mot att teckna andelar eller aktier vid sonderande marknadsföring och dokumentation av den sonderande marknadsföringen 111
7.1.5 Underrättelse om sonderande marknadsföring 112
7.1.6 Sonderande marknadsföring får bedrivas även av en tredje part 114
7.1.7 Sonderande marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder eller som bedrivs av icke EES-baserade AIF-förvaltare när regelverket för marknadsföring ändras 116

7.2 Tillhandahållande av vissa lokala funktioner i värdlandet 117
7.2.1 Ändringsdirektivet 117
7.2.2 Vissa lokala funktioner ska tillhandahållas vid verksamhet i Sverige 118
7.3 Underrättelser om gränsöverskridande verksamhet 122
7.3.1 Ändringsdirektivet 122
7.3.2 Ytterligare information i underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring 122
7.3.3 Ändringar i underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring 123
7.3.4 Ändringar i underrättelser om gränsöverskridande förvaltning 125
7.4 När gränsöverskridande marknadsföring upphör 127
7.4.1 Ändringsdirektivet 127
7.4.2 Anmälan om att gränsöverskridande marknadsföring upphör 127
7.4.3 Informationskrav när gränsöverskridande marknadsföring har upphört 131
7.4.4 Ändringar av uppgifter efter det att gränsöverskridande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond har upphört 134
7.4.5 Finansinspektionens tillsyn över utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige 136
7.5 Marknadsföringskommunikation och nationella marknadsföringskrav 138
7.6 Icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder 138
7.6.1 Allmänt om reglerna i AIFM-direktivet 138
7.6.2 Ändringar i gällande rätt 139
7.6.3 Ändringar när det har införts marknadsföringspass för icke EES-baserade alternativa investeringsfonder och AIF-förvaltare 142
7.6.4 Ändringar när de nationella ordningarna för marknadsföring för icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder har upphört 144
8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser 145
9 Förslagens konsekvenser 146
10 Författningskommentar 157
10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder 157
10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 171

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 192
10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder..... 198
10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder..... 201
10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 201
10.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder 203
Bilaga 1 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar 205
Bilaga 2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 215
Bilaga 3 Sammanfattning av promemorian 227
Bilaga 4 Promemorians lagförslag..... 228
Bilaga 5 Förteckning över remissinstanserna 286
Bilaga 6 Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160..... 287

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
2. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
3. lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
4. lag om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
5. lag om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
6. lag om ändring i lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
7. lag om ändring i lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder[2]

dels att 1 kap. 6 c–7 §§, 2 kap. 12, 14, 15 och 15 c §§, 4 kap. 20 §, 10 kap. 11 §, 12 kap. 1 a och 10 §§ och 13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 1 kap. 8–9 a §§ och 2 kap. 15 d–15 f §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
6 c §[3]	
Ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond efter tillstånd enligt 6 b § ska *vidta nödvändiga åtgärder för att* här i landet kunna	Ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond efter tillstånd enligt 6 b § ska här i landet *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andelsägarna,	*1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och* göra utbetalningar till andelsägarna,
– lösa in andelar,	*2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,*
– lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla, och	*3.* hantera klagomål*,*
– hantera klagomål.	*4. tillhandahålla den information som förvaltningsbolaget är skyldigt att tillhandahålla,*
	5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt 1–4, och
	6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

[2] Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

[3] Senaste lydelse 2011:882.

	Uppgifterna ska utföras av förvaltningsbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska *1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av förvaltningsbolaget, och* *2. förvaltningsbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.*

6 d §[4]

För den förvaltning av en värdepappersfond som ett förvaltningsbolag utför efter att ha fått tillstånd enligt 6 b § gäller 2 kap. 15 c §, 3 kap., 4 kap. 1–3 och 8–28 §§, 5 kap. 1 och 3–26 §§, 5 a kap., 8 kap. och 9 kap. Det som anges där om fondbolag ska i stället gälla förvaltningsbolaget.	För den förvaltning av en värdepappersfond som ett förvaltningsbolag utför efter att ha fått tillstånd enligt 6 b § gäller 2 kap. 15 c*–15 f §§*, 3 kap., 4 kap. 1–3 och 8–28 §§, 5 kap. 1 och 3–26 §§, 5 a kap., 8 kap. och 9 kap. Det som anges där om fondbolag ska i stället gälla förvaltningsbolaget.

Vid sådan förvaltning som avses i första stycket ska det som anges i 9 kap. 1 § första stycket 1 i stället avse fall när förvaltningsbolagets tillstånd återkallats av behörig myndighet i bolagets hemland eller Finansinspektionen enligt 12 kap. 15 § tredje stycket beslutat att bolaget inte längre får förvalta en värdepappersfond.

7 §[5]

Ett fondföretag som hör hemma inom EES och i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG får marknadsföra andelar i företaget *här i landet* utan tillstånd enligt denna lag. Verksamheten får inledas den dag behörig myndighet i företagets hemland har meddelat företaget att en underrättelse om marknadsföringen lämnats över till Finansinspektionen.	Ett fondföretag som hör hemma inom EES och i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* får marknadsföra andelar i företaget *i Sverige* utan tillstånd enligt denna lag. Verksamheten får inledas den dag behörig myndighet i företagets hemland har meddelat företaget att en underrättelse om marknadsföringen lämnats över till Finansinspektionen.

[4] Senaste lydelse 2019:1218.
[5] Senaste lydelse 2011:882.

Ett fondföretag som driver verksamheten enligt första stycket ska vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna

– göra utbetalningar till andelsägarna,

– lösa in andelar och

– lämna den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Om fondföretaget avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring efter det att verksamheten inletts, ska företaget skriftligen underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs. Fondföretaget ska även underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

Om fondföretaget avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring efter det att verksamheten inletts, ska företaget *minst en månad* innan ändringen genomförs skriftligen underrätta Finansinspektionen. Fondföretaget ska även underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

Om fondföretaget har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att företaget upphör att marknadsföra andelar i Sverige, ska företaget upphöra med alla erbjudanden om eller placeringar av sådana andelar här i landet från och med den dag då anmälan lämnades in.

8 §[6]

Ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar enligt 7 § ska här i landet tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:

1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

3. hantera klagomål,

4. tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i

[6] Tidigare 8 § upphävd genom 2013:563.

hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt 1–4, och

6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Uppgifterna ska utföras av fondföretaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondföretaget, och

2. fondföretaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

9 §[7]

Ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar enligt 7 § får upphöra med marknadsföringen bara om fondföretaget

1. lämnar ett allmänt erbjudande om inlösen utan avgift av andelar i företaget som innehas av investerare här i landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla kända andelsägare,

2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet, och

3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då fondföretaget anmäler till behörig myndighet i hemlandet att marknadsföringen upphör.

Informationen enligt första stycket 1 och 2 ska tydligt beskriva konsekvenserna för andelsägarna

[7] Tidigare 9 § upphävd genom 2013:563.

om de inte godtar erbjudandet om inlösen av andelar.

9 a §

Ett fondföretag som har upphört att i Sverige marknadsföra andelar i företaget enligt 7 § ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Bestämmelserna i 10 kap. 1, 2 och 3 §§ och 12 kap. 17 och 17 a §§ gäller även för ett sådant fondföretag.

2 kap.

12 §[8]

Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att inrätta en filial i ett annat land inom EES, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och vilka tjänster som ska erbjudas, och

2. uppgift om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG i det land där filialen ska inrättas, ska planen också innehålla uppgift om

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* i det land där filialen ska inrättas, ska planen också innehålla uppgift om

1. fondbolagets system för riskhantering, och

2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna

– göra utbetalningar till andelsägarna,

– *lösa in andelar,*

– *lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla, samt*

– hantera klagomål.

2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

c) hantera klagomål*,*

[8] Senaste lydelse 2011:882.

d) tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt a–d, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga myndigheten i fondföretagets hemland.

Uppgifterna ska utföras av fondbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondbolaget, och

2. fondbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

14 §[9]

Om ett fondbolag som avses i 12 § ska ändra något som angetts i fondbolagets underrättelse till Finansinspektionen efter det att filialen inrättats, ska fondbolaget skriftligen underrätta inspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen meddela beslut om det inom *en månad från* det att underrättelsen kom in till inspektionen. Behörig myndighet i det andra landet ska omedelbart underrättas om beslutet.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen meddela beslut *och underrätta fondbolaget* om det inom *15 arbetsdagar efter* det att underrättelsen kom in till inspektionen. Behörig myndighet i det andra landet ska omedelbart underrättas om beslutet.

Vid ändring av investerarskydd som avses i 13 § första stycket ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om ändringen. Detsamma gäller vid ändring av de uppgifter som lämnats i det intyg som avses i 13 § andra stycket.

Om Finansinspektionen ingriper enligt 12 kap. mot ett fondbolag med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får

[9]Senaste lydelse 2011:882.

göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

15 §[10]

Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att erbjuda och tillhandahålla tjänster i ett annat land inom EES utan att inrätta filial där, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om vilka tjänster som ska erbjudas, och

2. uppgift om i vilket land verksamheten ska drivas.

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG i det land där verksamheten ska drivas, ska planen också innehålla uppgift om

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* i det land där verksamheten ska drivas, ska planen också innehålla uppgift om

1. fondbolagets system för riskhantering, och

2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna

2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*

– göra utbetalningar till andelsägarna,

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

– lösa in andelar,

– lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla, och

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

– hantera klagomål.

c) hantera klagomål*,*

d) tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt a–d, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga

[10] Senaste lydelse 2011:882.

myndigheten i fondföretagets hemland.

Uppgifterna ska utföras av fondbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondbolaget, och

2. fondbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

15 c §[11]

Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att marknadsföra andelar i en sådan fond i ett annat land inom EES, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Bestämmelser om vilka uppgifter och handlingar som underrättelsen ska innehålla finns i kommissionens förordning (EU) nr 584/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller den skriftliga anmälans och fondföretagsintygets form och innehåll, elektronisk kommunikation mellan behöriga myndigheter i samband med anmälan, förfaranden för kontroller på plats och utredningar samt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

Underrättelsen ska även innehålla

1. den information som är nödvändig, inbegripet fondbolagets adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela bolaget eventuella avgifter som myndigheten tar ut, och

2. uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 92.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar från det att en fullständig underrättelse togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verk-

Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar från det att en fullständig underrättelse togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verk-

[11] Senaste lydelse 2011:882.

samheten ska drivas. Tillsammans med underrättelsen ska inspektionen även lämna ett intyg om att värdepappersfonden uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG. Finansinspektionen ska meddela fondbolaget när inspektionen lämnar över underrättelsen.

samheten ska drivas. Tillsammans med underrättelsen ska inspektionen även lämna ett intyg om att värdepappersfonden uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, *i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*. Finansinspektionen ska meddela fondbolaget när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Fondbolaget ska offentliggöra de handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

15 d §

Ett fondbolag som avser att ändra något som har angetts i en underrättelse enligt 15 c § efter det att verksamheten inletts, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där verksamheten drivs minst en månad innan ändringen genomförs.

Om en planerad ändring skulle innebära att fondbolaget inte längre uppfyller kraven i denna lag eller andra författningar som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen senast 15 arbetsdagar efter det att en anmälan togs emot besluta att ändringen inte får genomföras. Inspektionen ska utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det andra landet om beslutet.

Om Finansinspektionen ingriper mot ett fondbolag enligt 12 kap. med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där verksamheten drivs om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

15 e §

Ett fondbolag som avser att upphöra med sin marknadsföring enligt 15 c § i ett annat land inom

EES, ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla de uppgifter om fondbolagets erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal som avses i artikel 93a.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten drivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta fondbolaget när anmälan har överlämnats.

15 f §

Om ett fondbolag har upphört att marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring enligt 15 c §.

4 kap.

20 §[12]

Informationsbroschyren, faktabladet, den senaste årsberättelsen och, i förekommande fall, den halvårsredogörelse som publicerats därefter ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar i en värdepappersfond. Denne ska, med undantag för de fall som avses i 9 kap. 18 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, även utan begäran tillhandahållas faktabladet i god tid innan avtal ingås.

Om fondbolaget genom marknadsföring erbjuder allmänheten att köpa andelar i en värdepappersfond, ska det av erbjudandet framgå att det finns ett faktablad och en

Bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en värdepappersfond finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

[12] Senaste lydelse 2019:540.

informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå.	*2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014*.
Om information som anges i 16, 16 a och 28 §§, 5 a kap. 24 § samt *andra stycket denna paragraf* inte lämnas, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.	Om information som anges i 16, 16 a och 28 §§, 5 a kap. 24 § samt *artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156* inte lämnas, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.
Lydelse enligt prop. 2021/22:11	*Föreslagen lydelse*

10 kap.

11 §

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,

	c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156,
c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och	*d*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt	*e*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

12 kap.

1 a §[13]

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,

3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltad värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *6* avseende dessa bestämmelser,	4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *11* avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *15*, *16*, *18* och *19* avseende dessa bestämmelser,	8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *20*, *21*, *23* och *24* avseende dessa bestämmelser,
9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *17* avseende dessa bestämmelser,	9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *22* avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finan-

[13] Senaste lydelse 2021:105.

siering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

10 §[14]

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *26*, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.	Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *31*, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

13 kap.

1 §[15]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. hur ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla information om de uppgifter som avses i 1 kap. 6 c § första stycket och 8 § första stycket,

3. på vilket språk ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla funktionerna i 1 kap. 6 c § första stycket och 8 § första stycket,

4. på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla information enligt 1 kap. 9 § första stycket 1 och 2 och 9 a § första stycket,

[14] Senaste lydelse 2021:105.
[15] Senaste lydelse 2021:105.

5. hur ett fondföretag ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen av andelar i företaget enligt 1 kap. 9 § första stycket 2,

6. hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag som har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar i företaget ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet information enligt 1 kap. 9 a § första stycket,

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § *tredje* stycket,

6. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

7. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

8. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,

9. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

10. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

12. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,

7. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

8. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

9. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

10. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § *fjärde* stycket,

11. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

12. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

13. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,

14. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

15. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

17. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

18. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,

14. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

16. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

17. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

18. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

19. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

20. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

21. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

22. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

23. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

24. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

25. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

26. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

27. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

19. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,

20. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

21. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

22. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

23. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

24. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

25. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

26. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

27. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

28. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

29. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

30. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

31. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

32. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2022.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 1 kap. 11 §, 4 kap. 2 §, 5 kap. 2, 6 och 11 §§, 6 kap. 3 och 6 §§, 10 kap. 3 §, 13 kap. 15 § och 15 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 15 nya paragrafer, 4 kap. 5 a–5 d §§, 5 kap. 2 a, 2 b och 7 a–7 c §§, 6 kap. 2 a–2 d, 5 a och 5 b §§, och närmast före 4 kap. 5 a §, 5 kap. 2 b och 7a §§ och 6 kap. 2 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
11 §[2]	
I denna lag betyder	
1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,	
2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *2014/65/EU*,	2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *(EU) 2019/2034*,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	
4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,	
5. *etablerad*:	
a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,	
b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,	
c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

[2] Senaste lydelse 2017:701.

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltad alternativ investeringsfond genom lån av kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012*, i den ursprungliga lydelsen*,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn*, i den ursprungliga lydelsen*,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag* och *dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. <u>sonderande marknadsföring</u>: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en svensk eller utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en EES-baserad alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

23. specialfond: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,	*24.* specialfond: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,
24. specialföretag för värdepapperisering: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som *avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 24/2009 av den 19 december 2008 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella företag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner, i den ursprungliga lydelsen*, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,	*25.* specialföretag för värdepapperisering: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i *artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner*, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,
25. startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,	*26.* startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
26. särskild vinstandel: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och	*27.* särskild vinstandel: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och
27. värdepappersfond: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.	*28.* värdepappersfond: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

4 kap.

2 §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,

2. fonden tillämpar principen om riskspridning,

3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,

4. AIF-förvaltaren *vidtar nödvändiga åtgärder för att* här i landet *kunna*	4. AIF-förvaltaren här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,	*a) behandla order om att teckna, återköpa eller lösa in andelar eller*

aktier och göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,

– *lösa in andelar eller aktier, och*

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och om betalning för återköp eller inlösen av andelar eller aktier,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden,

– *lämna* den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

d) tillhandahålla den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, gäller dessutom 3 § första stycket 1, 3 och 4 samt andra stycket.

Sonderande marknadsföring till professionella investerare av EES-baserade alternativa investeringsfonder

5 a §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara om den information som presen-

teras för potentiella professionella investerare

1. inte är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,

2. inte utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, och

3. inte utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

5 b §

En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring enligt 5 a § ska säkerställa att

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen,

2. investerare som kontaktas bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i Sverige, och

3. den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen, eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

5 c §

En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring enligt 5 a § skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,

2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och

3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

5 d §

En AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 5 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till

1. ett värdepappersföretag med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

2. ett kreditinstitut med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, i

lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

4. en AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § denna lag eller en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, eller

5. ett anknutet ombud som avses i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelserna i 5 b och 5 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

5 kap.

2 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, förvalta en specialfond.

Tillstånd ges i form av godkännande av specialfondens fondbestämmelser. Tillstånd får ges bara om

1. Finansinspektionen från behörig myndighet i förvaltarens hemland har tagit emot en underrättelse om den planerade verksamheten samt ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. förvaltarens verksamhetstillstånd omfattar förvaltning av en alternativ investeringsfond av motsvarande slag som den specialfond som ska förvaltas här i landet,

3. förvaltaren har en rättslig struktur som motsvarar ett aktiebolag, och

4. *AIF-förvaltaren vidtar nödvändiga åtgärder för att* här i landet *kunna*

– göra utbetalningar till andelsägarna,

– lösa in andelar, och

4. *förvaltaren* här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna

kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i specialfonden i Sverige,

– *lämna* den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla.

d) i övrigt tillhandahålla investerare den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Vid prövningen enligt andra stycket ska 4 kap. 9 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder tillämpas. Det som anges där om fondbolag ska i stället avse AIF-förvaltare.

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt andra stycket får marknadsföra andelar i specialfonden till professionella och icke-professionella investerare i Sverige.

2 a §

Uppgifterna i 2 § andra stycket 4 ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av dessa uppgifter ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Sonderande marknadsföring till professionella investerare av EES-baserade alternativa investeringsfonder

2 b §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.

6 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare inte är EES-baserad, gäller dessutom 5 § andra och tredje styckena.

Upphörande av marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond

7 a §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond enligt 3 § får upphöra med marknadsföringen bara om förvaltaren

1. lämnar ett allmänt erbjudande om att utan avgift återköpa eller lösa in andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden som innehas av investerare här i landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla kända andels- eller aktieägare,

2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet, och

3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då AIF-förvaltaren anmäler till behörig myndighet i

hemlandet att marknadsföringen upphör.

Första stycket 1 gäller inte för slutna alternativa investeringsfonder och fonder som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

7 b §

En AIF-förvaltare som har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet enligt 7 a § får från och med den dagen inte längre i Sverige erbjuda eller placera andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan.

Under en period på 36 månader från dagen för anmälan enligt 7 a § får AIF-förvaltaren inte bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan, eller av liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer.

7 c §

En AIF-förvaltare som har upphört att i Sverige marknadsföra en alternativ investeringsfond enligt 3 § ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet den information som förvaltaren enligt reglerna i hemlandet är skyldig att tillhandahålla.

Bestämmelserna i 13 kap. 6 § och 14 kap. 19 § gäller även för en sådan AIF-förvaltare.

11 §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs, utöver det som anges i 10 §, att

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket och *AIF-förvaltaren* driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket och *förvaltaren*

a) här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som

tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen, och

b) driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

2. andelarna eller aktier i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

6 kap.

Sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES

2 a §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare uppfyller villkoren i 4 kap. 5 a §.

2 b §

En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring enligt 2 a § ska säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i det landet. AIF-förvaltaren ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen, eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i det landet.

2 c §

En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att den har inlett sonderande marknadsföring enligt 2 a § skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla

1. de uppgifter som anges i 4 kap. 5 c §, och

2. uppgift om i vilka länder inom EES den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta behörig myndighet i de länder där AIF-förvaltaren har inlett den sonderande marknadsföringen. Finansinspektionen ska på begäran lämna ytterligare information om den sonderande marknadsföringen till behörig myndighet i de länderna.

2 d §

En AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 2 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till den som hör till någon av de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § första stycket.

Bestämmelserna i 2 b och 2 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att

bedriva den sonderande marknadsföringen.

3 §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES, ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten inleds. Underrättelsen ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,
3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,
4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om den marknadsförda fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond,
5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §, *och*
6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare.

5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §,
6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare*, och*
7. den information som är nödvändig, inbegripet AIF-förvaltarens adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska bedrivas ska kunna fakturera eller meddela förvaltaren eventuella avgifter som myndigheten tar ut.

Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden till icke-professionella investerare, ska underrättelsen även innehålla uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

5 a §

En AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES enligt 3 §, ska anmäla sin avsikt att upphöra med

marknadsföringen i det landet till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla de uppgifter om AIF-förvaltarens erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal som avses i artikel 32a.1 första stycket i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten bedrivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren när anmälan har överlämnats.

5 b §

Om en AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES efter en anmälan enligt 5 a §, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring enligt 3 §.

6 §

En AIF-förvaltare som avser att göra en väsentlig ändring av något som har angetts i en underrättelse enligt 1 eller 3 § efter det att verksamheten har inletts, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen senast en månad innan ändringen genomförs. Om det är fråga om en redan genomförd, oplanerad ändring, ska dock en anmälan göras omedelbart efter en sådan ändring.

Om Finansinspektionen finner att en ändring är godtagbar, ska inspektionen *utan dröjsmål* informera behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om ändringen.

Om Finansinspektionen finner att en ändring är godtagbar, ska inspektionen informera behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om ändringen. *Informationen ska lämnas utan onödigt dröjsmål när det gäller en ändring i en underrättelse enligt 1 §, och senast inom en månad när det gäller en*

	ändring i en underrättelse enligt 3 §.
Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen *utan dröjsmål* underrätta förvaltaren om detta.	Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen *inom 15 arbetsdagar efter det att anmälan kom in till inspektionen* underrätta förvaltaren om detta. *Om det gäller en ändring i en underrättelse enligt 3 §, ska Finansinspektionen även underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om att ändringen inte får göras.*
I 14 kap. *finns bestämmelser om ingripanden* mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig ändring *i strid med denna paragraf*.	*Om Finansinspektionen ingriper enligt* 14 kap. mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig ändring*, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om de åtgärder som inspektionen vidtagit*.

10 kap.

3 §[3]

Informationsbroschyren och faktabladet ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige. Köparen ska, med undantag för de fall som avses i 9 kap. 18 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, även utan begäran tillhandahållas faktabladet i god tid innan avtal ingås.

Om AIF-förvaltaren genom marknadsföring erbjuder allmänheten att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i första stycket, ska det av erbjudandet framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå.	*Bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en alternativ investeringsfond finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.*
Om information inte tillhandahålls i enlighet med 2 och 16 §§ *samt* första *och andra styckena* denna paragraf, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i	Om information inte tillhandahålls i enlighet med 2 och 16 §§*,* första *stycket* denna paragraf *och artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156*, ska *även* marknads-

[3] Senaste lydelse 2019:541.

29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

föringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

Lydelse enligt prop. 2021/22:11

Föreslagen lydelse

13 kap.

15 §

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och
5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,

f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och

g) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156,

g) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och

h) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
15 kap.	
2 §[4]	
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om	
1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,	
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,	
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,	
	4. hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifter enligt 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § första stycket och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,
	5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,
	6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,
	7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring enligt 5 kap. 7 a § första stycket 2,
	8. hur medel för distanskommunikation får användas när en AIF-förvaltare som efter en anmälan enligt 5 kap. 7 a § har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet information enligt 5 kap. 7 c § första stycket,

[4] Senaste lydelse 2021:107.

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det

system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,	system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,
18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,	*23*. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,
19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,	*24*. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,
20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,	*25*. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,
21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,	*26*. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,
22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,	*27*. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,
23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt	*28*. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt
24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.	*29*. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2022.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 1 kap. 11 §, 5 kap. 2 b § och rubriken närmast före 5 kap. 2 b § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 4 kap. 7 a § och 5 kap. 9 a–9 d §§, och närmast före 4 kap. 7 a § och 5 kap. 9 a § nya rubriker av följande lydelse.

Lydelse enligt förslaget i avsnitt 2.2 *Föreslagen lydelse*

1 kap.

11 §

I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltad alternativ investeringsfond genom lån av kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag* och *dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en *svensk eller utländsk EES-baserad* AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en *EES-baserad* alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. *specialfond*: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och

28. *värdepappersfond*: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4 kap.
	Sonderande marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder samt vissa matarfonder
	7 a § *En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i 5 a §.* *För den sonderande marknadsföringen ska 5 b–5 d §§ tillämpas.*
Lydelse enligt förslaget i avsnitt 2.2	*Föreslagen lydelse*
	5 kap.
Sonderande marknadsföring till professionella investerare av EES-baserade alternativa investeringsfonder	*Sonderande marknadsföring till professionella investerare*
	2 b §
En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en *EES-baserad* alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.	En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.
Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Sonderande marknadsföring till professionella investerare
	9 a § *En icke EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt referensland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt*

denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.

Om Sverige är AIF-förvaltarens referensland, ska förvaltaren

1. inom två veckor efter det att förvaltaren har inlett den sonderande marknadsföringen skriftligen underrätta Finansinspektionen, och

2. tillämpa bestämmelserna i 9 b–9 d §§.

Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,

2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och

3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

9 b §

Sonderande marknadsföring enligt 9 a § får, när Sverige är AIF-förvaltarens referensland, bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare

1. inte är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,

2. inte utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, och

3. inte utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana

dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

9 c §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland och bedriver sonderande marknadsföring enligt 9 a § ska säkerställa att

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, och

2. investerare som kontaktas bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i Sverige.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen, eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

9 d §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 9 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till den som hör till någon av de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § första stycket.

Bestämmelserna i 9 b och 9 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 2 § och 5 kap. 6, 11 och 18 §§ lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2014:797) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2014:797	*Föreslagen lydelse*
	4 kap.
	2 §
En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om	
1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,	
2. fonden tillämpar principen om riskspridning,	
3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,	
4. AIF-förvaltaren *vidtar nödvändiga åtgärder för att* här i landet *kunna*	4. AIF-förvaltaren här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,	*a) behandla order om att teckna, återköpa eller lösa in andelar eller aktier och* göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,
– lösa in andelar eller aktier, och	*b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och om betalning för återköp eller inlösen av andelar eller aktier,*
	c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden,
– *lämna* den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och	*d) tillhandahålla* den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och
	e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och
5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.	
	Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de

uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

5 kap.

6 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

11 §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för*

kommunikation med Finansinspektionen, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och

3. förvaltaren

a) uppfyller kraven som anges i 10 § och driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

b) får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt 10 g, 10 h, 10 i eller 10 j §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

18 §

En underrättelse om marknadsföring enligt 16 eller 17 § ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,

2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,

3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,

4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om marknadsföringen avser en matarfond till en alternativ investeringsfond,

5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §, *och*

6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare.

5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §,

6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare*, och*

7. den information som är nödvändig, inbegripet AIF-förvaltarens adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela förvaltaren eventuella avgifter som myndigheten tar ut.

Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden till icke-professionella investerare, ska underrättelsen även innehålla uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 6 kap. 5 och 6 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 6 kap. 5 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om att förvaltaren får börja marknadsföra den alternativa investeringsfonden i värdlandet samt informera myndigheten och berörda behöriga myndigheter om inspektionen finner att en ändring som avses i 6 kap. 6 § är godtagbar och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre marknadsförs eller att ytterligare alternativa investeringsfonder kommer att marknadsföras.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2014:798) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2014:798	*Föreslagen lydelse*
5 kap.	
11 §	
En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att	
1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller	1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller
2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och	
3. förvaltaren får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt denna lag.	
	För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:109	*Föreslagen lydelse*

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifter enligt 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § första stycket och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra

med marknadsföring enligt 5 kap. 7 a § första stycket 2,

8. hur medel för distanskommunikation får användas när en AIF-förvaltare som efter en anmälan enligt 5 kap. 7 a § har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet information enligt 5 kap. 7 c § första stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information

och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:110	*Föreslagen lydelse*

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

4. hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifter enligt 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § första stycket och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra

med marknadsföring enligt 5 kap. 7 a § första stycket 2,

8. hur medel för distanskommunikation får användas när en AIF-förvaltare som efter en anmälan enligt 5 kap. 7 a § har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet information enligt 5 kap. 7 c § första stycket,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information

och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar (ändringsdirektivet) är ett resultat av kommissionens initiativ inom ramen för den s.k. kapitalmarknadsunionen som syftar till att stärka EU:s inre marknad. Medlemsstaterna ska genomföra direktivet senast den 2 augusti 2021 och tillämpa de nationella bestämmelserna fr.o.m. det datumet. Ändringsdirektivet finns i *bilaga 1*. Ändringsdirektivet kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014, kallad EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Förordningen ska tillämpas fr.o.m. den 1 augusti 2019. De bestämmelser som riktar sig till fondförvaltare ska dock tillämpas fr.o.m. den 2 augusti 2021. EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder finns i *bilaga 2*.

Under förhandlingarna om de båda EU-rättsakterna har en faktapromemoria upprättats och överlämnats till riksdagen (2017/18:FPM62).

I ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), kallat UCITS-direktivet, och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, kallat AIFM-direktivet.

I promemorian Gränsöverskridande distribution av fonder, som har tagits fram inom Finansdepartementet, finns förslag till de lagstiftningsåtgärder som bör vidtas med anledning av ändringsdirektivet och EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. I huvudsak föreslås att ändringsdirektivet ska genomföras i svensk rätt genom ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

En sammanfattning av promemorian Gränsöverskridande distribution av fonder finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats.

En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga på regeringens webbplats (www.regeringen.se) och i Finansdepartementet (Fi2021/02505). I *bilaga 6* finns en uppställning som visar vilka bestämmelser som i svensk rätt genomför ändringsdirektivet.

I lagrådsremissen behandlas promemorians förslag.

4 Berörda regelverk, terminologi och hänvisningsteknik

4.1 UCITS-direktivet

Termen UCITS är en förkortning av den engelska benämningen Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities. Termen infördes genom rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). Direktivet avsåg att harmonisera reglerna för öppna fondföretag som gör kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper med kapital från allmänheten och tillämpar principen om riskspridning.

1985 års UCITS-direktiv ersattes senare av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). Det direktivet brukar ibland benämnas UCITS IV-direktivet och stämmer i många delar helt överens med 1985 års direktiv. Vissa ändringar gjordes i UCITS IV-direktivet genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU av den 23 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser fondföretag när det gäller förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner. Direktivet från 2014 benämns ibland UCITS V-direktivet. UCITS-direktivet innehåller grundläggande regler för fondföretag och förvaltningsbolag som agerar på fondföretagets vägnar. I UCITS-direktivet ställs bl.a. krav på tillstånd för fondföretaget och förvaltningsbolaget, krav på information till andelsägarna och vissa krav som rör placeringarna av fondmedel. Vidare ställs krav på att fondföretagets tillgångar förvaras hos ett särskilt förvaringsinstitut som ska utöva viss kontroll över förvaltningsbolags och fondföretags agerande.

I UCITS-direktivet gäller principen om hemmedlemsstatstillsyn, vilket innebär att tillsynen över ett fondföretag i huvudsak är något som den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat ansvarar för. Det gäller även när ett fondföretag tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat. Ett fondföretag som bedriver verksamhet genom en filial i en värdmedlemsstat ska följa värdmedlemsstatens bestämmelser när det gäller uppförande och hemmedlemsstatens reglering när det gäller bl.a. bildande och drift. För tillsynen över uppförandet i värdmedlemsstaten ansvarar behörig myndighet i värdmedlemsstaten.

UCITS-regelverket syftar till ett gott konsumentskydd för andelsägare i fondföretag. De fondföretag som uppfyller kraven i direktivet får fritt marknadsföras och distribuera andelarna inom EU och i de länder som omfattas av EES-avtalet. Genom ändringsdirektivet har det gjorts vissa ändringar i UCITS-direktivet när det gäller regler för marknadsföring och distribution av andelar i fondföretag (se avsnitt 4.5). Vidare har vissa regler om marknadsföringskommunikation som tidigare funnits i UCITS-direktivet ersatts av bestämmelser i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

4.2 AIFM-direktivet

AIFM-direktivet antogs 2011 och reglerar juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder. I direktivet benämns sådana förvaltare AIF-förvaltare. Genom AIFM-direktivet infördes en harmoniserad EU-rättslig reglering av AIF-förvaltare. Alternativa investeringsfonder definieras i direktivet som ett företag för kollektiva investeringar, inbegripet dess delfonder, som tar emot kapital från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare, och som inte omfattas av UCITS-direktivet.

AIFM-direktivet är tillämpligt på alla AIF-förvaltare oavsett de förvaltade alternativa investeringsfondernas struktur och rättsliga form. Direktivet reglerar förvaltarna och bara i begränsad utsträckning fonderna, som kan vara bildade på kontraktsrättslig eller associationsrättslig grund, genom trustlagstiftning eller på annat sätt. Av de företag för kollektiva investeringar som förekommer på den svenska marknaden träffas vissa nationellt reglerade fonder (specialfonder) av definitionen av alternativa investeringsfonder. Andra fonder som förekommer i Sverige och som omfattas av direktivets definition är dock inte föremål för någon särskild reglering på fondnivå. Det rör sig främst om olika typer av slutna fonder, såsom riskkapitalfonder, fastighetsfonder och infrastrukturfonder. Innan AIFM-direktivet genomfördes i svensk rätt fanns det inte något svenskt regelverk som omfattade alla de former av förvaltare som regleras i det direktivet.

Motivet bakom AIFM-direktivet kan sammanfattas som ett behov av ett harmoniserat regelverk för att förbättra förutsättningarna för övervakning av fondförvaltare vars verksamhet på olika sätt befaras kunna orsaka risker i det finansiella systemet. Direktivet innehåller därför regler som ska göra det möjligt för medlemsstaternas tillsynsmyndigheter att identifiera, övervaka och vid behov bemöta systemrisker samt till andra behöriga myndigheter, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, Esma, och Europeiska systemrisknämnden, ESRB (European Systemic Risk Board) vidarefordra information om användandet av finansiell hävstång. Vidare fanns ett behov av att öka den offentliga insynen i och inflytande över fonder som agerar på marknaden för företagskontroll, s.k. riskkapitalfonder. Därtill fanns en vilja att skapa en inre marknad för AIF-förvaltare. AIF-förvaltare får genom AIFM-direktivet motsvarande möjlighet att marknadsföra EU-baserade alternativa investeringsfonder inom EU som förvaltningsbolag får marknadsföra fondföretag (UCITS-fonder). AIFM-direktivet innebär dock att denna möjlighet gäller i fråga om EU-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av EU-baserade alternativa investeringsfonder till professionella investerare. Respektive medlemsstat reglerar vad som gäller för marknadsföring till icke-professionella investerare inom den egna medlemsstaten. Direktivet anger dock vissa minimiregler som ska gälla om medlemsstaten tillåter sådan marknadsföring.

AIFM-direktivet innebär som ett första steg en harmonisering av regelverket för EU-baserade AIF-förvaltare och marknadsföring av EU-baserade alternativa investeringsfonder till professionella investerare. För icke EU-baserade AIF-förvaltare och marknadsföring av icke EU-baserade alternativa investeringsfonder gäller inte reglerna om marknadsförings-

pass utan minimiregler som medlemsstaterna måste ställa upp i det nationella regelverket för sådana förvaltare och fonder. I direktivet finns emellertid även harmoniserade regler och marknadsföringspass för icke EU-baserade AIF-förvaltare och marknadsföring av icke EU-baserade alternativa investeringsfonder, men de reglerna ska börja tillämpas först när kommissionen har antagit en delegerad akt om det.

Ändringsdirektivet innehåller nya och ändrade regler i AIFM-direktivet om gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder (se avsnitt 4.5). Vidare har regler om marknadsföringskommunikation i AIFM-direktivet ersatts av bestämmelser i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

4.3 Lagen om värdepappersfonder

Sedan början på 1990-talet är den svenska lagstiftningen på fondområdet harmoniserad med UCITS-direktivet. I samband med att Sverige ingick EES-avtalet anpassades den svenska lagstiftningen om värdepappersfonder till UCITS-direktivet genom lagen (1990:1114) om värdepappersfonder. Den lagen ersattes i april 2004 av lagen (2004:46) om investeringsfonder som har ändrats vid flera tillfällen, främst i samband med ändringar på EU-nivå (se t.ex. prop. 2002/03:150, prop. 2010/11:135 och prop. 2015/16:170). Omfattande ändringar i lagen gjordes även i samband med AIFM-direktivet genomfördes i svensk rätt (se prop. 2012/13:155). Vid det tillfället ändrades lagens rubrik till lagen om värdepappersfonder med anledning av att nationella bestämmelser om specialfonder, för att anpassas till AIFM-direktivet, fördes över till lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Förutom bestämmelser som genomför UCITS-direktivet innehåller lagen om värdepappersfonder också vissa nationella bestämmelser som gäller bara i fråga om svenska fonder och fondbolag.

I lagen om värdepappersfonder används termen värdepappersfond för det som i UCITS-direktivet kallas fondföretag. I lagen används termen fondföretag bara för utländska motsvarigheter till svenska värdepappersfonder. Termen värdepappersfond används alltså bara för svenska fonder. På motsvarande sätt betecknar termen fondbolag ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd av Finansinspektionen att driva fondverksamhet, medan ett förvaltningsbolag är ett utländskt bolag som har fått motsvarande tillstånd i sin hemmedlemsstat.

De svenska värdepappersfonderna är inte självständiga rättssubjekt utan bildade på kontraktsrättslig grund. Värdepappersfonden kan inte förvärva rättigheter eller ta på sig skyldigheter. Ett fondbolag som uteslutande ska handla i andelsägarnas gemensamma intresse ansvarar för förvaltningen och företräder andelsägarna i alla frågor som rör värdepappersfonden. Bara fondbolag, och förvaltningsbolag som är etablerade inom EES och i sitt hemland har det tillstånd som avses i UCITS-direktivet, får förvalta värdepappersfonder.

Värdepappersfonder vänder sig till allmänheten och hushållens sparande i värdepappersfonder är stort. Att värdepappersfonder är en sparandeprodukt för konsumenter med stort skyddsbehov är en av utgångs-

punkterna för bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder. Bestämmelserna är dock utformade för att skydda samtliga andelsägare, oavsett om de är konsumenter eller näringsidkare. Krav om hur ett fondbolag ska vara organiserat och hur medel i en värdepappersfond får placeras är exempel på skyddsregler. Att tillgångarna i fonden ska hållas åtskilda och förvaras av ett förvaringsinstitut är ett annat exempel. Vidare finns det långtgående krav på information till andelsägare. Finansinspektionen har tillsyn över svenska fondbolag och förvaringsinstitut samt över utländska fondföretag som marknadsförs i Sverige. Lagen om värdepappersfonder innehåller även bestämmelser om fondbolags gränsöverskridande verksamhet inom EES och fondföretags verksamhet i Sverige. Det är i dessa delar som det i denna lagrådsremiss föreslås ändringar.

4.4 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder trädde i kraft den 22 juli 2013 och genomför AIFM-direktivet i svensk rätt (prop. 2012/13:155). Av lagen följer att en AIF-förvaltare är en juridisk person, vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder. Med förvaltning av en alternativ investeringsfond avses att, i förhållande till fonden, utföra åtminstone portföljförvaltning eller riskhantering. Portföljförvaltning innebär att fatta och genomföra investeringsbeslut för fondens räkning och riskhantering innebär att hantera de risker som uppstår i förvaltningen. En alternativ investeringsfond ska ha en AIF-förvaltare som ansvarar för att kraven i lagen och andra författningar som reglerar verksamheten uppfylls. Det är möjligt för en juridisk person att vara både alternativ investeringsfond och AIF-förvaltare (en intern AIF-förvaltare är en internt förvaltad alternativ investeringsfond).

En alternativ investeringsfond är ett företag som har bildats för kollektiva investeringar och som tar emot kapital från ett antal investerare för att investera i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare, och som inte kräver auktorisation enligt UCITS-direktivet. Begreppet företag har här en vidare innebörd än i andra sammanhang. Eftersom en alternativ investeringsfond kan vara bildad på kontraktsrättslig grund krävs inte att det rör sig om en juridisk person. Definitionen av alternativ investeringsfond omfattar – utöver specialfonder – fonder som inte omfattas av lagen om värdepappersfonder, exempelvis riskkapitalfonder, fastighetsfonder eller råvarufonder.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller krav om hur en AIF-förvaltare ska vara organiserad såsom verksamhets- och kapitalkrav. Även om alternativa investeringsfonder främst riktar sig till professionella investerare innehåller lagen vissa investerarskyddsregler såsom krav på information till investerare och att tillgångarna i fonden ska hållas åtskilda av ett förvaringsinstitut. För specialfonder och andra alternativa investeringsfonder som får marknadsföras till icke-professionella investerare är konsumentskyddsreglerna mer långtgående än för övriga alternativa investeringsfonder.

En EES-baserad AIF-förvaltare får med stöd av sitt tillstånd i hemlandet enligt AIFM-direktivet förvalta EES-baserade alternativa investeringsfonder och marknadsföra andelar i sådana fonder till professionella investerare även i andra länder inom EES. Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller även bestämmelser om svenska AIF-förvaltares verksamhet i andra länder inom EES och utländska AIF-förvaltares verksamhet i Sverige. Lagen innehåller också bestämmelser om marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder i Sverige och icke EES-baserade AIF-förvaltares verksamhet här i landet som träder i kraft först den dag då regeringen bestämmer. Det är i huvudsak i ovan angivna delar som det i denna lagrådsremiss föreslås ändringar och nya bestämmelser.

4.5 EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder och ändringsdirektivet

EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder

EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder och ändringsdirektivet, se nedan, antogs den 20 juni 2019. Förordningen syftar till att fastställa enhetliga regler om offentliggörandet av nationella bestämmelser om marknadsföringskrav för företag för kollektiva investeringar och om marknadsföringskommunikation riktad till investerare, liksom gemensamma principer för avgifter som tas ut av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i samband med deras gränsöverskridande verksamhet (artikel 1). Den innehåller också bestämmelser om att det ska inrättas en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av företag för kollektiva investeringar.

Förordningen ska tillämpas på AIF-förvaltare som är auktoriserade enligt AIFM-direktivet, förvaltningsbolag för fondföretag (benämns fondbolag i svensk rätt när det är svenska bolag), förvaltare av godkända riskkapitalfonder enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EuVECA-förvaltare) och förvaltare av godkända fonder för socialt företagande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF-förvaltare) (artiklarna 2 och 3).

I förordningen finns bestämmelser om krav för marknadsföringskommunikation. De fondförvaltare som omfattas av förordningen ska bl.a. säkerställa att all marknadsföringskommunikation som riktas till investerare är identifierbar som sådan och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond eller andelar i ett fondföretag på ett lika klart och tydligt sätt och att all information som ingår i marknadsföringskommunikationen är rättvisande, tydlig och inte vilseledande (artikel 4.1). Senast den 2 augusti 2021 ska Esma utfärda riktlinjer om tillämpningen av kraven på marknadsföringskommunikation, med beaktande av det faktum att marknadsföringskommunikationen kan ske online (artikel 4.6).

Bestämmelserna i förordningen är kopplade till de regler om information som finns i AIFM-direktivet och UCITS-direktivet. De fondförvaltare som

omfattas av förordningen ska t.ex. säkerställa att marknadsföringskommunikation som innehåller specifik information om en alternativ investeringsfond eller ett fondföretag inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som ska lämnas till eller göras tillgänglig för investerare enligt AIFM-direktivet eller UCITS-direktivet (artikel 4.2–4.5). Vissa av de krav som enligt förordningen gäller för förvaltningsbolag för fondföretag ska även tillämpas på alternativa investeringsfonder som offentliggör prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, kallad EU:s prospektförordning, eller i enlighet med nationell rätt, eller som tillämpar regler på formatet och innehållet i den basfakta för investerare som avses i UCITS-direktivet (benämns faktablad i lagen om värdepappersfonder) (artikel 4.3 i förordningen).

Enligt förordningen ska behöriga myndigheter på sina webbplatser offentliggöra fullständig information om tillämpliga nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskraven för alternativa investeringsfonder och fondföretag, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar (artikel 5.1). De ska även till Esma överlämna uppgifter om länkar till de webbplatser där den informationen offentliggörs (artikel 5.2). Kommissionen ska, efter förslag från Esma, anta tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifterna (artikel 5.3). Sådana bestämmelser finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/955 av den 27 maj 2021 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 vad gäller formulär, mallar, förfaranden och tekniska arrangemang för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter avseende regler och avgifter för marknadsföring samt fastställande av de uppgifter som ska lämnas för inrättande och underhåll av den centrala databasen för gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder och fondföretag, och av formulären, mallarna och förfarandena för att lämna sådana uppgifter. Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra en central databas över sammanfattningarna samt länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser (artikel 6).

I förordningen finns även bestämmelser om förhandskontroll av marknadsföringskommunikation (artikel 7). De behöriga myndigheterna får begära att i förväg bli underrättade om den marknadsföringskommunikation som förvaltningsbolag för fondföretag avser att direkt eller indirekt använda gentemot investerarna, om syftet bara är att kontrollera överensstämmelsen med förordningen och med nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav (artikel 7.1). Ett krav på underrättelse i förväg ska dock inte utgöra ett förhandsvillkor för marknadsföring av andelar i fondföretag och ska inte ingå i det anmälningsförfarande som avses i UCITS-direktivet. När en behörig myndighet begär underrättelser i förväg om marknadsföringskommunikation, ska den inom tio arbetsdagar efter det att marknadsföringskommunikationen tagits emot, informera förvaltningsbolaget om eventuella begäranden om ändringar av marknadsföringskommunikationen. Underrättelser i förväg

som kan krävas systematiskt eller i enlighet med andra kontrollmetoder ska inte påverka tillsynsbefogenheter för att kontrollera marknadsföringskommunikation i efterhand. Behöriga myndigheter som begär att bli underrättade i förväg om marknadsföringskommunikation ska införa och tillämpa, och på sina webbplatser offentliggöra, förfaranden för sådana underrättelser i förväg (artikel 7.2). De interna reglerna och förfarandena ska säkerställa transparent och icke-diskriminerande behandling av alla fondföretag, oavsett i vilken medlemsstat de är auktoriserade. Om AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare eller EuSEF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare, ska dessa bestämmelser i förordningen även tillämpas på dem (artikel 7.3).

Senast den 31 mars 2021 och därefter vartannat år ska behöriga myndigheter lämna information till Esma bl.a. om antalet ansökningar om ändringar av marknadsföringskommunikation som gjorts på grundval av en förhandskontroll och en beskrivning av de vanligaste överträdelserna av de krav på marknadsföringskommunikation som gäller enligt förordningen (artikel 8.1). Senast den 30 juni 2021 och därefter vartannat år ska Esma lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en översikt över de marknadsföringskrav som gäller i alla medlemsstater och en analys av effekterna av nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskommunikation (artikel 8.2).

Om avgifter tas ut av behöriga myndigheter när de utför sina uppgifter avseende gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare, EuSEF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag, ska sådana avgifter vara förenliga med de totala kostnader som hänför sig till den behöriga myndighetens utövande av sina uppgifter (artikel 9.1). De behöriga myndigheterna ska skicka en faktura, en individuell betalningsbegäran eller en betalningsinstruktion, samt tydligt fastställer betalningsmedel och förfallodag, till den adress som fondförvaltaren har angett (artikel 9.2). Senast den 2 februari 2020 ska de behöriga myndigheterna på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad information som anger avgifterna, eller i tillämpliga fall de beräkningsmetoder som används för avgifterna, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar (artikel 10.1). De behöriga myndigheterna ska meddela Esma länkar till webbplatserna där informationen offentliggörs (artikel 10.2). Kommissionen ska, efter förslag från Esma, anta tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifterna enligt denna artikel (artikel 10.3). Se ovan om kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/955. Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser (artikel 11.1). Esma ska även utforma och på sin webbplats tillgängliggöra ett interaktivt verktyg som ska vara allmänt åtkomligt som ett minimum på minst ett språk som är brukligt inom internationella finanskretsar, med en vägledande beräkning av avgifterna (artikel 11.2).

Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av alternativa investeringsfonder och fondföretag som är allmänt tillgänglig på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar (artikel 12.1). En gång i

kvartalet ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten meddela Esma den information som är nödvändig för att upprätta och underhålla databasen (artikel 13.1). Esma ska inrätta en anmälningsportal där varje behörig myndighet ska ladda upp alla handlingar (artikel 13.2). Kommissionen ska, efter förslag från Esma, anta tekniska genomförandestandarder för att fastställa vilka uppgifter som ska lämnas samt formulär, mallar och förfaranden för kommunikation av de uppgifter från de behöriga myndigheternas sida och de tekniska arrangemang som krävs för att anmälningsportalen ska fungera (artikel 13.3).

Behöriga myndigheter ska ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter enligt förordningen (artikel 14.1). De behöriga myndigheternas befogenheter enligt UCITS-direktivet och AIFM-direktivet samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, inbegripet de befogenheter som avser sanktioner eller andra åtgärder, ska också utövas med avseende på de förvaltare som avses i förordningen (artikel 14).

I förordningen (artikel 15) görs även ändringar i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 345/2013 och (EU) nr 346/2013 som innebär att det också i de förordningarna införs bestämmelser om sonderande marknadsföring, som motsvarar de regler som genom ändringsdirektivet har införts i AIFM-direktivet (artiklarna 4.1 aea och 30a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.1 och 2.2 i ändringsdirektivet).

I förordningen görs också ändringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) när det gäller vissa datum som anges i den förordningen, bl.a. om när bestämmelser i den förordningen ska tillämpas på (artikel 16).

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen på grundval av ett offentligt samråd, och mot bakgrund av diskussioner med Esma och behöriga myndigheter, genomföra en utvärdering av tillämpningen av förordningen (artikel 18 första stycket).

Senast den 2 augusti 2021 ska kommissionen, på grundval av samråd med behöriga myndigheter, Esma och andra berörda intressenter, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet bl.a. om kundinitierade kontakter (eng. reverse solicitation) och efterfrågan på investerarens eget initiativ, med angivande av omfattningen av denna form av teckning av fonder, dess geografiska spridning, inbegripet i tredjeländer, och dess inverkan på passordningen (artikel 18 andra stycket).

Förordningen ska tillämpas fr.o.m. den 1 augusti 2019 (artikel 19). Flera bestämmelser (artiklarna 4.1–4.5, 5.1 och 5.2, 15 och 16) ska dock tillämpas fr.o.m. den 2 augusti 2021.

Ändringsdirektivet

Ändringsdirektivet kompletterar EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder och tillsammans ska förordningen och direktivet leda till ytterligare samordning av villkoren för fondförvaltare som är verksamma på den inre marknaden och till underlättad för gränsöver-

skridande distribution av de fonder som de förvaltar (skäl 2 i direktivet). Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i både UCITS-direktivet och AIFM-direktivet.

UCITS-direktivet

I UCITS-direktivet har reglerna om marknadskommunikation tagits bort och följdändringar gjorts med anledning av det (artiklarna 77, 91.3 och 95.1 i UCITS-direktivet, artikel 1.2, 1.3 och 1.7 i ändringsdirektivet). För marknadskommunikation gäller i stället bestämmelserna i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (se ovan).

Det har även gjorts några mindre ändringar i reglerna om bl.a. underrättelser mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater och den anmälan som ska lämnas till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om ett fondföretag avser att marknadsföra sina andelar i an annan medlemsstat än hemmedlemsstaten (artiklarna 17.8 och 93 i UCITS-direktivet, artikel 1.1 och 1.5 i ändringsdirektivet).

Reglerna om de funktioner som ett fondföretag ska ha i varje medlemsstat där det har för avsikt att marknadsföra sina andelar har ändrats så att de krav som ska gälla anges mer utförligt och detaljerat (artikel 92 i UCITS-direktivet, artikel 1.4 i ändringsdirektivet).

I direktivet har det även införts helt nya regler om åtgärder som ett fondföretag ska vidta om det avser att upphöra med att marknadsföra sina andelar i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten (artikel 93a i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet). De innebär bl.a. att ett allmänt erbjudande ska lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i fondföretaget som innehas av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via finansiella intermediärer (mellanhänder), individuellt till alla investerare i den medlemsstaten vilkas identitet är känd.

AIFM-direktivet

I AIFM-direktivet har det införts regler om s.k. sonderande marknadsföring (artiklarna 4.1 aea och 30a i AIFM-direktivet, artikel 2.1 och 2.2 i ändringsdirektivet). Det som avses är när en AIF-förvaltare prövar potentiella investerares intresse för investeringsstrategier eller investeringsidéer, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller, om den är etablerad, ännu inte får marknadsföras i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte. I direktivet ställs det upp krav bl.a. på den information och de handlingar som en AIF-förvaltare tillhandahåller vid sonderande marknadsföring och på att förvaltaren, när den har inlett sonderande marknadsföring, ska informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Det har gjorts några mindre ändringar i regler om åtgärder som den behöriga myndigheten i en AIF-förvaltares hemmedlemsstat ska vidta om en av en AIF-förvaltare planerad ändring innebär att förvaltarens förvaltning av en alternativ investeringsfond inte längre skulle vara förenlig med AIFM-direktivet, eller att förvaltaren i övrigt inte längre skulle följa

direktivet (artiklarna 32.7 och 33.6 i AIFM-direktivet, artikel 2.1 och 2.5 i ändringsdirektivet).

I direktivet har det även införts helt nya regler om åtgärder som en AIF-förvaltare ska vidta om den avser att upphöra med marknadsföring av en alternativ investeringsfond i en annan medlemsstat än förvaltarens hemmedlemsstat (artikel 32a i AIFM-direktivet, artikel 2.4 i ändringsdirektivet). De innebär bl.a. att ett allmänt erbjudande ska lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i den alternativa investeringsfonden som innehas av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via finansiella intermediärer (mellanhänder), individuellt till alla investerare i den medlemsstaten vilkas identitet är känd.

Det har också införts helt nya regler om funktioner som en AIF-förvaltare ska ha i varje medlemsstat där förvaltaren har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare (artikel 43a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet).

I reglerna om den information som en AIF-förvaltare ska tillhandahålla om den avser att marknadsföra en alternativ investeringsfond i en annan medlemsstat än förvaltarens hemmedlemsstat har det gjorts några tillägg, bl.a. om att uppgift även ska lämnas om de funktioner som krävs om en alternativ investeringsfond marknadsförs till icke-professionella investerare (bilaga IV till AIFM-direktivet, artikel 1.8 i ändringsdirektivet).

I direktivet har det även införts nya regler om utvärdering av passförfarandet i direktivet (artikel 69a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.7 i ändringsdirektivet). De innebär att innan de delegerade akter som kommissionen ska anta (artikel 67.6) träder i kraft, om att reglerna om marknadsföringspass för EU-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av icke EU-baserade alternativa investeringsfonder och icke EU-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av alternativa investeringsfonder (artiklarna 35 och 37–41) ska börja tillämpas, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av resultatet av en utvärdering av det passförfarande som fastställs i direktivet, inbegripet en utvidgning av detta system till icke EU-baserade AIF-förvaltare. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Ändringsdirektivet i övrigt

Medlemsstaterna ska enligt ändringsdirektivet senast den 2 augusti 2021 anta och offentliggöra de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och de ska tillämpa dessa bestämmelser fr.o.m. den 2 augusti 2021 (artikel 3).

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen på grundval av ett offentligt samråd, och mot bakgrund av diskussioner med Esma och behöriga myndigheter, genomföra en utvärdering av tillämpningen av direktivet (artikel 4). Senast den 2 augusti 2025 ska kommissionen lägga fram en rapport om det.

Senast den 2 augusti 2023 ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av bl.a. fördelarna med en harmonisering av de bestämmelser som är tillämpliga på sådana förvaltningsbolag för fondföretag som prövar investerares intresse för en viss investeringsidé eller investerings-

strategi, och huruvida ändringar av UCITS-direktivet är nödvändiga för det ändamålet (artikel 5).

4.6 Terminologi

I svenska rätt används termen värdepappersfond för det som i UCITS-direktivet kallas fondföretag när det är fråga om en svensk fond (se avsnitt 4.3). Termen fondföretag används bara för utländska motsvarigheter till svenska värdepappersfonder. På motsvarande sätt betecknar termen fondbolag ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd av Finansinspektionen att driva fondverksamhet, medan ett förvaltningsbolag är ett utländskt bolag som har fått motsvarande tillstånd i sitt hemland. I lagrådsremissen används termerna fondföretag och förvaltningsbolag när det redogörs för innehållet i EU-rättsakter och den terminologi som beskrivs ovan när det är fråga om svensk rätt.

I den svenska språkversionen av AIFM-direktivet används termen AIF-fond (se artikel 4.1 a), som är en förkortning av uttrycket ”alternativ investeringsfond”. I lagrådsremissen används genomgående uttrycket alternativ investeringsfond.

En närliggande fråga är användningen av termerna EU och EES. AIFM-direktivet är enligt EES-avtalet tillämpligt även i de länder inom EES som inte är medlemmar i EU. Rätten att driva verksamhet över gränserna m.m. gäller således även AIF-förvaltare i länder inom EES som inte är medlemsstater i EU. Det är dock EU som är utgångspunkten i EU-rättsakter. Detta får till följd att benämningar och definitioner i direktivet innehåller termen EU i stället för EES. En AIF-förvaltare med hemvist i en medlemsstat kallas t.ex. EU-baserad AIF-förvaltare, inte EES-baserad. I lagrådsremissen används därför termer såsom EU, EU-baserad och medlemsstat när det redogörs för innehållet i EU-rättsakter och termer såsom EES, EES-baserad och land inom EES när det är fråga om svensk rätt.

4.7 Hänvisningsteknik

Regeringens förslag: Hänvisningar till EU-förordningar i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Hänvisningar till EU-direktiv i de bestämmelser som föreslås ska vara statiska, dvs. avse direktivet i en viss angiven lydelse, om de ger lagtexten ett materiellt innehåll och i övrigt vara dynamiska.

Befintliga statiska hänvisningar till EU-förordningar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska göras dynamiska.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk

hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder är direkt tillämplig i medlemsstaterna. De ändringar i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som föreslås i denna lagrådsremiss innefattar hänvisningar till bestämmelser i förordningen. För att eventuella ändringar i förordningen ska få omedelbart genomslag i lagarna är det lämpligt att hänvisningar till förordningen görs dynamiska. Det är också den hänvisningsteknik som regeringen ofta har använt i senare propositioner (se t.ex. prop. 2016/17:22 s. 95–97, prop. 2018/19:83 s. 54 f. och prop. 2020/21:173 s. 130 f.). Motsvarande bör även gälla för hänvisningar till andra EU-förordningar i de bestämmelser som föreslås i lagrådsremissen. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns det sedan tidigare vissa statiska hänvisningar till EU-förordningar (1 kap. 11 §). Av de skäl som anges ovan bör även dessa hänvisningar göras dynamiska.

När det gäller hänvisningar till EU-direktiv används däremot alltid en statisk hänvisningsteknik förutom i sådana fall då hänvisningen inte ger den svenska författningstexten materiellt innehåll, såsom rena upplysningsbestämmelser där hänvisningarna normalt är dynamiska. Det saknas anledning att frångå denna praxis. Hänvisningar till UCITS-direktivet, AIFM-direktivet och andra EU-direktiv i de bestämmelser som föreslås i denna lagrådsremiss bör därför som huvudregel vara statiska.

5 EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder

Regeringens förslag: Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som står under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om värdepappersfonder ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Detsamma ska gälla för AIF-förvaltare som står under tillsyn enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Regeringens bedömning: EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder kräver i övrigt inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt ska inte inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Det är bara när svensk rätt kan anses strida mot förordningen eller när det i förord-

ningen föreskrivs en skyldighet eller möjlighet att vidta lagstiftningsåtgärder på det nationella planet eller när det behövs andra nationella åtgärder till stöd för förordningens syfte som ändringar i svensk rätt aktualiseras.

Som redovisas i avsnitt 4.5 innehåller EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder enhetliga bestämmelser för hur medlemsstaterna ska offentliggöra marknadsföringskrav för företag för kollektiva investeringar och marknadsföringskommunikation som riktar sig till investerare. Syftet är att förbättra effektiviteten på marknaden. I förordningen finns också gemensamma principer för avgifter för fondförvaltares verksamhet över gränserna och ett förslag om en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av investeringsfonder (se avsnitt 4.5).

Enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder ska behöriga myndigheter ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter enligt förordningen (artikel 14.1). Behörig myndighet enligt EU-förordningen följer av definitionerna i UCITS-direktivet (artikel 2.1 h) och AIFM-direktivet (artikel 4.1 f och h) (artikel 3 e i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder).

Tillsyn enligt EU-förordningen

Enligt lagen om värdepappersfonder utövar Finansinspektionen tillsyn över fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut (10 kap. 1 § första stycket). För fondbolag och svenska förvaringsinstitut omfattar tillsynen att verksamheten drivs enligt den lagen, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet (10 kap. 1 § andra stycket). Även tillsynen för förvaltningsbolag och fondföretag (dvs. utländska motsvarigheter till fondbolag och värdepappersfonder som hör hemma i andra länder inom EES) samt förvaringsinstitut som driver verksamhet från Sverige omfattar att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige (10 kap. 1 § tredje stycket). Finansinspektionens tillsyn omfattar således enligt gällande rätt att verksamheten drivs inte bara enligt lagen om värdepappersfonder, utan också enligt andra författningar som reglerar de berörda företagens verksamhet. Detta inbegriper EU-förordningar såsom EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (jfr prop. 2012/13:155 s. 383). Enligt samma lag har Finansinspektionen en rad tillsyns- och utredningsbefogenheter (se 10–12 kap.).

Enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utövar Finansinspektionen tillsyn över AIF-förvaltare som har tillstånd eller är registrerade enligt den lagen och över förvaringsinstitut (13 kap. 1 §). För svenska AIF-förvaltare och svenska förvaringsinstitut omfattar tillsynen att verksamheten drivs enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet (13 kap. 1 § andra stycket samma

lag). För AIF-förvaltare och förvaringsinstitut som driver verksamhet från filial i Sverige eller marknadsför eller förvaltar alternativa investeringsfonder i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige samt, när en specialfond förvaltas, även det som anges i fondbestämmelserna (13 kap. 1 § tredje stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Finansinspektionens tillsyn omfattar således enligt gällande rätt att verksamheten drivs inte bara enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan också enligt andra författningar som reglerar det berörda företagets verksamhet. Som konstateras ovan inbegriper det EU-förordningar. Finansinspektionens tillsyn över de aktörer som omfattas av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder omfattar således även att EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder följs. Enligt samma lag har Finansinspektionen en rad tillsyns- och utredningsbefogenheter (se 13 och 14 kap.).

Av redogörelsen ovan framgår att Finansinspektionens möjlighet att övervaka att de aktörer som omfattas av lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder uppfyller kraven i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Finansinspektionen har även de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs. EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder kräver därmed inte någon lagstiftningsåtgärd i denna del.

Avgifter för Finansinspektionens verksamhet enligt EU-förordningen

Enligt lagen om värdepappersfonder ska fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag betala en årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt den lagen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131 av den 14 juni 2017 om penningmarknadsfonder (EU:s förordning om penningmarknadsfonder) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn samt för Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna (10 kap. 11 § första stycket).

Finansinspektionen får även ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt lagen om värdepappersfonder och EU:s förordning om penningmarknadsfonder (10 kap. 11 § andra stycket).

Även enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får Finansinspektionen ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt den lagen, EU:s förordning om riskkapitalfonder, EU:s förordning om fonder för socialt företagande, EU:s förordning om långsiktiga investeringsfonder och EU:s förordning om penningmarknadsfonder (13 kap. 15 § första stycket). AIF-förvaltare ska även betala en årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och nyss nämnda EU-förordningar, samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna (13 kap. 15 § andra stycket). Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt EU:s förordning om

långsiktiga investeringsfonder och EU:s förordning om penningmarknadsfonder (13 kap. 15 § tredje stycket).

Finansinspektionen har tillsyn över att EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder följs (se ovan). Den grundläggande principen när det gäller finansiering av Finansinspektionens verksamhet är att det är de som står under tillsyn som bekostar verksamheten. EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder bör därför läggas till i den uppräkning av EU-rättsakter som i dag finns i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller årlig avgift till Finansinspektionen. När det gäller utländska AIF-förvaltare är de AIF-förvaltare som har tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skyldiga att betala en årlig avgift (13 kap. 15 § tredje stycket jämförd med 1 §). Det behöver därför inte anges särskilt att skyldigheten att betala årlig avgift för Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder även gäller för vissa utländska AIF-förvaltare.

EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder innehåller inte några bestämmelser som medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt den förordningen. Det behöver därför inte göras några tillägg i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller avgifter för prövning av ärenden.

I lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns det bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter (13 kap. 1 § 27 lagen om värdepappersfonder och 15 kap. 2 § 23 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Dessa bemyndiganden omfattar även de avgifter som föreslås när det gäller Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Övrigt om EU-förordningen

Frågan om marknadsföringskommunikation behandlas i avsnitten 6.4 och 7.5. EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder kräver i övrigt inte någon lagstiftningsåtgärd.

6 Gränsöverskridande distribution av värdepappersfonder och andra fondföretag

6.1 Tillhandahållande av vissa lokala funktioner i värdlandet

6.1.1 Ändringsdirektivet

Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i reglerna i UCITS-direktivet om tillhandahållande av lokala funktioner till investerare vid marknadsföring av andelar i fondföretag i andra medlemsstater än där företagen är etablerade (artikel 1.4 i ändringsdirektivet, artikel 92 i UCITS-direktivet). Enligt skälen i ändringsdirektivet har de tidigare reglerna i UCITS-direktivet visat sig vara betungande och de har inte tillämpats på det sätt som avsetts. Det har bedömts nödvändigt att ta bort kravet på lokal fysisk närvaro för tillhandahållande av lokala funktioner och närmare ange vilka krav som gäller för att tillhandahålla dessa funktioner till icke-professionella investerare (skäl 5).

6.1.2 Tillhandahållande av vissa lokala funktioner vid verksamhet i Sverige

Regeringens förslag: Ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar i företaget, ska här i landet tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:

1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,
2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,
3. hantera klagomål,
4. tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,
5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och
6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Uppgifterna ska utföras av fondföretaget själv eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondföretaget, och
2. fondföretaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Motsvarande krav ska gälla förvaltningsbolag som efter tillstånd från Finansinspektionen förvaltar en värdepappersfond.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om

1. hur fondföretaget eller förvaltningsbolaget ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna, och
2. på vilket språk fondföretaget eller förvaltningsbolaget ska tillhandahålla dessa funktioner.

Promemorians förslag överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorians förslag anges att de funktioner som ett förvaltningsbolag ska tillhandahålla här i landet för att utföra uppgifter ska lämna information som bolaget är skyldigt att lämna enligt reglerna i hemlandet.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att det bör förtydligas om uppdragsavtal med en tredje part om att utföra vissa uppgifter anses vara en sådan tjänst som innebär en skyldighet för fondbolaget att anmäla avtalet till inspektionen. *Fondbolagens förening* anser att passusen ”enligt reglerna i hemlandet” bör utgå när det gäller den information som fondföretaget är skyldigt att tillhandahålla när det rör sig om en svensk fond. *Sveriges advokatsamfund* efterfrågar ytterligare förtydliganden och konkretisering när det gäller vad kraven på att tillhandahålla funktioner här i landet innebär för fondföretag som avser att marknadsföra andelar i Sverige.

Skälen för regeringens förslag: Enligt de hittillsvarande reglerna i UCITS-direktivet ska fondföretag, i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller i den medlemsstat där deras andelar marknadsförs, vidta erforderliga åtgärder för att i den medlemsstaten kunna göra utbetalningar till andelsägarna, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut den information som fondföretagen är skyldiga att tillhandahålla (artikel 92). Motsvarande skyldighet gäller även för förvaltningsbolag (artikel 15).

Ändringsdirektivet syftar till att modernisera regelverket i denna del och förtydliga de krav som gäller för att tillhandahålla lokala funktioner till investerare (skäl 5). Enligt de ändringar som har gjorts genom ändringsdirektivet gäller numera att fondföretag, i varje medlemsstat där de har för avsikt att marknadsföra sina andelar, ska tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter (artikel 92 i UCITS-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.4 i ändringsdirektivet):

– behandla tecknings-, återköps- och inlösenorder och göra vissa andra utbetalningar (artikel 92.1 a),
– tillhandahålla investerare information om hur dessa order kan göras och hur återköp och inlösen betalas (artikel 92.1 b),
– hantera klagomål (artikel 92.1 c),
– tillhandahålla basfakta, prospekt, årsberättelse och halvårsredogörelse för att investerare ska kunna konsultera dem och ta kopior (artikel 92.1 d),
– tillhandahålla relevant information om de uppgifter som funktionerna utför via ett varaktigt medium (artikel 92.1 e), och
– fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna (artikel 92.1 f).

Medlemsstaterna får inte kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten eller att det utser en tredje part för att utföra uppgifterna (artikel 92.2 i UCITS-direktivet). Funktionerna för att utföra uppgifterna ska tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de

officiella språken i den medlemsstat där fondföretaget marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten (artikel 92.3 första stycket a). Funktionerna ska tillhandahållas av fondföretaget självt, en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om uppgifterna utförs av en tredje part, ska utnämnandet av denna tredje part dokumenteras genom ett skriftligt avtal som anger vilka av uppgifterna som inte utförs av fondföretaget och att den tredje parten ska erhålla alla relevanta uppgifter och handlingar från fondföretaget (artikel 92.3 första stycket b och andra stycket).

De hittillsvarande reglerna om lokala funktioner i UCITS-direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om värdepappersfonder. Enligt lagen om värdepappersfonder ska fondföretag som omfattas av UCITS-direktivet och avser att marknadsföra andelar i företaget i Sverige, vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andelsägarna, lösa in andelar, och lämna den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla (1 kap. 7 § andra stycket). Av förordningen (2013:588) om värdepappersfonder följer att Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett sådant fondföretag ska vidta (18 § 4). Ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond ska också vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andelsägarna, lösa in andelar och lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla (1 kap. 6 c § lagen om värdepappersfonder).

Ändringarna i reglerna om lokala funktioner i UCITS-direktivet bör genomföras i svensk rätt genom ändringar i lagen om värdepappersfonder och gälla för fondföretag som avser att gränsöverskrida från ett annat land inom EES och marknadsföra sina andelar i Sverige och för förvaltningsbolag som förvaltar värdepappersfonder. När det gäller marknadsföring av andelar i värdepappersfonder i ett annat land inom EES regleras lokala funktioner i föreskrifter i det landet.

Sveriges advokatsamfund efterfrågar förtydliganden om de funktioner som ett fondföretag ska tillhandahålla för att utföra olika uppgifter i ett värdland. Regeringen konstaterar att efter de ändringar som har gjorts genom ändringsdirektivet, ställer UCITS-direktivet upp ett förbud för medlemsstaterna att kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i ett värdland. Enligt direktivet krävs dock att vissa uppgifter ska kunna utföras i värdlandet, vilket kan underlätta för både investerare och behörig myndighet i det landet. Vilka uppgifter som ska utföras och av vem de ska utföras regleras i direktivet. I direktivet regleras det dock inte närmare hur uppgifterna ska utföras, utan det är något som enligt regeringens uppfattning bör överlämnas till rättstillämpningen (se motsvarande bedömning i fråga om AIF-förvaltare i avsnitt 7.2.2). När det gäller språk följer det dock av direktivet att de, oavsett om de tillhandahålls elektroniskt eller på annat sätt, ska tillhandahålls på det officiella språket eller ett av de officiella språken i värdlandet eller på ett språk som godkänts av behörig myndighet i det landet.

Finansinspektionen anser att det bör förtydligas om huruvida ett uppdragsavtal med en tredje part om att utföra uppgifter som ett fondföretag genom lokala funktioner ska tillhandahålla i en värdmedlemsstat enligt de nya regler som har införts i UCITS-direktivet ska anses vara en

sådan tjänst som innebär en skyldighet för ett fondbolag att anmäla ett sådant avtal till inspektionen. Dessa nya regler i direktivet riktar sig till fondföretaget, dvs. till värdepappersfonden när det är fråga om en svensk fond, och ställer inte upp något krav på att fondföretaget särskilt ska underrätta behörig myndighet i hemmedlemsstaten om ett sådant uppdrag. Information om de funktioner som fondföretaget ska tillhandahålla i en värdmedlemsstat ska dock ingå i den underrättelse som ska lämnas till behörig myndighet i hemmedlemsstaten inför det att andelarna får börja marknadsföras i värdmedlemsstaten (artikel 93.1 tredje stycket, se artikel 1.5 i ändringsdirektivet). I UCITS-direktivet finns det regler om när förvaltningsbolag, dvs. ett fondbolag när det är fråga om ett svenskt bolag, delegerar uppgifter till en tredje part (artikel 13). Dessa regler har emellertid inte ändrats genom ändringsdirektivet. Reglerna i UCITS-direktivet har i detta avseende genomförts i svensk rätt bl.a. i motsvarande bestämmelser om uppdragsavtal i lagen om värdepappersfonder (4 kap. 4–7 §§). Av dessa bestämmelser följer att ett fondbolag som avser uppdra åt någon annan att för bolagets räkning förvalta en värdepappersfond eller ett fondföretag eller sköta därmed sammanhängande administration ska anmäla detta till Finansinspektionen. Regeringen har tidigare gjort bedömningen att det inte finns anledning att kräva att uppdragsavtal som gäller distribution av fondandelar ska ges in till Finansinspektionen (se prop. 2010/11:135 s. 263 f.). Det finns inte skäl för att göra någon annan bedömning än den som gjorts tidigare. De lokala funktioner som det nu är fråga om bör när det gäller ett fondbolag kunna anses som ett led i distributionen av fondandelarna. Det bör därmed inte finnas någon skyldighet för ett fondbolag att underrätta Finansinspektionen när en tredje part har fått i uppdrag att tillhandahålla sådana lokala funktioner.

Fondbolagens förening anser att i promemorians lagförslag bör passusen ”enligt reglerna i hemlandet” utgå när det gäller den information som ett förvaltningsbolag är skyldigt att tillhandahålla genom lokala funktioner i Sverige när det är fråga om förvaltning av en värdepappersfond. Den information som avses gäller bl.a. värdepappersfonden. För en sådan fond gäller svenska bestämmelser om information. När det i promemorians förslag formuleras som att förvaltningsbolaget ska tillhandahålla den information som bolaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla kan det därmed skapa oklarhet om vad som gäller i fråga om informationen om fonden. Regeringen instämmer därför med Fondbolagens förening att passusen ”enligt reglerna i hemlandet” bör utgå. När det gäller ett fondföretag ska motsvarande information lämnas i enlighet med reglerna i fondföretagets hemland.

Som nämns ovan ska fondföretag tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför genom ett varaktigt medium. Med varaktigt medium avses enligt UCITS-direktivet varje medel som gör det möjligt för en investerare att bevara information, som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen (artikel 2.1 m). Definitionen i direktivet har genomförts i svensk rätt genom en motsvarande definition i Finansinspektionens föreskrifter (1 kap. 9 § 33 Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2013:9] om värdepappersfonder). Det är lämpligt att kravet på

tillhandahållande av den aktuella informationen genom ett varaktigt medium införs i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det är även lämpligt att det språk på vilka dessa uppgifter ska tillhandahållas regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela sådana föreskrifter.

6.2 Underrättelse om gränsöverskridande verksamhet

6.2.1 Ändringsdirektivet

Enligt UCITS-direktivet ska en fondförvaltare som vill driva verksamhet över gränserna underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat, vilken i sin tur ska överlämna underrättelsen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där verksamheten ska drivas (värdmedlemsstat). Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i reglerna i UCITS-direktivet om anmälan vid gränsöverskridande verksamhet. Det har gjorts dels tillägg beträffande vilken information som ska lämnas till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten innan marknadsföring får ske i en annan medlemsstat, dels justeringar i reglerna om ändring av någon uppgift som har angetts i en anmälan om gränsöverskridande marknadsföring och förvaltning.

6.2.2 Ytterligare information i underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring och förvaltning och inrättande av filial i ett annat land inom EES

Regeringens förslag: Om ett fondbolag avser att marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES, ska bolagets underrättelse till Finansinspektionen innehålla

1. den information som är nödvändig, inbegripet bolagets adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela bolaget eventuella avgifter som myndigheten tar ut, och
2. uppgift om de funktioner som bolaget ska tillhandahålla för att driva verksamheten i det landet.

Motsvarande krav ska gälla för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond.

Om ett fondbolag avser att inrätta en filial i ett annat land inom EES och där erbjuda tjänster som innefattar förvaltning av ett fondföretag i det landet, ska fondbolagets underrättelse till Finansinspektionen innehålla en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna tillhandahålla de funktioner som bolaget ska tillhandahålla för driva verksamheten i det landet.

Motsvarande krav ska gälla för ett fondbolag som avser att förvalta ett fondföretag i ett annat land inom EES utan att inrätta filial där.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring

Enligt de ändringar i UCITS-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet ska ytterligare information lämnas till den behöriga myndigheten i ett fondföretags hemmedlemsstat innan marknadsföring av andelar i företaget får ske i en annan medlemsstat (artikel 93.1 tredje stycket i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.5 a i ändringsdirektivet). Den skriftliga underrättelsen ska, utöver det som följer av gällande rätt, även innehålla den information som är nödvändig, inbegripet adressen, för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan tillämpa, samt uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 92.1 i UCITS-direktivet. De funktioner som avses behandlas i avsnitt 6.1.

Enligt hittillsvarande regler i UCITS-direktivet ska underrättelsen innehålla information om de åtgärder som har vidtagits för marknadsföringen av fondandelarna i värdlandet och i förekommande fall, uppgift om vilka andelsklasser som ska marknadsföras (se artikel 93.1 andra stycket). Till underrättelsen ska fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, prospekt och om det är lämpligt även års- eller halvårsrapport bifogas. Vidare ska basfakta för investerare bifogas (artikel 93.2 i UCITS-direktivet).

De nu aktuella reglerna i UCITS-direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (1 kap. 6 d § och 2 kap. 15 c §) och Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder (3 kap. 4 och 5 §§). Det som i UCITS-direktivet benämns prospekt och basfakta för investerare benämns i svensk rätt informationsbroschyr och faktablad (se 4 kap. 15 och 16 a §§ lagen om värdepappersfonder). Enligt svenskt rätt är det fondbolaget eller förvaltningsbolaget som förvaltar värdepappersfonden och inte fonden som är den som är skyldig att underrätta Finansinspektionen om andelarna i fonden avses bli marknadsförda i ett annat land inom EES. Skälet för det är att en värdepappersfond inte kan förvärva rättigheter eller ta på sig skyldigheter (se 4 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder). Detta beror på att värdepappersfonder är kontraktsrättsliga fonder och därmed inte är självständiga rättssubjekt.

Motsvarande ändringar som har gjorts i UCITS-direktivet genom ändringsdirektivet bör göras i lagen om värdepappersfonder. Ändringarna i lagen bör avse vilken information som ska ingå i underrättelsen till Finansinspektionen när ett fondbolag eller förvaltningsbolag avser att marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES. I fråga om fondföretag som avser att marknadsföra andelar i Sverige regleras innehållet i underrättelsen till den behöriga myndigheten i företagets hemland (jfr 1 kap. 7 §).

Underrättelse om inrättande av filial i ett annat land inom EES

Enligt UCITS-direktivet ska varje förvaltningsbolag som har för avsikt att etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium för att bedriva den verksamhet som det har auktoriserats för anmäla detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat (artikel 17.1). Anmälan ska innehålla en verksamhetsplan som, för det fall förvaltningsbolaget avser att förvalta ett fondföretag i det land där filialen ska inrättas, beskriver de förfaranden och arrangemang som gjorts för att säkerställa att förvaltningsbolaget kan utföra de åtgärder som avses i artikel 92 (artikel 17.2 b och artikel 15 första stycket). Artikel 92 behandlas i avsnitt 6.1.2.

Reglerna i UCITS-direktivet har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (2 kap. 12 §). Dessa bestämmelser bör ändras så att de motsvarar de nya reglerna om lokala funktioner i UCITS-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet (se avsnitt 6.1).

Underrättelse om förvaltning av ett fondföretag i ett annat land inom EES

Enligt UCITS-direktivet ska även ett förvaltningsbolag som för första gången önskar bedriva verksamhet inom en annan medlemsstats territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster lämna vissa uppgifter till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat (artikel 18.1). Förvaltningsbolaget ska bl.a. lämna in en verksamhetsplan som beskriver de förfaranden och arrangemang som gjorts för att säkerställa att förvaltningsbolaget kan utföra de åtgärder som avses i artikel 92 (artikel 18.1 b och artikel 15 första stycket). Reglerna motsvarar alltså de som gäller för ett förvaltningsbolag som avser förvalta ett fondföretag i ett annat land inom EES genom att etablera en filial i det landet.

Reglerna i UCITS-direktivet har även i detta avseende genomförts i svensk rätt genom bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (2 kap. 15 §). Dessa bestämmelser bör ändras så att de motsvarar de nya reglerna om lokala funktioner i UCITS-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet.

6.2.3 Ändringar i underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring

Regeringens förslag: Om ett fondföretag avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring i Sverige efter det att verksamheten inletts, ska företaget minst en månad innan ändringen genomförs skriftligen underrätta Finansinspektionen.

Ett fondbolag eller förvaltningsbolag som avser att ändra något som har angetts i en underrättelse om marknadsföring av en värdepappersfond i ett annat land inom EES efter det att marknadsföringen har påbörjats, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där verksamheten bedrivs senast en månad innan ändringen genomförs.

Om en planerad ändring skulle innebära att fondbolaget eller förvaltningsbolaget inte längre uppfyller kraven i lagen om värdepappers-

fonder eller andra författningar som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen senast 15 arbetsdagar efter det att en anmälan togs emot besluta att ändringen inte får genomföras. Inspektionen ska även utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det andra landet om beslutet.

Om Finansinspektionen ingriper mot ett fondbolag eller förvaltningsbolag med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där verksamheten drivs om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

Regeringens bedömning: De nya regler i UCITS-direktivet som innebär att Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder, inklusive förbjuda marknadsföring, om ett fondbolag eller förvaltningsbolag har genomfört en ändring som innebär att bolaget inte längre uppfyller kraven som reglerar verksamheten, tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Sveriges advokatsamfund* anser att det bör förtydligas om huruvida fondbolag och fondföretag ska underrätta Finansinspektionen om varje ändring av de uppgifter som angetts i en underrättelse och om detta inbegriper ändringar i bilagorna till underrättelsen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt de ändringar i UCITS-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet ska en ändring av något som angetts i en underrättelse om marknadsföring av ett fondföretag efter det att verksamheten inletts, skriftligen anmälas till de behöriga myndigheterna i både fondföretagets hemmedlemsstat och värdmedlemsstat minst en månad innan ändringen verkställs (artikel 93.8 första stycket i UCITS-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.5 b i ändringsdirektivet).

Om en sådan ändring skulle leda till att fondföretaget inte längre följer UCITS-direktivet, ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av informationen underrätta fondföretaget om att ändringen inte får genomföras. I så fall ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat om detta (artikel 93.8 andra stycket i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.5 b i ändringsdirektivet). Om ändringen genomförs efter det att de behöriga myndigheterna underrättats, och om ändringen leder till att fondföretaget inte längre följer UCITS-direktivet, ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat vidta alla vederbörliga åtgärder i enlighet med artikel 98 i UCITS-direktivet, inklusive att vid behov förbjuda marknadsföring av fondföretaget. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat om de åtgärder som vidtagits (artikel 93.8 tredje stycket i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.5 b i ändringsdirektivet).

Enligt den tidigare lydelsen av UCITS-direktivet är fondföretags skyldighet att meddela om ändringar i underrättelsen om marknadsföring begränsad till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och det anges inte någon tidsfrist inom vilken det ska ske (artikel 93.8). Det finns inte heller någon motsvarighet i den tidigare lydelsen av UCITS-direktivet till förfarandet vid ändring i underrättelsen som medför att fondföretaget inte längre följer direktivet.

Reglerna i den tidigare lydelsen av UCITS-direktivet har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (1 kap. 7 § tredje stycket och 2 kap. 15 c §) och Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder (3 kap. 4 och 5 §§).

De ovan redovisade nya reglerna som har införts i UCITS-direktivet bör genomföras i svensk rätt genom att det görs motsvarande tillägg i bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder.

De nya bestämmelserna om ändring i en underrättelse bör avse dels fondföretag som avser att marknadsföra andelar i Sverige, dels fondbolag eller förvaltningsbolag som avser att marknadsföra andelar i en värdepappersfond ett annat land inom EES.

Sveriges advokatsamfund efterfrågar förtydliganden när det gäller vad som ska anses innebära en ändring av något som angetts i en underrättelse och om detta inbegriper varje ändring och ändringar i bilagorna till underrättelsen. Ett fondföretag är enligt gällande rätt skyldigt att skriftligen underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs, om företaget avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring i Sverige efter det att verksamheten inletts (1 kap. 7 § tredje stycket första meningen lagen om värdepappersfonder). Fondföretaget ska även underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen (1 kap. 7 § tredje stycket andra meningen). Genom de nya krav som har införts i UCITS-direktivet tillkommer, utöver en tidsfrist på minst en månad för en underrättelse innan en sådan ändring i underrättelsen som nämns ovan genomförs, krav på att även behörig myndighet i fondföretagets hemmedlemsstat ska underrättas (artikel 93.8 första stycket). Ovan föreslås att de kraven ska införas i svensk rätt även när det gäller fondbolag som avser marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES, dvs. när det är Sverige som är hemland. Något krav på fondbolag att, på motsvarande sätt som anges ovan för fondföretag, ska underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen finns inte i gällande svensk rätt. Sådana underrättelser ska enligt UCITS-direktivet nämligen göras till behörig myndighet i värdmedlemsstaten (se artikel 93.7 tredje meningen). Vad underrättelsen i sig ska innehålla följer enligt gällande rätt av lag, kommissionens förordning (EU) nr 584/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller den skriftliga anmälans och fondföretagsintygets form och innehåll, elektronisk kommunikation mellan behöriga myndigheter i samband med anmälan, förfaranden för kontroller på plats och utredningar samt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder (se 2 kap. 15 c § lagen om värdepappersfonder och 3 kap. 3–5 §§ Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder). Enligt UCITS-direktivet är ett fondföretag, efter de ändringar som har gjorts genom ändrings-

direktivet, skyldigt att skriftligen underrätta behörig myndighet både i hemmedlemsstat och i värdmedlemsstat om ändringar görs av informationen i den underrättelse om marknadsföring som företaget lämnat (artikel 93.8 första stycket i UCITS-direktivet). Enligt direktivet ska ett fondföretag anmäla varje ändring av de handlingar som lämnats som bilaga till underrättelsen om marknadsföring till de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat (se artikel 93.2 och 93.7 tredje meningen). Den underrättelseskyldighet som ska gälla enligt direktivet är alltså inte begränsad till vissa slags ändringar. Ordalydelsen skiljer sig dock åt när det gäller reglerna om underrättelseskyldighet i fråga om ändringar i underrättelsen om marknadsföring och ändringar i bilagor till den underrättelsen. Kravet på att varje ändring ska anmälas ställs upp bara i det senare fallet. Det bör enligt regeringens uppfattning förstås som att när det gäller ändringar som avser information som lämnats i underrättelsen om marknadsföring, bör det finnas ett visst utrymme för att göra en bedömning av om huruvida en planerad ändring som rör sådan information är av den arten eller omfattningen att den medför skyldighet att skriftligen underrätta behörig myndighet både i hemlandet och i värdlandet innan ändringen genomförs.

När det gäller ingripande av behöriga myndigheter anges, som nämns ovan, i UCITS-direktivet efter de ändringar som har gjorts genom ändringsdirektivet att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska vidta alla nödvändiga åtgärder om en ändring leder till att reglerna i UCITS-direktivet inte följs. Åtgärderna ska vidtas i enlighet med de tillsynsbefogenheter som de behöriga myndigheterna ska ha enligt UCITS-direktivet, och vid behov ska den behöriga myndigheten även besluta om ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av fondföretaget (artikel 93.8 tredje stycket i UCITS-direktivet). Något motsvarande krav har inte funnits tidigare i UCITS-direktivet (jfr artikel 32.7 tredje stycket i AIFM-direktivet).

I lagen om värdepappersfonder anges vilka befogenheter Finansinspektionen har att ingripa mot fondbolag (12 kap. 1 §). Där anges att Finansinspektionen ska ingripa om ett fondbolag har åsidosatt sina skyldigheter enligt bl.a. den lagen eller andra författningar som reglerar fondbolagets verksamhet. Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i verksamheten i något avseende eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om ett fondbolags överträdelse är allvarlig ska bolagets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, en varning meddelas. Vissa beslut kan förenas med sanktionsavgift. Därutöver finns i samma lag ytterligare ingripandeåtgärder som får vidtas i vissa fall (12 kap.).

Lagen om värdepappersfonder ger således Finansinspektionen möjlighet att ingripa mot den som gör sig skyldig till en överträdelse enligt lagen. De nuvarande bestämmelserna om ingripande får anses tillgodose de nya regler i UCITS-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet om att behöriga myndigheter ska vidta nödvändiga åtgärder, inklusive förbjuda marknadsföring, om en ändring genomförts som innebär att fondföretaget inte längre uppfyller kraven som reglerar verksamheten. Det krävs därför inte några lagstiftningsåtgärder när det gäller Finansinspektionens ingripandemöjligheter i denna del.

6.2.4 Ändringar i underrättelser om inrättande av filial

Regeringens förslag: Om ett fondbolag som har inrättat en filial i ett annat land inom EES avser att ändra något som angetts i en underrättelse om gränsöverskridande förvaltning och Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen meddela beslut och underrätta fondbolaget om det inom 15 arbetsdagar efter det att underrättelsen kom in till inspektionen. Behörig myndighet i det andra landet ska omedelbart underrättas om beslutet.

Om Finansinspektionen ingriper mot ett sådant fondbolag med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

Regeringens bedömning: De nya regler i UCITS-direktivet som innebär att Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder, om ett fondbolag har genomfört en ändring som innebär att bolaget inte längre uppfyller kraven som reglerar verksamheten, tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Genom ändringsdirektivet har det införts nya regler i UCITS-direktivet om ändring i ett förvaltningsbolags anmälan om etablerande av filial i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten (artikel 17.8 andra och tredje styckena i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.1 i ändringsdirektivet). Om en ändring av en sådan anmälan skulle leda till att förvaltningsbolaget inte längre följer UCITS-direktivet, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av informationen underrätta förvaltningsbolaget om att ändringen inte får genomföras. I så fall ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat om detta. Om en ändring leder till att reglerna i UCITS-direktivet inte följs ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat vidta de åtgärder som krävs, och utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat om detta. Dessa regler överensstämmer i allt väsentlig med de motsvarande reglerna för fondföretag som ändrat något som angetts i en anmälan om gränsöverskridande marknadsföring (se avsnitt 6.2.3).

I de hittillsvarande reglerna i UCITS-direktivet om ändring i underrättelse inbegrips inte vilka åtgärder som ska vidtas av de behöriga myndigheterna om en ändring medför att reglerna i direktivet inte följs (se artikel 17.8). Reglerna har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om värdepappersfonder när det gäller utländska förvaltningsbolags verksamhet i Sverige och fondbolag som avser att inrätta en filial i ett annat land inom EES (1 kap. 6 a § respektive 2 kap. 14 §). Eftersom det tillägg i reglerna som har gjorts genom ändringsdirektivet bara gäller skyldigheten

för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att vidta vissa åtgärder, bör ett motsvarande tillägg göras i bestämmelserna om fondbolag.

På motsvarande sätt som när det gäller ändring i underrättelse om marknadsföring får de nuvarande bestämmelserna om ingripande anses tillgodose de nya regler i UCITS-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet när det gäller ändring i underrättelse om inrättande av filial. Det krävs därför inte några lagstiftningsåtgärder när det gäller Finansinspektionens ingripandemöjligheter i denna del (se vidare avsnitt 6.2.3).

6.3 Att upphöra med gränsöverskridande marknadsföring

6.3.1 Ändringsdirektivet

Genom ändringsdirektivet har det införts regler i UCITS-direktivet om vad som ska gälla vid upphörande av marknadsföring av andelar i ett fondföretag i en värdmedlemsstat (artikel 93a i UCITS-direktivet). Eftersom det tidigare inte har funnits några tydliga och enhetliga villkor för upphörande av gränsöverskridande marknadsföring, har det enligt skälen i ändringsdirektivet uppstått ekonomisk och rättslig osäkerhet för fondförvaltare (skäl 7). Reglerna om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring handlar om bl.a. vilka förfaranden som ska tillämpas, kommunikation om upphörandet till investerare och behöriga myndigheter, information till kvarvarade investerare och behöriga myndigheter efter det att marknadsföringen har upphört samt tillsynsbefogenheter för behörig myndighet i den medlemsstat där marknadsföringen har upphört.

6.3.2 Anmälan om att gränsöverskridande marknadsföring upphör

Regeringens förslag: Ett fondföretag ska få upphöra med marknadsföring av andelar i företaget i Sverige, bara om fondföretaget

1. lämnar ett allmänt erbjudande om inlösen utan avgift av andelar i företaget som innehas av investerare här i landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla kända andelsägare,
2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet, och
3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då fondföretaget anmäler till behörig myndighet i hemlandet att marknadsföringen upphör.

Informationen i erbjudandet och offentliggörandet ska tydligt beskriva konsekvenserna för andelsägarna om de inte godtar erbjudandet om inlösen av andelar. Om ett fondföretag har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att företaget upphör att marknadsföra andelar i Sverige, ska företaget upphöra med alla erbjudanden om eller placeringar av sådana andelar här i landet från och med den dag då anmälan lämnades in.

Ett fondbolag som avser att upphöra med sin marknadsföring i ett annat land inom EES, ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla uppgifter om fondbolagets erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal.

Motsvarande krav ska gälla för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten drivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta fondbolaget respektive förvaltningsbolaget när anmälan har överlämnats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om

1. på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla informationen till andelsägarna i Sverige om avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet och inlösen av andelar i fondföretaget, och
2. hur ett fondföretag ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen av andelar i företaget i Sverige.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorians förslag riktar sig bestämmelserna om förutsättningar för att få upphöra med marknadsföring till ett fondbolag som avser att upphöra med marknadsföring av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES medan bestämmelserna i regeringens förslag i stället riktar sig till ett fondföretag som avser att upphöra med marknadsföring av andelar i företaget i Sverige.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* konstaterar, när det gäller förslaget om ett bemyndigande att meddela föreskrifter om offentliggörandet av avsikten att upphöra med marknadsföringen av en värdepappersfond, att liknande frågor tidigare har reglerats i lag och förespråkar därför att den nu aktuella frågan regleras på samma sätt. *Fondbolagens förening* anser att det bör framgå uttryckligen av lagtexten att ett allmänt erbjudande om inlösen inför upphörande av marknadsföring av andelar behöver riktas bara till kända andelsägare. Detta eftersom fondbolaget sällan har information om samtliga andelsägares identitet, utan det bara är den distributör som är noterad i andelsägarregistret som har kännedom om andelsägarnas identitet. Fondbolaget får i dessa fall rikta erbjudandet till distributören. Föreningen anser vidare att det bör övervägas om UCITS-direktivets nya förutsättningar för fondföretags upphörande av marknadsföring i Sverige bör införas i svensk rätt. Det bör också övervägas om Finansinspektionen ska ges bemyndigande att bestämma på vilka språk informationen ska få lämnas till andelsägare i Sverige. När det gäller upphörande av marknadsföring av en svensk fond i ett annat land inom EES anser föreningen att det är tveksamt om det i svensk rätt bör anges vilka krav som får ställas i värdlandet för att marknadsföringen ska få upphöra där. Det bör i stället övervägas om det av svensk rätt bör framgå att uppgifter om hur kraven för upphörande av marknadsföring uppfylls ska anges i anmälan till Finansinspektionen. Föreningen anser vidare att det är tveksamt om frågan om vid vilken

tidpunkt marknadsföringen bör upphöra i värdlandet bör regleras i svensk rätt eller om detta är en fråga för värdlandet. Detsamma gäller promemorians förslag på bemyndigande till Finansinspektionen att bestämma hur viss information ska offentliggöras i värdlandet och på vilket språk detta ska ske. Föreningen anser även att beskrivningen i promemorian av på vilket språk informationen till andelsägarna i värdlandet ska lämnas innan marknadsföringen upphör inte överensstämmer med ordalydelsen i direktivet. *Näringslivets Regelnämnd* anser att förslagen bör förtydligas eller justeras när det gäller vad som bör regleras i svensk rätt respektive i ett annat land inom EES.

Skälen för regeringens förslag: I UCITS-direktivet har det, genom ändringsdirektivet, införts regler om de villkor som ska vara uppfyllda för att ett fondföretag ska få avanmäla de arrangemang som företaget fastställt för att marknadsföra andelar i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten (artikel 93a i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet). *Fondbolagens förening* anser att beskrivningen i promemorian av på vilket språk viss information ska lämnas i ett värdland inte överensstämmer med ordalydelsen i direktivet.

Det framstår som att det i den svenska språkversionen av ändringsdirektivet i två fall felaktigt hänvisas till den medlemsstat där fondföretaget har gjort en anmälan om marknadsföring (artikel 93a.1 första och tredje styckena i UCITS-direktivet). En sådan anmälan ska nämligen ges in i fondföretagets hemmedlemsstat (artikel 93.1) och inte i den medlemsstat där fondföretaget ska fastställa arrangemang för att få marknadsföra andelar, dvs. värdmedlemsstaten. Det som avses i de ovannämnda två fallen är därför rimligen värdmedlemsstaten eftersom det som regleras i direktivet är upphörande av marknadsföring i en värdmedlemsstat. Detta framgår även av den engelska språkversionen (artikel 93a.1 första stycket: ”Member States shall ensure that a UCITS may de-notify arrangements made for marketing as regards units, including, where relevant, in respect of share classes, in a Member State in respect of which it has made a notification in accordance with Article 93 …”; artikel 93a.1 tredje stycket första meningen: ”The information … shall be provided in the official language or one of the official languages of the Member State in respect of which the UCITS has made a notification in accordance with Article 93 or in a language approved by the competent authorities of that Member State”). Redogörelsen nedan görs därför utifrån den innebörd som de nu aktuella reglerna har i den engelska språkversionen av direktivet.

Ett fondföretag ska alltså få avanmäla de arrangemang som det fastställt för att marknadsföra andelar i en medlemsstat för vilken företaget har gjort en anmälan i enlighet med UCITS-direktivets regler om underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring, om följande villkor är uppfyllda (artikel 93a.1 i UCITS-direktivet).

– Ett allmänt erbjudande ska lämnas till investerare, vilkas identitet är känd, att återköpa eller lösa in andelar i fondföretaget utan avgift eller avdrag (artikel 93a. 1 första stycket a).
– Avsikten att upphöra med marknadsföringen ska offentliggöras (artikel 93a.1 första stycket b).
– Eventuella avtal med finansiella intermediärer eller ombud ska ändras eller avslutas i syfte att förhindra nya eller ytterligare erbjudanden om

eller placeringar av andelar i fondföretaget (artikel 93a.1 första stycket c).

Erbjudandet till investerare om återköp eller inlösen ska tydligt beskriva konsekvenserna för investerarna om de inte godtar erbjudandet (artikel 93a.1 andra stycket). Informationen ska lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat för vilken fondföretaget har gjort en anmälan om gränsöverskridande marknadsföring eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten (artikel 93a.1 tredje stycket första meningen, se ovan). Från och med dagen för avanmälan ska fondföretaget upphöra med alla nya eller ytterligare erbjudanden om eller placeringar av sina andelar som var föremål för avanmälan i den medlemsstaten (artikel 93a.1 tredje stycket andra meningen). Fondföretaget ska lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, vilken ska innehålla uppgifter om de åtgärder fondföretaget har vidtagit för att uppfylla villkoren för upphörandet med marknadsföringen (artikel 93a.2). De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska kontrollera om anmälan om upphörande av marknadsföring som fondföretaget överlämnat är fullständig (artikel 93a.3 första stycket). De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska sedan, senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan, vidarebefordra den till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där marknadsföringen har upphört och till Esma. Efter det att anmälan har vidarebefordrats ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat omgående underrätta fondföretaget om att så har skett (artikel 93a.3 andra stycket).

I UCITS-direktivet har det tidigare inte funnits några regler om förfarandet vid upphörande av gränsöverskridande marknadsföring av andelar i fondföretag. I gällande svensk rätt finns det inte heller några regler som ställer krav på ett fondföretag som avser att upphöra med marknadsföring i Sverige, eller ett fondbolag som avser att upphöra med marknadsföring i ett annat land inom EES, att vidta vissa åtgärder. I promemorian föreslås att den senare situationen regleras i svensk rätt i nya bestämmelser i lagen om värdepappersfonder. *Fondbolagens förening* anser att det bör övervägas om det är förfarandet för ett fondföretag som avser att avanmäla marknadsföring i Sverige som bör regleras i svensk rätt. Regeringen instämmer med föreningen. De nu aktuella nya reglerna i UCITS-direktivet (artikel 93a.1 första stycket a–c) bör alltså i stället för enligt promemorians förslag genomföras i nya bestämmelser i lagen om värdepappersfonder som gäller för fondföretag som avser att upphöra med marknadsföringen i Sverige. Det bör på motsvarande sätt lämnas till värdlandet att reglera det som bör gälla för ett fondbolag som avser att upphöra med marknadsföringen av andelar i en värdepappersfond i det landet.

Fondbolagens förening anser att det bör framgå av lagtexten att erbjudandet om återköp eller inlösen behöver riktas bara till kända investerare för att det inte ska framstå som att alla andelsägare, såväl kända som okända, måste kontaktas. Regeringen instämmer med föreningen att det i lagtexten bör förtydligas att erbjudandet, i enlighet med det som anges i UCITS-direktivet, behöver riktas bara till kända andelsägare.

När det gäller ett fondbolag som marknadsför andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES och avser att upphöra med marknads-

föringen i det landet ska Finansinspektionen kontrollera att anmälan är fullständig (jfr artikel 93a.3 första stycket första meningen). Det finns dock inte något behov av att införa en uttrycklig bestämmelse om att Finansinspektionen ska kontrollera att anmälan är fullständig. En skyldighet att kontrollera om en anmälan är fullständig ingår i kravet på att Finansinspektionen ska vidarebefordra en fullständig anmälan senast 15 arbetsdagar efter mottagandet.

Enligt de nya reglerna som har införts i UCITS-direktivet ska, som nämns ovan, avsikten att upphöra med marknadsföringen offentliggöras. Det ska ske på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk fondföretagsinvesterare (artikel 93a.1 första stycket b). Informationen till investerare om återköp eller inlösen och avsikten att upphöra med marknadsföringen ska lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat för vilken fondföretaget har gjort en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten (artikel 93a.1 tredje stycket). Det bör noteras att det är ett officiellt språk i värdmedlemsstaten eller ett språk som godkänts i den medlemsstaten som avses (jfr den engelska språkversionen av artikel 93a.1 tredje stycket första meningen, se ovan).

Finansinspektionen påpekar att frågor liknande offentliggörandet av avsikten att upphöra med marknadsföringen tidigare har reglerats i lag (jfr 9 kap. 4 § lagen om värdepappersfonder). Finansinspektionen förespråkar därför att den nu aktuella frågan regleras på samma sätt. Regeringen konstaterar att det enligt gällande rätt finns ett bemyndigande att meddela föreskrifter om hur ett fondbolag ska offentliggöra vissa handlingar som lämnats tillsammans med en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring (se 2 kap. 15 c § tredje stycket och 13 kap. 1 § 5 lagen om värdepappersfonder). Regeringen anser, till skillnad från Finansinspektionen, att även närmare reglering av det sätt på vilket offentliggörandet av avsikten att upphöra med marknadsföringen ska ske är något som lämpar sig väl för föreskrifter på lägre nivå än lag. När det gäller på vilket språk viss information ska lämnas finns redan i dag bemyndiganden (13 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder och 18 § förordningen om värdepappersfonder). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör alltså få meddela föreskrifter om hur offentliggörandet av avsikten att upphöra med marknadsföringen ska göras, och på vilket språk informationen om inlösen samt avsikten att upphöra med marknadsföringen ska lämnas. I promemorian föreslås att detta ska gälla den situationen då ett fondbolag avser att upphöra med marknadsföringen av en värdepappersfond i ett annat land inom EES. Regeringen instämmer med *Fondbolagens förening* och *Näringslivets Regelnämnd* att det i stället bör gälla för fondföretag som avser att upphöra med marknadsföringen av andelar i Sverige och att det på motsvarande sätt bör lämnas till värdlandet att reglera vad som bör gälla för fondbolag som avser att upphöra med marknadsföringen av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES.

Av lagen om värdepappersfonder följer att ett fondföretag som hör hemma inom EES och i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i UCITS-direktivet får marknadsföra andelar i företaget här i landet utan

tillstånd enligt den lagen (1 kap. 7 §). Vidare framgår att verksamheten får inledas den dag behörig myndighet i fondföretagets hemland har meddelat företaget att en underrättelse om marknadsföring lämnats över till Finansinspektionen. Mot denna bakgrund är det lämpligt att i svensk rätt införa en bestämmelse om att ett fondföretag som har lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföring av andelar i företaget i Sverige till behörig myndighet i hemlandet, ska upphöra med alla nya erbjudanden om eller placeringar av sådana andelar här i landet från och med den dag då anmälan lämnades in. Regeringen instämmer med *Fondbolagens förening* att det inte bör införas någon sådan bestämmelse som föreslås i promemorian om vid vilken tidpunkt ett fondbolag ska upphöra med marknadsföringen av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES när bolaget har anmält upphörandet till Finansinspektionen. I enlighet med de bedömningar som görs ovan är det något som bör regleras i fondbolagets värdland.

6.3.3 Informationskrav när gränsöverskridande marknadsföring har upphört

Regeringens förslag: Ett fondföretag som har upphört att marknadsföra andelar i Sverige ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om

1. på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla information som företaget ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare i Sverige när det har upphört med marknadsföring av andelar i företaget här i landet, och
2. hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag som har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar i företaget ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet information.

Regeringens bedömning: De nya reglerna i UCITS-direktivet om att ett fondföretag som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring ska förse kvarvarande andelsägare i företaget och den behöriga myndigheten med den information för investerare som följer av det direktivet tillgodoses i övrigt genom gällande rätt och kräver inte någon lagstiftningsåtgärd i fråga om fondbolag och förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag och bedömning. I promemorians förslag avser bemyndigandet i fråga om medel för distanskommunikation när ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag har upphört med marknadsföring av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES medan i regeringens förslag avser det i stället när ett fondföretag har upphört med marknadsföring av andelar i företaget i Sverige.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Fondbolagens förening* anser att bedömningen om vilken information som måste tillhandahållas

kvarvarande andelsägare efter det att marknadsföringen av en värdepappersfond upphört bör utvecklas. Föreningen anser att även sättet för att tillhandahålla information till kvarvarande andelsägare i ett land där marknadsföringen av en värdepappersfond upphört torde vara en fråga för värdlandet, och inte för Finansinspektionen. Även *Näringslivets Regelnämnd* anser att förslagen bör förtydligas eller justeras när det gäller vad som bör regleras i svensk rätt respektive i ett annat land inom EES.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Information till kvarvarande andelsägare i ett annat land inom EES när ett fondbolag eller förvaltningsbolag har upphört med marknadsföring av andelar i en värdepappersfond i det landet

Ett fondföretag ska förse de investerare som fortfarande innehar andelar i fondföretaget med de uppgifter som krävs enligt reglerna om information som ska lämnas investerarna i ett fondföretag enligt UCITS-direktivet (artikel 93a.4 i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet). Reglerna om sådan information finns i artiklarna 68–82 och 94 i UCITS-direktivet och omfattar krav på att tillhandahålla basfakta, prospekt, årsberättelse och halvårsredogörelse.

Reglerna i UCITS-direktivet om information till investerare har i svensk rätt genomförts i bestämmelser om faktablad (i direktivet benämnt basfakta), informationsbroschyr (i direktivet benämnt prospekt), årsberättelse och halvårsredogörelse i lagen om värdepappersfonder (4 kap. 18 och 20 §§) och Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder (30 kap.). Enligt dessa bestämmelser ska årsberättelser och halvårsredogörelser på begäran skickas till andelsägarna och finnas att tillgå hos fondbolaget och förvaringsinstitutet (4 kap. 18 § lagen om värdepappersfonder). Informationsbroschyren, faktabladet, den senaste årsberättelsen och, i förekommande fall, den halvårsredogörelse som publicerats därefter ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar i en värdepappersfond (4 kap. 20 § samma lag). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad (13 kap. 1 § 11 lagen om värdepappersfonder och 18 § 19 förordningen om värdepappersfonder). I Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder anges att ett fondbolag får tillhandahålla ett faktablad eller en informationsbroschyr för en värdepappersfond på ett varaktigt medium eller på bolagets webbplats (30 kap. 1 §). En papperskopia av faktabladet och informationsbroschyren ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas en investerare och faktabladet ska alltid finnas tillgängligt på fondbolagets webbplats.

Enligt Finansinspektionens föreskrifter ska fondbolag tillhandahålla faktablad, informationsbroschyr och årsberättelse på svenska (30 kap. 2 och 9 §§). När det gäller fondbolags eller förvaltningsbolags marknadsföring av värdepappersfonder i annat land inom EES följer språkkrav även av föreskrifter i det landet.

Det finns alltså redan bestämmelser i svensk rätt som innebär att ett fondbolag på begäran ska förse varje andelsägare i en värdepappersfond med årsberättelser och halvårsredogörelser. Dessa krav gäller oavsett om marknadsföringen av fonden upphör. Faktablad och informationsbroschyr ska enligt gällande svensk rätt tillhandahållas bara den som avser att köpa

andelar i en värdepappersfond. De nya reglerna i UCITS-direktivet bör dock inte anses ställa upp något krav på att befintliga investerare i en fond ska tillhandahållas denna information när marknadsföringen av fonden har upphört i det landet. *Fondbolagens förening* anser att denna del bör utvecklas och påpekar att enligt UCITS-direktivet synes fondföretag vara skyldiga att förse de investerare som, efter det att marknadsföringen i landet har upphört, fortfarande har andelar i fondföretaget med de uppgifter som krävs och att detta förefaller inkludera faktablad och informationsbroschyr (se artikel 93a.4). En sådan tolkning av direktivet framstår emellertid som långtgående då den skulle kräva att informationsmaterial framtaget för marknadsföring ska tillhandahållas löpande även efter det marknadsföringen har upphört, trots att det inte finns någon skyldighet att tillhandahålla befintliga fondandelsägare sådant material under den tid fonden marknadsförs. Föreningens synpunkt leder därför inte till någon annan bedömning i denna del.

Det nya kravet i UCITS-direktivet på att fondföretag även efter det att marknadsföringen av fondföretaget har upphört ska förse investerare med de uppgifter som krävs enligt reglerna om information som ska lämnas till investerarna medför därför inte något behov av lagstiftningsåtgärder när det gäller fondbolag som upphör med marknadsföring av en värdepappersfond i ett annat land inom EES. Detsamma gäller när det är ett förvaltningsbolag som förvaltar värdepappersfonden.

Information till kvarvarande andelsägare i Sverige när ett fondföretag har upphört med marknadsföring av andelar i företaget här i landet

Bestämmelser om information till kvarvarande investerare i Sverige i ett fondföretag som har upphört med marknadsföring av andelar här i landet är i huvudsak en fråga för fondföretagets hemmedlemsstat. När det gäller reglerna i UCITS-direktivet om vilket språk som ska användas för informationen är dock Sverige i egenskap av värdmedlemsstat behörigt att kontrollera att språkkraven efterlevs och vid bristande efterlevnad vidta åtgärder mot fondföretaget (artiklarna 94.1 b och c, 97.3 och 108.1 andra stycket). För att utöva denna tillsyn krävs svenska bestämmelser. Det bör därför införas en bestämmelse i lagen om värdepappersfonder om att ett fondföretag som har upphört att marknadsföra andelar i Sverige ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare i företaget här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

I lagen om värdepappersfonder finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk fondbolag ska tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsredogörelse (13 kap. 1 § 12 och 4 kap. 20 §). Bemyndigandet omfattar även föreskrifter om språkkrav för fondföretag som marknadsför andelar i Sverige (1 kap. 10 § andra stycket). Sådana föreskrifter finns i Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder (32 kap. 6 §). Det är lämpligt att motsvarande bestämmelser för fondföretag som har upphört att marknadsföra andelar i företaget här i landet också införs i föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om vilket språk som ska användas i den information som ett fond-

företag ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare i Sverige när det har upphört med marknadsföring av andelar i företaget här i landet.

Information till Finansinspektionen

Ett fondföretag ska även förse de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat med de uppgifter som krävs enligt reglerna om information som ska lämnas investerarna i ett fondföretag enligt UCITS-direktivet (artikel 93a.4).

Hittillsvarande regler i UCITS-direktivet om information till behöriga myndigheter har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser om informationsbroschyrer, faktablad, årsberättelser och halvårsredogörelser i lagen om värdepappersfonder. Dessa handlingar ska ges in till Finansinspektionen så snart de färdigställts (4 kap. 21 §). Enligt Finansinspektionens föreskrifter ska dessa handlingar vidare tillhandahållas på svenska (30 kap. 2 och 9 §§ Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder). Kraven gäller oavsett om marknadsföringen av fonden har upphört. Det nya kravet i UCITS-direktivet på att fondföretaget även efter det att marknadsföringen av fondföretaget har upphört ska förse de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten med de uppgifter som krävs enligt reglerna om information som ska lämnas investerarna i ett fondföretag enligt det direktivet medför därför inte något behov av lagstiftningsåtgärder när det gäller fondbolag respektive förvaltningsbolag som upphör med marknadsföring av en värdepappersfond i ett annat land inom EES. Motsvarande bestämmelser för fondföretag som upphör med marknadsföring i Sverige är en fråga för företagets hemland.

Fondföretags medel för distanskommunikation med kvarvarande andelsägare när gränsöverskridande marknadsföring upphört

Enligt de ändringar i UCITS-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet ska medlemsstaterna göra det möjligt att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse investerare med information, förutsatt att investerarna får tillgång till informationen och kommunikationstekniken på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där de är etablerade, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten (artikel 93a.7 i UCITS-direktivet).

Regeringen instämmer med *Fondbolagens förening* och *Näringslivets Regelnämnd* att sättet att tillhanda information till kvarvarande fondandelsägare i det land där marknadsföringen har upphört bör vara en fråga som bör regleras i det landet, dvs. fondföretagets värdland. Ett fondföretag som har upphört med att marknadsföra andelar i Sverige bör alltså under vissa förutsättningar kunna använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation när det tillhandahåller andelsägare här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla. Kommunikationen ska då ske på ett officiellt språk i värdlandet eller på ett språk som behörig myndighet i det landet har godkänt.

För att genomföra ändringen i UCITS-direktivet bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer få meddela föreskrifter om hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag som har

upphört med marknadsföring i Sverige av andelar i företaget tillhandahåller information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla andelsägare här i landet. Motsvarande bestämmelser för fondbolag och förvaltningsbolag som har upphört med marknadsföring av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES är en fråga för det landet.

6.3.4 Ändringar av uppgifter efter det att gränsöverskridande marknadsföring har upphört

Regeringens förslag: Om ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* efterfrågar ett förtydligande av vilka ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelse om marknadsföring som omfattas av kravet på underrättelse om ändring sedan ett fondbolag upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES. Finansinspektionen påpekar att myndigheten, mot bakgrund av att det i skäl 8 i ändringsdirektivet anges att möjligheten att upphöra med marknadsföring inte bör försämra investerarnas möjligheter till korrekt information om fondernas fortsatta verksamhet, tolkar regleringen som att den innebär en skyldighet för myndigheten att fortsatt underrätta utländska myndigheter om ändringar i notifieringshandlingarna när verksamheten har upphört. Finansinspektionen efterfrågar även ett förtydligande av om det finns någon tidsbegränsning i myndighetens skyldighet att underrätta behöriga myndigheter i annat land om dessa ändringar.

Skälen för regeringens förslag

Ändringar efter det att marknadsföring av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES har upphört

Enligt UCITS-direktivet ska ett fondföretag anmäla varje ändring av de handlingar som bifogats en anmälan om marknadsföring i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten (artikel 93.7). De handlingar som avses är fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, prospekt och, om det är lämpligt, sin senaste årsrapport och eventuell följande halvårsrapport. Även basfakta för investerare ska bifogas (artikel 93.2).

Genom ändringsdirektivet har det tillkommit krav som gäller när marknadsföringen har upphört och innebär att de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fondföretaget upphört med sin marknadsföring ska översända information om eventuella ändringar i de nyss nämnda handlingarna (artikel 1.6 i ändringsdirektivet, artikel 93a.5 i UCITS-direktivet).

I lagen om värdepappersfonder (2 kap. 15 c § första stycket) finns det en upplysning om att det i kommissionens förordning (EU) nr 584/2010 finns

bestämmelser om vilka handlingar som en underrättelse om marknadsföring ska innehålla. Närmare bestämmelser om hur informationen ska lämnas finns även i Finansinspektionens föreskrifter (3 kap. 3–5 §§ Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder).

För att genomföra de nya reglerna i UCITS-direktivet bör det införas en bestämmelse i lagen om värdepappersfonder om att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det land där ett fondbolags eller ett förvaltningsbolags marknadsföring av en värdepappersfond har upphört om det sker någon ändring i fråga om uppgifter som har lämnats i de handlingar som lämnades tillsammans med underrättelsen om marknadsföring.

Finansinspektionen efterfrågar ett förtydligande av vilka ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med en underrättelse om marknadsföring som omfattas av kravet på underrättelse om ändring sedan ett fondbolag upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES. Finansinspektionen efterfrågar även ett förtydligande av om det finns någon tidsbegränsning i inspektionens skyldighet att underrätta behöriga myndigheter i annat land om dessa ändringar. Som redovisas ovan ska skyldigheten enligt UCITS-direktivet gälla eventuella ändringar i handlingarna (artikel 93a.5). I UCITS-direktivet (artikel 93.2 och 93.7) finns det, i reglerna om skyldighet att underrätta om ändringar som gäller när den gränsöverskridande verksamheten pågår, inte någon sådan inskränkning till att det ska vara fråga om en väsentlig ändring som det finns i motsvarande regler i AIFM-direktivet (artikel 32a.5 jämförd med artikel 32.7, se avsnitt 7.4.4). Det finns alltså inte någon angiven begränsning av underrättelseskyldigheten som medför att vissa ändringar inte ska omfattas. På motsvarande sätt som när det gäller ändringar i en underrättelse om pågående gränsöverskridande marknadsföring bör det dock finnas visst utrymme för att i det enskilda fallet bedöma om en ändring är av den arten eller omfattningen att den bör anses omfattas av kravet på underrättelse (se avsnitt 6.2.3). De nya regler som har införts i UCITS-direktivet genom ändringsdirektivet innehåller inte någon tidsbegränsning. Underrättelseskyldigheten bör därför enligt regeringens uppfattning gälla utan någon tidsbegränsning.

Ändringar efter det att marknadsföring av andelar i ett fondföretag i Sverige har upphört

Krav på att behörig myndighet i ett fondföretags hemmedlemsstat ska informera Finansinspektionen om ändringar i handlingar som har lämnats tillsammans med en ansökan om marknadsföring i Sverige, efter det att marknadsföringen här i landet har upphört, är något som bör regleras i det andra landet.

6.3.5 Finansinspektionens tillsyn över fondföretag som har upphört med marknadsföring i Sverige

Regeringens förslag: Bestämmelserna om Finansinspektionens tillsyn över och möjligheter att ingripa mot ett fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige, och om skyldighet att lämna upplysningar

till inspektionen, ska gälla även när företaget har upphört med marknadsföringen av andelarna här i landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt de ändringar i UCITS-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där ett fondföretag har upphört med sin marknadsföring ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat enligt de allmänna reglerna i UCITS-direktivet om tillsyn och ingripanden vid gränsöverskridande verksamhet (artikel 93a.6 första meningen, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet). Utan att det påverkar andra tillsynsverksamheter och tillsynsbefogenheter, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fondföretaget upphört med sin marknadsföring fr.o.m. dagen för att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten översänt information om eventuella ändringar i de handlingar som lämnats tillsammans med anmälan om att fondföretaget avsåg att marknadsföra sina andelar i den medlemsstaten inte kräva att det berörda fondföretaget visar att det följer nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsförings-krav som avses i artikel 5 i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (artikel 93a.6 andra meningen i UCITS-direktivet).

Av UCITS-direktivet följer att det är den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat som ska utöva tillsyn över och vidta åtgärder mot företaget (artiklarna 97.3 första meningen och 108.1 första stycket). Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får dock kontrollera att krav följs och vidta åtgärder mot ett fondföretag när det gäller tillhandahållande av funktioner i värdmedlemsstaten och tillhandahållande av viss information till investerare där (artiklarna 97.3 andra meningen och 108.1 andra stycket). När det gäller förvaltningsbolag som driver verksamhet genom filial i en värdmedlemsstat eller genom friheten att tillhandahålla tjänster får värdmedlemsstaten ställa krav på att bolaget tillhandahåller de uppgifter som behövs för att kontrollera att bolaget följer reglerna som gäller i den staten (artikel 21.2).

De nu aktuella reglerna i UCITS-direktivet om tillsyn och ingripande vid gränsöverskridande verksamhet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (i huvudsak i 10 och 12 kap.).

Finansinspektionen har tillsyn över fondbolag respektive förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond och fondföretag som marknadsför andelar här i landet (10 kap. 1 § lagen om värdepappersfonder). För förvaltningsbolag och fondföretag omfattar tillsynen enligt lagen om värdepappersfonder att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige (10 kap. 1 § tredje stycket). Förvaltningsbolag och fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige ska lämna Finansinspektionen upplysningar om sin verksamhet enligt de föreskrifter som meddelats i enlighet med lagen om värdepappersfonder och dessutom lämna de upplysningar som inspektionen begär (10 kap. 2 §). Finansinspektionen har möjlighet att ingripa mot fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige bl.a. genom att före-

lägga företaget att göra rättelse och förbjuda företaget att påbörja nya transaktioner i Sverige (12 kap. 17 och 17 a §§).

För att genomföra de ovan nämnda nya reglerna i UCITS-direktivet bör bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder om Finansinspektionens tillsynsansvar och möjligheter att ingripa mot fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige gälla även när företaget har upphört med marknadsföringen av andelarna här i landet. Bestämmelserna om att fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige ska lämna upplysningar till Finansinspektionen bör också gälla i ett sådant fall. När marknadsföringen i Sverige har upphört är det dock inte längre aktuellt för Finansinspektionen att utöva tillsyn över sådan marknadsföring (se artikel 93a.6 i UCITS-direktivet). I övrigt bör Finansinspektionen fortsatt ha sådan tillsyn över fondföretaget och de tillsynsbefogenheter som inspektionen har haft när företaget marknadsförde andelar i Sverige.

6.4 Marknadsföringskommunikation och nationella marknadsföringskrav

6.4.1 Marknadsföringskommunikation

Regeringens förslag: Bestämmelsen i lagen om värdepappersfonder om att det av ett fondbolags erbjudande till allmänheten att köpa andelar i en värdepappersfond ska framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå, ska ersättas med en upplysning om att bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en värdepappersfond även finns i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Genom ändringsdirektivet har regler i UCITS-direktivet om identifiering av marknadsföringskommunikation tagits bort (artikel 1.2 i ändringsdirektivet, artikel 77 i UCITS-direktivet).

Enligt dessa regler ska all marknadsföringskommunikation som riktas till investerare lätt kunna identifieras som sådan. Den ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Särskilt marknadsföringskommunikation med erbjudande att köpa andelar i fondföretag och som innehåller specifik information om ett fondföretag, får inte innehålla påståenden som motsäger eller minskar betydelsen av informationen i prospektet och i de basfakta för investerare som avses i direktivet. Uppgift ska ges om att prospekt och basfakta finns att tillgå, och det ska närmare anges var och på vilket språk investerare och potentiella investerare kan erhålla eller få tillgång till dessa uppgifter eller handlingar.

Bestämmelser med motsvarande krav på marknadsföringskommunikation har nu i stället införts i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (artikel 4).

De regler som har tagits bort från UCITS-direktivet har i svensk rätt genomförts delvis i bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (4 kap. 20 §). I övrigt motsvaras reglerna i direktivet av bestämmelser i marknads-

föringslagen (2008:486) (8–10 §§, se prop. 2010/11:135 bilaga 15). Bestämmelserna i lagen om värdepappersfonder innebär att om ett fondbolag genom marknadsföring erbjuder allmänheten att köpa andelar i en värdepappersfond, ska det framgå av erbjudandet att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå (4 kap. 20 § andra stycket). Bestämmelserna i marknadsföringslagen innehåller förbud mot vilseledande marknadsföring och krav på identifiering av reklam. Bestämmelserna i marknadsföringslagen gäller all marknadsföring som faller inom lagens tillämpningsområde och är inte en följd av UCITS-direktivet. Dessa bestämmelser bör därför vara kvar. Eftersom det inte är tillåtet att i nationell rätt ha bestämmelser som motsvarar bestämmelser i en direktverkande EU-förordning, bör dock den ovan nämnda bestämmelsen i lagen om värdepappersfonder ersättas med en hänvisning till förordningen.

6.4.2 Offentliggörande av nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav

Regeringens bedömning: Borttagandet av reglerna i UCITS-direktivet om att det ska vara lätt att på distans och på elektronisk väg få tillgång till fullständig information om relevanta bestämmelser för marknadsföring av andelar i fondföretag kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Genom ändringsdirektivet har regler i UCITS-direktivet om hur viss information om marknadsföring ska tillhandahållas tagits bort (artikel 1.3 i ändringsdirektivet, artikel 91.3 i UCITS-direktivet). Enligt de regler i UCITS-direktivet som har tagits bort ska medlemsstaterna se till att det är lätt att på distans och på elektronisk väg få tillgång till fullständig information om relevanta bestämmelser för marknadsföring av andelar i fondföretag. Informationen ska vara klar, otvetydig och aktuell och ska tillhandahållas på ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn.

Det har i stället införts krav på offentliggörande av nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

När de nu aktuella reglerna i UCITS-direktivet genomfördes i svensk rätt gjordes bedömningen att det är lämpligt att Finansinspektionen tillhandahåller sådan information och att en bestämmelse om detta i stället borde införas i föreskrifter på förordningsnivå, varför något lagförslag inte lämnades (prop. 2010/11:135 s. 130). Den omständigheten att reglerna tagits bort från UCITS-direktivet kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

7 Gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder

7.1 Sonderande marknadsföring

7.1.1 Ändringsdirektivet

Genom ändringsdirektivet har det införts regler i AIFM-direktivet om AIF-förvaltares rätt att under vissa förutsättningar bedriva s.k. sonderande marknadsföring. I skälen i ändringsdirektivet anges att definitionerna och villkoren för att tillåta sonderande marknadsföring varierar avsevärt mellan de medlemsstater där det är tillåtet, medan konceptet sonderande marknadsföring över huvud taget inte finns i andra medlemsstater. För att åtgärda dessa skillnader har en harmoniserad definition av sonderande definition införts, och även villkor enligt vilka en EU-baserad AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring (skäl 9). Reglerna om sonderande marknadsföring gäller bara i förhållande till AIF-förvaltare, men kommissionen ska senast i augusti 2023 ha genomfört en bedömning av fördelarna med en harmonisering av motsvarande regler för förvaltningsbolag och om det är nödvändigt med ändringar i UCITS-direktivet (artikel 5 i ändringsdirektivet).

7.1.2 En definition av sonderande marknadsföring

Regeringens förslag: Det ska införas en definition av sonderande marknadsföring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Med sonderande marknadsföring ska avses direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en svensk eller utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en EES-baserad alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring på det sätt som avses i direktivet om förvaltare om alternativa investeringsfonder i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte.

Definitionen ska anpassas till det som ska gälla när det blir möjligt för EES-baserade AIF-förvaltare att även marknadsföra icke EES-baserade alternativa investeringsfonder och för icke EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra alternativa investeringsfonder genom ett anmälningsförfarande enligt direktivet om förvaltare om alternativa investeringsfonder.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt promemorians förslag ska definitionen av sonderande marknadsföring även omfatta en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och en icke EES-baserad AIF-förvaltare som

bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sjätte AP-fonden*, *Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* och *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter om bestämmelserna enligt AIFM-direktivet bör gälla även för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond. *Finansinspektionen* konstaterar att de föreslagna bestämmelserna om sonderande marknadsföring enbart avser AIF-förvaltare som har tillstånd som avses i AIFM-direktivet och framför oro inför ett förbud för registrerade AIF-förvaltare att bedriva verksamhet som motsvarar sonderande marknadsföring. *Fondbolagens förening* anser att det behöver klargöras att reglerna om sonderande marknadsföring inte är tillämpliga för svenska specialfonder där marknadsföring i Sverige är tillåten genom att fonden godkänts av Finansinspektionen och det således inte krävs någon underrättelse enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Föreningen konstaterar vidare att det av definitionen av sonderande marknadsföring framgår att den avser såväl en etablerad som ännu inte etablerad alternativ investeringsfond och anser att det därför bör övervägas om orden ”av en EES-baserad alternativ investeringsfond” bör tas bort ur den nya bestämmelsen i 4 kap. 5 a § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som föreslås i promemorian.

Skälen för regeringens förslag: Genom ändringsdirektivet har det införts en definition av sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet (artikel 2.1 i ändringsdirektivet, artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet). Enligt definitionen avses sonderande marknadsföring som direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en EU-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EU, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad, eller en delfond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med reglerna i AIFM-direktivet (artikel 31 eller 32), i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte. Sonderande marknadsföring ska inte förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden eller delfonden.

En AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt AIFM-direktivet får, efter anmälan till den behöriga myndigheten, i sin hemmedlemsstat marknadsföra en EU-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i den medlemsstaten (artikel 31). Det behövs alltså inte något särskilt tillstånd för marknadsföring av en sådan alternativ investeringsfond, utan det är ett anmälningsförfarande som gäller (i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder används termen underrättelse, se t.ex. 4 kap. 6 §).

Marknaden för gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder är delvis harmoniserad inom EU och EU-baserade AIF-förvaltare har i dag möjlighet att marknadsföra EU-baserade alternativa

investeringsfonder till professionella investerare inom hela EU efter tillstånd i sin hemmedlemsstat (det finns alltså s.k. marknadsföringspass för sådana fonder, se artikel 32 i AIFM-direktivet). Det nya regelverk om sonderande marknadsföring som genom ändringsdirektivet har införts i AIFM-direktivet är därför utformat mot den bakgrunden. Det innebär att EU-baserade AIF-förvaltare som förvaltar EU-baserade alternativa investeringsfonder bara omfattas av krav på tillstånd i sina hemmedlemsstater och ett anmälningsförfarande gäller för deras verksamhet i övriga medlemsstater. Hemmedlemsstaten ansvarar i de fallen även för tillsynen över att AIF-förvaltarna följer de regelverk som finns inom området, t.ex. de nya reglerna avseende sonderande marknadsföring.

Näringslivets Regelnämnd, *Sjätte AP-fonden*, *SVCA* och *Sveriges advokatsamfund* ifrågasätter den definition av sonderande marknadsföring som föreslås i promemorian som innebär att regelverket om sonderande marknadsföring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skulle omfatta även icke EES-baserade AIF-förvaltare och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder. I promemorian motiveras denna utvidgning i förhållande till AIFM-direktivet med att det i ett skäl i ändringsdirektivet uttalas att efterlevnaden av de harmoniserade reglerna om sonderande marknadsföring inte på något sätt får vara till nackdel för en EU-baserad AIF-förvaltare i förhållande till en icke EU-baserad AIF-förvaltare (skäl 12). Det följer alltså inte av reglerna i AIFM-direktivet att medlemsstaterna måste genomföra direktivet så att de nationella bestämmelserna ska gälla även för icke EES-baserade AIF-förvaltare och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder på det sätt som föreslås i promemorian. Regeringen anser med hänsyn till remissinstansernas synpunkter att det inte heller finns tillräckliga skäl för att föreslå att regelverket ska utvidgas på det sättet. Till skillnad från det som föreslås i promemorian bör regelverket om sonderande marknadsföring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder därför, i likhet med regelverket i AIFM-direktivet, bara omfatta svenska och utländska EES-baserade AIF-förvaltare och EES-baserade alternativa investeringsfonder (se även avsnitten 7.1.3–7.1.7 och 7.6). När regelverket om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet genomförs i svensk rätt, bör det emellertid även omfatta de situationer där de harmoniserade reglerna i AIFM-direktivet har börjat tillämpas och anmälningsförfarande gäller även för icke EU-baserade AIF-förvaltare och fonder (se avsnitt 7.1.7, se även prop. 2013/14:113 och SFS 2014:797 och 2014:798). *Finansinspektionens* synpunkter när det gäller möjligheten för registrerade AIF-förvaltare att bedriva verksamhet som motsvarar sonderande marknadsföring behandlas i avsnitt 7.1.3.

Definitionen av sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet omfattar även delfonder. Vid genomförandet i svensk rätt av AIFM-direktivet ansågs att eventuella delfonder bör inbegripas i definitionen av alternativ investeringsfond i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan att det behöver anges uttryckligt som i definitionen i direktivet (se prop. 2012/13:155 s. 192). Det finns inte några skäl för att göra en annan bedömning i detta lagstiftningsärende. I definitionen av sonderande marknadsföring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör delfonder därför på motsvarande sätt inbegripas i alternativa investeringsfonder.

I enlighet med det som anförs ovan bör definitionen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder omfatta såväl svenska som utländska EES-baserade AIF-förvaltare och EES-baserade alternativa investeringsfonder. Vad som ska gälla för sonderande marknadsföring i de olika fallen bör regleras i bestämmelserna om marknadsföring i lagen (4–6 kap.). Definitionen bör därmed omfatta den situation när en AIF-förvaltare med stöd av tillstånd som avses i AIFM-direktivet i sitt hemland, får marknadsföra en alternativ investeringsfond i det landet eller ett annat land inom EES genom det anmälningsförfarande som gäller enligt AIFM-direktivet. Definitionen bör anpassas till det som ska gälla när det blir möjligt för EES-baserade AIF-förvaltare att även marknadsföra icke EES-baserade alternativa investeringsfonder och för icke EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra alternativa investeringsfonder genom ett anmälningsförfarande enligt direktivet (se avsnitt 7.1.7).

Fondbolagens förening önskar att det klargörs att reglerna om sonderande marknadsföring inte är tillämpliga för svenska specialfonder eftersom marknadsföring i Sverige av en specialfond är tillåten genom att fonden godkänns av Finansinspektionen. I de regler om sonderande marknadsföring som har införts i AIFM-direktivet genom ändringsdirektivet finns det inte några undantag eller särskilda regler för vissa typer av EES-baserade alternativa investeringsfonder. Det förhållande att marknadsföring i Sverige av en specialfond får påbörjas när Finansinspektionen har godkänt fondbestämmelserna bör därmed inte innebära att regelverket om sonderande marknadsföring inte är tillämpligt i fråga om specialfonder. Föreningen anser även att det bör övervägas om passusen ”av en EES-baserad alternativ investeringsfond” bör utgå ur den bestämmelse om förutsättningarna för en svensk AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring här i landet som föreslås i promemorian med hänsyn till hur definitionen av sonderande marknadsföring är utformad. Regeringen anser att det i och för sig kan finnas skäl för en sådan justering som Fondbolagens förening föreslår men att det av tydlighetsskäl är lämpligt att det av bestämmelsen framgår vilka fonder som omfattas. Bestämmelsen bör förstås som att sonderande marknadsföring som avser en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond, avser en sådan fond som, om den etableras, kommer att etableras inom EES.

7.1.3 Förutsättningar för sonderande marknadsföring

Regeringens förslag: Sonderande marknadsföring ska få bedrivas av en svensk AIF-förvaltare som har tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Sonderande marknadsföring ska få bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare

1. inte är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,
2. inte utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, och
3. inte utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning, motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, ska sådana dokument inte få innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning, motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska, utan tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt promemorians förslag ska bestämmelserna om sonderande marknadsföring gälla även för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Konsumentverket anser att det inte framgår av förslaget hur den sonderande marknadsföringen ska gå till och hur det ska säkerställas att den enbart når professionella investerare. Konsumentverket påpekar att det, för att räknas som marknadsföring gentemot konsument, inte behöver leda till att konsumenten bestämmer sig för att köpa den aktuella produkten, dvs. fattar ett ”investeringsbeslut”. Begreppet ”affärsbeslut” är enligt Konsumentverket vidare än begreppet ”investeringsbeslut” då det omfattar samtliga beslut som har direkt koppling till beslutet om att förvärva eller att inte förvärva en produkt som konsumenten fattar fram till själva köpbeslutet. Enligt Konsumentverket är det inte tillräckligt att enbart se till att den sonderande marknadsföringen inte leder till något investeringsbeslut.

Finansinspektionen konstaterar att de föreslagna bestämmelserna om sonderande marknadsföring enbart avser AIF-förvaltare som har tillstånd som avses i AIFM-direktivet och bara omfattar marknadsföring till professionella investerare. Inspektionen understryker vikten av att frågan om huruvida sonderande marknadsföring är tillåten innan en alternativ investeringsfond uppfyller AIFM-direktivets definition av alternativ investeringsfond utreds ordentligt. Finansinspektionen önskar även ett förtydligande vad förslaget innebär för AIF-förvaltare som bedriver motsvarande sonderande marknadsföring till icke-professionella investerare.

Finansinspektionen, *Sjätte AP-fonden*, *Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* och *Sveriges advokatsamfund* anser, med hänvisning till tidigare förarbetsuttalanden vid genomförandet av AIFM-direktivet (prop. 2012/13:155), att registrerade AIF-förvaltare inte

bör vara förhindrade från att bedriva sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond. *Näringslivets Regelnämnd* anser att förslaget riskerar att leda till att registrerade AIF-förvaltare får svårare att starta upp eller utöka marknaden för sina investeringsfonder. Nämnden anser att behovet av att reglera sonderande marknadsföring inte är övertygande beskrivet i förslaget och framhåller att Finansinspektionen i de fall marknadsföringen utfaller positivt skulle få chansen att granska en ordinarie marknadsföring inför försäljningsstart i Sverige. Näringslivets Regelnämnd anser, liksom SVCA och Sjätte AP-fonden, att ett krav på tidigare tillstånd för marknadsföring för icke EES-baserade AIF-förvaltare för att få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige, innebär att flera aktörer, t.ex. nyetablerade förvaltare, etablerade förvaltare som inte tidigare marknadsfört i Sverige samt aktörer som av organisatoriska skäl väljer att etablera separata AIF-förvaltare för varje ny alternativ investeringsfond utesluts från möjligheten att bedriva sonderande marknadsföring. SVCA och Sjätte AP-fonden anser att detta är alltför begränsande och att det riskerar att få en negativ påverkan på tillgången till intressanta investeringsmöjligheter och på längre sikt därmed på avkastningsmöjligheter och riskspridning. SVCA och Sjätte AP-fonden anser vidare att en begränsning inte är motiverad av de skäl som framförs i förslaget, t.ex. säkerställandet av lämpliga samarbetsarrangemang, eftersom detta säkerställande ändå kommer att ske genom Finansinspektionens prövning av förvaltarens ansökan om tillstånd för marknadsföring av en alternativ investeringsfond i Sverige eftersom det krävs ett sådant tillstånd från innan förvaltaren får börja marknadsföra fonden här i landet. Sjätte AP-fonden anser att eftersom det i nuläget inte ställs upp något dylikt krav på icke EES-baserade AIF-förvaltare, innebär förslaget i den delen en ny väsentlig begränsning som inte har någon grund i AIFM-direktivet. Sjätte AP-fonden anser vidare att en sådan begränsning inte heller kan motiveras med att nationella lagar inte på något sätt ska vara till nackdel för en EU-baserad AIF-förvaltare i förhållanden till en icke EU-baserad AIF-förvaltare, detta då det enligt fonden ligger i sakens natur att icke EU-baserade AIF-förvaltare, vid de tillfällen då de överväger sonderande marknadsföring, ofta inte innehar de tillstånd som krävs för EU-baserade AIF-förvaltare enligt AIFM-direktivet. Sjätte AP-fonden anser sammanfattningsvis att det föreslagna kravet på att en icke EES-baserad AIF-förvaltare ska ha tillstånd för marknadsföring i Sverige för att förvaltaren ska få bedriva sonderande marknadsföring här i landet bör slopas och SVCA avstyrker detsamma.

Sveriges advokatsamfund anser att det finns bristande tydlighet i reglerna om förutsättningar för sonderande marknadsföring. Advokatsamfundet hänvisar till att teckningsblanketter eller liknande handlingar (subscription agreements) inte sällan innehåller en stor mängd villkor, garantier och åtaganden som avser annat än det direkta åtagandet som innebär att en investerare förbinder sig att teckna andelar i fonden (t.ex. garantier om att investeraren är professionell investerare, dess ställning under FATCA-regelverket och investerarens status under olika utländska regelverk), varför det bör förtydligas var gränsen går för att informationen i en handling till övervägande del ska anses utgöra en teckningsblankett eller liknande handling och därmed omfattas av bestämmelsen i lagen. Advokatsamfundet föreslår att det som inte avser det direkta åtagandet att

teckna andelar inte ska omfattas av förbudet att tillhandahålla utkast. Vidare efterlyser man ett förtydligande av vad som utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion, dvs. hur en sådan handling inte utgör en sådan version, t.ex. till följd av att AIF-förvaltaren tydligt angett att handlingen är ett utkast, eller till följd av att AIF-förvaltaren utlämnat viss information i handlingen, och, om så är fallet, vilken information som normalt ska vara utelämnad. Slutligen anser Advokatsamfundet att det i möjligaste mån bör förtydligas vad som avses med all relevant information i bestämmelsen om att utkast till fondbestämmelser, bolagsordning, motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar inte får innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nya regler som har införts i AIFM-direktivet genom ändringsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltares sonderande marknadsföring inom unionen bedrivs under vissa närmare angivna förutsättningar (artikel 2.2 i ändringsdirektivet, artikel 30a.1 första stycket i AIFM-direktivet). För att marknadsföringen ska betraktas som sonderande ska den rikta sig till professionella investerare. Den information som presenteras får inte vara tillräcklig för att investerarna ska kunna förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond. Informationen får inte heller utgöra teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion. Slutligen får informationen inte utgöra bolagsordning, prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Finansinspektionen efterfrågar ett förtydligande av vad förslaget innebär för AIF-förvaltare som bedriver motsvarande sonderande marknadsföring till icke-professionella investerare. För att det ska vara fråga om sådan sonderande marknadsföring som avses i AIFM-direktivet ska det vara åtgärder som riktar sig till professionella investerare (se avsnitt 7.1.2). Förslagen i denna lagrådsremiss bör därmed inte påverka rättsläget när det gäller möjligheterna att vidta åtgärder i förhållande till icke-professionella investerare (se prop. 2012/13:155 s. 205 f. och 230–232).

Konsumentverket anser att det inte framgår hur den sonderande marknadsföringen ska gå till och hur det ska säkerställas att den bara når professionella investerare. Som redovisas ovan regleras förutsättningarna för att bedriva sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet. I direktivet regleras på motsvarande sätt förutsättningarna för marknadsföring av andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder (artiklarna 31 och 32). Det är inte i något av fallen en reglering som i detalj anger hur det ska gå till när en AIF-förvaltare bedriver sonderande marknadsföring eller marknadsför en alternativ investeringsfond. Det bör därför vara upp till varje AIF-förvaltare att ta ställning till om huruvida den avser att bedriva sonderande marknadsföring och, i så fall, hur den sonderande marknadsföringen ska gå till i enlighet med de villkor som gäller för sådan verksamhet. När en AIF-förvaltare bedriver sonderande marknadsföring, ska förvaltaren säkerställa att den uppfyller de krav som gäller för sådan verksamhet. Det gäller på motsvarande sätt som när en AIF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till professionella investerare och fonden inte får marknadsföras även till icke-professionella investerare (se samma prop. s. 233 f.). Finansinspektionen

har tillsyn över att AIF-förvaltaren driver verksamheten bl.a. enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och andra författningar som reglerar företagets verksamhet (13 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder).

Om AIF-förvaltaren i sin sonderande marknadsföring tillhandahåller utkast till prospekt eller erbjudandehandlingar, får dessa dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut (artikel 30a.1 andra stycket i AIFM-direktivet). I utkast till prospekt eller erbjudandehandlingar ska det tydligt stå att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

De förtydliganden som *Sveriges advokatsamfund* efterfrågar bör enligt regeringens uppfattning inte komma till uttryck i lagtexten. Lagtexten bör utformas så direktivnära som möjligt för att undvika att de svenska bestämmelserna riskerar att få en annan innebörd än den som avses i direktivet. När det gäller de klargöranden som Advokatsamfundet efterfrågar är det enligt regeringens uppfattning något som bör lämnas till rättstillämpningen.

Konsumentverket anser att eftersom begreppet ”affärsbeslut” är vidare än begreppet ”investeringsbeslut” som används i AIFM-direktivet, kan det inte anses tillräckligt att enbart säkerställa att marknadsföringen inte leder till ett investeringsbeslut. Enligt AIFM-direktivet (artikel 30a.2 första stycket) är avsikten med kravet att säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, dvs. att de inte fattar investeringsbeslut. Direktivet ställer alltså inte upp något hinder mot att en investerare ska kunna vidta andra åtgärder som i och för sig skulle anses som ”affärsbeslut”, såsom att ta kontakter med AIF-förvaltaren eller någon annan för att på så sätt söka mer information om t.ex. risker, avkastning eller annat som är relevant när det gäller en alternativ investeringsfond av det aktuella slaget. Regeringen anser därför att termen investeringsbeslut bör användas även när direktivet genomförs i svensk rätt.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller bestämmelser om marknadsföring av alternativa investeringsfonder (se 4 kap. 1–8 §§, 5 kap. 1–7 och 10–12 §§ och 6 kap. 3–5 §§). Det finns dock inte några bestämmelser i gällande rätt om att AIF-förvaltare, i syfte att sondera intresset från investerarhåll, får presentera investeringsidéer eller investeringsstrategier som avser andelar i alternativa investeringsfonder som ännu inte är etablerade eller är etablerade men ännu inte har anmälts för marknadsföring. De regler om sonderande marknadsföring som har införts i AIFM-direktivet bör genomföras i motsvarande bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I AIFM-direktivet används termerna ”bolagsordning”, ”prospekt” och ”erbjudandehandlingar” vid uppräkning av den information som kan komma att lämnas till potentiella professionella investerare vid sonderande marknadsföring (artikel 30a.1 första och andra styckena). I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder används inte termen ”prospekt” i de bestämmelser som reglerar marknadsföringen, utan där hänvisas till fondbestämmelser, bolagsordning och motsvarande handlingar (se t.ex. 4 kap. 9 §).

Motsvarande terminologi bör användas i de nya bestämmelser som införs i lagen.

Enligt AIFM-direktivet ska en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare få bedriva sonderande marknadsföring inom unionen. För en svensk AIF-förvaltare innebär det att förvaltaren måste ha tillstånd av Finansinspektionen enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (3 kap. 1 §). För en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare innebär det att förvaltaren måste ha tillstånd som avses i AIFM-direktivet i sitt hemland. Möjligheten att bedriva sonderande marknadsföring gäller däremot inte sådana svenska AIF-förvaltare som är registrerade (2 kap. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder) eller för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som är registrerade i sitt hemland.

Finansinspektionen, *Näringslivets Regelnämnd*, *Sjätte AP-fonden*, *SVCA* och *Sveriges advokatsamfund* framför flera synpunkter i fråga om det som bör gälla för registrerade AIF-förvaltare.

Sonderande marknadsföring är alltså en ny form av harmoniserad möjlighet till marknadsföringsåtgärd som har införts i AIFM-direktivet för EES-baserade AIF-förvaltare som har tillstånd som avses i det direktivet och som gäller i förhållande till professionella investerare. Som några remissinstanser påpekar är registrerade AIF-förvaltare i huvudsak undantagna från AIFM-direktivets tillämpningsområde och de har därmed varken de rättigheter eller skyldigheter som AIF-förvaltare som har tillstånd (se artikel 3 i AIFM-direktivet och 2 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Som konstateras ovan innebär det bl.a. att registrerade AIF-förvaltare inte har möjlighet att bedriva sonderande marknadsföring enligt de nya regler som har införts i AIFM-direktivet. Enligt regeringens uppfattning bör rättsläget därmed vara oförändrat för registrerade AIF-förvaltare och i förhållande till icke-professionella investerare. De bedömningar som tidigare har gjorts bör fortfarande gälla för verksamhet i Sverige som inte består i att bedriva sådan sonderande marknadsföring som AIF-förvaltare som har tillstånd som avses i AIFM-direktivet får bedriva i förhållande till professionella investerare (se t.ex. prop. 2012/13:155 s. 205 f. och 230–232). Detta bör gälla också i fråga om åtgärder som icke EES-baserade AIF-förvaltare vidtar i förhållande till investerare i Sverige. I avsnitt 7.1.2 föreslås nämligen, till skillnad från i promemorian, att det med sonderande marknadsföring i lagen om förvaltare av investeringsfonder ska avses detsamma som i AIFM-direktivet. Det innebär att även åtgärder som utländska EES-baserade AIF-förvaltare vidtar i Sverige när det gäller en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller åtgärder som icke EES-baserade AIF-förvaltare vidtar här i landet inte bör omfattas av de nya bestämmelser om sonderande marknadsföring som föreslås.

7.1.4 Förbud mot att teckna andelar eller aktier vid sonderande marknadsföring och dokumentation av den sonderande marknadsföringen

Regeringens förslag: En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring ska säkerställa att

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen,
2. investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, och
3. att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

En teckning av andelar eller aktier i en sådan alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en alternativ investeringsfond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som sker inom 18 månader efter det att den sonderande marknadsföringen inletts, ska anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren ska få tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt promemorians förslag ska bestämmelserna gälla även för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sjätte AP-fonden*, *Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* och *Sveriges advokatsamfund* framför motsvarande synpunkter som i fråga om förslagen i avsnitten 7.1.2 och 7.1.3.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 7.1.2 bör marknadsföring, för att betraktas som sonderande marknadsföring, rikta sig till professionella investerare och avse en investeringsidé eller investeringsstrategi i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad, eller som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med AIFM-direktivet. Enligt de nya regler som har införts i AIFM-direktivet ska en AIF-förvaltare säkerställa att det inte är möjligt för investerare att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond under den sonderande marknadsföringen, och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten enligt direktivet (artikel 30a.2 första stycket i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet). Vidare ska varje teckning av andelar eller

aktier i en sådan alternativ investeringsfond som avses i information som tillhandahållits inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en alternativ investeringsfond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som professionella investerare gör inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren inlett den sonderande marknadsföringen, anses ha varit ett resultat av marknadsföringen och ska omfattas av de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i AIFM-direktivet (artikel 30a.2 andra stycket i AIFM-direktivet).

De nu aktuella nya reglerna i AIFM-direktivet bör genomföras i svensk rätt genom att motsvarande bestämmelser tas in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Till skillnad från promemorians förslag bör bestämmelserna inte dessutom gälla för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för icke EES-baserade AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond (se avsnitten 7.1.2 och 7.1.3).

En AIF-förvaltare ska säkerställa att dess sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt (artikel 30a.4 i AIFM-direktivet). Ett sådant krav bör därför införas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder på så sätt att en AIF-förvaltare ska dokumentera sin sonderande marknadsföring på ett tillfredsställande sätt, oavsett om marknadsföringen bedrivs i Sverige eller i annat land inom EES. Vad det närmare innebär att dokumentera informationen på ett tillfredsställande sätt bör regleras i myndighetsföreskrifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras.

7.1.5 Underrättelse om sonderande marknadsföring

Regeringens förslag: En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att den har inlett sonderande marknadsföring skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,
2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och
3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

Om den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits i andra länder inom EES, ska underrättelsen även innehålla uppgift om i vilka länder och under vilken tidsperiod den bedrivs eller har bedrivits.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om formerna för en underrättelse om sonderande marknadsföring.

Om en svensk AIF-förvaltare inleder sonderande marknadsföring i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta behörig myndighet i det landet. Finansinspektionen ska på begäran lämna ytterligare information om den sonderande marknadsföringen till den myndigheten.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. Enligt promemorians förslag ska bestämmelserna gälla även för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sjätte AP-fonden*, *Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* och *Sveriges advokatsamfund* framför motsvarande synpunkter som i fråga om förslagen i avsnitten 7.1.2 och 7.1.3. *Finansinspektionen* efterfrågar ett förtydligande i fråga om enligt vilken bestämmelse som en svensk AIF-förvaltares sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad ska anmälas till inspektionen. *Advokatsamfundet* önskar ett förtydligande av innebörden av formen för underrättelse till Finansinspektionen, om ”informellt brev” innebär att det krävs ett fysiskt brev eller om ett e-postmeddelande kan anses tillräckligt.

Skälen för regeringens förslag: Genom ändringsdirektivet har det införts regler i AIFM-direktivet om AIF-förvaltares skyldigheter att underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om sonderande marknadsföring (artikel 2.2 i ändringsdirektivet, artikel 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet). Syftet med dessa regler är att säkerställa att behöriga myndigheter kan utöva kontroll över sonderande marknadsföring i sina medlemsstater (skäl 10 i ändringsdirektivet). Reglerna innebär att medlemsstaterna ska säkerställa att en AIF-förvaltare, inom två veckor efter att den sonderande marknadsföringen har inletts, sänder ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Brevet ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum, ge en beskrivning av marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, samt innehålla en förteckning över de alternativa investeringsfonder eller delfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den EU-baserade AIF-förvaltaren bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföringen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en AIF-förvaltare inte är skyldig att till de behöriga myndigheterna anmäla innehållet eller adressaterna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än dem som fastställs i artikeln innan den börjar bedriva sonderande marknadsföring (artikel 30a.1 tredje stycket i AIFM-direktivet). I denna lagrådsremiss föreslås inte heller att det ska införas några sådana skyldigheter eller krav i svensk rätt.

Reglerna i AIFM-direktivet om underrättelser om sonderande marknadsföring till behörig myndighet bör genomföras i svensk rätt genom att motsvarande bestämmelser tas in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Med anledning av *Finansinspektionens* synpunkt finns

det anledning att notera att det är det land där den alternativa investeringsfonden avses bli etablerad som är relevant för bedömningen av enligt vilka bestämmelser i lagen som ska tillämpas när det gäller sonderande marknadsföring av en sådan fond som ännu inte är etablerad. *Sveriges advokatsamfund* efterfrågar ett förtydligande av innebörden av formen för underrättelse till Finansinspektionen, om huruvida ”informellt brev” innebär att det krävs ett fysiskt brev eller om ett e-postmeddelande kan anses tillräckligt. Av AIFM-direktivet följer att underrättelsen ska vara i pappersformat eller elektroniskt format (artikel 30a.2 tredje stycket första meningen). Regeringen anser att i vilken form underrättelsen ska lämnas är något som bör regleras närmare i myndighetsföreskrifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om formerna för en underrättelse om sonderande marknadsföring. Bestämmelserna bör, till skillnad från i promemorians förslag, inte gälla för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond (se avsnitt 7.1.2).

7.1.6 Sonderande marknadsföring får bedrivas även av en tredje part

Regeringens förslag: En AIF-förvaltare ska få uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring, om uppdragstagaren är

1. ett värdepappersbolag eller ett utländskt värdepappersföretag,
2. ett kreditinstitut,
3. ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag,
4. en EES-baserad AIF-förvaltare, eller
5. ett anknutet ombud enligt lagen om värdepappersmarknaden.

De krav som ska gälla för att en AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring ska gälla även om förvaltaren uppdrar åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att bestämmelserna även ska gälla för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Sjätte AP-fonden*, *Swedish Private Equity & Venture Capital Association (SVCA)* och *Sveriges advokatsamfund* framför motsvarande synpunkter som i fråga om förslagen i avsnitten 7.1.2 och 7.1.3. *Finansinspektionen* efterfrågar ett förtydligande om huruvida ett uppdrag till tredje part att bedriva sonderande marknadsföring ska anses vara en sådan tjänst som innebär en skyldighet för AIF-förvaltaren att anmäla uppdragsavtalet till inspektionen.

Skälen för regeringens förslag: Genom ändringsdirektivet har det införts regler i AIFM-direktivet om förutsättningarna för tredje part att på

uppdrag av en AIF-förvaltare bedriva sonderande marknadsföring (artikel 2.2 i ändringsdirektivet, artikel 30a.3 i AIFM-direktivet). Det är bara om den tredje parten enligt tillämpliga EU-direktiv har auktoriserats som ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare eller ett anknutet ombud, som denna får bedriva sonderande marknadsföring. En sådan tredje part ska omfattas av villkoren enligt reglerna om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet.

De tredje parter som en AIF-förvaltare enligt AIFM-direktivet får anlita för att bedriva sonderande marknadsföring är, när det är svenska, värdepappersbolag enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, fondbolag enligt lagen om värdepappersfonder, AIF-förvaltare med tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och anknutna ombud enligt lagen om värdepappersmarknaden.

Reglerna i AIFM-direktivet om förutsättningarna för att en tredje part på uppdrag av en AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring bör genomföras i motsvarande bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. *Finansinspektionen* efterfrågar ett förtydligande om huruvida ett uppdrag från en AIF-förvaltare till en tredje part att bedriva sonderande marknadsföring innebär att AIF-förvaltaren har ingått ett sådant uppdragsavtal som förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen om (8 kap. 14 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). I AIFM-direktivet finns det regler om AIF-förvaltares delegering av uppgifter till en tredje part (artikel 20). De reglerna har genomförts i svensk rätt i motsvarande bestämmelser om uppdragsavtal i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (8 kap. 14 §). Där regleras bl.a. förutsättningarna för att en AIF-förvaltare ska få lämna ett sådant uppdrag, till vem det får lämnas, vad avtalet som reglerar uppdraget ska innehålla och att AIF-förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen. Det är emellertid inte all delegering eller alla uppdragsavtal som omfattas av reglerna i AIFM-direktivet, och därmed inte heller av motsvarande bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn, klargörs att det är delegering av de förvaltningsfunktioner som anges i bilaga I till AIFM-direktivet som omfattas av direktivets krav (skäl 82 i den delegerade förordningen). När det genom ändringsdirektivet har införts regler om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet har det inte gjorts någon ändring i bilaga I till AIFM-direktivet. Om en AIF-förvaltare uppdrar till en tredje part att bedriva sonderande marknadsföring bör det alltså inte vara ett sådant uppdragsavtal som omfattas av skyldigheten i AIFM-direktivet att underrätta den behöriga myndigheten. AIF-förvaltaren bör därmed inte heller vara skyldig att underrätta Finansinspektionen enligt bestämmelserna om uppdragsavtal i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Till skillnad från det som föreslås i promemorian bör bestämmelserna om uppdrag åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring inte gälla för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ

investeringsfond eller för icke EES-baserade AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond (se avsnitten 7.1.2 och 7.1.3).

7.1.7 Sonderande marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder eller som bedrivs av icke EES-baserade AIF-förvaltare när regelverket för marknadsföring ändras

Regeringens förslag: En svensk AIF-förvaltare som har tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond under samma förutsättningar som gäller för att bedriva sonderande marknadsföring här i landet av en EES-baserad alternativ investeringsfond när det även för sådana fonder ska gälla ett anmälningsförfarande som enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska börja tillämpas vid en tidpunkt som ännu inte är fastställd.

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska i Sverige få bedriva sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond genom det anmälningsförfarande som enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska börja tillämpas vid en tidpunkt som ännu inte är fastställd.

En icke EES-baserad AIF-förvaltare ska i Sverige få bedriva sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond när Sverige är förvaltarens referensland eller, om ett annat land inom EES är referensland, genom det anmälningsförfarande som enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska börja tillämpas vid en tidpunkt som ännu inte är fastställd.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås även att de nationella bestämmelser som föreslås i promemorian om sonderande marknadsföring för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond och för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond ska tas bort när det enligt AIFM-direktivet ska gälla marknadsföringspass även för sådana alternativa investeringsfonder.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av avsnitt 7.1.2 är marknaden för gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder fonder i dag bara delvis harmoniserad inom EU. EU-baserade AIF-förvaltare har i dag möjlighet att marknadsföra EU-baserade alternativa investeringsfonder till professionella investerare inom hela EU efter tillstånd i sin hemmedlemsstat (det finns alltså s.k. marknadsföringspass för sådana fonder, se artikel 32 i AIFM-direktivet). Det nya regelverk om sonderande marknadsföring som genom ändringsdirektivet har införts i AIFM-direktivet är utformat i enlighet med det. Det innebär att en EU-

baserad AIF-förvaltare som förvaltar en EU-baserad alternativ investeringsfond bara omfattas av krav på tillstånd i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och ett anmälningsförfarande gäller för förvaltarens verksamhet i övriga medlemsstater (värdmedlemsstater). Hemmedlemsstaten ansvarar i de fallen även för tillsynen över att AIF-förvaltaren följer de regelverk som finns inom området, t.ex. de nya reglerna avseende sonderande marknadsföring som har införts genom ändringsdirektivet. Enligt ändringsdirektivet ska reglerna om sonderande marknadsföring inte på något sätt får vara till nackdel för en EU-baserad AIF-förvaltare i förhållande till en icke EU-baserad AIF-förvaltare (skäl 12). I avsnitten 7.1.2 och 7.1.3 görs, till skillnad från i promemorian, emellertid bedömningen att när det införs bestämmelser i svensk rätt, bör regelverket inte utvidgas till att även omfatta icke EES-baserade AIF-förvaltare, som i den nuvarande situationen inte har passrättigheter. I en situation där reglerna i AIFM-direktivet om passförfaranden blir tillämpliga också för icke EES-baserade AIF-förvaltare och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder, bör dock motsvarande bestämmelser gälla för sådana förvaltare och fonder som för EES-baserade AIF-förvaltare och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder. Det innebär alltså att när regelverket om sonderande marknadsföring i AIFM-direktivet genomförs i svensk rätt, bör det inledningsvis varken omfatta icke EES-baserade AIF-förvaltare och EES-baserade och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder som förvaltas av sådana AIF-förvaltare eller icke EES-baserade alternativa investeringsfonder som förvaltas av svenska eller utländska EES-baserade AIF-förvaltare, dvs. även de situationer där det i dag inte gäller något passförfarande enligt AIFM-direktivet (se avsnitten 7.1.2–7.1.6). Det bör däremot omfatta de situationer där de harmoniserade reglerna i AIFM-direktivet har börjat tillämpas och det gäller ett anmälningsförfarande även för icke EES-baserade AIF-förvaltare och för icke EES-baserade alternativa investeringsfonder (artiklarna 35, 37–41 och 67, se prop. 2013/14:113 och SFS 2014:797).

Fråga om behov av lagändringar i övrigt när anmälningsförfarande ska börja gälla även för icke EES-baserade AIF-förvaltare och för icke EES-baserade alternativa investeringsfonder behandlas i avsnitten 7.6.3 och 7.6.4.

7.2 Tillhandahållande av vissa lokala funktioner i värdlandet

7.2.1 Ändringsdirektivet

Ett fondföretag ska tillhandahålla vissa funktioner i en värdmedlemsstat (artikel 92 i UCITS-direktivet). Dessa krav har visat sig vara betungande och de har inte tillämpats på det sätt som avsetts (se avsnitt 6.1). Reglerna har därför ändrats på så sätt att lokal fysisk närvaro inte längre krävs samtidigt som det närmare anges vilka krav som gäller för att tillhandahålla lokala funktioner till icke-professionella investerare (skäl 5 i ändringsdirektivet och artikel 92 i UCITS-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.4 i ändringsdirektivet). För att säkerställa att icke-professionella investerare

ges likvärdig behandling har det ansetts nödvändigt att kraven på lokala funktioner även tillämpas på AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare (skäl 6 i ändringsdirektivet). I AIFM-direktivet har det därför införts ett krav om att AIF-förvaltare ska tillhandahålla funktioner i en värdmedlemsstat som utför vissa uppgifter vid marknadsföring till icke-professionella investerare (artikel 43a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet).

7.2.2 Vissa lokala funktioner ska tillhandahållas vid verksamhet i Sverige

Regeringens förslag: En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, och som avser att förvalta en specialfond eller i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som inte är en specialfond till icke-professionella investerare, ska här i landet tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:

1. behandla order om att teckna och lösa in andelar eller aktier och göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,
2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,
3. underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden i Sverige,
4. tillhandahålla den information som AIF-förvaltaren enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,
5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och
6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren själv, en tredje part eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och
2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Motsvarande krav ska gälla även för en svensk AIF-förvaltare som avser att marknadsföra en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige, som motsvarar en specialfond, till icke-professionella investerare, med undantag av tillhandahållande av funktioner för att fungera som kontakt för kommunikation med Finansinspektionen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om

1. hur utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna, och

2. på vilket språk utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla dessa funktioner.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att det bör förtydligas om uppdragsavtal med en tredje part om att utföra vissa uppgifter anses vara en sådan tjänst som innebär en skyldighet för AIF-förvaltaren att anmäla avtalet till inspektionen. *Sveriges advokatsamfund* efterfrågar ytterligare förtydliganden och konkretisering när det gäller vad kraven på att tillhandahålla funktioner här i landet innebär för AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar i Sverige.

Skälen för regeringens förslag

Utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avser att förvalta en specialfond eller marknadsföra andelar i en annan typ av alternativ investeringsfond i Sverige

Enligt en ändring i AIFM-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att AIF-förvaltare, i varje medlemsstat där de har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare, tillhandahåller funktioner för att utföra vissa uppgifter (artikel 43a i AIFM-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet). Motsvarande regler i UCITS-direktivet för fondföretag behandlas i avsnitt 6.1.2. De funktioner som AIF-förvaltare ska tillhandahålla ska utföra samma uppgifter som föreskrivs för fondföretag, dvs. funktionerna ska utföra följande uppgifter:

- behandla tecknings-, återköps- och inlösenorder och göra vissa andra utbetalningar (artikel 43a.1 a),
- tillhandahålla investerare information om hur dessa order kan göras och hur återköp och inlösen betalas (artikel 43a.1 b),
- underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden i den medlemsstat där fonden marknadsförs (artikel 43a.1 c),
- tillhandahålla vissa uppgifter och handlingar för att investerare ska kunna konsultera dem och ta kopior (artikel 43a.1 d),
- tillhandahålla relevant information om de uppgifter som funktionerna utför via ett varaktigt medium (artikel 43a.1 e), och
- fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna (artikel 43a.1 f).

Medlemsstaterna får inte kräva att en AIF-förvaltare finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten eller att den utser en tredje part för att utföra uppgifterna (artikel 43a.2 i AIFM-direktivet). Här bör noteras att det i den svenska språkversionen anges ”hemmedlemsstaten”. Av andra språkversioner framgår dock att det är ”värdmedlemsstaten” som avses (eng. ”host Member State”, fr. ”l'État membre d'accueil” och ty. ”Aufnahmemitgliedstaat”). Funktionerna för att utföra uppgifterna ska tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs

eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten (artikel 43a.3 första stycket a i AIFM-direktivet). Funktionerna ska tillhandahållas av AIF-förvaltaren själv, en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda (artikel 43a.3 första stycket b). Om uppgifterna utförs av en tredje part, ska utnämnandet av denna tredje part dokumenteras genom ett skriftligt avtal som anger vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren och att den tredje parten ska erhålla alla relevanta uppgifter och handlingar från förvaltaren (artikel 43a.3 andra stycket).

Finansinspektionen anser att det bör förtydligas om huruvida ett uppdragsavtal med en tredje part innebär att AIF-förvaltaren har ingått ett sådant uppdragsavtal som förvaltaren ska underrätta Finansinspektionen om (8 kap. 14 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Regeringen har tidigare gjort bedömningen att distributionsavtal inte omfattas av reglerna om delegering i AIFM-direktivet och att det heller har funnits någon anledning att kräva att Finansinspektionen ska underrättas om ett distributionsavtal enligt reglerna för uppdragsavtal (se prop. 2012/13:155 s. 283 f.). Det finns ingen anledning för regeringen att göra någon annan bedömning än den som gjorts tidigare. De lokala funktioner som det nu är fråga om bör när kunna anses som ett led i distributionen av andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden. Det bör därmed inte finnas någon skyldighet för AIF-förvaltaren att underrätta Finansinspektionen när en tredje part har fått till uppgift att tillhandahålla sådana lokala funktioner (jfr även avsnitt 6.1.2).

Kraven på AIF-förvaltare att tillhandahålla funktioner i en värdmedlemsstat där den avser att marknadsföra andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare har ingen motsvarighet i den tidigare lydelsen av AIFM-direktivet. Medlemsstaterna får dock tillåta sådan marknadsföring och får i så fall införa nationella bestämmelser för marknadsföringen så länge bestämmelserna för marknadsföring av alternativa investeringsfonder baserade i en annan medlemsstat inte är strängare eller mer omfattande än motsvarande bestämmelser för marknadsföring av alternativa investeringsfonder som bara sker inom medlemsstaten (artikel 43.1 i AIFM-direktivet). Sverige har infört bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som tillåter EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra alternativa investeringsfonder som inte är specialfonder till icke-professionella investerare (5 kap. 6 §). Bestämmelserna innebär bl.a. att AIF-förvaltaren ska vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andelsägarna, lösa in andelar, och lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla (5 kap. 6 § första stycket 1 och 4 kap. 2 § första stycket 4).

AIFM-direktivets nya regler om lokala funktioner bör genomföras i svensk rätt genom ändringar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Bestämmelser om åtgärder som ska vidtas i det land där marknadsföringen bedrivs finns även i svensk rätt när det gäller förutsättningar för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare att få tillstånd från Finansinspektionen för förvaltning av specialfonder (5 kap. 2 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Tillstånd får ges bara om AIF-förvaltaren vidtar de åtgärder som beskrivs ovan. Även dessa bestämmelser bör ändras så att de motsvarar de nya kraven i AIFM-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet.

Sveriges advokatsamfund efterfrågar förtydliganden om de funktioner som en AIF-förvaltare ska tillhandahålla för att utföra olika uppgifter i ett värdland. Regeringen konstaterar att efter de ändringar som har gjorts genom ändringsdirektivet, ställer AIFM-direktivet upp ett förbud för medlemsstaterna att kräva att en AIF-förvaltare finns på plats fysiskt i ett värdland. Enligt direktivet krävs dock att vissa uppgifter ska kunna utföras i värdlandet, vilket kan underlätta för både investerare och behörig myndighet i det landet. Vilka uppgifter som ska utföras och av vem de ska utföras regleras i direktivet. I direktivet regleras det dock inte närmare hur uppgifterna ska utföras, utan det är något som enligt regeringens uppfattning bör överlämnas till rättstillämpningen (se motsvarande bedömning i fråga om fondföretag i avsnitt 6.1.2). När det gäller språk följer det dock av direktivet att de, oavsett om de tillhandahålls elektroniskt eller på annat sätt, ska tillhandahålls på det officiella språket eller ett av de officiella språken i värdlandet eller på ett språk som godkänts av behörig myndighet i det landet.

Som anges ovan ska AIF-förvaltaren enligt de nya reglerna i AIFM-direktivet, i varje land inom EES där den har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare, tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför genom ett varaktigt medium. I AIFM-direktivet finns det inte någon definition av varaktigt medium. En sådan definition finns dock i UCITS-direktivet (artikel 2.1 m). Den definitionen bör vara lämplig som utgångspunkt när det gäller vad som bör avses med varaktigt medium när reglerna i AIFM-direktivet genomförs i svensk rätt. Med varaktigt medium avses enligt UCITS-direktivet varje medel som gör det möjligt för en investerare att bevara information, som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen. Definitionen har genomförts i svensk rätt genom en motsvarande definition i Finansinspektionens föreskrifter (1 kap. 9 § 33 Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersfonder). Det är lämpligt att kravet på tillhandahållande av information – genom ett varaktigt medium – när det gäller de uppgifter som funktionerna utför införs i föreskrifter på lägre nivå än lag. Det är även lämpligt att det språk på vilka dessa uppgifter ska tillhandahållas regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför, på motsvarande sätt som för fondföretag (se avsnitt 6.1.2), få meddela sådana föreskrifter för AIF-förvaltare.

Svenska AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar i en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige

Reglerna i AIFM-direktivet i fråga om åtgärder som ska vidtas i det land där marknadsföringen bedrivs omfattar bara gränsöverskridande marknadsföring. I Sverige har det dock ansetts lämpligt att införa motsvarande bestämmelser även för svenska AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (4 kap. 2 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, se prop. 2012/13:155 s. 359). Detta bör

gälla även fortsättningsvis och bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör därför ändras så att det också i dessa fall gäller krav på tillhandahållande av lokala funktioner som motsvarar de som anges AIFM-direktivet. Eftersom det i detta fall är fråga om svenska AIF-förvaltare och inte rör sig om gränsöverskridande marknadsföring, finns det dock inte skäl att ställa upp ett krav på att AIF-förvaltaren ska tillhandahålla funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

7.3 Underrättelser om gränsöverskridande verksamhet

7.3.1 Ändringsdirektivet

I UCITS-direktivet och AIFM-direktivet är principen om anmälan vid gränsöverskridande verksamhet i huvudsak densamma (jfr avsnitt 6.2.1). Den fondförvaltare som vill driva verksamhet över gränserna ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat, vilken i sin tur ska överlämna underrättelsen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där verksamheten ska drivas (värdmedlemsstaten). Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i reglerna i AIFM-direktivet om anmälan vid gränsöverskridande verksamhet (artikel 2.3, 2.5 och 2.8 i ändringsdirektivet, artiklarna 32.7 och 33.6 i AIFM-direktivet och bilaga IV till direktivet). Det har dels gjorts tillägg beträffande vilken information som ska lämnas till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten innan marknadsföring får ske i en annan medlemsstat, dels gjorts justeringar i reglerna om ändring av någon uppgift som har angetts i en anmälan om gränsöverskridande marknadsföring och förvaltning.

7.3.2 Ytterligare information i underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring

Regeringens förslag: Om en AIF-förvaltare avser att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES, ska förvaltarens underrättelse till Finansinspektionen innehålla den information som är nödvändig, inbegripet adressen, för att fakturera eller meddela förvaltaren eventuella föreskrivna avgifter som behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas kan tillämpa.

Vid marknadsföring till icke-professionella investerare ska underrättelsen även innehålla uppgifter om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter i värdlandet som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder vid marknadsföring i det landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt hittillsvarande regler i AIFM-direktivet ska en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring innehålla information om bl.a. den alternativa investeringsfondens namn,

i vilket land den är etablerad, vilket som är dess förvaringsinstitut samt fondbestämmelserna eller bolagsordningen. Underrättelsen ska också innehålla information om vilka åtgärder AIF-förvaltaren har vidtagit för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare, när detta inte är tillåtet, och hur sådan marknadsföring förhindras i fall då AIF-förvaltaren förlitar sig på fristående företag som tillhandahåller investeringstjänster avseende alternativa investeringsfonder, t.ex. värdepappersinstitut (artikel 32.2 i AIFM-direktivet och bilaga IV till samma direktiv). De nu aktuella reglerna i AIFM-direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (6 kap. 3 §).

De ändringar i AIFM-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet innebär att ytterligare information ska lämnas till den behöriga myndigheten i hemlandet innan marknadsföring av en alternativ investeringsfond får ske i ett annat land inom EES än förvaltarens hemland. Den skriftliga underrättelsen ska, utöver det som följer av gällande rätt, även innehålla den information som är nödvändig, inbegripet adressen, för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdlandet kan tillämpa, samt uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a (leden i och j i bilaga IV till AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.8 i ändringsdirektivet). De funktioner som avses behandlas i avsnitt 7.2.2.

Motsvarande ändringar som har gjorts i AIFM-direktivet bör göras i bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessa bör avse vad en underrättelse till Finansinspektionen ska innehålla när en svensk AIF-förvaltare avser att marknadsföra en alternativ investeringsfond till investerare i ett annat land inom EES.

7.3.3 Ändringar i underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring

Regeringens förslag: Om en svensk AIF-förvaltare avser att göra en väsentlig ändring av något som har angetts i en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring, och Finansinspektionen finner att ändringen är godtagbar, ska inspektionen inom en månad informera den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdland om ändringen.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen inom 15 arbetsdagar efter det att anmälan om ändringen kom in till inspektionen underrätta förvaltaren om detta. Finansinspektionen ska även underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om att ändringen inte får göras.

Vid ingripande mot en svensk AIF-förvaltare med anledning av att förvaltaren genomfört en ändring som leder till att den inte längre uppfyller kraven i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller andra författningar som reglerar AIF-förvaltarens verksamhet, ska Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdland om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

Regeringens bedömning: De nya regler i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder som innebär att Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder, inklusive förbjuda marknadsföring, om en ändring har genomförts som innebär att AIF-förvaltaren inte längre uppfyller kraven som reglerar verksamheten, tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i reglerna i AIFM-direktivet om underrättelse om marknadsföring av andelar eller aktier i EU-baserade alternativa investeringsfonder i andra medlemsstater än i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat (artikel 32.7 andra–fjärde styckena i AIFM-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Ändringarna avser när en planerad ändring av någon uppgift som har lämnats i en sådan underrättelse skulle innebära att verksamheten inte längre är förenlig med AIFM-direktivet. I ett sådant fall ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat underrätta AIF-förvaltaren om att ändringen inte får genomföras inom 15 arbetsdagar. Vidare ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta. Om en planerad ändring genomförs trots det som anges ovan eller om en oplanerad ändring leder till att reglerna i AIFM-direktivet inte följs, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta de åtgärder som krävs, inklusive att besluta om ett förbud mot marknadsföring av den alternativa investeringsfonden, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta. Om ändringen inte påverkar förenligheten med AIFM-direktivet, ska de behöriga myndigheterna inom en månad informera de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om ändringen.

De nya reglerna överensstämmer i huvudsak med det som gäller enligt den tidigare lydelsen av AIFM-direktivet (artikel 32.7 andra–fjärde styckena). Det som har ändrats genom ändringsdirektivet är att tidsfristerna för information preciserats och att det införts ett krav på att behöriga myndigheter i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat utan onödigt dröjsmål ska underrättas om en AIF-förvaltares anmälan om ändrade förhållanden. De hittillsvarande reglerna i AIFM-direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (6 kap. 6 §). För att genomföra de ändringar som har gjorts i AIFM-direktivet bör motsvarande ändringar göras i lagen.

När det gäller ingripande av behöriga myndigheter anges, som nämns ovan, i de nya regler som har införts i AIFM-direktivet att de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska vidta alla nödvändiga åtgärder om en ändring av en uppgift som har lämnats i underrättelsen om gränsöverskridande marknadsföring leder till att reglerna i AIFM-direktivet inte längre följs. Åtgärderna ska vidtas i enlighet med de tillsynsbefogenheter som de behöriga myndigheterna ska ha enligt AIFM-direktivet, och vid behov ska den behöriga myndigheten även besluta om

ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av den alternativa investeringsfonden (artikel i 32.7 tredje stycket i AIFM-direktivet). Kravet att den behöriga myndigheten ska vidta alla nödvändiga åtgärder, och vid behov även besluta om ett uttryckligt förbud mot marknadsföring, finns redan i AIFM-direktivet (artikel 32.7 tredje stycket).

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder anges vilka befogenheter Finansinspektionen har att ingripa mot AIF-förvaltare (14 kap. 1 §). Där anges att Finansinspektionen ska ingripa om en AIF-förvaltare har åsidosatt sina skyldigheter enligt bl.a. den lagen eller andra författningar som reglerar företagets verksamhet. Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa eller minska riskerna i verksamheten i något avseende eller vidta någon annan åtgärd för att komma tillrätta med situationen, meddela ett förbud att verkställa beslut eller genom att göra en anmärkning. Om en AIF-förvaltares överträdelse är allvarlig ska förvaltarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, en varning meddelas. Vissa beslut kan förenas med sanktionsavgift. Därutöver finns i samma lag ytterligare ingripandeåtgärder som får vidtas i vissa fall (se 14 kap.).

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ger således Finansinspektionen möjlighet att ingripa mot den som gör sig skyldig till en överträdelse enligt lagen. De nuvarande bestämmelserna om ingripande får anses tillgodose de nya reglerna i AIFM-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet om Finansinspektionens nödvändiga åtgärder, inklusive förbud av marknadsföring, om en ändring har genomförts som innebär att AIF-förvaltaren inte längre uppfyller kraven som reglerar verksamheten. I denna del krävs det därför inte några lagstiftningsåtgärder.

7.3.4 Ändringar i underrättelser om gränsöverskridande förvaltning

Regeringens förslag: Om en svensk AIF-förvaltare avser att göra en väsentlig ändring av något som har angetts i en underrättelse om gränsöverskridande förvaltning, och Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen inom 15 arbetsdagar efter det att anmälan om ändringen kom in till inspektionen underrätta förvaltaren om det.

Vid ingripande mot en svensk AIF-förvaltare med anledning av att förvaltaren genomfört en ändring som leder till att den inte längre uppfyller kraven i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller andra författningar som reglerar AIF-förvaltarens verksamhet, ska Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdland om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

Regeringens bedömning: De nya regler i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder som innebär att Finansinspektionen ska vidta nödvändiga, inklusive förbjuda marknadsföring, om en ändring har genomförts som innebär att AIF-förvaltaren inte längre uppfyller kraven som reglerar verksamheten,, tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon lagstiftningsåtgärd.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Genom ändringsdirektivet har det införts nya regler i AIFM-direktivet för AIF-förvaltare som planerar en ändring av någon uppgift som har lämnats i underrättelsen om gränsöverskridande förvaltning av en EU-baserad alternativ investeringsfond. Om ändringen skulle innebära att verksamheten inte längre är förenlig med AIFM-direktivet, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar underrätta AIF-förvaltaren om att ändringen inte får genomföras (artikel 33.6 andra stycket i AIFM-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.5 i ändringsdirektivet). Om en ändring leder till att reglerna i AIFM-direktivet inte följs, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder och utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta (artikel 33.6 tredje stycket i AIFM-direktivet).

I huvudsak motsvarande regler finns även i den tidigare lydelsen av AIFM-direktivet (artikel 33.6 andra och tredje styckena). Det som har ändrats i reglerna är skyldigheten för de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat att lämna information. Ändringarna innebär en precisering av tidsfristen för den behöriga myndigheten att informera AIF-förvaltaren att ändringen inte får genomföras. Dessutom har det införts ett krav för den behöriga myndigheten att underrätta behörig myndighet i värdmedlemsstaten om vidtagna åtgärder.

De hittillsvarande reglerna i AIFM-direktivet har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (6 kap. 6 §). För att genomföra de ändringar som har gjorts i AIFM-direktivet bör motsvarande ändringar göras i lagen.

Som anges ovan ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta de åtgärder som krävs, om en ändring leder till att reglerna i AIFM-direktivet inte följs (artikel 33.6 tredje stycket i AIFM-direktivet). Det liknar det som ska gälla enligt de nya reglerna om ändring i underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring, men utan en passus om förbud mot marknadsföring (artikel i 32.7 tredje stycket i AIFM-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 i ändringsdirektivet). På motsvarande sätt som när det gäller ändring i underrättelse om marknadsföring får de nuvarande bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om ingripande anses tillgodose de nya reglerna AIFM-direktivet när det gäller ingripande vid ändring i underrättelse om förvaltning. Det krävs därför inte några lagstiftningsåtgärder när det gäller Finansinspektionens ingripandemöjligheter i denna del (se vidare avsnitt 7.3.3).

7.4 När gränsöverskridande marknadsföring upphör

7.4.1 Ändringsdirektivet

Genom ändringsdirektivet har det införts regler i AIFM-direktivet om vad som ska gälla när en AIF-förvaltare upphör att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i en värdmedlemsstat (artikel 32a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet). Eftersom det tidigare saknats tydliga och enhetliga villkor för upphörande av gränsöverskridande marknadsföring har det enligt skälen i ändringsdirektivet uppstått ekonomisk och rättslig osäkerhet för fondförvaltare (skäl 7). Reglerna om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring handlar om bl.a. vilka förfaranden som ska tillämpas, kommunikation om upphörandet till investerare och behöriga myndigheter samt tillsynsbefogenheter för behörig myndighet i den medlemsstat där marknadsföringen har upphört.

7.4.2 Anmälan om att gränsöverskridande marknadsföring upphör

Regeringens förslag: En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som efter en underrättelse marknadsför andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige ska få upphöra med marknadsföringen, bara om förvaltaren

1. lämnar ett allmänt erbjudande om att utan avgift återköpa eller lösa in andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden som innehas av investerare här i landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla kända andels- eller aktieägare ,
2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet, och
3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då AIF-förvaltaren anmäler till behörig myndighet i hemlandet att marknadsföringen ska upphöra.

Kravet att lämna ett allmänt erbjudande om återköp eller inlösen ska inte gälla för slutna alternativa investeringsfonder och fonder som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

En svensk AIF-förvaltare ska anmäla sin avsikt att upphöra med marknadsföringen av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla uppgift om AIF-förvaltarens erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal. Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten drivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren när anmälan har överlämnats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring av andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige.

När en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att förvaltaren upphör att marknadsföra andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige, ska förvaltaren från och med den dagen här i landet inte längre få erbjuda eller placera andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som omfattas av anmälan. Under en period på 36 månader från dagen för anmälan till behörig myndighet i hemlandet ska AIF-förvaltaren inte få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan, eller av liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorians förslag riktar sig bestämmelserna om förutsättningarna för att få upphöra med marknadsföring till en svensk AIF-förvaltare som avser att upphöra med marknadsföring av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES medan bestämmelserna i regeringens förslag i stället riktar sig till en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som avser att upphöra med marknadsföring av en alternativ investeringsfond i Sverige.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* konstaterar att det föreslagna avanmälningsförfarandet för gränsöverskridande marknadsföring av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES innebär ett visst ökat investerarskydd. Inspektionen anser därför att motsvarande avanmälningsförfarande bör införas även för icke EES-baserade AIF-förvaltare och för AIF-förvaltare som marknadsför fonder till icke-professionella investerare. Finansinspektionen konstaterar vidare, när det gäller förslaget om ett bemyndigande för inspektionen att meddela föreskrifter om offentliggörandet av avsikten att upphöra med marknadsföringen av andelar och aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES, att liknande frågor tidigare har reglerats i lag och förespråkar därför att den nu aktuella frågan regleras på samma sätt. *Fondbolagens förening* framför motsvarande synpunkter som när det gäller förslagen i fråga om värdepappersfonder och fondbolag (se avsnitt 6.3.2). *Sveriges advokatsamfund* anser att begreppet ”liknande investeringsstrategi” måste förstås som att detta inte avser sådan strategi som en AIF-förvaltare måste ansöka om tillstånd för enligt bilaga IV till kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013. Enligt Advokatsamfundet bör det även finnas utrymme för att en AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring av en viss alternativ investeringsfond vars investeringsstrategi tillhör en av huvudtyperna enligt den delegerade förordningen, ska få bedriva sonderande marknadsföring av annan investeringsstrategi som tillhör denna huvudtyp, utöver den investeringsstrategi som AIF-förvaltaren upphört att marknadsföra.

Skälen för regeringens förslag: Enligt de nya reglerna i AIFM-direktivet ska en EU-baserad AIF-förvaltare få avanmäla de arrangemang

som förvaltaren fastställt för att marknadsföra andelar eller aktier i vissa av eller alla EU-baserade alternativa investeringsfonder i en medlemsstat där en anmälan gjorts om gränsöverskridande marknadsföring, om följande villkor är uppfyllda (artikel 32a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet).

– Ett allmänt erbjudande ska lämnas till investerare, vilkas identitet är känd, att återköpa eller lösa in andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden utan avgift eller avdrag, med undantag för slutna alternativa investeringsfonder och fonder som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (artikel 32a.1 första stycket a).
– Avsikten att upphöra med marknadsföringen ska offentliggöras (artikel 32a.1 första stycket b).
– Eventuella avtal med finansiella intermediärer eller ombud ska ändras eller avslutas i syfte att förhindra nya eller ytterligare erbjudanden om eller placeringar av andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden (artikel 32a.1 första stycket c).

Från och med dagen för avanmälan ska AIF-förvaltaren upphöra med alla nya eller ytterligare erbjudanden om eller placeringar av sina andelar eller aktier som var föremål för avanmälan i den medlemsstaten (artikel 32a.1 andra stycket). Här bör det noteras att det i den svenska språkversionen av AIFM-direktivet anges att AIF förvaltaren ska upphöra med nya eller ytterligare erbjudanden ”… i den medlemsstat där en anmälan lämnats in i enlighet med punkt 2”, dvs. i hemmedlemsstaten (se nedan). Rimligen är den svenska språkversionen fel i detta avseende eftersom det som regleras i direktivet är upphörande av marknadsföring i en värdmedlemsstat. Detta framgår även av andra språkversioner, bl.a. den engelska (”the AIFM shall cease any new or further … offering or placement of units or shares of the AIF … in the Member State in respect of which it has submitted a notification in accordance with paragraph 2”).

AIF-förvaltaren ska lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, vilken ska innehålla uppgifter om de åtgärder förvaltaren har vidtagit för att uppfylla villkoren för att få avanmäla de arrangemang som den fastställt för att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond (artikel 32a.2 i AIFM-direktivet). De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där marknadsföringen har upphört och till Esma (artikel 32a.3 första stycket i AIFM-direktivet). Efter det att anmälan har vidarebefordrats ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat omgående underrätta AIF-förvaltaren om att så har skett (artikel 32a.3 andra stycket).

Under en period på 36 månader från dagen för anmälan till den behöriga myndigheten får AIF-förvaltaren inte bedriva sonderande marknadsföring av andelar eller aktier i de EU-baserade alternativa investeringsfonder som avses i anmälan, eller av liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer, i den medlemsstat där marknadsföringen har upphört (artikel 32a.3 tredje stycket).

Det har tidigare inte funnits några regler i AIFM-direktivet om förfarandet vid upphörande av gränsöverskridande marknadsföring av alternativa

investeringsfonder. De regler som genom ändringsdirektivet har införts i AIFM-direktivet motsvarar i huvudsak de som har införts i UCITS-direktivet (se avsnitt 6.3.2). En skillnad jämfört med UCITS-direktivet är dock att AIFM-direktivet inte innehåller något uttryckligt krav på att förvaltaren tydligt ska informera investerarna om konsekvenserna av att avböja ett erbjudande om inlösen eller återköp av andelar vid upphörande av marknadsföring. En annan skillnad är att AIFM-direktivet inte innehåller några regler om på vilket språk informationen om återköp eller inlösen av andelar och avsikten att upphöra med marknadsföringen ska lämnas. Vidare innehåller AIFM-direktivet, till skillnad från UCITS-direktivet som inte innehåller regler om sonderande marknadsföring, ett förbud mot att under en viss period bedriva sonderande marknadsföring av den alternativa investeringsfonden som avses i anmälan om upphörande av marknadsföring, i den medlemsstat där marknadsföringen har upphört (jfr avsnitt 7.1).

För att genomföra de nya reglerna i AIFM-direktivet i denna del bör motsvarande bestämmelser införas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det finns dock inte något behov av att införa en uttrycklig bestämmelse om att Finansinspektionen ska kontrollera att en ansökan är fullständig (jfr artikel 32a.3 första stycket första meningen och se artikel 32a.3 första stycket andra meningen samt avsnitt 6.3.2 när det gäller motsvarande regler i UCITS-direktivet). En sådan skyldighet ingår i kravet på att Finansinspektionen, inom 15 arbetsdagar från det att en fullständig anmälan togs emot, ska lämna över anmälan till behörig myndighet i värdlandet och Esma.

Regeringen instämmer med *Fondbolagens förening* att det i lagtexten bör förtydligas att erbjudandet, i enlighet med det som anges i AIFM-direktivet, behöver riktas bara till andelsägare vilkas identitet är känd av AIF-förvaltaren (jfr avsnitt 6.3.2).

I enlighet med Fondbolagens förenings synpunkter och de bedömningar som görs i avsnitt 6.3.2 när det gäller motsvarande nya regler i UCITS-direktivet anser regeringen att det som bör regleras i svensk rätt är förutsättningarna för att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska få upphöra med marknadsföringen av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i Sverige och inte, som i promemorians förslag, förutsättningarna för att en svensk AIF-förvaltare ska få upphöra med marknadsföringen i ett annat land inom EES. I fråga om svenska AIF-förvaltare bör det på motsvarande sätt lämnas till värdlandet att reglera vad som bör gälla för att förvaltaren ska få upphöra med marknadsföringen i det landet.

Avsikten att upphöra med marknadsföringen ska offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av alternativa investeringsfonder och passande för en typisk investerare i alternativa investeringsfonder (artikel 32a.1 första stycket b i AIFM-direktivet). Bestämmelser om hur ett krav som följer av lag ska uppfyllas införs lämpligen i föreskrifter på lägre nivå än lag. Detta särskilt när bestämmelserna ska utformas i enlighet med vad som är brukligt för marknadsföring och därmed kan komma att behöva ändras med viss regelbundenhet. Regeringen anser därför, till skillnad från *Finansinspektionen*, att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen av andelar eller

aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond (jfr avsnitt 6.3.2). I promemorian föreslås att detta ska gälla den situationen då en svensk AIF-förvaltare avser att upphöra med marknadsföringen av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES. Regeringen instämmer ovan med Fondbolagens förening att det i stället bör gälla för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som avser att upphöra med marknadsföringen i Sverige och att det på motsvarande sätt bör lämnas till värdlandet att reglera vad som bör gälla för svenska AIF-förvaltare som avser att upphöra med marknadsföringen i ett annat land inom EES. Bemyndigandet bör i enlighet med det avse föreskrifter om utländska EES-baserade AIF-förvaltares verksamhet i Sverige.

Sveriges advokatsamfund efterfrågar ett förtydligande av vad som bör avses med liknande investeringsstrategier (se ovan om artikel 32a.3 tredje stycket i AIFM-direktivet). Det är något som inte regleras närmare i AIFM-direktivet och regeringen anser därför att det inte heller bör göras någon precisering i den motsvarande bestämmelse som föreslås. Frågan bör enligt regeringens uppfattning överlämnas till rättstillämpningen.

Finansinspektionen anser att det bör införas ett motsvarande förfarande för anmälan om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring även för icke EES-baserade AIF-förvaltare och för AIF-förvaltare vid marknadsföring av alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare. Det som Finansinspektionen efterfrågar skulle kräva ytterligare överväganden som det inte finns utrymme för inom ramen för detta lagstiftningsärende.

7.4.3 Informationskrav när gränsöverskridande marknadsföring har upphört

Regeringens förslag: En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört att marknadsföra en alternativ investeringsfond i Sverige ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare här i landet den information som AIF-förvaltaren enligt reglerna i hemlandet är skyldig att tillhandahålla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring i Sverige ska kunna använda medel för distanskommunikation när AIF-förvaltaren tillhandahåller kvarvarande andels- eller aktieägare i den alternativa investeringsfonden här i landet information.

Regeringens bedömning: De nya reglerna i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder om att AIF-förvaltare, när gränsöverskridande marknadsföring har upphört, ska förse kvarvarande investerare i en värdmedlemsstat och den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten med den information som krävs enligt direktivet tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon lagstiftningsåtgärd i fråga om svenska AIF-förvaltare.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. I promemorians förslag riktar sig bestämmelserna till AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföring

av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES medan bestämmelserna i regeringens förslag i stället riktar sig till utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföring av en alternativ investeringsfond i Sverige.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Fondbolagens förening* framför motsvarande synpunkter som när det gäller förslagen i fråga om informationskrav när gränsöverskridande marknadsföring av en värdepappersfond upphör (se avsnitt 6.3.3). *Näringslivets Regelnämnd* anser att förslagen bör förtydligas eller justeras när det gäller vad som bör regleras i svensk rätt respektive i ett annat land inom EES.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Information till kvarvarande andels- eller aktieägare i ett annat land inom EES när en svensk AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring av en alternativ investeringsfond i det landet

En AIF-förvaltare ska förse de investerare som fortfarande innehar andelar eller aktier i den EU-baserade alternativa investeringsfonden med de uppgifter som krävs enligt reglerna om information som ska lämnas investerarna i en alternativ investeringsfond (artikel 32a.4, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet). Den information som avses är årsredovisning och information som ska tillgängliggöras innan en investerare investerar i en alternativ investeringsfond (artiklarna 22 och 23.1–23.3). Därutöver är det fråga om viss information som ska lämnas regelbundet om likviditet och riskhanteringssystem samt om information som ska lämnas om AIF-förvaltaren använder finansiell hävstång vid förvaltningen av fonden (artikel 23.4 och 23.5).

De nu aktuella reglerna i AIFM-direktivet om information till investerare har i svensk rätt genomförts genom bestämmelser om årsredovisning och om information om risk och likviditetshantering samt finansiell (10 kap. 4, 9 och 10 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och 13, 15 och 16 kap. Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2013:10] om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Kravet i svensk rätt på att viss information till investerare som avser att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahållas samlat, i en informationsbroschyr, har dock ingen motsvarighet i AIFM-direktivet (se prop. 2012/13:155 s. 322).

Fondbolagens förening anser att frågan om vilken information som en AIF-förvaltare måste tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare efter det att marknadsföringen av en alternativ investeringsfond har upphört bör utvecklas. Som redovisas ovan finns det redan bestämmelser i svensk rätt som innebär att en svensk AIF-förvaltare ska förse investerare som innehar andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond som förvaltaren förvaltar med årsberättelse samt information om risk och likviditetshantering och finansiell hävstång. Dessa krav gäller oavsett om marknadsföringen av en fond upphör i ett land inom EES. De nya reglerna i AIFM-direktivet om information till kvarvarande investerare i en alternativ investeringsfond kräver därför inte några lagstiftningsåtgärder i denna del. Den information som enligt hittillsvarande regler i AIFM-direktivet ska lämnas till potentiella investerare

innan de investerar i en alternativ investeringsfond är ett verktyg för att investerare ska kunna fatta ett välgrundat investeringsbeslut. Enligt de nya regler i AIFM-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet ska AIF-förvaltare förse kvarvarande investerare i en alternativ investeringsfond i ett land med de uppgifter som krävs även efter det att marknadsföringen av fonden har upphört i det landet. Detta bör dock inte medföra att information som ska lämnas till potentiella investerare behöver lämnas även till andels- eller aktieägarna i fonden när marknadsföringen i landet har upphört (artikel 23.1–23.3 och artikel 32a.4 i AIFM-direktivet, i lydelsen enligt ändringsdirektivet, och skäl 8 i ändringsdirektivet).

Information till Finansinspektionen

En AIF-förvaltare som har upphört att marknadsföra en alternativ investeringsfond i ett annat land än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska även förse de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten med de uppgifter som krävs enligt reglerna om information som ska lämnas investerarna i en alternativ investeringsfond (artikel 32a.4 i AIFM-direktivet). Enligt dessa regler ska årsredovisning och informationen till investerare ”göras tillgänglig” (artiklarna 22 och 23). Det som krävs får därmed anses vara att en AIF-förvaltare gör informationen tillgänglig för behörig myndighet i förvaltarens hemmedlemsstat för varje EU-baserad alternativ investeringsfond som förvaltaren förvaltar. Enligt de nya regler som har införts i AIFM-direktivet gäller det kravet även efter det att marknadsföringen av en sådan fond i en annan medlemsstat har upphört.

De nu aktuella reglerna i AIFM-direktivet om information till behörig myndighet har i svensk rätt genomförts genom krav på att en AIF-förvaltare ska göra årsberättelsen för varje EES-baserad alternativ investeringsfond som förvaltaren förvaltar tillgänglig för Finansinspektionen (10 kap. 4 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder) och regelbundet informera, lämna eller på begäran lämna viss annan information till inspektionen (10 och 13 kap.). De nya reglerna i AIFM-direktivet om information till behörig myndighet i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat sedan marknadsföringen av en EU-baserad alternativ investeringsfond i en annan medlemsstat har upphört kräver inte någon lagstiftningsåtgärd i fråga om svenska AIF-förvaltare. Motsvarande bestämmelser för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföring i Sverige är en fråga för förvaltarens hemland.

Information till kvarvarande andels- eller aktieägare i Sverige när en EES-baserad AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring av en alternativ investeringsfond här i landet

Vilken information en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i Sverige när förvaltaren har upphört med marknadsföring av en alternativ investeringsfond här i landet är en fråga för förvaltarens hemland (se ovan i fråga om svenska AIF-förvaltare). På motsvarande sätt som föreslås i avsnitt 6.3.3 i fråga om fondföretag som har upphört att marknadsföra andelar i företaget i Sverige bör det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tas in en bestämmelse om att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som har

upphört att marknadsföra en alternativ investeringsfond i Sverige ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare här i landet den information som AIF-förvaltaren enligt reglerna i hemlandet är skyldig att tillhandahålla.

AIF-förvaltares användning av medel för distanskommunikation med kvarvarande andels- eller aktieägare när gränsöverskridande marknadsföring upphört

Enligt de nya regler i AIFM-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet ska medlemsstaterna göra det möjligt för AIF-förvaltare att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse de investerare som fortfarande har andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som har upphört att marknadsföras i den medlemsstat där investerarna har sin hemvist eller sitt säte (artikel 32a.8 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet). En svensk AIF-förvaltare som har upphört med att marknadsföra en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES ska alltså kunna använda elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation när den tillhandahåller kvarvarande andels- eller aktieägare i det landet information. Regeringen instämmer med *Fondbolagens förening* och *Näringslivets Regelnämnd* att sättet att tillhanda information till kvarvarande andels- eller aktieägare i det land där marknadsföringen har upphört bör vara något som bör regleras i det landet, dvs. AIF-förvaltarens värdland. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om hur en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring i Sverige ska kunna använda medel för distanskommunikation när AIF-förvaltaren tillhandahåller kvarvarande andels- eller aktieägare i den alternativa investeringsfonden här i landet information. Hur en svensk AIF-förvaltare ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i ett annat land inom EES när förvaltaren har upphört med marknadsföring av en alternativ investeringsfond i det landet bör på motsvarande sätt vara en fråga för det landet, dvs. AIF-förvaltarens värdland.

7.4.4 Ändringar av uppgifter efter det att gränsöverskridande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond har upphört

Regeringens förslag: Om en svensk AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* påpekar att inspektionen, mot bakgrund av att det i skäl 8 i ändringsdirektivet anges att möjligheten att upphöra med marknadsföring inte bör försämra investe-

rarnas möjligheter till korrekt information om fondernas fortsatta verksamhet, tolkar regleringen som att den innebär en skyldighet för myndigheten att fortsatt underrätta utländska myndigheter om ändringar i notifieringshandlingarna när verksamheten har upphört. Finansinspektionen efterfrågar vidare ett förtydligande av om de ändringar som omfattas av Finansinspektionens underrättelseskyldighet ska vara begränsade till väsentliga ändringar. Inspektionen konstaterar att andra ändringar än sådana som kan betecknas som väsentliga som huvudregel inte anmäls till myndigheten. Finansinspektionen efterfrågar ett förtydligande av om det finns någon tidsbegränsning i inspektionens skyldighet att underrätta behöriga myndigheter i samtliga länder där en alternativ investeringsfond tidigare har marknadsförts eller om underrättelseskyldigheten kvarstår så länge fonden existerar och därmed står under Finansinspektionens tillsyn. Inspektionen förespråkar att myndighetens skyldighet att underrätta utländska myndigheter om ändringar i aktuella handlingar begränsas i den utsträckning det är möjligt, både i fråga om vilka ändringar som omfattas av underrättelseskyldigheten och om hur länge underrättelseskyldigheten kvarstår.

Skälen för regeringens förslag

Ändringar efter det att en svensk AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES

Enligt nya regler i AIFM-direktivet som har införts genom ändringsdirektivet ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där AIF-förvaltaren har upphört med sin marknadsföring av en alternativ investeringsfond, översända information om eventuella ändringar i de handlingar och uppgifter som lämnats i underrättelsen om marknadsföringen av den alternativa investeringsfonden (artikel 32a.5 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet).

En underrättelse om marknadsföring ska enligt AIFM-direktivet innehålla information om bl.a. den alternativa investeringsfondens namn, var den är etablerad, vilket som är dess förvaringsinstitut samt fondbestämmelserna eller bolagsordningen (artikel 32.2 andra stycket). Underrättelsen ska också innehålla information om vilka åtgärder AIF-förvaltaren har vidtagit för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare, när detta inte är tillåtet, och hur sådan marknadsföring förhindras i fall då AIF-förvaltaren förlitar sig på fristående företag som tillhandahåller investeringstjänster avseende alternativa investeringsfonder, t.ex. värdepappersföretag eller kreditinstitut.

Reglerna i AIFM-direktivet om innehållet i en underrättelse om marknadsföring av en alternativ investeringsfond i en annan medlemsstat än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (6 kap. 3 §). För att genomföra de nya reglerna i direktivet bör det införas en bestämmelse i lagen om att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det land där marknadsföringen upphört om det sker någon ändring i de handlingar som har lämnats tillsammans med en sådan underrättelse.

Finansinspektionen efterfrågar ett förtydligande av om även andra ändringar än sådana som är väsentliga omfattas av kravet på underrättelse

om ändring sedan en AIF-förvaltare upphört med marknadsföring av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES. Inspektionen efterfrågar även ett förtydligande när det gäller om det finns någon tidsbegränsning i myndighetens underrättelseskyldighet. Som redovisas ovan ska skyldigheten enligt AIFM-direktivet gälla eventuella ändringar i handlingarna (artikel 32a.5). I AIFM-direktivet (artikel 32.2 och 32.7) finns det dock i de regler om skyldighet att underrätta om ändringar som gäller när den gränsöverskriade verksamheten pågår en inskränkning till att det ska vara fråga om en väsentlig ändring. De ändringar i de reglerna som har gjorts genom ändringsdirektivet innebär inte någon ändring i det avseendet (se artikel 2.3 i ändringsdirektivet). Mot bakgrund av det anförda är det enligt regeringens bedömning rimligt att tolka de nu aktuella nya reglerna i AIFM-direktivet på så sätt att det även när det gäller dem bör vara fråga om en väsentlig ändring för att den ska omfattas av kravet på underrättelse. De nya regler som har införts i AIFM-direktivet genom ändringsdirektivet inte innehåller inte någon tidsbegränsning. Underrättelseskyldigheten bör därför enligt regeringens uppfattning gälla utan någon tidsbegränsning.

Ändringar efter det att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare baserad i ett annat land inom EES upphört med marknadsföring i Sverige

Krav på att behörig myndighet i en AIF-förvaltares hemmedlemsstat ska översända information om ändringar i de handlingar och uppgifter som lämnats i underrättelsen om marknadsföring av den alternativa investeringsfonden till Finansinspektionen, efter det att marknadsföringen här i landet har upphört, är något som bör regleras i det andra landet.

7.4.5 Finansinspektionens tillsyn över utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige

Regeringens förslag: Bestämmelserna om Finansinspektionens tillsyn över och möjligheter att ingripa mot en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige, och om skyldighet att lämna upplysningar till inspektionen, ska gälla även när förvaltaren har upphört med marknadsföringen här i landet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag. Promemorians förslag har dock en annan lagteknisk utformning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt de ändringar i AIFM-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där en AIF-förvaltare har upphört med marknadsföringen av alternativa investeringsfonder ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat har enligt reglerna i AIFM-direktivet om de behöriga myndigheternas ansvarsområden i medlemsstaterna (artikel 32a.6 i AIFM-direktivet, som har

införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet). I detta sammanhang kan även noteras att de behöriga myndigheterna är skyldiga att på sina webbplatser tillhandahålla information om de krav som gäller för marknadsföring av alternativa investeringsfonder (artikel 5 i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder, se avsnitt 4.5).

Av AIFM-direktivet följer att det är den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat som ska ansvara för tillsynen över AIF-förvaltaren oavsett om förvaltaren förvaltar eller marknadsför alternativa investeringsfonder i en annan medlemsstat (artikel 45). Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får dock kontrollera att vissa krav följs och även kräva att AIF-förvaltaren lämnar den information som behövs för tillsynen. Den myndigheten får även under vissa förutsättningar vidta lämpliga åtgärder om en AIF-förvaltare överträder regelverk eller inte tillhandahåller information.

Reglerna i AIFM-direktivet om tillsyn över och ingripanden mot AIF-förvaltare har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (13 och 14 kap.). För AIF-förvaltare som driver verksamhet från filial eller marknadsför eller förvaltar alternativa investeringsfonder i Sverige omfattar Finansinspektionens tillsyn att AIF-förvaltaren följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet här i landet (13 kap. 1 § tredje stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Sådana AIF-förvaltare ska lämna Finansinspektionen information som behövs för tillsynen (13 kap. 6 §). Finansinspektionen har möjlighet att ingripa mot utländska EES-baserade AIF-förvaltare som driver verksamhet i Sverige bl.a. genom att förelägga AIF-förvaltaren att göra rättelse och förbjuda förvaltaren att påbörja nya transaktioner i Sverige (14 kap. 19 §).

För att genomföra de nya reglerna i AIFM-direktivet bör bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om Finansinspektionens tillsynsansvar och möjligheter att ingripa mot utländska EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i Sverige gälla även när förvaltaren har upphört med marknadsföringen av andelarna eller aktierna här i landet. Även bestämmelserna om skyldigheten för EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i Sverige att lämna upplysningar till Finansinspektionen bör gälla när förvaltaren har upphört med marknadsföringen här i landet.

När AIF-förvaltaren har upphört med marknadsföringen i Sverige är det inte längre aktuellt för Finansinspektionen att utöva tillsyn över marknadsföringen som sådan (artikel 32a.7 i AIFM-direktivet). I övrigt bör Finansinspektionen fortsatt ha sådan tillsyn över AIF-förvaltaren och de tillsynsbefogenheter som inspektionen har haft när förvaltaren marknadsförde andelarna eller aktierna i Sverige.

7.5 Marknadsföringskommunikation och nationella marknadsföringskrav

Regeringens förslag: Bestämmelsen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om att det av en AIF-förvaltares erbjudande till allmänheten att köpa andelar i en alternativ investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå, ska ersättas med en upplysning om att bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en alternativ investeringsfond finns i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns det bestämmelser om tillhandahållande av information om alternativa investeringsfonder som marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige som till stor del motsvarar bestämmelser i lagen om värdepappersfonder (10 kap. 3 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, jfr avsnitt 6.4.1). Bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet (prop. 2012/13:155 s. 488 f.). Om en AIF-förvaltare genom marknadsföring erbjuder allmänheten att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare, ska det av erbjudandet framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå (10 kap. 3 § andra stycket). En bestämmelse med motsvarande krav har införts i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (artikel 4.2). Eftersom det inte är tillåtet att i nationell rätt ha bestämmelser som motsvarar bestämmelser i en direktverkande EU-förordning, bör bestämmelsen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ersättas med en hänvisning till förordningen.

7.6 Icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder

7.6.1 Allmänt om reglerna i AIFM-direktivet

I kapitel VII i AIFM-direktivet finns det regler om situationer när antingen AIF-förvaltaren eller den alternativa investeringsfonden, eller båda, hör hemma utanför EU. Vissa av reglerna i det kapitlet innehåller minimikrav som ska vara uppfyllda om en medlemsstat väljer att i sin nationella lagstiftning tillåta att EU-baserade AIF-förvaltare marknadsför icke EU-baserade alternativa investeringsfonder eller icke EU-baserade AIF-förvaltare marknadsför alternativa investeringsfonder på medlemsstatens territorium (artiklarna 36 och 42). Minimikraven har genomförts i svensk rätt genom bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investerings-

fonder (4, 5 och 13 kap., se prop. 2012/13:155 s. 1035). Direktivet innehåller emellertid även harmoniserade regler avseende icke EU-baserade AIF-förvaltare och icke EU-baserade alternativa investeringsfonder (artiklarna 35 och 37–41). Dessa regler innebär en ordning med marknadsföringspass även för sådana förvaltare och fonder och bygger på samma principer för gränsöverskridande verksamhet som gäller då både förvaltare och fond är etablerade inom EU, dvs. principen om hemlandstillsyn och anmälningsförfarande. Reglerna om marknadsföringspass avseende icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder har också genomförts i svensk rätt i huvudsak genom bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (4–6, 13 och 15 kap., se prop. 2013/14:113 s. 335–337 och SFS 2014:797).

Med hänsyn till de praktiska svårigheter som harmoniserade regler för AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder som inte är EU-baserade kan medföra är emellertid tillämpningen av reglerna i AIFM-direktivet om marknadsföringspass för dessa villkorade och senarelagda (artiklarna 66.3 och 67). Efter ett positivt råd och yttrande från Esma ska kommissionen anta en delegerad akt för att ange när reglerna ska bli tillämpliga i alla medlemsstater (artikel 67.6 i AIFM-direktivet). En sådan akt har dock inte antagits av kommissionen ännu, vilket innebär att de svenska bestämmelser som genomför direktivet i denna del ännu inte har trätt i kraft. Tre år efter ikraftträdandet av den delegerade akten ska kommissionen, också, efter positivt råd och yttrande från Esma, anta ytterligare en delegerad akt för att ange när de nationella ordningarna ska vara avslutade och marknadsföringspasset ska bli den enda och obligatoriska ordning som är tillämplig i alla medlemsstater (artikel 68.1 och 68.7). Även för den situationen finns det redan bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som inte heller de har trätt i kraft (SFS 2014:798).

7.6.2 Ändringar i gällande rätt

Regeringens förslag: En icke EES-baserad AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige ska här i landet tillhandahålla samma funktioner för att utföra uppgifter som en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska tillhandahålla.

För utförandet av uppgifterna ska samma krav gälla som för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare.

Kraven ska också gälla för en svensk AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om

1. hur icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna, och
2. på vilket språk sådana AIF-förvaltare ska tillhandahålla dessa funktioner.

Regeringens bedömning: Det bör inte införas några bestämmelser i svensk rätt för icke EES-baserade AIF-förvaltare som motsvarar de

bestämmelser om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring som föreslås för EES-baserade AIF-förvaltare.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Tillhandahållande av vissa lokala funktioner i värdlandet

Som anges i avsnitt 7.2.2 har det införts nya regler i AIFM-direktivet om att AIF-förvaltare, i varje medlemsstat där de har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, ska tillhandahålla funktioner för att utföra vissa uppgifter (artikel 43a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet). I avsnitt 7.2.2 föreslås att det ska införas motsvarande krav i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och att kraven ska gälla för

– utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avser förvalta en specialfond eller här i landet marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som inte är en specialfond till icke-professionella investerare, och
– svenska AIF-förvaltare som här i landet avser att marknadsföra en EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare.

Krav på att tillhandahålla funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen ska dock inte gälla för svenska AIF-förvaltare som här i landet avser att marknadsföra en EES-baserad alternativ investeringsfond (se avsnitt 7.2.2). Det föreslås även att det ska införas bestämmelser om det som gäller om AIF-förvaltaren anlitar en tredje part för att utföra någon av uppgifterna.

Reglerna om lokala funktioner i AIFM-direktivet gäller även för icke EES-baserade AIF-förvaltare som avser att marknadsföra aktier eller andelar i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare inom EES (se artiklarna 2.1 c och 43a samt definitionen av AIF-förvaltare i artikel 4.1 b). Enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får en icke EES-baserad AIF-förvaltare, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (5 kap. 11 §). Bestämmelsen har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet, men är förenlig med direktivet (prop. 2012/13:155 s. 456). För tillstånd krävs det att AIF-förvaltaren uppfyller de krav som enligt samma lag gäller för svenska AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (se 5 kap. 11 § första stycket 1 och hänvisningen till 4 kap. 2 § första stycket). Eftersom det i den bestämmelse som gäller för icke EES-baserade AIF-förvaltare finns en hänvisning till det som gäller för svenska AIF-förvaltare, kommer de ändringar som föreslås i avsnitt 7.2.2 i fråga om krav på lokala funktioner för svenska AIF-förvaltare även att gälla för icke EES-baserade AIF-förvaltare som avser att marknadsföra

andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. I fråga om svenska AIF-förvaltare bedöms det inte nödvändigt att införa ett krav som motsvarar regeln i AIFM-direktivet om att förvaltaren ska tillhandahålla funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna (artikel 43a.1 f, se avsnitt 7.2.2). Ett sådant krav bör dock införas för icke EES-baserade AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (jfr det som föreslås i avsnitt 7.2.2 avseende utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avser bedriva gränsöverskridande verksamhet i Sverige). Reglerna i AIFM-direktivet om hur AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna (artikel 43a.1 e) och på vilket språk funktionerna ska tillhandahållas (artikel 43a.3 första stycket a) kräver också lagstiftningsåtgärder. Det är lämpligt att detta regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag (jfr avsnitt 7.2.2). Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela sådana föreskrifter för icke EES-baserade AIF-förvaltare som avser att marknadsföra alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige.

Reglerna om lokala funktioner i AIFM-direktivet omfattar bara gränsöverskridande marknadsföring. Det framstår dock som lämpligt att införa motsvarande krav även för svenska AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (jfr avsnitt 7.2.2). En svensk AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en sådan fond till icke-professionella investerare i Sverige (4 kap. 3 §). Även i detta fall krävs det för tillstånd att AIF-förvaltaren uppfyller de krav som gäller för marknadsföring av en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (4 kap. 3 § första stycket 2). Det finns därför inget behov av ytterligare lagstiftningsåtgärder i detta avseende.

Upphörande av gränsöverskridande marknadsföring

Enligt de nya reglerna i kapitel VI i AIFM-direktivet ska en EU-baserad AIF-förvaltare som vill avanmäla de arrangemang som förvaltaren fastställt för att marknadsföra andelar eller aktier i EU-baserade alternativa investeringsfonder i en annan medlemsstat än förvaltarens hemmedlemsstat uppfylla vissa villkor (artikel 32a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet). Det ställs upp krav på att en sådan AIF-förvaltare bl.a. ska lämna ett allmänt erbjudande till investerare att återköpa eller lösa in andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden utan avgift eller avdrag (artikel 32a.1 första stycket a, se avsnitt 7.4.2). Reglerna omfattar alltså bara EU-baserade AIF-förvaltare (artikel 32a.1 första stycket). Det har inte införts några motsvarande regler för icke EU-baserade AIF-förvaltare i kapitel VII i direktivet och inte heller någon hänvisning till de nya reglerna i kapitel IV. Det bör innebära att det i detta avseende ställs upp mindre betungande krav för icke EU-baserade AIF-förvaltare i förhållande till EU-baserade AIF-förvaltare, i vart fall om det inte införs nationella bestämmelser för icke EU-baserade AIF-förvaltare som motsvarar de regler som enligt direktivet ska gälla för EU-baserade

AIF-förvaltare. I skälen i ändringsdirektivet anges å andra sidan att de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för efterlevnaden av AIFM-direktivet inte på något sätt får vara till nackdel för en EU-baserad AIF-förvaltare i förhållande till en icke EU-baserad AIF-förvaltare (skäl 12). Skälen i direktivet skulle därmed kunna tala för att medlemsstaterna, trots att det inte krävs enligt reglerna i kapitel VII i AIFM-direktivet, bör införa nationella bestämmelser för icke EU-baserade AIF-förvaltare som motsvarar de regler om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring som enligt direktivet ska gälla för EU-baserade AIF-förvaltare. Om syftet hade varit att införa ett så långtgående krav, framstår det som att det rimligen även borde ha gjorts ändringar i de regler i AIFM-direktivet som ska gälla för icke EU-baserade AIF-förvaltare. Motsvarande krav som gäller för EU-baserade AIF-förvaltare har införts för icke EU-baserade AIF-förvaltare t.ex. när gäller den dokumentation och information som en anmälan om gränsöverskridande marknadsföring med marknadsföringspass ska innehålla (se nedan). Dessa krav framgår uttryckligen av reglerna i kapitel VII i direktivet. Det hade inte varit nödvändigt att införa dessa regler i kapitlet om det redan av skälen i direktivet skulle följa en skyldighet för medlemsstaterna att i samtliga avseenden införa samma krav för icke EU-baserade AIF-förvaltare som enligt direktivet ska gälla för EU-baserade AIF-förvaltare. Det talar för att skälen i ändringsdirektivet inte bör ges en så vidsträckt tolkning att de även kan anses inrymma ett krav på att reglerna om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring i AIFM-direktivet ska tillämpas även för icke EES-baserade AIF-förvaltare. Det finns mot den bakgrunden inte tillräckliga skäl för att i denna lagrådsremiss föreslå att det i svensk rätt ska införas bestämmelser om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring för icke EES-baserade AIF-förvaltare som motsvarar de bestämmelser som föreslås för EES-baserade AIF-förvaltare i avsnitt 7.4.

7.6.3 Ändringar när det har införts marknadsföringspass för icke EES-baserade alternativa investeringsfonder och AIF-förvaltare

Regeringens förslag: Avser en icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES, ska förvaltarens underrättelse till Finansinspektionen innehålla den information som är nödvändig, inbegripet adressen, för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas kan tillämpa.

Vid marknadsföring till icke-professionella investerare ska underrättelsen även innehålla uppgifter om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter i värdlandet som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder vid marknadsföring i det landet.

Kraven ska också gälla för en svensk AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag

Icke EES-baserade AIF-förvaltares underrättelse om marknadsföring av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES när Sverige är referensland

I AIFM-direktivet anges vissa villkor för marknadsföring inom EU med marknadsföringspass av alternativa investeringsfonder som förvaltas av icke EU-baserade AIF-förvaltare (artiklarna 39 och 40). Reglerna utgår från att en referensmedlemsstat ska fastställas för AIF-förvaltaren enligt vissa kriterier (artikel 37.4). Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder i en annan medlemsstat än referensmedlemsstaten, ska AIF-förvaltaren lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna referensmedlemsstaten (artiklarna 39.4 första stycket och 40.5 första stycket). Anmälan ska innehålla den dokumentation och information som anges i bilaga IV till AIFM-direktivet (artiklarna 39.4 andra stycket och 40.5 andra stycket).

De ändringar i AIFM-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet innebär att ytterligare information ska ingå anmälan till den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten. Anmälan ska även innehålla den information som är nödvändig, inbegripet adressen, för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan tillämpa, samt uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a (leden i och j i bilaga IV till AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.8 i ändringsdirektivet). De funktioner som avses behandlas i avsnitt 7.2.2.

Reglerna om vilken dokumentation och information som en anmälan om marknadsföring i en annan medlemsstat än referensmedlemsstaten ska innehålla har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (5 kap. 18 §, se prop. 2013/14:113 s. 336 f. och SFS 2014:797). Dessa bestämmelser bör anpassas till de ändringar som har gjorts i AIFM-direktivet genom ändringsdirektivet.

Svenska AIF-förvaltares underrättelse om marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES

I AIFM-direktivet finns det även regler om marknadsföring inom EU med marknadsföringspass av icke EU-baserade alternativa investeringsfonder som förvaltas av EU-baserade AIF-förvaltare (artikel 35). Reglerna motsvarar i huvudsak de som gäller för marknadsföring med marknadsföringspass av alternativa investeringsfonder som förvaltas av icke EU-baserade AIF-förvaltare. Eftersom det i detta fall är fråga om EU-baserade AIF-förvaltare utgår reglerna dock inte från att en referensmedlemsstat ska fastställas. Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelar eller aktier i icke EU-baserade alternativa investeringsfonder i andra medlemsstater än i sin hemmedlemsstat, ska förvaltaren lämna in en anmälan om detta till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten (artikel 35.5 första stycket). Anmälan ska innehålla den dokumentation och information som anges i bilaga IV till AIFM-direktivet (artikel 35.5 andra stycket).

De ändringar som har gjorts i AIFM-direktivet genom ändringsdirektivet innebär alltså att ytterligare information ska ingå även i en anmälan av detta slag. I likhet med det som gäller enligt reglerna om marknadsföringspass för icke EES-baserade AIF-förvaltare ska anmälan, utöver det som följer av gällande rätt, även innehålla den information som är nödvändig, inbegripet adressen, för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdlandet kan tillämpa, samt uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a (leden i och j i bilaga IV till AIFM-direktivet).

Reglerna om vilken dokumentation och information som en anmälan om marknadsföring i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten ska innehålla i detta fall har i svensk rätt genomförts i bestämmelser i lagen om förvaltarare av alternativa investeringsfonder (6 kap. 3 och 4 b §§, se prop. 2013/14:113 s. 134 och 335 och SFS 2014:797). Bestämmelserna omfattar underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring avseende såväl EES-baserade som icke EES-baserade alternativa investeringsfonder. Det är därmed inte nödvändigt att vidta ytterligare lagstiftningsåtgärder än de som föreslås i avsnitt 7.3.2 avseende underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder för att genomföra ändringarna i AIFM-direktivet avseende underrättelser om gränsöverskridande marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder.

7.6.4 Ändringar när de nationella ordningarna för marknadsföring för icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder har upphört

Regeringens förslag: Det ska göras följdändringar i bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som ska gälla när de nationella ordningarna för marknadsföring för icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder har upphört.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Som anges i avsnitt 7.6.1 ska de nationella ordningarna för icke EES-baserade AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder avslutas vid en tidpunkt som ännu inte har fastställts av kommissionen. Det finns bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder för denna situation, som ännu inte har trätt i kraft (SFS 2014:798). De är bl.a. anpassade bestämmelser med bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter och bestämmelser om tillstånd för icke EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Motsvarande ändringar som föreslås i avsnitten 7.1.4, 7.1.5, 7.2.2, 7.4.2, 7.4.3 och 7.6.2 i bestämmelserna om bemyndiganden och i avsnitt 7.6.2 i bestämmelserna om att en icke EES-baserad AIF-förvaltare som avser att

marknadsföra aktier eller andelar i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige ska här i landet tillhandahålla samma funktioner för att utföra uppgifter som en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska tillhandahålla.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: De ändringar i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som behövs för att genomföra ändringsdirektivet ska träda i kraft den 1 april 2022. För de lagändringar som innebär ändringar i lagar som ännu inte har trätt i kraft ska det inte införas några särskilda ikraftträdandebestämmelser. Övriga lagändringar ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Regeringens bedömning: Det krävs inte några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer delvis med regeringens förslag och bedömning. Enligt promemorians förslag ska de ändringar i lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som behövs för att genomföra ändringsdirektivet träda i kraft den 1 mars 2022.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Medlemsstaterna ska senast den 2 augusti 2021 anta och offentliggöra de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ändringsdirektivet (artikel 3.1 i ändringsdirektivet). De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 2 augusti 2021. De lagändringar som föreslås i avsnitten 2.1 och 2.2 bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 april 2022.

Lagförslagen i avsnitt 2.3 bör träda i kraft den dag som regeringen bestämmer. Skälet för det är att de lagändringarna avser den situation när de harmoniserade reglerna i AIFM-direktivet om förvaltningspass och marknadsföringspass även för EU-baserade AIF-förvaltare och icke EU-baserade alternativa investeringsfonder och för icke EU-baserade AIF-förvaltare ska börja tillämpas (artiklarna 35, 37–41 och 67). Det är alltså de situationer som behandlades i propositionen Gränsöverskridande förvaltning och marknadsföring av alternativa investeringsfonder (prop. 2013/14:113). Med anledning av förslagen i den propositionen har det beslutats om ändringar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer (se SFS 2014:797). Det innebär att även lagförslagen i avsnitt 2.3 bör träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Lagförslagen i avsnitten 2.4–2.7 innebär att det görs ändringar i lagar om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som

ännu inte har trätt i kraft. För de lagförslagen behövs det därför inte några särskilda ikraftträdandebestämmelser.

EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder är direkt tillämplig och kräver inte några ikraftträdande- eller övergångsbestämmelser utöver dem som finns i förordningen (se artikel 19).

9 Förslagens konsekvenser

Regeringens bedömning: Genom förslagen genomförs ändringsdirektivet i svensk rätt, som även anpassas till EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Förslagen har positiva effekter för företagen och investerare. Eventuella ökade kostnader för Finansinspektionen med anledning förslagen bedöms vara begränsade och ryms inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Regelrådet saknar en redovisning av om det finns något behov av speciella informationsinsatser. Regelrådet påpekar att konsekvensbeskrivningen inte anger hur många företag som berörs av förslagen eller storleken på dessa. Regelrådet efterlyser även en mer utförlig redovisning av administrativa kostnader för berörda företag. Slutligen anser Regelrådet inte att det framgår huruvida särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. *Näringslivets Regelnämnd* anser att konsekvenserna av regleringen av sonderande marknadsföring behöver tas upp mer ingående. *Förvaltningsrätten i Stockholm* noterar att det inte redovisas något närmare resonemang om att förslagen inte kan förväntas leda till någon ökning av antalet beslut som överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Förvaltningsrätten i Stockholm betonar även vikten av att det följs upp att domstolarna vid eventuell ökad måltillströmning tilldelas resurser i motsvarande mån.

Skälen för regeringens bedömning

Inledning

Det finns redan i dag regler om hur fondbolag och förvaltningsbolag genom gränsöverskridande marknadsföring inom EES får distribuera andelar i värdepappersfonder eller fondföretag som de förvaltar. Det finns även regler om hur EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare får marknadsföra andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som de förvaltar inom EES eller i ett land utanför EES. I lagrådsremissen föreslås ändringar av reglerna om gränsöverskridande distribution av värdepappersfonder, fondföretag och alternativa investeringsfonder, vilket är en begränsad del av de rörelseregler som i dag gäller för fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare. Därtill föreslås nya bestämmelser om sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investerings-

fonder som förvaltas av en svensk AIF-förvaltare med tillstånd som avses i AIFM-direktivet.

Kommissionens bedömning är att förutsättningarna för distribution av fonder inom EU ska förbättras och investerarskyddet stärkas genom att ta bort vissa hinder i regleringen och förstärka andra krav. På kort sikt förväntas de föreslagna ändringarna och nya bestämmelserna ge upphov till begränsade konsekvenser för fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare. På längre sikt kan förändringarna leda till att de berörda företagen utsätts för en ökad konkurrens samtidigt som de får bättre tillgång till den större marknaden för kapital inom EU.

Förslagens syfte

I dag kan fondbolag, efter en underrättelse till Finansinspektionen, marknadsföra andelar i värdepappersfonder till professionella och icke-professionella investerare inom hela EES. Efter en motsvarande underrättelse kan en svensk AIF-förvaltare marknadsföra andelar i EES-baserade alternativa investeringsfonder till professionella investerare inom hela EES. Förvaltningsbolag och AIF-förvaltare som hör hemma i andra länder inom EES har motsvarande möjlighet att i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i fonder. Trots att denna möjlighet till gränsöverskridande distribution av fonder finns framgår det av kommissionens konsekvensanalys att den europeiska fondmarknadens integration fortfarande begränsas av nationsgränser (Commission Staff Working Document: Impact assessment accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on facilitating cross-border distribution of collective investment funds and amending Regulations (EU) No 345/2013 and (EU) No 346/2013. Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council amending Directive 2009/65/EC of the European Parliament and of the Council and Directive 2011/61/EU of the European Parliament and of the Council with regard to cross-border distribution of collective investment funds). Det hindrar fondförvaltare från att dra nytta av skalfördelar och erbjuda konkurrenskraftiga förvaltningsavgifter till investerare. Kommissionens analys visar även att regulatoriska faktorer utgör betydande hinder för att den gränsöverskridande fonddistributionen ska kunna öka. Genom att ta bort onödigt betungande regler ska kostnader för gränsöverskridande distribution minska och fondmarknadens funktionssätt förbättras. Det har också identifierats behov av att stärka skyddet för investerare i fonder vars andelar distribueras gränsöverskridande. Investerare ska inte bara ges fler utan även tryggare investeringsmöjligheter. Sammantaget syftar ändringsdirektivet till att stärka EU:s inre marknad genom att effektivisera allokeringen av kapital och investeringsmöjligheter. Förslagen i lagrådsremissen syftar till att genomföra ändringsdirektivet och på så sätt bidra till att förutsättningarna för gränsöverskridande distribution av fonder inom EU förbättras. Lagrådsremissen innehåller också ett förslag till ändring av det som krävs för att en icke EES-baserad AIF-förvaltare ska få tillstånd att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Syftet med ändringen är att uppnå mer enhetliga regler för fondförvaltare.

Alternativa lösningar

I denna lagrådsremiss finns förslag till lagändringar som är nödvändiga för att i svensk rätt genomföra de ändringar i UCITS-direktivet och AIFM-direktivet som har gjorts genom ändringsdirektivet. Genom förslagen tillgodoses direktivens krav på genomförande i nationell rätt. Eftersom det följer av unionsrätten hur nationell reglering behöver ändras, är valmöjligheterna för medlemsstaterna begränsade. Lagrådsremissen innehåller även förslag till att det för tillstånd för en icke EES-baserad AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige ska krävas att AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner som fungerar som en kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen. Ändringen genomför inte några nya regler i AIFM-direktivet utan motiveras av att kraven ska bli mer lika för olika fondförvaltare.

Lagen om värdepappersfonder

Det finns redan i dag bestämmelser i lagen om värdepappersfonder om fondbolags marknadsföring av andelar inom EES och om förvaltningsbolags verksamhet i Sverige. I lagrådsremissen föreslås ändringar i dessa bestämmelser. När det gäller lagen om värdepappersfonder innehåller lagrådsremissen förslag till ändringar enligt följande.

Det föreslås att den underrättelse som fondbolag och förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond redan i dag ska lämna in till Finansinspektionen, när de avser att marknadsföra fonden i annat land inom EES, även ska innehålla uppgift om faktureringsadress och uppgift om de åtgärder som kommer att vidtas för att tillhandahålla administrativa funktioner i det landet. Det föreslås bestämmelser om vad som ska gälla när ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond upphör att marknadsföra en fond i ett annat land inom EES. Här följer bl.a. att upphörandet ska anmälas till Finansinspektionen samt att ett erbjudande om inlösen ska lämnas till investerarna i det landet. Vidare föreslås att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur och på vilket språk avsikten ska offentliggöras till andelsägare i en värdepappersfond i ett annat land. Det föreslås även att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det land där marknadsföringen har upphört om ändringar i handlingar som lämnades till den myndigheten i samband med underrättelse om marknadsföring. Med anledning av att fondföretag som har upphört att marknadsföra andelar i företaget i Sverige även i fortsättningen ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet information, föreslås det att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur och på vilket språk detta ska ske.

När det gäller fondföretags och förvaltningsbolags tillhandahållande av vissa lokala funktioner för sin verksamhet i Sverige föreslås att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur fondföretag och förvaltningsbolag ska tillhandahålla information om de uppgifter som funktionerna utför samt om på vilket språk funktionerna ska tillhandahållas. När det gäller marknadsföring i Sverige föreslås att förvaltningsbolag och fondföretag fr.o.m. den dag de lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföring i Sverige inte får

lämna nya investeringserbjudanden här i landet. Det föreslås även att Finansinspektionens tillsynsmöjligheter och möjligheter att ingripa ska gälla även när fondföretag eller förvaltningsbolag har upphört med marknadsföring i Sverige.

Utöver det som redovisas ovan föreslås att den årliga avgift som fondbolag och förvaltningsbolag betalar till Finansinspektionen även ska bekosta inspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Slutligen föreslås att kravet på att det av ett fondbolags erbjudande till allmänheten att köpa andelar i en värdepappersfond ska finnas information om var faktablad och informationsbroschyr finns att tillgå ska bort med anledning av att det kravet i stället gäller enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns bestämmelser om svenska AIF-förvaltares marknadsföring av andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder inom EES och om utländska EES-baserade AIF-förvaltares och utländska icke EES-baserade AIF-förvaltares verksamhet i Sverige. Utöver ändringar i befintliga bestämmelser i lagen föreslås att det ska införas bestämmelser om sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder som förvaltas av en svensk AIF-förvaltare med tillstånd som avses i AIFM-direktivet. Det föreslås en definition av sonderande marknadsföring samt ett förbud mot att andelar eller aktier tecknas vid denna typ av marknadsföring. Vidare regleras att svenska AIF-förvaltare ska underrätta Finansinspektionen om den sonderande marknadsföringen. Det regleras även att den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras och att den under vissa förutsättningar kan utföras av en tredje part. När det gäller lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller lagrådsremissen förslag till ändringar enligt följande.

Det föreslås att EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige, utländska EES-baserad AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige själv eller genom uppdragstagare ska tillhandahålla lokala funktioner. I princip motsvarande krav föreslås gälla för svenska AIF-förvaltare som marknadsför en EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Därtill föreslås att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om hur AIF-förvaltaren ska tillhandahålla information om de uppgifter som den lokala funktionen utför samt om på vilket språk funktionerna ska tillhandahållas. När det gäller marknadsföring i Sverige föreslås att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare fr.o.m. den dag förvaltaren lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföring i Sverige inte får lämna nya erbjudanden här i landet. AIF-förvaltaren ska inte heller under en period på 36 månader från den dagen få bedriva sonderande marknadsföring här i landet av de alternativa investeringsfond som anmälan avser eller av liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer. Det föreslås även att Finansinspektionens tillsyns- och ingripandemöjligheter ska gälla

även efter det att den EES-baserade AIF-förvaltaren har upphört med marknadsföring i Sverige.

Det föreslås att den underrättelse som en svensk AIF-förvaltare redan i dag ska lämna in till Finansinspektionen, när förvaltaren avser att marknadsföra en alternativ investeringsfond i annat land inom EES, ska innehålla fler uppgifter. Om underrättelsen avser marknadsföring till icke-professionella investerare, ska den även innehålla information om de lokala funktioner som behövs för att utföra uppgifter i värdlandet. Vidare föreslås bestämmelser om vad som ska gälla när en svensk AIF-förvaltare upphör att marknadsföra en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES. Här följer bl.a. att Finansinspektionen ska informera behörig myndighet i värdlandet och Esma. Därtill föreslås att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det land där en svensk AIF-förvaltare har upphört med marknadsföringen av en alternativ investeringsfond om ändringar i handlingar som inspektionen lämnade till den myndigheten i samband med underrättelsen om marknadsföring.

Utöver det som redovisas ovan föreslås att den årliga avgift som AIF-förvaltare betalar till Finansinspektionen även ska bekosta inspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Företag och aktörer berörda av förslagen till ändringar i lagen om värdepappersfonder

I lagrådsremissen föreslås ett antal ändringar som berör fondbolag och förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond och som marknadsför, avser att marknadsföra eller avser upphöra med marknadsföring av fonden i ett annat land inom EES. Flera av dessa förslag berör även andelsägare i värdepappersfonder med hemvist i ett annat land inom EES i vilket ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag upphör att marknadsföra fonden. Vidare berörs Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där marknadsföring upphör genom att inspektionen ska underrätta den myndigheten om vissa förändringar. Finansinspektionen berörs även eftersom regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter som ytterligare reglerar de fondföretag som upphör med marknadsföring i Sverige.

Flera förslag i lagrådsremissen berör fondföretag och förvaltningsbolag som driver verksamhet i Sverige. Även Finansinspektionen berörs av dessa förslag genom att myndighetens tillsyns- och ingripandemöjligheter utsträckts till att omfatta fondföretag eller förvaltningsbolag vars marknadsföring i Sverige har upphört. Finansinspektionen berörs även eftersom regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter som reglerar fondföretags och förvaltningsbolags tillhandahållande av vissa lokala funktioner för sin verksamhet i Sverige.

Utöver det som redovisas ovan berörs fondbolag, förvaltningsbolag och Finansinspektionen av förslaget att Finansinspektionens verksamhet med anledning av EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder ska bekostas av fondbolag och förvaltningsbolag.

Det är ett stort antal svenska och utländska EES-baserade fondförvaltare som kan beröras av förslagen i denna lagrådsremiss. Dessa varierar i storlek när det gäller såväl antal anställda som omsättning. I Europa finns

enligt branschorganisationen European Fund and Asset Management Association (EFAMA) ca 4 500 fondförvaltare. Det är inte möjligt att, som *Regelrådet* efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare redovisa antalet eller storleken för de aktörer som direkt omfattas av förslagen.

Företag och aktörer berörda av förslagen till ändringar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I lagrådsremissen föreslås flera antal ändringar som berör utländska EES-baserade AIF-förvaltares verksamhet i Sverige och svenska AIF-förvaltares verksamhet i ett annat land inom EES. Även icke EES-baserade AIF-förvaltare som avser att marknadsföra alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige berörs. Förslagen avseende sonderande marknadsföring berör svenska AIF-förvaltare som förvaltar EES-baserade alternativa investeringsfonder. Vidare berör flera förslag potentiella professionella investerare som tar del av sonderande marknadsföring. Förslagen berör även Finansinspektionen.

Förslagen om att lokala funktioner ska tillhandahållas berör EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige, utländska EES-baserad AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige och svenska AIF-förvaltare som marknadsför en EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Vidare berörs Finansinspektionen eftersom regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter som reglerar dessa aktörers tillhandahållande av vissa lokala funktioner för sin verksamhet i Sverige. Finansinspektionen berörs även av förslaget att myndighetens tillsynsbefogenhet utökas till att även omfatta utländska EES-baserade AIF-förvaltare vars marknadsföring i Sverige har upphört.

Flera av förslagen i lagrådsremissen berör potentiella professionella investerare som tar del av sonderande marknadsföring och innehavare av andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder. Finansinspektionen berörs även eftersom regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter som ytterligare reglerar utländska EES-baserade AIF-förvaltare som upphör med marknadsföring i Sverige.

Utöver det som redovisas ovan berörs svenska och EES-baserade AIF-förvaltare samt Finansinspektionen av att förslaget att Finansinspektionens verksamhet med anledning av EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder ska bekostas av AIF-förvaltare.

Som framgår ovan är det inte möjligt att, som *Regelrådet* efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare redovisa antalet eller storleken för de aktörer som direkt omfattas av förslagen.

Konsekvenser för företag och enskilda av förslagen till ändringar av lagen om värdepappersfonder

Förslagen i lagrådsremissen innebär ändringar i den näringsrättsliga lagstiftningen som reglerar verksamhet inom EES som bedrivs av fondbolag och förvaltningsbolag som förvaltar värdepappersfonder samt verksamhet

i Sverige som bedrivs av förvaltningsbolag. Sammantaget bedöms konsekvenserna av förslagen för företag och enskilda som begränsade.

Förslaget om att den underrättelse om marknadsföring i annat land inom EES som lämnas in till Finansinspektionen ska innehålla ytterligare information bedöms få ytterst begränsade administrativa konsekvenser fondbolag och förvaltningsbolag. Detsamma gäller för anmälan om upphörande av marknadsföring som ska lämnas in till Finansinspektionen och kravet på fondföretag att lämna ett erbjudande om inlösen till innehavarna av andelar i företaget i Sverige. En anmälan om upphörande av marknadsföring kan komma att vara förenad med en avgift som enligt Finansinspektionens bedömning bör uppgå till ca 4 000 kronor. Att erbjudande om inlösen ska lämnas bedöms dock stärka skyddet för investerare med hemvist i Sverige som innehar andelar i ett fondföretag. Att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter om upphörandet av marknadsföring kan leda till att dessa företag får ytterligare reglering i föreskrifter på lägre nivå än lag att förhålla sig till. En anmälan till Finansinspektionen om ändringar i handlingar efter det att marknadsföring i annat land inom EES upphört kan komma att vara förenad med en avgift som enligt Finansinspektionens bedömning bör uppgå till ca 4 000 kronor.

Att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter om fondföretags eller förvaltningsbolags tillhandahållande av vissa lokala funktioner för sin verksamhet i Sverige kan leda till att dessa företag får ytterligare reglering i föreskrifter på lägre nivå än lag att förhålla sig till. Förslaget att marknadsföring inte får bedrivas i Sverige efter det att anmälan om upphörande lämnats till behörig myndighet i hemlandet bedöms som ett förtydligande utan nämnvärda konsekvenser för fondföretag och förvaltningsbolag. Att Finansinspektionens tillsyns- och ingripandemöjligheter föreslås utökas till att omfatta fondföretag och förvaltningsbolag som har upphört med marknadsföring i Sverige bedöms leda till att dessa företag även efter det att marknadsföringen här i landet upphört får förhålla sig till tillsyn av Finansinspektionen, vilket kan ge upphov till administrativa och ekonomiska konsekvenser för dessa företag.

Finansinspektionen kommer att kunna ta ut årliga avgifter från fondbolag och förvaltningsbolag för myndighetens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. I enlighet med vad *Regelrådet* efterfrågar har en kontakt tagits med Finansinspektionen för att uppskatta nivån av de årliga avgifter som Finansinspektionen enligt förslaget i lagrådsremissen ska få möjlighet att ta ut. Finansinspektionen kommer att lämna förslag till sådana avgifter i den rapport som inspektionen ska lämna senast den 15 april 2022 (se 3 § första stycket 3 förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen). Det finns i dagsläget inte någon uppskattning av avgiftens storlek. Det är därför inte möjligt att, som *Regelrådet* efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare uppskatta nivån av de årliga avgifterna.

Att kravet om att det i ett fondbolags erbjudanden till allmänheten om köp av fondandelar ska finnas information om var faktablad och informationsbroschyr finns att tillgå tas bort ur lagen om värdepappersfonder får inga konsekvenser eftersom kravet i stället följer av EU-förordningen.

I förhållande till den stora mängd regler som fondförvaltare har att följa så föreslås i lagrådsremissen ändringar i en begränsad del av rörelsereglerna. Fondförvaltare kan initialt få mycket begränsade administrativa kostnader för omställning med anledning av förslagen. De bedöms på sikt kompenseras av minskande administrativa kostnader när gränsöverskridande distribution av fonder underlättas. Det är inte möjligt att, som *Regelrådet* efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare redovisa storleken på företagens administrativa kostnader.

Konsekvenser för företag och enskilda av förslagen till ändringar i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Förslagen i lagrådsremissen innebär ändringar i den näringsrättsliga lagstiftningen som reglerar svenska AIF-förvaltares verksamhet i Sverige och övriga EES samt utländska EES-baserade AIF-förvaltares och utländska icke EES-baserade AIF-förvaltares verksamhet i Sverige. Sammantaget bedöms konsekvenserna av förslagen för företag och enskilda som begränsade.

När det gäller förslagen om bestämmelser om sonderande marknadsföring får det administrativa konsekvenser för svenska AIF-förvaltare. Dessa företag ska dokumentera den sonderande marknadsföringen samt underrätta Finansinspektionen om den. En anmälan om sonderande marknadsföring kan komma att vara förenad med en avgift som enligt Finansinspektionens bedömning bör uppgå till ca 4 000 kronor. Vidare måste dessa företag förhålla sig till under vilka förutsättningar den sonderande marknadsföringen kan utföras av tredje part. Utöver detta stärkts skyddet för de potentiella investerare som tar del av sonderande marknadsföring genom att formerna för sonderande marknadsföring regleras. Samtidigt som ett starkare investerarskydd kan öka efterfrågan av att investera i alternativa investeringsfonder kan, som *Näringslivets Regelnämnd* påpekar, förslagen om bestämmelser om sonderande marknadsföring verka hämmande för framväxten av fler investeringsalternativ för potentiella investerare. I förhållande till de bestämmelser om sonderande marknadsföring som föreslås i promemorian omfattar förslagen i lagrådsremissen inte utländska icke EES-baserade AIF-förvaltare i den nuvarande situationen när det inte finns något s.k. marknadsföringspass för sådana AIF-förvaltare eller för icke EES-baserade alternativa investeringsfonder. De sammantagna konsekvenserna av förslagen om bestämmelser om sonderande marknadsföring är svårbedömda och det är inte möjliga att, som Näringslivets Regelnämnd efterfrågar, redovisa dem närmare inom ramen för detta lagstiftningsärende.

När det gäller förslaget om tillhandahållande av lokala funktioner får det administrativa och begränsade ekonomiska konsekvens för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige och svenska AIF-förvaltare som marknadsför en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige då de själva eller genom tredje part ska tillhandahålla lokala funktioner i Sverige. Att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter om tillhandahållande av lokala

funktioner för verksamhet i Sverige kan leda till att dessa företag får ytterligare reglering i sådana föreskrifter att förhålla sig till.

Förslaget om att den underrättelse om marknadsföring i annat land inom EES som lämnas in till Finansinspektionen ska innehålla ytterligare information bedöms få ytterst begränsade administrativa konsekvenser för svenska AIF-förvaltare. Detsamma gäller för den anmälan om upphörande av marknadsföring som ska lämnas in till Finansinspektionen. En anmälan om upphörande av marknadsföring kan komma att vara förenad med en avgift som enligt Finansinspektionens bedömning bör uppgå till ca 4 000 kronor. Att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få meddela föreskrifter om utländska EES-baserade AIF-förvaltares upphörande av marknadsföring av en alternativ investeringsfond i Sverige kan leda till att dessa företag får ytterligare reglering i sådana föreskrifter att förhålla sig till. En anmälan till Finansinspektionen om ändringar i handlingar efter det att marknadsföring i annat land inom EES upphört kan komma att vara förenad med en avgift som enligt Finansinspektionens bedömning bör uppgå till ca 4 000 kronor. Sammantaget bedöms förslagen till regleringen avseende sonderande marknadsföring och förslaget att utländska EES-baserade AIF-förvaltare inte får marknadsföra en alternativ investeringsfond i Sverige efter det att AIF-förvaltaren har lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföringen av fonden här i landet till behörig myndighet i hemlandet stärka skyddet för potentiella investerare i Sverige.

Att Finansinspektionens tillsyns- och ingripandemöjligheter föreslås utökas till att omfatta utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföring i Sverige bedöms leda till att dessa företag även efter det att marknadsföringen i Sverige har upphört får förhålla sig till tillsyn av Finansinspektionen, vilket kan leda till administrativa och ekonomiska konsekvenser. Finansinspektionen kommer att kunna ta ut årliga avgifter av AIF-förvaltare för myndighetens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Som framgår ovan är det är inte möjligt att, som Regelrådet efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare uppskatta nivån av de årliga avgifterna som Finansinspektionen enligt förslaget i lagrådsremissen ska få möjlighet att ta ut.

I enlighet med det som framgår ovan föreslås i lagrådsremissen ändringar i en begränsad del av den stora mängd regler som en fondförvaltare har att följa. Det är inte möjligt att, som Regelrådet efterfrågar, inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare redovisa storleken på administrativa kostnader, ment de bedöms begränsade och bör kunna kompenseras av att gränsöverskridande distribution av fonder underlättas.

Konsekvenser för Finansinspektionen, domstolarna och det allmänna

Förslagen i lagrådsremissen avser fondbolag och förvaltningsbolag som förvaltar värdepappersfonder som marknadsförs inom EES samt fondföretags och förvaltningsbolags verksamhet i Sverige. Förslagen avser även svenska AIF-förvaltares marknadsföring inom EES och sonderande marknadsföring samt EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltares verksamhet i Sverige. I lagrådsremissen föreslås ändringar i en begränsad del av de rörelseregler som i dag gäller för dessa fondförvaltare.

Mot den bakgrunden bedöms förslagen inte få några konsekvenser för det allmänna och begränsade konsekvenser för Finansinspektionen som beskrivs nedan.

Förslaget om att den underrättelse som fondbolag, förvaltningsbolag som förvaltar värdepappersfond och svenska AIF-förvaltare redan i dag ska lämna in till Finansinspektionen, när de avser att marknadsföra fonden i annat land inom EES, ska innehålla ytterligare uppgifter bedöms medföra att Finansinspektionen behöver göra mindre justeringar av sina rutiner för att hantera dessa.

Det föreslås att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det landet där fondbolag, förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond och svenska AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring om ändringar i handlingar som lämnades till den myndigheten i samband med bolagets underrättelse om marknadsföring. Detta förslag bedöms leda till en ökning av antalet underrättelser som Finansinspektionen ska lämna till behöriga myndigheter i andra länder inom EES. Finansinspektionens handläggning av ärenden om ändrade förhållanden när det gäller fondbolags, förvaltningsbolags och AIF-förvaltares verksamhet finansieras genom de avgifter för prövning av ärenden som de berörda bolagen betalar till Finansinspektionen.

När det gäller marknadsföring i Sverige föreslås att förvaltningsbolag, fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare fr.o.m. den dag de lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföring i Sverige inte får lämna nya erbjudanden här i landet. Vidare föreslås att Finansinspektionens tillsyns- och ingripandemöjligheter ska gälla även när fondföretag, förvaltningsbolag eller utländska EES-baserade AIF-förvaltare upphört med marknadsföring i Sverige. Det föreslås även att EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige, utländska EES-baserad AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond eller marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige själv eller genom en tredje part ska tillhandahålla lokala funktioner i Sverige. I princip motsvarande krav föreslås också gälla för svenska AIF-förvaltare som marknadsför en EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Därtill föreslås en reglering av den sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder som utförs av svenska AIF-förvaltare. Förslagen bedöms sammantaget effektivisera myndighetens tillsyn över dessa företags verksamhet i Sverige samt främja företagens uppförande här i landet. Förslagen i lagrådsremissen bedöms främja Finansinspektionens arbete med att säkerställa ett gott investerarskydd och upprätthålla marknadens integritet.

Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder ska finansieras med årliga avgifter från fondbolag, förvaltningsbolag och AIF-förvaltare. Fondbolag och svenska AIF-förvaltare som ger in en underrättelse om att få marknadsföra en fond i ett annat land inom EES betalar en avgift till Finansinspektionen. När fondföretag eller utländska EES-baserade alternativa investeringsfonder efter underrättelse till den behöriga myndigheten i hemlandet marknadsförs i Sverige betalas ingen avgift för prövning av ärendet till Finansinspektionen. Svenska AIF-förvaltare som ger in en ansökan om att få marknadsföra en utländsk EES-baserad fond i Sverige betalar avgift. Vissa

utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare som vill marknadsföra en utländsk alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige får betala en avgift prövning av ärendet och därefter årliga avgifter till Finansinspektionen. Det finns inga säkra uppgifter om antalet företag som berörs av förslagen i denna lagrådsremiss. Med utgångspunkt från Finansinspektionens företagsregister har följande uppskattningar gjorts. Det bedöms i dag finnas ungefär 950 utländska UCITS-fonder (fondföretag) som marknadsförs i Sverige genom ca 100 förvaltningsbolag. Två värdepappersfonder förvaltas av förvaltningsbolag. Ungefär 250 värdepappersfonder marknadsförs i annat land inom EES. Uppskattningsvis finns det ungefär 1 750 utländska EES-baserade alternativa investeringsfonder som marknadsförs i Sverige och 900 utländska EES-baserade AIF-förvaltare som driver verksamhet i Sverige. Vidare uppskattas antalet utländska icke EES-baserade alternativa investeringsfonder som marknadsförs i Sverige till ungefär 850 och antalet utländska icke EES-baserade AIF-förvaltare som bedriver verksamhet i Sverige till 450. Ungefär 75 svenska alternativa investeringsfonder marknadsförs i annat land inom EES och ca 35 svenska AIF-förvaltare driver verksamhet i annat land inom EES. I dag finns det ingen dokumenterad information om antalet svenska AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i ett annat land inom EES. Det föreslås i lagrådsremissen reglering av den sonderande marknadsföring som utförs av svenska AIF-förvaltare i ett annat land inom EES. Det finns ungefär 80 svenska AIF-förvaltare med tillstånd enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som kommer att omfattas av förslagen om reglering av sonderande marknadsföring. Finansinspektionen kommer att kunna ta ut avgifter för underrättelser om sonderande marknadsföring från svenska AIF-förvaltare. Sammantaget bedöms en eventuell ökning av antalet underrättelser och ansökningar i huvudsak täckas av de avgifter som företagen betalar till Finansinspektionen. I övrigt kommer det som föreslås i lagrådsremissen att hanteras inom Finansinspektionens befintliga ekonomiska ramar.

Finansinspektionens beslut kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Som nämns ovan förekommer dock gränsöverskridande verksamhet redan i dag och inget annat än en mycket begränsad ökning av överklagade beslut kan förväntas. *Förvaltningsrätten i Stockholm* noterar att det i promemorian inte redovisas något närmare resonemang om att förslagen inte kan förväntas leda till någon ökning av antalet beslut som överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Förvaltningsrätten betonar även vikten av att det följs upp att domstolarna vid eventuell ökad måltillströmning tilldelas resurser i motsvarande mån. Regeringens bedömning är att förslagen i lagrådsremissen kan leda till en liten ökning av antalet överklagade beslut, vilken bedöms så begränsad att den ryms inom befintliga ekonomiska ramar.

När det gäller *Regelrådets* fråga om behov av speciella informationsinsatser bedöms förslagen i denna lagrådsremiss inte medföra behov av några särskilda informationsinsatser från samhällets sida utöver den sedvanliga informationen om nya regelverk som Finansinspektionen tillhandahåller.

Övriga konsekvenser

Förslagen i lagrådsremissen bedöms inte ha några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen, brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet, för sysselsättning och offentlig service i olika delar av landet, för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företag, för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen. När det gäller *Regelrådets* fråga om behovet av att ta särskild hänsyn till små företag konstaterar regeringen att ändringar i de nu aktuella EU-direktiven som reglerar fondbolag, fondföretag och AIF-förvaltare inte ger något utrymme för att införa mildare krav för små företag. Det är därför inte möjligt att ta särskilda hänsyn till små företag vid utformningen av förslagen i denna lagrådsremiss.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

1 kap.

6 c § Ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond efter tillstånd enligt 6 b § ska här i landet *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*

1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna*,*

2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

3. hantera klagomål*,*

4. tillhandahålla den information som förvaltningsbolaget är skyldigt att tillhandahålla,

5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt 1–4, och

6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Uppgifterna ska utföras av förvaltningsbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av förvaltningsbolaget, och

2. förvaltningsbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de funktioner som ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond ska tillhandahålla i Sverige för att utföra vissa uppgifter. Paragrafen genomför artikel 15 i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.2.

I artikel 15 finns en hänvisning till artikel 92. Reglerna i direktivet innebär att ett förvaltningsbolag som marknadsför andelar eller aktier i ett fondföretag i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten ska vidta åtgärder i enlighet med artikel 92. Ändringarna i paragrafen är en konsekvens av att reglerna i artikel 92 om lokala funktioner har ändrats

genom ändringsdirektivet. Artikel 92 genomförs i 8 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

I *första stycket* anges vilka funktioner som ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond ska tillhandahålla här i landet.

I *andra stycket*, som är nytt, anges vilka aktörer som får utföra dessa uppgifter i Sverige och, om de ska utföras av en tredje part, på vilket sätt detta ska dokumenteras samt vilken information förvaltningsbolaget ska tillhandahålla den tredje parten. Ett förvaltningsbolag behöver inte utse en sådan tredje part, utan det är en möjlighet som bolaget har (artikel 92.2 i UCITS-direktivet).

Ett förvaltningsbolag eller en tredje part behöver inte vara fysiskt närvarande i Sverige för att utföra uppgifterna enligt första stycket (artikel 92.2 i UCITS-direktivet).

6 d § För den förvaltning av en värdepappersfond som ett förvaltningsbolag utför efter att ha fått tillstånd enligt 6 b § gäller 2 kap. 15 c–*15 f §§,* 3 kap., 4 kap. 1–3 och 8–28 §§, 5 kap. 1 och 3–26 §§, 5 a kap., 8 kap. och 9 kap. Det som anges där om fondbolag ska i stället gälla förvaltningsbolaget.

Vid sådan förvaltning som avses i första stycket ska det som anges i 9 kap. 1 § första stycket 1 i stället avse fall när förvaltningsbolagets tillstånd återkallats av behörig myndighet i bolagets hemland eller Finansinspektionen enligt 12 kap. 15 § tredje stycket beslutat att bolaget inte längre får förvalta en värdepappersfond.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förvaltningsbolags förvaltning av en värdepappersfond. Paragrafen genomför delvis artikel 19 i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.2.2, 6.2.3, 6.3.2 och 6.3.4.

Reglerna i UCITS-direktivet innebär att ett förvaltningsbolag som bedriver gränsöverskridande verksamhet ska följa bestämmelserna i fondföretagets hemmedlemsstat bl.a. när det gäller arrangemang för marknadsföring (artikel 19.3 i). Ur ett svenskt perspektiv innebär det att förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond ska följa svenska bestämmelser i fråga om marknadsföring av fonden. Ändringarna i paragrafen är en konsekvens av de ändringar som har gjorts genom ändringsdirektivet i reglerna om gränsöverskridande marknadsföring i UCITS-direktivet (artiklarna 93.1 tredje stycket, 93.8 och 93a, i lydelsen enligt artikel 1.5 och 1.6 i ändringsdirektivet).

Genom hänvisningen i *första stycket* till 2 kap. 15 c § gäller ändringarna i den paragrafen i fråga om krav på information i en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring även för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond. Det införs hänvisningar även till 2 kap. 15 d–15 f §§ som innebär att de nya bestämmelserna om ändringar i en underrättelse eller tillhörande handlingar och om upphörande av gränsöverskridande marknadsföring även omfattar förvaltningsbolag som marknadsför andelar i en värdepappersfond.

7 § Ett fondföretag som hör hemma inom EES och i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* får marknadsföra andelar i företaget *i Sverige* utan tillstånd enligt denna lag. Verksamheten får inledas den dag behörig myndighet i företagets hemland har meddelat företaget att en underrättelse om marknadsföringen lämnats över till Finansinspektionen.

Om fondföretaget avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring efter det att verksamheten inletts, ska företaget *minst en månad* innan ändringen genomförs skriftligen underrätta Finansinspektionen. Fondföretaget ska även underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

Om fondföretaget har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att företaget upphör att marknadsföra andelar i Sverige, ska företaget upphöra med alla erbjudanden om eller placeringar av sådana andelar här i landet från och med den dag då anmälan lämnades in.

Paragrafen innehåller bestämmelser om fondföretags marknadsföring av andelar i Sverige och den underrättelse om marknadsföring som företaget ska lämna. Ändringarna genomför delvis artiklarna 93.8 första stycket och 93a.1 tredje stycket i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.5 b och 1.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.2.3 och 6.3.2.

I *första stycket* görs en språklig justering och hänvisningen till UCITS-direktivet görs statisk.

Bestämmelsen i nuvarande andra stycket förs över till den nya 8 §. I *andra stycket* görs ett tillägg som innebär att en ändring av något som har angetts i en underrättelse om marknadsföring skriftligen ska anmälas till Finansinspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Av *tredje stycket*, som är nytt, följer att ett fondföretag ska upphöra med sin marknadsföring här i landet från och med den dag då anmälan om upphörande av marknadsföring har lämnats in till behörig myndighet i fondföretagets hemland. Förbudet att fortsätta marknadsföringen av andelar i företaget efter denna tidpunkt omfattar alla nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av andelar som var föremål för anmälan om upphörande.

8 § *Ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar enligt 7 § ska här i landet tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*

1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

3. hantera klagomål,

4. tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt 1–4, och

6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Uppgifterna ska utföras av fondföretaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondföretaget, och

2. fondföretaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om de funktioner som ett fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige ska tillhandahålla här i landet för att kunna utföra vissa uppgifter. Paragrafen motsvarar

delvis 7 § andra stycket i nuvarande lydelse och genomför artikel 92 i UCITS-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.4 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.2.

I *första stycket* anges vilka funktioner som ett fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige ska tillhandahålla här i landet.

I *andra stycket* anges vilka aktörer som får utföra dessa uppgifter i Sverige och, om de ska utföras av en tredje part, på vilket sätt detta ska dokumenteras samt vilken information fondföretaget ska tillhandahålla den tredje parten. Ett fondföretag behöver inte utse en sådan tredje part, utan det är en möjlighet som företaget har (artikel 92.2 i UCITS-direktivet).

Ett fondföretag eller en tredje part behöver inte vara fysiskt närvarande i Sverige för att utföra uppgifterna enligt första stycket (artikel 92.2 i UCITS-direktivet).

9 § *Ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar enligt 7 § får upphöra med marknadsföringen bara om fondföretaget*

1. lämnar ett allmänt erbjudande om inlösen utan avgift av andelar i företaget som innehas av investerare här i landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla kända andelsägare,

2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet, och

3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då fondföretaget anmäler till behörig myndighet i hemlandet att marknadsföringen upphör.

Informationen enligt första stycket 1 och 2 ska tydligt beskriva konsekvenserna för andelsägarna om de inte godtar erbjudandet om inlösen av andelar.

Paragrafen, som är ny, reglerar vilka åtgärder ett fondföretag ska vidta om det avser att upphöra med marknadsföringen av andelar i företaget i Sverige. Paragrafen genomför delvis artikel 93a.1 första och andra styckena i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.2.

I *första stycket* anges de åtgärder som ett fondföretag ska vidta för att få upphöra med marknadsföringen i Sverige. Fondföretaget får alltså inte avanmäla de arrangemang som företaget fastställt för att marknadsföra andelar i Sverige innan det har vidtagit dessa åtgärder (artikel 93a.1 första stycket i UCITS-direktivet). *Punkt 1* anger förutsättningar för det allmänna erbjudande som ska riktas till andelsägarna i Sverige. Erbjudandet behöver bara riktas till kända andelsägare. Fondföretaget har nämligen sällan information om samtliga andelsägares identitet, utan det är t.ex. den distributör som är noterad i andelsägarregistret som har kännedom om andelsägarnas identitet. Fondföretaget får i dessa fall rikta erbjudandet till distributören. Närmare bestämmelser om på vilket språk informationen enligt *punkterna 1* och *2* ska tillhandahållas samt offentliggörande enligt *punkt 2* kan införas i föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandena i 13 kap. 1 § 4 och 5. Offentliggörandet ska enligt UCITS-direktivet ske på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk fondföretagsinvesterare (artikel 93a.1 första stycket b). *Punkt 3* innebär att eventuella avtalsarrangemang ska avslutas. Detta syftar till att förhindra nya erbjudanden om eller placering av andelar i ett fondföretag här i landet när marknadsföringen av företaget ska upphöra. Av 7 § tredje

stycket följer att ett fondföretag ska upphöra med alla nya erbjudanden om eller placeringar av de andelar som varit föremål för marknadsföring i Sverige från och med dagen då anmälan lämnades in till behörig myndighet i hemlandet.

Andra stycket innehåller ett krav på att viss information ska presenteras tydligt för andelsägarna inför det att marknadsföringen i Sverige ska upphöra.

9 a § *Ett fondföretag som har upphört att i Sverige marknadsföra andelar i företaget enligt 7 § ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.*

Bestämmelserna i 10 kap. 1, 2 och 3 §§ och 12 kap. 17 och 17 a §§ gäller även för ett sådant fondföretag.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ett fondföretags skyldigheter och Finansinspektionens befogenheter när fondföretagets marknadsföring av andelar i Sverige har upphört. Paragrafen genomför delvis artikel 93a.4 och artikel 93a.6 i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.3.3 och 6.3.5.

Av 7 § tredje stycket följer att ett fondföretag ska upphöra med alla nya erbjudanden om eller placeringar av de andelar som varit föremål för marknadsföring i Sverige när företaget har lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföring till behörig myndighet i hemlandet.

Första stycket innebär att ett fondföretag som har lämnat in en sådan anmälan även fortsättningsvis ska tillhandahålla den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla till kvarvarande andelsägare här i landet. Närmare bestämmelser om på vilket språk informationen enligt första stycket ska tillhandahållas kan införas i föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i 13 kap. 1 § 4. Föreskrifter får även meddelas i fråga om hur medel för distanskommunikation får användas när fondföretaget ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare informationen efter det att marknadsföringen upphört (13 kap. 1 § 6).

Hänvisningen i *andra stycket* till bestämmelser i 10 och 12 kap. om tillsyn och ingripande innebär att de bestämmelserna ska gälla för ett fondföretag även när marknadsföringen av andelarna i företaget i Sverige har upphört. När marknadsföringen har upphört är det dock inte längre aktuellt med tillsyn eller ingripanden som gäller marknadsföring (artikel 93a.6 i UCITS-direktivet).

2 kap.

12 § Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att inrätta en filial i ett annat land inom EES, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och vilka tjänster som ska erbjudas, och
2. uppgift om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* i det land där filialen ska inrättas, ska planen också innehålla uppgift om

1. fondbolagets system för riskhantering, och
2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

c) hantera klagomål*,*

d) tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt a–d, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga myndigheten i fondföretagets hemland.

Uppgifterna ska utföras av fondbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondbolaget, och

2. fondbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelse till Finansinspektionen för fondbolag som avser att inrätta en filial i ett annat land inom EES. Ändringarna genomför artikel 17.1 och 17.2 b i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

I artikel 17.2 b i UCITS-direktivet finns en hänvisning till artikel 15 som i sin tur hänvisar till artikel 92. Reglerna i direktivet innebär att ett förvaltningsbolags underrättelse om inrättande av filial i ett annat land inom EES ska, om bolaget avser att förvalta ett fondföretag i det landet, innehålla uppgifter om de åtgärder som bolaget vidtagit i enlighet med artikel 92.

Ändringarna *i andra stycket* är en konsekvens av att reglerna i artikel 92 om lokala funktioner har ändrats genom ändringsdirektivet. Vidare görs hänvisningen till UCITS-direktivet statisk.

I *tredje stycket*, som är nytt, anges vilka aktörer som får utföra dessa funktioner i Sverige och, om de ska utföras av en tredje part på vilket sätt detta ska dokumenteras samt vilken information fondbolaget ska tillhandahålla den tredje parten. Ett fondbolag behöver inte utse en sådan tredje part, utan det är en möjlighet som bolaget har (artikel 92.2 i UCITS-direktivet).

14 § Om ett fondbolag som avses i 12 § ska ändra något som angetts i fondbolagets underrättelse till Finansinspektionen efter det att filialen inrättats, ska fondbolaget skriftligen underrätta inspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen meddela beslut *och underrätta fondbolaget* om det inom *15 arbetsdagar efter* det att underrättelsen kom in till inspektionen. Behörig myndighet i det andra landet ska omedelbart underrättas om beslutet.

Vid ändring av investerarskydd som avses i 13 § första stycket ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om

ändringen. Detsamma gäller vid ändring av de uppgifter som lämnats i det intyg som avses i 13 § andra stycket.

Om Finansinspektionen ingriper enligt 12 kap. mot ett fondbolag med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändring av uppgifter i ett fondbolags underrättelse till Finansinspektionen om inrättande av filial i ett annat land inom EES. Ändringarna genomför artikel 17.8 andra och tredje styckena i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.1 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.4.

Ändringen i *andra stycket* innebär att tidsfristen förkortas till 15 arbetsdagar för Finansinspektionen att informera fondbolaget och behörig myndighet i det andra landet om att en ändring av något som angetts i en underrättelse enligt 12 § inte får göras.

Fjärde stycket, som är nytt, innebär att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om en åtgärd som inspektionen vidtagit mot ett fondbolag som har gjort en otillåten ändring av något som angetts i underrättelsen om inrättande av filialen enligt 12 §.

15 § Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att erbjuda och tillhandahålla tjänster i ett annat land inom EES utan att inrätta filial där, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om vilka tjänster som ska erbjudas, och
2. uppgift om i vilket land verksamheten ska drivas.

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* i det land där verksamheten ska drivas, ska planen också innehålla uppgift om

1. fondbolagets system för riskhantering, och
2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

c) hantera klagomål*,*

d) tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt a–d, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga myndigheten i fondföretagets hemland.

Uppgifterna ska utföras av fondbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondbolaget, och

2. fondbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelse till Finansinspektionen för fondbolag som avser att erbjuda och tillhandahålla tjänster i ett annat land inom EES utan att inrätta filial där. Paragrafen genomför delvis artikel 18.1 i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

Enligt artikel 18.1 i UCITS-direktivet ska ett förvaltningsbolag som för första gången önskar bedriva verksamhet inom en annan medlemsstats territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster lämna vissa uppgifter till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Förvaltningsbolaget ska bl.a. lämna in en verksamhetsplan som beskriver de förfaranden och arrangemang som gjorts för att säkerställa att förvaltningsbolaget kan utföra de åtgärder som avses i artikel 92 (artikel 18.1 b och artikel 15 första stycket).

Ändringarna i *andra stycket* är en konsekvens av att reglerna i artikel 92 om lokala funktioner har ändrats genom ändringsdirektivet. Vidare görs hänvisningen till UCITS-direktivet statisk.

I det *tredje stycket*, som är nytt, anges vilka aktörer som får utföra dessa funktioner i Sverige och, om de ska utföras av en tredje part på vilket sätt uppdraget ska dokumenteras samt vilken information fondbolaget ska tillhandahålla den tredje parten. Ett fondbolag behöver inte utse en sådan tredje part, utan det är en möjlighet som bolaget har (artikel 92.2 i UCITS-direktivet). Även dessa bestämmelser införs med anledning av de nya reglerna i artikel 92.

15 c § Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att marknadsföra andelar i en sådan fond i ett annat land inom EES, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Bestämmelser om vilka uppgifter och handlingar som underrättelsen ska innehålla finns i kommissionens förordning (EU) nr 584/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller den skriftliga anmälans och fondföretagsintygets form och innehåll, elektronisk kommunikation mellan behöriga myndigheter i samband med anmälan, förfaranden för kontroller på plats och utredningar samt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

Underrättelsen ska även innehålla

1. den information som är nödvändig, inbegripet fondbolagets adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela bolaget eventuella avgifter som myndigheten tar ut, och

2. uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 92.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar från det att en fullständig underrättelse togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas. Tillsammans med underrättelsen ska inspektionen även lämna ett intyg om att värdepappersfonden uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*. Finansinspektionen ska meddela fondbolaget när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Fondbolaget ska offentliggöra de handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om skyldighet för fondbolag att underrätta Finansinspektionen om bolaget avser att marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES. Ändringarna genomför

delvis artikel 93.1 i UCITS-direktivet, i lydelsen enligt artikel 1.5 a i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.2.

I *andra stycket*, som är nytt, anges vilken ytterligare information utöver den som avses i första stycket som en underrättelse om marknadsföring ska innehålla. Enligt *punkt 1* ska fondbolagets underrättelse innehålla information som är nödvändig för att behörig myndighet i värdlandet ska kunna fakturera eller meddela bolaget om eventuella avgifter. Enligt *punkt 2* ska underrättelsen även innehålla uppgifter om de funktioner som avses i artikel 92.1 i UCITS-direktivet. Det är sådana funktioner som ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar enligt 1 kap. 7 § ska tillhandahålla enligt 1 kap. 8 §.

I *tredje stycket* görs hänvisningen till UCITS-direktivet statisk.

15 d § *Ett fondbolag som avser att ändra något som har angetts i en underrättelse enligt 15 c § efter det att verksamheten inletts, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där verksamheten drivs minst en månad innan ändringen genomförs*.

Om en planerad ändring skulle innebära att fondbolaget inte längre uppfyller kraven i denna lag eller andra författningar som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen senast 15 arbetsdagar efter det att en anmälan togs emot besluta att ändringen inte får genomföras. Inspektionen ska utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det andra landet om beslutet.

Om Finansinspektionen ingriper mot ett fondbolag enligt 12 kap. med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där verksamheten drivs om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om ändring av uppgifter i ett fondbolags underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring av andelar i en värdepappersfond. Paragrafen genomför delvis artikel 93.8 i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.5 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.3.

Första stycket innebär att ett fondbolag som avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring enligt 15 § är skyldigt att anmäla det till Finansinspektionen och berörd behörig myndighet. I stycket anges även formkrav för anmälan och inom vilken tid den ska göras.

I *andra stycket* anges den tidsfrist inom vilken Finansinspektionen ska pröva fondbolagets anmälan och meddela bolaget om det får göra ändringen. Finansinspektionen ska även underrätta behörig myndighet i värdlandet.

Finansinspektionen är enligt *tredje stycket* skyldig att underrätta behörig myndighet i värdlandet om inspektionen ingriper mot fondbolaget med anledning av att det genomfört en otillåten ändring av något som angetts i underrättelsen om gränsöverskridande marknadsföring. Av 12 kap. följer att Finansinspektionen ska ingripa bl.a. vid överträdelser av denna lag, vilket kan ske genom förbud mot fortsatt marknadsföring om detta bedöms nödvändigt (jfr prop. 2012/13:155 s. 461).

15 e § *Ett fondbolag som avser att upphöra med sin marknadsföring enligt 15 c § i ett annat land inom EES, ska anmäla detta till Finansinspektionen.*

Anmälan ska innehålla de uppgifter om fondbolagets erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal som avses i artikel 93a.1 första stycket

i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten drivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta fondbolaget när anmälan har överlämnats.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om anmälningsförfarandet för ett fondbolag som avser att upphöra med sin marknadsföring av en värdepappersfond i ett annat land inom EES, inbegripet vilka uppgifter som anmälan om upphörande till Finansinspektionen ska innehålla. Paragrafen genomför artikel 93a.2 och 93a.3 i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.2.

Enligt *första stycket* ska ett fondbolag som avser att upphöra med marknadsföring av en värdepappersfond i ett annat land inom EES lämna in en anmälan om detta till Finansinspektionen. Det innebär att fondbolaget ska anmäla varje värdepappersfond som bolaget inte längre avser att marknadsföra i det andra landet.

I *andra stycket* anges det vad anmälan ska innehålla. Det är fråga om uppgifter om fondbolagets erbjudande om att lösa in andelar i värdepappersfonden som innehas av investerare i det landet (artikel 93a.1 första stycket a i UCITS-direktivet), offentliggörande av avsikten att upphöra med marknadsföringen i det landet (artikel 93a.1 första stycket b) och avslutade eller ändrade avtal med finansiella mellanhänder eller ombud (artikel 93a.1 första stycket c). Det motsvarar den information som ska lämnas enligt 1 kap. 9 § om ett fondföretag avser att upphöra med marknadsföring av andelar i företaget i Sverige.

I *tredje stycket* anges att Finansinspektionen, senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot, ska vidarebefordra anmälan till behörig myndighet i värdlandet och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).

Enligt *fjärde stycket* ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta fondbolaget när anmälan om upphörande av marknadsföringen har överlämnats enligt tredje stycket.

15 f § *Om ett fondbolag har upphört med att marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring enligt 15 c §.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen, när ett fondbolag har upphört att marknadsföra andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES, är skyldig att underrätta behörig myndighet i det andra landet om eventuella ändringar i de handlingar som lämnades tillsammans med underrättelsen om marknadsföring av fonden i det landet. Paragrafen genomför artikel 93a.5 i UCITS-direktivet, som har införts genom artikel 1.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.4.

De handlingar som avses är de som lämnades tillsammans med underrättelsen om marknadsföringen, se författningskommentaren till 15 c §.

4 kap.

20 § Informationsbroschyren, faktabladet, den senaste årsberättelsen och, i förekommande fall, den halvårsredogörelse som publicerats därefter ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar i en värdepappersfond. Denne ska, med undantag för de fall som avses i 9 kap. 18 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, även utan begäran tillhandahållas faktabladet i god tid innan avtal ingås.

Bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en värdepappersfond finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.

Om information som anges i 16, 16 a och 28 §§, 5 a kap. 24 § samt *artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156* inte lämnas, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillgång till information om värdepappersfonder. Paragrafen i sin nuvarande lydelse genomför delvis artikel 77 i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Genom ändringsdirektivet har artikel 77 utgått ur UCITS-direktivet (artikel 1.2 i ändringsdirektivet). I artikel 77 i UCITS-direktivet angavs det att all marknadsföringskommunikation som riktas till investerare lätt ska kunna identifieras som sådan. Den ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Uppgift ska ges om att prospekt och basfakta (i svensk rätt benämnt faktablad respektive informationsbroschyr) finns att tillgå, och det ska närmare anges var och på vilket språk investerare och potentiella investerare kan erhålla eller få tillgång till dessa uppgifter eller handlingar. Bestämmelser med motsvarande krav på marknadsföringskommunikation har i stället införts i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (artikel 4).

Nuvarande bestämmelser i *andra stycket* om informationskrav för fondbolag som erbjuder allmänheten att köpa andelar i en värdepappersfond tas därför bort och ersätts med en hänvisning till bestämmelserna i förordningen.

I *tredje stycket* görs en följdändring, som innebär att hänvisningen till andra stycket tas bort och ersätts med en hänvisning till motsvarande bestämmelse i EU-förordningen.

10 kap.

11 § Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156,

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de årliga avgifter som fondbolag samt förvaltningsbolag och vissa fondföretag ska betala och om de avgifter som Finansinspektionen får ta ut för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *första stycket 1* införs ett nytt *led c*, som innebär att årlig avgift ska betalas även för Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i paragrafen (13 kap. 1 § 32).

12 kap.

1 a § Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,
2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,
3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltad värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,
4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *11* avseende dessa bestämmelser,
5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,
6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,
7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,
8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *20*, *21*, *23* och *24* avseende dessa bestämmelser,
9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *22* avseende dessa bestämmelser,
10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,
11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller
12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller
2. beslut om sanktionsavgift.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget har gjort sig skyldigt till en överträdelse.

I *första stycket 4*, *8* och *9* görs följdändringar i hänvisningarna till 13 kap. 1 § med anledning av att punkterna i den paragrafen får ny numrering.

10 § Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *31*, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förseningsavgift som Finansinspektionen får besluta att ett fondbolag ska betala om bolaget inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt.

I *första stycket* görs en följdändring i hänvisningen till 13 kap. 1 § med anledning av att punkten i den paragrafen får ny numrering.

13 kap.

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. hur ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla information om de uppgifter som avses i 1 kap. 6 c § första stycket och 8 § första stycket,

3. på vilket språk ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla funktionerna i 1 kap. 6 c § första stycket och 8 § första stycket,

4. på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla information enligt 1 kap. 9 § första stycket 1 och 2 och 9 a § första stycket,

5. hur ett fondföretag ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen av andelar i företaget enligt 1 kap. 9 § första stycket 2,

6. hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag som har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar i företaget ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet information enligt 1 kap. 9 a § första stycket,

7. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

8. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

9. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

10. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § *fjärde* stycket,

11. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

12. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

13. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,

14. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

15. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

17. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

18. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,

19. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,

20. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

21. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

22. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

23. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

24. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

25. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

26. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

27. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

28. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

29. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

30. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas,

31. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och

32. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Punkterna 2–6 är nya och avser bemyndiganden inom de områden som regleras i 1 kap. 6 c, 8, 9 och 9 a §§. Med stöd av de nya bemyndigandena kan det meddelas föreskrifter som genomför delvis artiklarna 92.1, 92.3, 93a.1 och 93a.4 och artikel 93a.7 i UCITS-direktivet. Övervägandena finns i avsnitten 6.1.2, 6.3.2 och 6.3.3.

Med anledning av de tillkommande punkterna ändras numreringen av nuvarande punkterna 2–27.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap.

11 § I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *(EU) 2019/2034*,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltad alternativ investeringsfond genom lån av kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag och dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. sonderande marknadsföring: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en svensk eller utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en EES-baserad alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. specialfond: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. specialföretag för värdepapperisering: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i *artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner*, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. särskild vinstandel: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och

28. värdepappersfond: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

Paragrafen innehåller definitioner av termer och uttryck som används i lagen. Ändringarna genomför artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.1 i ändringsdirektivet. Vidare ändras hänvisningarna till vissa EU-förordningar och EU-direktiv. Övervägandena finns i avsnitten 4.7 och 7.1.2.

I *punkt 2* ändras den statiska hänvisningen så att definitionen avser AIFM-direktivet i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU.

I *punkterna 12* och *13* ändras hänvisningstekniken från statisk till dynamisk.

I *punkt 23*, som är ny, införs en definition av sonderande marknadsföring. Punkten genomför artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet.

Sonderande marknadsföring innebär en möjlighet för AIF-förvaltare att pröva intresset bland professionella investerare för en alternativ investeringsfond som förvaltaren förvaltar eller avser förvalta. Sonderande marknadsföring ska inte förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond. I alternativa investeringsfonder inbegrips även delfonder till alternativa investeringsfonder. Det anges dock inte i lagen, till skillnad från i definitionen i AIFM-direktivet.

Av definitionen följer att sonderande marknadsföring enligt lagen får riktas bara till professionella investerare. Vidare följer att sonderande marknadsföring kan bedrivas såväl i Sverige som i andra länder inom EES av både svenska och utländska EES-baserade AIF-förvaltare. Sonderande marknadsföring kan avse en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad i ett land inom EES eller en alternativ investeringsfond som ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte. Bestämmelserna om sonderande marknadsföring gäller för svenska AIF-förvaltare som har tillstånd enligt 3 kap. 1 § och för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i AIFM-direktivet. Bestämmelser om sonderande marknadsföring finns i 4 kap. 5 a–5 d §§, 5 kap. 2 b § och 6 kap. 2 a–2 d §§.

I definitionen av specialföretag för värdepapperisering i *punkt 25*, nuvarande punkt 24, ändras hänvisningen så att den avser den nu gällande EU-rättsakten.

4 kap.

2 § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,
2. fonden tillämpar principen om riskspridning,

3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,

4. AIF-förvaltaren här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna, återköpa eller lösa in andelar eller aktier och göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och om betalning för återköp eller inlösen av andelar eller aktier,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden,

d) tillhandahålla den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, gäller dessutom 3 § första stycket 1, 3 och 4 samt andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för en svensk AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.2.

Genom ändringen i *första stycket* ställs i huvudsak samma krav på funktioner i Sverige för en svensk AIF-förvaltare som ansöker om tillstånd att marknadsföra en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare här i landet som för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare (jfr 5 kap. 6 §). *Första stycket 4 a–d* motsvarar artikel 43a.1 a–d i AIFM-direktivet. *Första stycket 4 e* motsvarar delvis artikel 43a.1 e. Det finns dock ingen motsvarighet till regeln i artikel 43a.1 e om att information om de uppgifter som utförs genom funktionerna ska tillhandahållas via ett varaktig medium. Föreskrifter om vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna enligt första stycket 4 får dock meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer (15 kap. 2 § 3). Eftersom paragrafen behandlar svenska AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder till investerare i Sverige, finns det inte någon motsvarighet i paragrafen till kravet i artikel 43a.1 f på att det ska finnas en funktion som fungerar som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga myndigheten (jfr 5 kap. 2, 6 och 11 §§).

I *andra stycket*, som är nytt, anges vilka aktörer som får utföra dessa funktioner och, om de ska utföras av en tredje part, på vilket sätt det ska dokumenteras samt vilken information AIF-förvaltaren ska tillhandahålla den tredje parten. En AIF-förvaltare behöver inte utse en sådan tredje part, utan det är en möjlighet som förvaltaren har. Bestämmelserna motsvarar

artikel 43a.3 första stycket b och andra stycket i AIFM-direktivet. Kravet i artikel 43a.3 första stycket a på att funktionerna ska tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten, har ingen motsvarighet i lagen. Sådana föreskrifter kan dock meddelas med stöd av det bemyndigande som avses ovan.

I *tredje stycket* finns ytterligare krav som gäller om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad.

5 a § *En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare*

1. inte är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,

2. inte utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, och

3. inte utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för svenska AIF-förvaltare att i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder. Paragrafen genomför delvis artikel 30a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.3.

Paragrafen gäller bara för AIF-förvaltare med tillstånd från Finansinspektionen att förvalta alternativa investeringsfonder. En AIF-förvaltare som är registrerad enligt 2 kap. får alltså inte bedriva sonderande marknadsföring enligt de nya bestämmelserna. Av definitionen i 1 kap. 1 § 23 följer att sonderande marknadsföring får riktas bara till professionella investerare. Vad som avses med professionella investerare framgår av 1 kap. 11 § 21.

I paragrafen anges dels information och handlingar som inte får tillhandahållas vid sonderande marknadsföring, dels uppgifter som ska lämnas vid sonderande marknadsföring. Bestämmelserna klargör därmed gränsdragningen mellan sonderande marknadsföring och sådan marknadsföring av alternativa investeringsfonder i Sverige som regleras i kapitlet.

5 b § *En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring enligt 5 a § ska säkerställa att*

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen,

2. investerare som kontaktas bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i Sverige, och

3. den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen, eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

Paragrafen, som är ny, innehåller krav som en svensk AIF-förvaltare som här i landet bedriver sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder ska uppfylla för att en investerare ska få förvärva andelar eller aktier i en sådan fond. Paragrafen genomför artikel 30a.2 första och andra styckena och 30a.4 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.4.

Paragrafen innebär att AIF-förvaltaren ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen i själva verket inte utgör marknadsföring av en alternativ investeringsfond. Om det är fråga om marknadsföring av en alternativ investeringsfond, gäller i stället bestämmelserna i kapitlet om marknadsföring av alternativa investeringsfonder i Sverige.

AIF-förvaltaren ska enligt *första stycket* se till att de potentiella investerare som får del av den sonderande marknadsföringen inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till följd av den marknadsföringen. De investerare som kontaktas inom ramen för den sonderande marknadsföringen får bara förvärva andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som AIF-förvaltaren har rätt att marknadsföra i Sverige enligt bestämmelserna om marknadsföring i lagen. AIF-förvaltaren ska även dokumentera den sonderande marknadsföringen på ett tillfredsställande sätt. Föreskrifter med bestämmelser om dokumentation kan meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av bemyndigandet i 15 kap. 2 § 4.

Andra stycket innehåller en begränsning i förhållande till teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond inom en tidsperiod på 18 månader efter det att den sonderande marknadsföringen har inletts. Begränsningen innebär att varje teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som har varit föremål för sonderande marknadsföring och som sker under denna tidsperiod, är tillåten bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

5 c § *En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring enligt 5 a § skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla*

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,

2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och

3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om skyldighet för svenska AIF-förvaltare som här i landet bedriver sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder att underrätta Finansinspektionen. Paragrafen genomför delvis artikel 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.5.

Paragrafen innebär att en AIF-förvaltare får påbörja sonderande marknadsföring utan att först underrätta Finansinspektionen eller uppfylla andra villkor eller krav än de som anges i detta kapitel. I punktuppställningen anges vad som ska ingå i den underrättelse som AIF-förvaltaren ska lämna till Finansinspektionen och på vilket sätt och inom vilken tidsfrist den ska lämnas (*punkt 1*). Föreskrifter med närmare bestämmelser om formen för underrättelsen kan meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av bemyndigandet i 15 kap. 2 § 4. De investeringsstrategier som avses i *punkt 2* omfattar både sådana som presenteras innan en alternativ investeringsfond bildas och sådana som gäller för en redan etablerad fond. Den redovisning av alternativa investeringsfonder som ska göras enligt *punkt 3* ska, i förekommande fall, även omfatta delfonder (se avsnitt 7.1.2).

5 d § *En AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 5 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till*

1. ett värdepappersföretag med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

2. ett kreditinstitut med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

4. en AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § denna lag eller en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, eller

5. ett anknutet ombud som avses i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelserna i 5 b och 5 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att en svensk AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att här i landet bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder för förvaltarens räkning. Paragrafen genomför artikel 30a.3 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.6.

Första stycket innebär att en AIF-förvaltare har möjlighet att anlita någon som hör till de kategorier som anges för att utföra sonderande marknadsföring i Sverige av EES-baserade alternativa investeringsfonder för förvaltarens räkning. AIF-förvaltaren är även i ett sådant fall, enligt *andra stycket*, ansvarig för att kraven i 5 b och 5 c §§ är uppfyllda.

5 kap.

2 § En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, förvalta en specialfond.

Tillstånd ges i form av godkännande av specialfondens fondbestämmelser. Tillstånd får ges bara om

1. Finansinspektionen från behörig myndighet i förvaltarens hemland har tagit emot en underrättelse om den planerade verksamheten samt ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. förvaltarens verksamhetstillstånd omfattar förvaltning av en alternativ investeringsfond av motsvarande slag som den specialfond som ska förvaltas här i landet,

3. förvaltaren har en rättslig struktur som motsvarar ett aktiebolag, och

4. *förvaltaren* här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i specialfonden i Sverige,

d) i övrigt tillhandahålla investerare den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Vid prövningen enligt andra stycket ska 4 kap. 9 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder tillämpas. Det som anges där om fondbolag ska i stället avse AIF-förvaltare.

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt andra stycket får marknadsföra andelar i specialfonden till professionella och icke-professionella investerare i Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare att få tillstånd att förvalta en specialfond. Paragrafen i sin nuvarande lydelse har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 43a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.2.

Genom ändringen i *andra stycket* ställs samma krav på funktioner i Sverige för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som ansöker om tillstånd att förvalta en specialfond som för en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som avser marknadsföra andelar eller aktier i en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond här i landet (jfr 6 §). *Andra stycket 4 a–f* motsvarar artikel 43a.1 a–f i AIFM-direktivet. *Andra stycket 4 e* motsvarar dock bara delvis artikel 43a.1 e. Kravet i direktivet på att informationen om de uppgifter som funktionerna utför ska tillhandahållas via ett varaktigt medium regleras inte i bestämmelsen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna (15 kap. 2 § 5).

2 a § *Uppgifterna i 2 § andra stycket 4 ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av dessa uppgifter ska*

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka aktörer som får utföra de funktioner i Sverige som krävs enligt 2 § andra stycket 4 och, om de ska utföras av en tredje part, på vilket sätt det ska dokumenteras samt vilken information AIF-förvaltaren ska tillhandahålla den tredje parten. Paragrafen genomför delvis artikel 43a.3 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.2.

Bestämmelserna genomför artikel 43a.3 första stycket b och andra stycket i AIFM-direktivet. I paragrafen regleras inte kravet i artikel 43a.3 första stycket a på att funktionerna ska tillhandahållas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla dessa funktioner (15 kap. 2 § 6). En AIF-förvaltare behöver inte utse en tredje part för att utföra uppgifterna enligt 2 §, utan det är en möjlighet som förvaltaren har. Det finns vidare inget krav på att AIF-förvaltaren ska ha en fysisk närvaro i Sverige (artikel 43a.2).

2 b § *En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om utländska EES-baserade AIF-förvaltares rätt att i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder. Paragrafen genomför delvis artikel 30a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.3.

Paragrafen gäller möjligheten för utländska EES-baserade AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring i Sverige när behörig myndighet i AIF-förvaltarens hemland utövar tillsyn över att de förutsättningar och krav som gäller för att bedriva sonderande marknadsföring enligt AIFM-direktivet är uppfyllda. Det är en följd av att regelverket för sonderande marknadsföring är harmoniserat inom EES när det gäller EES-baserade AIF-förvaltare och EES-baserade alternativa investeringsfonder.

6 § En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare inte är EES-baserad, gäller dessutom 5 § andra och tredje styckena.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd för utländska EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen är förenlig med artikel 43 i AIFM-direktivet och ändringarna genomför delvis artikel 43a.1 och 43a.3 i samma direktiv, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.2.

Genom hänvisningen i *första stycket* till 4 kap. 2 § första stycket gäller ändringarna i den bestämmelsen om krav på lokala funktioner för en svensk AIF-förvaltare även för att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska få tillstånd att marknadsföra en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Ändringen innebär att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare dessutom ska tillhandahålla funktioner här i landet för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen. Bestämmelsen motsvarar artikel 43a.1 f i AIFM-direktivet. I övrigt motsvarar 4 kap. 2 § första stycket 4 a–e artikel 43a.1 a–e. I den paragrafen motsvarar första stycket 4 e dock bara delvis artikel 43a.1 e. Kravet i direktivet på att informationen om de uppgifter som funktionerna utför ska tillhandahållas via ett varaktigt medium är inte reglerat i bestämmelsen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna (15 kap. 2 § 5).

Av *andra stycket*, som är nytt, följer genom hänvisningen till 4 kap. 2 § andra stycket vilka aktörer som får utföra de funktioner i Sverige som krävs enligt första stycket och, om de ska utföras av en tredje part, på vilket sätt det ska dokumenteras samt vilken information AIF-förvaltaren ska tillhandahålla den tredje parten. Bestämmelserna genomför artikel 43a.3 första stycket b och andra stycket i AIFM-direktivet. I paragrafen regleras inte kravet i artikel 43a.3 första stycket a på att funktionerna ska tillhandahållas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla dessa funktioner (15 kap. 2 § 6). En AIF-förvaltare behöver inte utse en tredje part för att utföra uppgifterna, utan det är en möjlighet som förvaltaren har. Det finns inget krav på att AIF-förvaltaren ska ha en fysisk närvaro i Sverige (artikel 43a.2).

I *tredje stycket* finns ytterligare krav som gäller om marknadsföringen avser en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller vissa matarfonder.

7 a § *En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond enligt 3 § får upphöra med marknadsföringen bara om förvaltaren*

1. lämnar ett allmänt erbjudande om att utan avgift återköpa eller lösa in andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden som innehas av investerare här i landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla kända andels- eller aktieägare,

2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet, och

3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då AIF-förvaltaren anmäler till behörig myndighet i hemlandet att marknadsföringen upphör.

Första stycket 1 gäller inte för slutna alternativa investeringsfonder och fonder som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om vilka åtgärder en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska vidta om den avser att upphöra med marknadsföringen av en alternativ investeringsfond i Sverige. Paragrafen genomför delvis artikel 32a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

I *första stycket* anges de åtgärder som en AIF-förvaltare ska vidta för att få upphöra med marknadsföringen i Sverige. AIF-förvaltaren får alltså inte avanmäla de arrangemang som förvaltaren fastställt för att marknadsföra andelar eller aktier i fonden i Sverige innan den har vidtagit dessa åtgärder (artikel 32a.1 första stycket i AIFM-direktivet). *Punkt 1* anger förutsättningar för det allmänna erbjudande som ska riktas till andels- eller aktieägarna i Sverige. Erbjudandet behöver bara riktas till kända andels- eller aktieägare. AIF-förvaltaren har nämligen sällan information om samtliga andels- eller aktieägares identitet, utan det är t.ex. den distributör som är noterad i andelsägarregistret eller aktieboken som har kännedom om ägarnas identitet. AIF-förvaltaren får i dessa fall rikta erbjudandet till distributören. Närmare bestämmelser om offentliggörande enligt *punkt 2* kan införas i föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandena i 15 kap. 2 § 7 och 8. *Punkt 3* innebär att eventuella avtalsarrangemang ska avslutas. Detta syftar till att förhindra nya erbjudanden om eller placering av andelar eller aktier här i landet när marknadsföringen ska upphöra. Av 7 b § första stycket följer att en AIF-förvaltare ska upphöra med alla nya erbjudanden om eller placeringar av de andelar eller aktier som varit föremål för marknadsföring i Sverige från och med dagen då anmälan lämnades in till behörig myndighet i AIF-förvaltarens hemland.

I *andra stycket* finns ett undantag från kravet på återköp eller inlösen för vissa fonder. Med slutna alternativa investeringsfonder avses fonder som inte är öppna för in- och utträde löpande under fondens existens utan bara under vissa villkor som anges i fondbestämmelserna. De fonder som regleras genom den angivna EU-förordningen är europeiska långsiktiga investeringsfonder, s.k. Eltif-fonder (se prop. 2016/17:3).

7 b § *En AIF-förvaltare som har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet enligt 7 a § får från och med den dagen inte längre i Sverige erbjuda eller placera andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan.*

Under en period på 36 månader från dagen för anmälan enligt 7 a § får AIF-förvaltaren inte bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan, eller av liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förbud mot marknadsföring av en alternativ investeringsfond i Sverige när en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare har lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföringen till behörig myndighet i sitt hemland. Paragrafen genomför artikel 32a.1 andra stycket och 32a.3 tredje stycket i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Första stycket innebär ett förbud för en AIF-förvaltare att fortsätta att marknadsföra den alternativa investeringsfonden i Sverige efter det att förvaltaren har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i förvaltarens hemland om att förvaltaren upphör att marknadsföra fonden här i landet. Förbudet omfattar bara marknadsföring och inte den situationen att en investerare i Sverige därefter på eget initiativ tar kontakt med AIF-förvaltaren, eller någon som för förvaltarens räkning marknadsför fonden i ett annat land än Sverige, för att förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden (jfr skäl 70 i AIFM-direktivet). En AIF-förvaltare har fortsatt vissa skyldigheter i förhållande till andels- eller aktieägare i Sverige även efter det att marknadsföringen av en alternativ investeringsfond här i landet har upphört. En sådan AIF-förvaltare står också under Finansinspektionens tillsyn även efter det att marknadsföringen av fonden här i landet har upphört och inspektionen ska ingripa om AIF-förvaltaren åsidosätter sina skyldigheter (se 7 c § andra stycket och författningskommentaren till den bestämmelsen).

Av *andra stycket* följer att även sonderande marknadsföring av andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden, eller av liknande investeringsidéer eller investeringsstrategier, inte är tillåtet i Sverige. Detta gäller dock bara viss tid efter det att AIF-förvaltaren anmält till behörig myndighet att förvaltaren upphör att marknadsföra fonden här i landet.

7 c § *En AIF-förvaltare som har upphört att i Sverige marknadsföra en alternativ investeringsfond enligt 3 § ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet den information som förvaltaren enligt reglerna i hemlandet är skyldig att tillhandahålla.*

Bestämmelserna i 13 kap. 6 § och 14 kap. 19 § gäller även för en sådan AIF-förvaltare.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om en utländsk EES-baserad AIF-förvaltares skyldigheter och Finansinspektionens befogenheter när förvaltarens marknadsföring av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i Sverige har upphört. Paragrafen genomför delvis artikel 32a.4, 32a.6 och 32a.7 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.4.3 och 7.4.5.

Av 7 b § följer att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska upphöra med alla nya erbjudanden om eller placeringar av de andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som varit föremål för marknadsföring i Sverige när förvaltaren har lämnat in en anmälan om upphörande av marknadsföring till behörig myndighet i hemlandet.

Första stycket innebär att en AIF-förvaltare som har lämnat in en sådan anmälan även fortsättningsvis ska tillhandahålla den information som förvaltaren enligt reglerna i hemlandet är skyldig att tillhandahålla till kvarvarande andels- eller aktieägare i den alternativa investeringsfonden här i landet. Föreskrifter får meddelas i fråga om hur medel för distanskommunikation får användas när AIF-förvaltaren ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i den alternativa investeringsfonden informationen efter det att marknadsföringen upphört (15 kap. 2 § 8).

Hänvisningen i *andra stycket* till bestämmelser i 13 och 14 kap. om tillsyn och ingripanden innebär att de bestämmelserna ska gälla för en AIF-förvaltare även när marknadsföringen av andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden har upphört i Sverige. När marknadsföringen har upphört är det dock inte längre aktuellt med tillsyn eller ingripanden som gäller marknadsföring (artikel 32a.7 i AIFM-direktivet). Om AIF-förvaltaren trots det i Sverige skulle driva sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, gäller bestämmelserna om ingripande i 14 kap. 23 §.

11 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs, utöver det som anges i 10 §, att

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket och *förvaltaren*

a) här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen, och

b) driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

2. andelarna eller aktier i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd för icke EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet men är förenlig med artikel 43 och genomför delvis artikel 43a.1 och 43a.3 i direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.2.

I *första stycket* innebär hänvisningen till 4 kap. 2 § första stycket att för att en icke EES-baserad AIF-förvaltare ska få tillstånd att marknadsföra en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige, ska förvaltaren tillhandahålla samma funktioner som en svensk AIF-förvaltare måste göra för att få marknadsföra en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare här i landet. Ändringen i första stycket innebär att en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska tillhandahålla funktioner här i landet för att fungera som

kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen. Bestämmelsen motsvarar artikel 43a.1 f i AIFM-direktivet. Motsvarande krav gäller även för att utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska få tillstånd att marknadsföra en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare här i landet (jfr 6 §). I övrigt motsvarar 4 kap. 2 § första stycket 4 a–e artikel 43a.1 a–e. Första stycket 4 e motsvarar dock bara delvis artikel 43a.1 e. Kravet i direktivet på att informationen om de uppgifter som funktionerna utför ska tillhandahållas via ett varaktigt medium är inte reglerat i bestämmelsen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna (15 kap. 2 § 5).

Av *andra stycket*, som är nytt, följer genom hänvisningen till 4 kap. 2 § andra stycket vilka aktörer som får utföra de funktioner i Sverige som krävs enligt första stycket och, om de ska utföras av en tredje part, på vilket sätt det ska dokumenteras samt vilken information AIF-förvaltaren ska tillhandahålla den tredje parten. Bestämmelserna genomför delvis artikel 43a.3 första stycket b och andra stycket i AIFM-direktivet. I den paragrafen regleras inte kravet i artikel 43a.3 första stycket a på att funktionerna ska tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla dessa funktioner (15 kap. 2 § 6). En AIF-förvaltare behöver inte utse en tredje part för att utföra uppgifterna, utan det är en möjlighet som förvaltaren har. Det finns inget krav på att AIF-förvaltaren ska ha en fysisk närvaro i Sverige (artikel 43a.2).

6 kap.

2 a § *En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare uppfyller villkoren i 4 kap. 5 a §.*

Paragrafen, som är ny, reglerar förutsättningarna för en svensk AIF-förvaltare med tillstånd från Finansinspektionen att bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför delvis artikel 30a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.3.

Paragrafen innebär att de krav som ställs upp för att få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige även gäller för att en AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring i ett annat land inom EES, se författningskommentaren till 4 kap. 5 a §.

2 b § *En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring enligt 2 a § ska säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, och att investerare*

som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i det landet. AIF-förvaltaren ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen, eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i det landet.

Paragrafen, som är ny, innehåller krav som gäller när en svensk AIF-förvaltare bedriver sonderande marknadsföring av alternativa investeringsfonder i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför artikel 30a.2 första och andra styckena i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.4.

Paragrafen innebär att AIF-förvaltaren ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen i själva verket inte utgör marknadsföring enligt AIFM-direktivet, vilket i så fall innebär att det regelverk som gäller för marknadsföring av alternativa investeringsfonder blir tillämpligt.

Enligt *första stycket* ska AIF-förvaltaren se till att de potentiella investerare som får del av den sonderande marknadsföringen inte förvärvar andelar eller aktier till följd av den marknadsföringen. De investerare som kontaktas inom ramen för den sonderande marknadsföringen får bara förvärva andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som förvaltaren har rätt att marknadsföra enligt de bestämmelser som gäller för marknadsföring i det land där investerarna har sin hemvist. AIF-förvaltaren ska även se till att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt. Föreskrifter med bestämmelser om dokumentation kan meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av bemyndigandet i 15 kap. 2 § 4.

Andra stycket innehåller en begränsning i förhållande till teckning av andelar eller aktier inom en tidsperiod på 18 månader efter det att den sonderande marknadsföringen har inletts. Det innebär att teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som har varit föremål för sonderande marknadsföring som sker under denna tidsperiod bara är tillåten om kraven i det regelverk som gäller för marknadsföring av alternativa investeringsfonder i det aktuella landet är uppfylla.

2 c § *En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att den har inlett sonderande marknadsföring enligt 2 a § skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla*

1. de uppgifter som anges i 4 kap. 5 c §, och

2. uppgift om i vilka länder inom EES den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta behörig myndighet i de länder där AIF-förvaltaren har inlett den sonderande marknadsföringen. Finansinspektionen ska på begäran lämna ytterligare information om den sonderande marknadsföringen till behörig myndighet i de länderna.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om skyldighet för en svensk AIF-förvaltare att underrätta Finansinspektionen efter det att för-

valtaren har inlett sonderande marknadsföring i ett annat land inom EES och för Finansinspektionen att underrätta behörig myndighet i det landet. Paragrafen genomför delvis artikel 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.5.

I *första stycket första meningen* anges den tid inom vilken en AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring ska underrätta Finansinspektionen. Kravet på att underrättelsen ska vara skriftlig innebär att den ska vara i pappersformat eller elektroniskt format. Av *andra meningen* framgår vad underrättelsen ska innehålla, se författningskommentaren till 4 kap. 5 c §.

När AIF-förvaltaren har lämnat in underrättelsen ska Finansinspektionen, enligt *andra stycket*, utan dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land eller de länder inom EES där AIF-förvaltaren har inlett den sonderande marknadsföringen. Om behörig myndighet i det landet eller något av de länderna begär det, ska Finansinspektionen lämna ytterligare information till den myndigheten om den sonderande marknadsföringen.

2 d § *En AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 2 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till den som hör till någon av de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § första stycket.*

Bestämmelserna i 2 b och 2 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om möjlighet för en svensk AIF-förvaltare att uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför artikel 30a.3 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.6.

Första stycket innebär att en AIF-förvaltare har möjlighet att anlita någon som hör till de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § att utföra den sonderande marknadsföringen, se författningskommentaren till den paragrafen. AIF-förvaltaren är även i ett sådant fall, enligt *andra stycket*, ansvarig för att kraven i 2 b och 2 c §§ är uppfyllda.

3 § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES, ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten inleds. Underrättelsen ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,
3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,
4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om den marknadsförda fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond,
5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §,
6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare*, och*
7. *den information som är nödvändig, inbegripet AIF-förvaltarens adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska bedrivas ska kunna fakturera eller meddela förvaltaren eventuella avgifter som myndigheten tar ut.*

Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden till icke-professionella investerare, ska underrättelsen även innehålla uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilken information en svensk AIF-förvaltare som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES ska lämna till Finansinspektionen. Paragrafen genomför artikel 32.2 i AIFM-direktivet och bilaga IV till direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.8 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.3.2.

I *första stycket 7*, som är ny, anges att underrättelsen även ska innehålla den information som är nödvändig för att behörig myndighet i värdlandet ska kunna fakturera eller meddela AIF-förvaltaren om eventuella avgifter.

Andra stycket, som är nytt, gäller bara om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelar eller aktier till icke-professionella investerare. Underrättelsen ska i sådant fall även innehålla uppgift om de lokala funktioner som AIF-förvaltaren ska tillhandahålla i värdlandet för att få bedriva verksamhet där (jfr 5 kap. 6 §).

5 a § *En AIF-förvaltaren som marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES enligt 3 §, ska anmäla sin avsikt att upphöra med marknadsföringen i det landet till Finansinspektionen.*

Anmälan ska innehålla de uppgifter om AIF-förvaltarens erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal som avses i artikel 32a.1 första stycket i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten bedrivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren när anmälan har överlämnats.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om anmälningsförfarandet för en svensk AIF-förvaltare som avser upphöra med marknadsföringen av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES. Paragrafen genomför artikel 32a.2 och 32a.3 första och andra styckena i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.2.

Första stycket innebär att en AIF-förvaltare som avser att upphöra med att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES är skyldig att anmäla detta till Finansinspektionen.

I *andra stycket* anges de uppgifter som en anmälan ska innehålla för att AIF-förvaltaren ska få upphöra med marknadsföringen.

I *tredje stycket* anges den tidsfrist inom vilken Finansinspektionen ska lämna över anmälan till behörig myndighet i det andra landet och till Esma. Tidsfristen börjar löpa när en anmälan är fullständig. I detta ligger att Finansinspektionen ska granska att anmälan är fullständig innan den lämnas över till behörig myndighet i det andra landet (artikel 32a.3 första stycket första meningen i AIFM-direktivet).

Enligt *fjärde stycket* ska Finansinspektionen underrätta AIF-förvaltaren när anmälan har överlämnats till behörig myndighet i det andra landet och till Esma.

5 b § *Om en AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES efter en anmälan enligt 5 a §, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring enligt 3 §.*

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse om att Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i det land inom EES där en svensk AIF-förvaltare har upphört att marknadsföra en alternativ investeringsfond om det sker någon ändring i de handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring. Paragrafen genomför artikel 32a.5 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.4 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.4.4.

De handlingar som avses är de som lämnades tillsammans med anmälan om marknadsföringen, se författningskommentaren till 3 §.

6 § En AIF-förvaltare som avser att göra en väsentlig ändring av något som har angetts i en underrättelse enligt 1 eller 3 § efter det att verksamheten har inletts, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen senast en månad innan ändringen genomförs. Om det är fråga om en redan genomförd, oplanerad ändring, ska dock en anmälan göras omedelbart efter en sådan ändring.

Om Finansinspektionen finner att en ändring är godtagbar, ska inspektionen informera behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om ändringen. *Informationen ska lämnas utan onödigt dröjsmål när det gäller en ändring i en underrättelse enligt 1 §, och senast inom en månad när det gäller en ändring i en underrättelse enligt 3 §.*

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen *inom 15 arbetsdagar efter det att anmälan kom in till inspektionen* underrätta förvaltaren om detta. *Om det gäller en ändring i en underrättelse enligt 3 §, ska Finansinspektionen även underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om att ändringen inte får göras.*

Om Finansinspektionen ingriper enligt 14 kap. mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig ändring*, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om de åtgärder som inspektionen vidtagit.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändring av uppgifter i en AIF-förvaltares underrättelse till Finansinspektionen om gränsöverskridande förvaltning eller marknadsföring av en alternativ investeringsfond. Paragrafen genomför artiklarna 32.7 och 33.6 i AIFM-direktivet, i lydelsen enligt artikel 2.3 respektive 2.5 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.3.3 och 7.3.4.

Ändringen i *andra stycket* innebär att det preciseras när Finansinspektionen ska informera behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om en ändring av något som har angetts i en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring är godtagbar. När det är fråga om en underrättelse om gränsöverskridande förvaltning (1 §), ska informationen lämnas utan onödigt dröjsmål efter det att AIF-förvaltarens anmälan kom in till Finansinspektionen (artikel 33.6 fjärde stycket i AIFM-direktivet). När det är fråga om en underrättelse om gränsöverskridande marknads-

föring (3 §), ska informationen lämnas inom en månad (artikel 32.7 fjärde stycket).

Ändringen i *tredje stycket* innebär att det preciseras när Finansinspektionen ska informera AIF-förvaltaren om att en ändring i en underrättelse inte får göras. Tidsfristen på 15 arbetsdagar gäller både ändringar i en underrättelse om gränsöverskridande förvaltning och ändringar i en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring. När det gäller otillåtna ändringar i en underrättelse om gränsöverskridande marknadsföring ska Finansinspektionen även underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om att ändringen inte får göras.

Enligt *fjärde stycket* ska Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål informera den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens värdland om ingripandeåtgärder som inspektionen vidtagit med anledning av att AIF-förvaltaren genomfört en ändring som leder till att den inte längre uppfyller kraven som reglerar AIF-förvaltarens verksamhet. Bestämmelser om ingripanden mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig ändring i strid med denna paragraf finns i 14 kap.

10 kap.

3 § Informationsbroschyren och faktabladet ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige. Köparen ska, med undantag för de fall som avses i 9 kap. 18 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, även utan begäran tillhandahållas faktabladet i god tid innan avtal ingås.

Bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en alternativ investeringsfond finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.

Om information inte tillhandahålls i enlighet med 2 och 16 §§, första *stycket* denna paragraf *och artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156*, ska *även* marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillhandahållande av information om alternativa investeringsfonder som marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen har ingen motsvarighet i AIFM-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

I det nuvarande *andra stycket* anges att om en AIF-förvaltare erbjuder allmänheten att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, ska det av erbjudandet framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå. Eftersom en motsvarande bestämmelse har införts i EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder (artikel 4.2, jfr artikel 4.5) ersätts bestämmelsen i andra stycket med en hänvisning till den förordningen.

I *tredje stycket* ersätts hänvisningen till andra stycket med en hänvisning till bestämmelserna i EU-förordningen. I stycket görs även ett förtydligande.

13 kap.

15 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och
5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,
b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,
e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,
f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156,
g) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
h) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Paragrafen innehåller bestämmelser om de avgifter som Finansinspektionen får ta ut för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser och om de årliga avgifter som AIF-förvaltare ska betala. Övervägandena finns i avsnitt 5.

I *andra stycket 1* införs ett nytt *led f*, som innebär att årlig avgift ska betalas även för Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i paragrafen (15 kap. 2 § 28).

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,
4. hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifter enligt 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § första stycket och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,
5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,
6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring enligt 5 kap. 7 a § första stycket 2,

8. hur medel för distanskommunikation får användas när en AIF-förvaltare som efter en anmälan enligt 5 kap. 7 a § har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet information enligt 5 kap. 7 c § första stycket,

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Punkterna 4–8 är nya och avser bemyndiganden inom de områden som regleras i 4 kap. 5 b och 5 c §§, 5 kap. 2, 6, 7 a, 7 c och 11 §§ och 6 kap. 2 b och 2 c §§. Med stöd av de nya bemyndigandena kan det meddelas föreskrifter som delvis

genomför artiklarna 30a, 32a och 43a i AIFM-direktivet. Övervägandena finns i avsnitten 7.1.4, 7.1.5, 7.2.2, 7.4.2, 7.4.3 och 7.6.2.

Med anledning av de tillkommande punkterna ändras numreringen av nuvarande punkterna 4–24.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap.

11 § I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltad alternativ investeringsfond genom lån av kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europa-

parlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag* och *dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte anmälts för marknadsföring i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte på det sätt som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

24. *specialfond*: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och

28. *värdepappersfond*: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

Paragrafen innehåller definitioner av termer och uttryck som används i lagen. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

Ändringen innebär att definitionen av sonderande marknadsföring i *punkt 23*, som genomför artikel 4.1 aea i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.1 i ändringsdirektivet, anpassas till att marknadsföring av alternativa investeringsfonder harmoniseras fullt ut inom EU. Genom s.k. marknadsföringspass gäller det ett anmälningsförfarande för AIF-förvaltare för alternativa investeringsfonder oavsett om de är EES-baserade eller icke EES-baserade. Det ställs alltså inte längre upp något krav på tillstånd för att en EES-baserad AIF-förvaltare ska få marknadsföra en icke EES-baserad alternativ investeringsfond i ett annat land än förvaltarens hemland eller för att en icke EES-baserad AIF-förvaltare ska få marknadsföra en alternativ investeringsfond i ett land inom EES. Bestämmelserna om sonderande marknadsföring gäller för svenska AIF-förvaltare som har tillstånd enligt 3 kap. 1 §, för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i AIFM-direktivet och för utländska icke EES-baserade AIF-förvaltare som i sitt referensland har tillstånd som avses i AIFM-direktivet. Bestämmelser om sonderande marknadsföring finns i 4 kap. 5 a–5 d och 7 a §§, 5 kap. 2 b och 9 a–9 d §§ och 6 kap. 2 a–2 d §§.

4 kap.

7 a § *En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i 5 a §.*

För den sonderande marknadsföringen ska 5 b–5 d §§ tillämpas.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att en svensk AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring här i landet av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder. Paragrafen införs med anledning av artikel 30a.1–30a.3 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet, jämförd med skäl 12 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

Paragrafen innebär att en svensk AIF-förvaltare som har tillstånd från Finansinspektionen att förvalta alternativa investeringsfonder får bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder under samma förutsättningar som gäller för att bedriva sonderande marknadsföring här i landet av EES-baserade alternativa investeringsfonder, se författningskommentarerna till 5 a–5 d §§.

5 kap.

2 b § En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.

Paragrafen innehåller en bestämmelse om möjligheten för utländska EES-baserade AIF-förvaltare att i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av alternativa investeringsfonder. Paragrafen genomför delvis artikel 30a i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet, jämförd med skäl 12 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

Ändringen innebär att tillämpningsområdet för bestämmelsen utvidgas till att omfatta även icke EES-baserade alternativa investeringsfonder. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara i förhållande till professionella investerare (se definitionerna i 1 kap. 11 § 21 och 23).

Paragrafen börjar tillämpas när reglerna i AIFM-direktivet om marknadsföringspass även för icke EU-baserade alternativa investeringsfonder blir tillämpliga (artiklarna 35 och 67).

9 a § *En icke EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt referensland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.*

Om Sverige är AIF-förvaltarens referensland, ska förvaltaren

1. inom två veckor efter det att förvaltaren har inlett den sonderande marknadsföringen skriftligen underrätta Finansinspektionen, och

2. tillämpa bestämmelserna i 9 b–9 d §§.

Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,

2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och

3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

Paragrafen, som är ny, innebär en möjlighet för icke EES-baserade AIF-förvaltare att i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av alternativa investeringsfonder. Paragrafen genomför delvis artikel 30a.1 och 30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet, jämförd med skäl 12 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

Paragrafen innebär att icke EES-baserade AIF-förvaltare kan få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige utan att tillstånd för marknadsföring av alternativa investerare till professionella investerare enligt 10 §. För att det ska vara möjligt krävs att AIF-förvaltaren har tillstånd i Sverige eller ett annat land inom EES (AIF-förvaltarens referensland, se 5 a kap.) för marknadsföring av alternativa investeringsfonder. AIF-förvaltaren får då bedriva sonderande marknadsföring av alternativa investeringsfonder i Sverige med stöd av tillståndet i referenslandet. Bestämmelserna om referensland blir tillämpliga när reglerna i AIFM-direktivet om marknadsföringspass även för icke EU-baserade AIF-förvaltare blir tillämpliga

(artiklarna 37–41 och 67). Sonderande marknadsföring får bedrivas bara i förhållande till professionella investerare (se definitionerna i 1 kap. 11 § 21 och 23).

I *andra* och *tredje styckena* anges det som gäller när det är Sverige som är AIF-förvaltarens referensland. Regelverket överensstämmer med det som gäller för svenska AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring i Sverige enligt 4 kap. 5 a och 5 c §§, se författningskommentarerna till de paragraferna i avsnitt 10.2. Om det är ett annat land inom EES som är AIF-förvaltarens referensland, gäller bestämmelserna i det landet även för förvaltarens sonderande marknadsföring i Sverige. Bestämmelserna i 9 b–9 d §§ gäller alltså bara när AIF-förvaltaren har tillstånd i Sverige. Det är motsvarande ordning som i fråga om EES-baserade AIF-förvaltare där det är bestämmelserna i förvaltarens hemland som reglerar sonderande marknadsföring även i andra länder inom EES.

9 b § *Sonderande marknadsföring enligt 9 a § får, när Sverige är AIF-förvaltarens referensland, bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare*

1. inte är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,

2. inte utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, och

3. inte utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för icke EES-baserade AIF-förvaltare att i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av EES-baserade alternativa investeringsfonder. Paragrafen införs med anledning av artikel 30a.1 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet, jämförd med skäl 12 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

I paragrafen ställs det upp motsvarande krav för att utländska icke EES-baserade AIF-förvaltare ska få bedriva sonderande marknadsföring i Sverige som de krav som ställs upp för svenska AIF-förvaltare i 4 kap. 5 a § andra meningen, se författningskommentaren till den paragrafen i avsnitt 10.2. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara i förhållande till professionella investerare (se definitionerna i 1 kap. 11 § 21 och 23).

9 c § *En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland och bedriver sonderande marknadsföring enligt 9 a § ska säkerställa att*

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, och

2. investerare som kontaktas bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i Sverige.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen, eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

Paragrafen, som är ny, innehåller krav som en utländsk icke EES-baserad AIF-förvaltare som i Sverige bedriver sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond ska uppfylla för att en investerare ska få förvärva andelar eller aktier i en sådan fond. Paragrafen införs med anledning av artikel 30a.2 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet, jämförd med skäl 12 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

I paragrafen ställs det upp motsvarande krav på utländska icke EES-baserade AIF-förvaltare som får bedriva sonderande marknadsföring i Sverige som på svenska AIF-förvaltare i 4 kap. 5 b §, se författningskommentaren till den paragrafen i avsnitt 10.2.

9 d § *En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 9 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till den som hör till någon av de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § första stycket.*

Bestämmelserna i 9 b och 9 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att en utländsk icke EES-baserad AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av alternativa investeringsfonder för förvaltarens räkning. Paragrafen införs med anledning av artikel 30a.3 i AIFM-direktivet, som har införts genom artikel 2.2 i ändringsdirektivet, jämförd med skäl 12 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.7.

Första stycket innebär att utländska icke EES-baserade AIF-förvaltare som i Sverige får bedriva sonderande marknadsföring har motsvarande möjlighet att anlita någon annan för att utföra den sonderande marknadsföringen som svenska AIF-förvaltare har enligt 4 kap. 5 d §, se författningskommentaren till den paragrafen i avsnitt 10.2.

Om en AIF-förvaltare anlitar någon annan är det, enligt *andra stycket*, fortfarande AIF-förvaltaren som ansvarar för att kraven i 9 b och 9 c §§ är uppfyllda.

Ikraftträdandebestämmelse

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

I bestämmelsen anges när lagen träder i kraft. Övervägandena finns i avsnitt 8.

Lagen ska träda i kraft i enlighet med det som gäller enligt den delegerade akt som kommissionen ska anta enligt artikel 67 i AIFM-direktivet om när reglerna om marknadsföringspass även för EU-baserade AIF-

förvaltare för icke EU-baserade alternativa investeringsfonder och för icke EU-baserade AIF-förvaltare ska börja tillämpas (artiklarna 35 och 37–41 i AIFM-direktivet).

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

4 kap.

2 § En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,

2. fonden tillämpar principen om riskspridning,

3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,

4. AIF-förvaltaren här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna, återköpa eller lösa in andelar eller aktier och göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och om betalning för återköp eller inlösen av andelar eller aktier,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden,

d) tillhandahålla den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om förutsättningar för en svensk AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.2.

I paragrafen görs motsvarande ändringar som i avsnitt 2.2, se författningskommentaren till paragrafen i avsnitt 10.2.

5 kap.

6 § En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd för utländska EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen är förenlig med artikel 43 i AIFM-direktivet och ändringarna genomför delvis artikel 43a.1 och 43a.3 i samma direktiv, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.2.2.

I paragrafen görs motsvarande ändringar som i avsnitt 2.2, se författningskommentaren till paragrafen i avsnitt 10.2.

11 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och

3. förvaltaren

a) uppfyller kraven som anges i 10 § och driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

b) får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt 10 g, 10 h, 10 i eller 10 j §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd för icke EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet men är förenlig med artikel 43 och genomför delvis artikel 43a.1 och 43a.3 i direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.2.

I paragrafen görs motsvarande ändringar som i avsnitt 2.2, se författningskommentaren till paragrafen i avsnitt 10.2.

18 § En underrättelse om marknadsföring enligt 16 eller 17 § ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,
3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,
4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om marknadsföringen avser en matarfond till en alternativ investeringsfond,
5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §,
6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare*, och*
7. *den information som är nödvändig, inbegripet AIF-förvaltarens adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela förvaltaren eventuella avgifter som myndigheten tar ut.*

Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden till icke-professionella investerare, ska underrättelsen även innehålla uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 6 kap. 5 och 6 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 6 kap. 5 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om att förvaltaren får börja marknadsföra den alternativa investeringsfonden i värdlandet samt informera myndigheten och berörda behöriga myndigheter om inspektionen finner att en ändring som avses i 6 kap. 6 § är godtagbar och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre marknadsförs eller att ytterligare alternativa investeringsfonder kommer att marknadsföras.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vad en underrättelse om marknadsföring ska innehålla, underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning. Paragrafen genomför artiklarna 39.4 andra stycket, 39.5, 39.6, 39.9, 40.5 andra stycket, 40.6, 40.7 och 40.10 i AIFM-direktivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.3.

I *första stycket* införs en ny punkt, *punkt 7*, som innebär att underrättelsen även ska innehålla den information som är nödvändig för att behörig myndighet i värdlandet ska kunna fakturera eller meddela AIF-förvaltaren om eventuella avgifter.

I det nya *andra stycket* införs ett krav som gäller bara om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelar eller aktier till icke-professionella investerare. Underrättelsen ska i sådana fall även innehålla uppgift om de lokala funktioner som AIF-förvaltaren ska tillhandahålla i värdlandet för att få driva verksamhet där.

Ändringarna innebär att innehållet i underrättelsen motsvarar det i en underrättelse som en svensk AIF-förvaltare ska lämna innan den får inleda marknadsföring av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES, se 6 kap. 3 § första stycket 7 och andra stycket i avsnitt 2.2 och författningskommentaren till den paragrafen i avsnitt 10.2.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

5 kap.

11 § En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller
2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och
3. förvaltaren får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt denna lag.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd för icke EES-baserade AIF-förvaltare att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Paragrafen har inte någon motsvarighet i AIFM-direktivet men är förenlig med artikel 43 och genomför delvis artikel 43a.1 och 43a.3 i direktivet, som har införts genom artikel 2.6 i ändringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.4.

I paragrafen görs motsvarande ändringar som i avsnitt 2.2, se författningskommentaren till paragrafen i avsnitt 10.2.

10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,
4. *hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifter enligt 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § första stycket och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,*

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring enligt 5 kap. 7 a § första stycket 2,

8. hur medel för distanskommunikation får användas när en AIF-förvaltare som efter en anmälan enligt 5 kap. 7 a § har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet information enligt 5 kap. 7 c § första stycket,

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitten 7.1.4, 7.1.5, 7.2.2, 7.4.2, 7.4.3 och 7.6.2.

I paragrafen görs följdändringar med anledning av de nya *punkterna 4–8* som införs genom förslaget i avsnitt 2.2, se författningskommentaren till paragrafen avsnitt 10.2.

10.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

15 kap.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

4. hur en AIF-förvaltare ska lämna uppgifter enligt 4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § första stycket och hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring enligt 5 kap. 7 a § första stycket 2,

8. hur medel för distanskommunikation får användas när en AIF-förvaltare som efter en anmälan enligt 5 kap. 7 a § har upphört med marknadsföring i Sverige av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet information enligt 5 kap. 7 c § första stycket,

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter. Övervägandena finns i avsnitt 7.6.4.

I paragrafen görs följdändringar med anledning av de nya *punkterna 4–8* som införs genom förslaget i avsnitt 2.2, se författningskommentaren till paragrafen avsnitt 10.2.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1160

av den 20 juni 2019

om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Gemensamma mål för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([3]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([4]) inbegriper att säkerställa lika konkurrensvillkor för företag för kollektiva investeringar och att undanröja hinder för den fria rörligheten för andelar och aktier i sådana företag i unionen, och samtidigt säkerställa ett mer enhetligt investerarskydd. Dessa mål har i stort sett uppnåtts men det finns fortfarande vissa hinder för att fondförvaltare ska kunna dra full nytta av den inre marknaden.

(2) Detta direktiv kompletteras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 ([5]). I den förordningen fastställs ytterligare regler och förfaranden avseende företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare). Tillsammans leder förordningen och detta direktiv till ytterligare samordning av villkoren för fondförvaltare som är verksamma på den inre marknaden och till underlättad för gränsöverskridande distribution av de fonder som de förvaltar.

(3) Det är nödvändigt att komplettera luckor i regelverket och anpassa förfarandet för anmälan till de behöriga myndigheterna om ändringar avseende fondföretaget till det anmälningsförfarande som fastställs i direktiv 2011/61/EU.

(4) Genom förordning (EU) 2019/1156 skärps principerna för marknadsföringskommunikation som regleras genom direktiv 2009/65/EG, och tillämpning av dessa principer utvidgas till AIF-förvaltare, vilket leder till ett högt investerarskydd, oavsett typ av investerare. Motsvarande bestämmelser i direktiv 2009/65/EG om marknadsföringskommunikation och tillgång till nationell rätt och andra författningar som rör marknadsföring av andelar i fondföretag är därför inte längre nödvändiga och bör utgå.

(5) De bestämmelser i direktiv 2009/65/EG som är genomförda i vissa nationella rättssystem och som kräver att fondföretagen tillhandahåller nödvändiga funktioner till investerare har visat sig vara betungande. Dessa lokala funktioner används dessutom sällan av investerarna på det sätt som avses i det direktivet. Numera föredrar

([1]) EUT C 367, 10.10.2018, s. 50.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (se sidan 55 i detta nummer av EUT).

investerare direkt kontakt med fondförvaltaren, antingen elektroniskt eller per telefon, medan betalningar och inlösen genomförs via andra kanaler. Även om dessa lokala funktioner numera används för administrativa ändamål, till exempel återbördande av föreskrivna avgifter över landsgränserna, bör sådana ärenden skötas på annat sätt, inbegripet genom samarbete mellan behöriga myndigheter. Det bör därför fastställas regler som moderniserar och närmare anger de krav som gäller för att tillhandahålla funktioner till icke-professionella investerare, och medlemsstaterna bör inte kräva lokal fysisk närvaro för tillhandahållandet av sådana funktioner. Reglerna bör i alla händelser säkerställa att investerarna har tillgång till den information som de har rätt till.

(6) För att säkerställa att icke-professionella investerare ges likvärdig behandling är det nödvändigt att kraven på funktioner även tillämpas på AIF-förvaltare om medlemsstaterna tillåter dem att marknadsföra andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) till icke-professionella investerare inom sina territorier.

(7) Eftersom det saknas tydliga och enhetliga villkor för upphörande av marknadsföring av andelar eller aktier i ett fondföretag eller en AIF-fond i en värdmedlemsstat uppstår ekonomisk och rättslig osäkerhet för fondförvaltare. Direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU bör därför fastställa tydliga villkor som gäller för avanmälan av de arrangemang som fastställts för marknadsföring av vissa eller alla andelar eller aktier. Dessa villkor bör skapa balans mellan å ena sidan förmågan hos företag för kollektiva investeringar eller deras förvaltare att avsluta de arrangemang som de fastställt för att marknadsföra sina aktier eller andelar när de fastställda villkoren är uppfyllda och, å andra sidan, investerarnas intressen i sådana företag.

(8) Möjligheten att upphöra med marknadsföring av fondföretag eller AIF-fonder i en viss medlemsstat bör varken innebära en kostnad för investerarna eller försämra deras skyddsnivå enligt direktiv 2009/65/EG eller direktiv 2011/61/EU, särskilt vad gäller deras rätt till korrekt information om fondernas fortsatta verksamhet.

(9) AIF-förvaltare som önskar pröva investerarnas intresse för en viss investeringsidé eller investeringsstrategi möts i vissa fall av olika behandling av sonderande marknadsföring i olika nationella rättsordningar. Definitionerna och villkoren för att tillåta sonderande marknadsföring varierar avsevärt mellan de medlemsstater där det är tillåtet, medan konceptet sonderande marknadsföring över huvud taget inte finns i andra medlemsstater. För att åtgärda dessa skillnader bör en harmoniserad definition av sonderande marknadsföring fastställas, och även villkoren enligt vilka en EU-baserad AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring.

(10) För att betraktas som sonderande marknadsföring enligt direktiv 2011/61/EU bör marknadsföringen rikta sig till potentiella professionella investerare och avse en investeringsidé eller investeringsstrategi i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond eller en delfond som ännu inte är etablerad, eller som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med det direktivet. Det är därmed inte möjligt för investerare att teckna andelar eller aktier i en AIF-fond under den sonderande marknadsföringen, och det bör inte vara tillåtet att dela ut teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, till potentiella professionella investerare. EU-baserade AIF-förvaltare bör säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en AIF-fond genom sonderande marknadsföring och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen endast kan förvärva andelar eller aktier i den AIF-fonden genom marknadsföring som är tillåten enligt direktiv 2011/61/EU.

Varje teckning av andelar eller aktier i en sådan AIF-fond som avses i information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som professionella investerare gör inom 18 månader efter det att den EU-baserade AIF-förvaltaren inlett sonderande marknadsföring bör anses vara ett resultat av marknadsföringen och bör omfattas av de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i direktiv 2011/61/EU. För att säkerställa att nationella behöriga myndigheter kan utöva kontroll över sonderande marknadsföring i sina medlemsstater, bör en EU-baserad AIF-förvaltare, inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts, sända ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, och bland annat ange i vilken medlemsstat den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits, under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och, inbegripet, i förekommande fall, en förteckning över dess AIF-fonder och delfonder i en AIF-fond som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i den EU-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat bör omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den EU-baserade AIF-förvaltaren bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring om detta.

(11) EU-baserade AIF-förvaltare bör säkerställa att deras sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(12) De nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för efterlevnaden av direktiv 2011/61/EU, och i synnerhet efterlevnaden av de harmoniserade reglerna om sonderande marknadsföring, får inte på något sätt vara till nackdel för en EU-baserad AIF-förvaltare i förhållanden till en icke EU-baserad AIF-förvaltare. Detta gäller både den nuvarande situationen, där icke EU-baserade AIF-förvaltare inte har passrättigheter, och en situation där bestämmelserna om sådana passförfaranden i direktiv 2011/61/EU blir tillämpliga.

(13) För att skapa rättslig säkerhet är det nödvändigt att samordna första tillämpningsdag för nationella lagar och andra författningar som genomför detta direktiv och förordning (EU) 2019/1156 vad beträffar relevanta bestämmelser om marknadskommunikation och sonderande marknadsföring.

(14) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([6]), har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 17.8 ska följande stycken läggas till:

”Om en sådan ändring som avses i första stycket skulle leda till att förvaltningsbolaget inte längre efterlever detta direktiv ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar efter att ha erhållit all den information som avses i första stycket underrätta förvaltningsbolaget om att ändringen inte får genomföras. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat om detta.

Om en sådan ändring som avses i första stycket genomförs efter det att information har översänts i enlighet med andra stycket, och om ändringen leder till att förvaltningsbolaget inte längre efterlever detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat vidta alla vederbörliga åtgärder i enlighet med artikel 98, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat om detta.”

2. Artikel 77 ska utgå.

3. I artikel 91 ska punkt 3 utgå.

4. Artikel 92 ska ersättas med följande:

”*Artikel 92*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att fondföretaget, i varje medlemsstat där det har för avsikt att marknadsföra sina andelar, tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:

a) Behandla tecknings-, återköps- och inlösenorder och göra andra utbetalningar till andelsägare avseende fondföretagets andelar, i enlighet med villkoren i de handlingar som krävs enligt kapitel IX.

b) Tillhandahålla investerare information om hur order som avses i led a kan göras och hur återköp och inlösen betalas.

c) Underlätta hanteringen av information och tillgången till de förfaranden och arrangemang som avses i artikel 15 om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i fondföretaget i den medlemsstat där fonden marknadsförs.

d) Tillhandahålla investerare de uppgifter och de handlingar som krävs enligt kapitel IX enligt de villkor som fastställs i artikel 94, för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior.

e) Tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför via ett varaktigt medium.

f) Fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna.

([6]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Medlemsstaterna får inte kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten eller att det utser en tredje part för tillämpningen av punkt 1.

3. Fondföretaget ska säkerställa att funktionerna för att utföra de uppgifter som avses i punkt 1, inklusive elektroniskt, tillhandahålls

a) på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där fondföretaget marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten,

b) av fondföretaget själv, en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda.

För tillämpningen av led b, om uppgifterna utförs av en tredje part, ska utnämnandet av denna tredje part dokumenteras genom ett skriftligt avtal som anger vilka av uppgifterna i punkt 1 som inte utförs av fondföretaget, och att den tredje parten ska erhålla alla relevanta uppgifter och handlingar från fondföretaget.”

5. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Den skriftliga anmälan ska även innehålla information och den adress som är nödvändig för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan tillämpa, samt information om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 92.1.”

b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Om en ändring görs av informationen i den skriftliga anmälan som överlämnats i enlighet med punkt 1 eller om en ändring görs avseende de aktiekategorier som ska marknadsföras, ska fondföretaget skriftligen anmäla detta till de behöriga myndigheterna i både fondföretagets hemmedlemsstat och värdmedlemsstat minst en månad innan ändringen verkställs.

Om en sådan ändring som avses i första stycket skulle leda till att fondföretaget inte längre efterlever detta direktiv ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den information som avses i första stycket underrätta fondföretaget om att ändringen inte får genomföras. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat om detta.

Om en sådan ändring som avses i första stycket genomförs efter det att information har översänts i enlighet med andra stycket, och om ändringen leder till att fondföretaget inte längre efterlever detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat vidta alla vederbörliga åtgärder i enlighet med artikel 98, vid behov även ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av fondföretaget, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat om de åtgärder som vidtagits.”

6. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 93a*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett fondföretag får avanmäla de arrangemang som det fastställt för att marknadsföra andelar i en medlemsstat där en anmälan gjorts i enlighet med artikel 93, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Ett allmänt erbjudande ska lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i fondföretaget som innehas av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggörs under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via finansiella intermediärer, individuellt till alla investerare i den medlemsstaten vilkas identitet är känd.

b) Avsikten att avsluta de arrangemang som gjorts för att marknadsföra sådana andelar i den medlemsstaten ska offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk fondföretagsinvesterare.

c) Eventuella avtalsarrangemang med finansiella intermediärer eller ombud ska ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för avanmälan, i syfte att förhindra nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av de andelar som anges i den anmälan som avses i punkt 2.

Den information som avses i första stycket leden a och b ska tydligt beskriva konsekvenserna för investerarna om de inte godtar erbjudandet om inlösen eller återköp av andelar.

Den information som avses i första stycket leden a och b ska lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i vilken fondföretaget har gjort en anmälan i enlighet med artikel 93, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Från och med den dag som avses i första stycket led c ska fondföretaget upphöra med alla nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av sina andelar som var föremål för avanmälan i den medlemsstaten.

2. Fondföretaget ska lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, vilken ska innehålla de uppgifter som avses i punkt 1 första stycket leden a, b och c.

3. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska kontrollera om den anmälan som fondföretaget överlämnat i enlighet med punkt 2 är fullständig. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra denna anmälan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2, och till Esma.

Efter det att anmälan har vidarebefordrats enligt första stycket ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat omgående underrätta fondföretaget om att så har skett.

4. Fondföretaget ska förse de investerare som fortfarande har andelar i fondföretaget, samt de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 68–82 och enligt artikel 94.

5. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska till de behöriga myndigheter som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i denna artikel översända information om eventuella ändringar i de handlingar som avses i artikel 93.2.

6. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i denna artikel ska ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat enligt artiklarna 21.2, 97.3 och 108. Utan att det påverkar andra tillsynsverksamheter och tillsynsbefogenheter enligt artiklarna 21.2 och 97, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i den här artikeln från och med dagen för översändandet enligt punkt 5 i den här artikeln inte kräva att det berörda fondföretaget påvisar efterlevnad av nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 (*).

7. Medlemsstaterna ska göra det möjligt att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för tillämpningen av punkt 4, förutsatt att investerarna får tillgång till informationen och kommunikationstekniken på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där de är etablerade, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (EUT L 188, 12.7.2019, s. 55).”

7. I artikel 95.1 ska led a utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 ska följande led införas:

”aea) *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en EU-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom unionen, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond eller en delfond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 31 eller 32, i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskild fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden eller delfonden.”

2. I början av kapitel VI ska följande artikel införas:

”*Artikel 30a*

Villkor för EU-baserade AIF-förvaltares sonderande marknadsföring inom unionen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring inom unionen, utom då den information som presenteras för potentiella professionella investerare

a) är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss AIF-fond,

b) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller

c) utgör bolagsordning, prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion för en ännu ej etablerad AIF-fond.

Om utkast till prospekt eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut, och det ska tydligt stå att

a) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en AIF-fond, och

b) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserade AIF-förvaltare inte är skyldig att till de behöriga myndigheterna anmäla innehållet eller adressaterna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än dem som fastställs i denna artikel innan den börjar bedriva sonderande marknadsföring.

2. EU-baserade AIF-förvaltare ska säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en AIF-fond genom den sonderande marknadsföringen, och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen endast får förvärva andelar eller aktier i den AIF-fonden genom marknadsföring som är tillåten enligt artikel 31 eller 32.

Varje teckning av andelar eller aktier i en sådan AIF-fond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som professionella investerare gör inom 18 månader efter det att den EU-baserade AIF-förvaltaren inlett sonderande marknadsföring, ska anses vara ett resultat av marknadsföringen och ska omfattas av de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i artiklarna 31 och 32.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserad AIF-förvaltare, inom två veckor efter det att den inlett sonderande marknadsföring, sänder ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Detta brev ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och ge en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de AIF-fonder och delfonder i AIF-fonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i den EU-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den EU-baserade AIF-förvaltaren bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i den EU-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemstat lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som äger eller har ägt rum på dess territorium.

3. En tredje part får endast bedriva sonderande marknadsföring på uppdrag av en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare om denna tredje part auktoriserats som ett värdepappersföretag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), som ett kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**), som ett förvaltningsbolag för fondföretag i enlighet med direktiv 2009/65/EG, som en AIF-förvaltare i enlighet med detta direktiv, eller som ett anknutet ombud i enlighet med direktiv 2014/65/EU. En sådan tredje part ska omfattas av villkoren enligt denna artikel.

4. En EU-baserad AIF-förvaltare ska säkerställa att dess sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).”

3. I artikel 32.7 ska andra, tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Om en planerad ändring innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle vara förenlig med detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de berörda behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar efter att ha erhållit all den information som avses i första stycket informera AIF-förvaltaren om att ändringen inte får genomföras. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta.

Om den planerade ändringen genomförs trots vad som anges i första och andra stycket eller om en oplanerad ändring har ägt rum och detta innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle efterleva detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 46, vid behov även ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av AIF-fonden, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta.

Om ändringarna inte påverkar förenligheten med detta direktiv vad avser AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden eller AIF-förvaltarens efterlevnad av detta direktiv i övrigt, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom en månad informera de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om dessa ändringar.”

4. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 32a*

Avanmälan av arrangemang som fastställts för marknadsföring av andelar eller aktier i vissa eller alla EU-baserade AIF-fonder i andra medlemsstater än i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserad AIF-förvaltare får avanmäla de arrangemang som den fastställt för att marknadsföra andelar eller aktier i vissa av eller alla sina AIF-fonder i en medlemsstat där en anmälan gjorts i enlighet med artikel 32, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Med undantag för slutna AIF-fonder och fonder som regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 (*) ska ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag köpa tillbaka eller lösa in alla sådana andelar eller aktier i AIF-fonden som innehas av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via finansiella intermediärer, individuellt till alla investerare i den medlemsstaten vilkas identitet är känd.

b) Avsikten att avsluta de arrangemang som AIF-förvaltaren gjort för att marknadsföra andelar eller aktier i vissa av eller alla sina AIF-fonder i den medlemsstaten ska offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk AIF-fondföretagsinvesterare.

c) Eventuella avtalsarrangemang med finansiella intermediärer eller ombud ska ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för avanmälan i syfte att förhindra nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av de andelar eller aktier som anges i den anmälan som avses i punkt 2.

Från och med den dag som avses i första stycket led c ska AIF-förvaltaren upphöra med alla nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av sina andelar eller aktier i den medlemsstat där en anmälan lämnats in i enlighet med punkt 2.

2. AIF-förvaltaren ska lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, som ska innehålla de uppgifter som avses i punkt 1 första stycket leden a, b och c.

3. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska kontrollera om den anmälan som AIF-förvaltaren överlämnat i enlighet med punkt 2 är fullständig. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den anmälan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2, och till Esma.

När anmälan har vidarebefordrats enligt första stycket ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat omgående underrätta AIF-förvaltaren om att så har skett.

Under en period på 36 månader från den dag som avses i punkt 1 första stycket led c får AIF-förvaltaren inte bedriva sonderande marknadsföring av andelar eller aktier i de EU-baserade AIF-fonder som avses i anmälan, eller i fråga om liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer, i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2.

4. AIF-förvaltaren ska förse de investerare som fortfarande har andelar eller aktier i den EU-baserade AIF-fonden, samt de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 22 och 23.

5. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 översända information om eventuella ändringar i de handlingar och uppgifter som avses i bilaga IV leden b–f.

6. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i denna artikel ska ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat enligt artikel 45.

7. Utan att det påverkar andra tillsynsbefogenheter enligt artikel 45.3, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i den här artikeln från och med dagen för översändandet enligt punkt 5 i den här artikeln inte kräva att den berörda AIF-förvaltaren påvisar efterlevnad av nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 (**).

8. Medlemsstaterna ska göra det möjligt att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för tillämpningen av punkt 4.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (EUT L 188, 12.7.2019, s. 55).”

5. I artikel 33.6 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”Om en planerad ändring innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle efterleva detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de berörda behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar efter att ha erhållit all den information som avses i första stycket informera AIF-förvaltaren om att ändringen inte får genomföras.

Om den planerade ändringen genomförs trots vad som anges i första och andra stycket eller om en oplanerad ändring har ägt rum och detta innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle efterleva detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 46, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta.”

6. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 43a*

Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i förordning (EU) 2015/760 ska medlemsstaterna säkerställa att en AIF-förvaltare, i varje medlemsstat där den har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en AIF-fond till icke-professionella investerare, tillhandahåller funktioner för utförandet av följande uppgifter:

a) Behandla investerares tecknings-, betalnings-, återköps- och inlösenorder avseende AIF-fondens andelar eller aktier, i enlighet med villkoren i AIF-fondens handlingar.

b) Tillhandahålla investerare information om hur order som avses i led a kan göras och hur återköp och inlösen betalas.

c) Underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i AIF-fonden i den medlemsstat där fonden marknadsförs.

d) Tillhandahålla investerare uppgifter och handlingar som krävs enligt artiklarna 22 och 23 för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior.

e) Tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som utförs genom funktionerna via ett varaktigt medium enligt definitionen i artikel 2.1 m i direktiv 2009/65/EG.

f) Fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska inte kräva att en AIF-förvaltare måste finnas på plats fysiskt i hemmedlemsstaten eller att denna måste utse en tredje part för tillämpningen av punkt 1.

3. AIF-förvaltaren ska säkerställa att funktionerna för att utföra de uppgifter som avses i punkt 1, inklusive elektroniskt, tillhandahålls

a) på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där AIF-fonden marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten,

b) av AIF-förvaltaren själv, en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda.

För tillämpningen av led b, om uppgifterna utförs av en tredje part, ska utnämnandet av denna tredje part dokumenteras genom ett skriftligt avtal som anger vilka av uppgifterna enligt punkt 1 som inte utförs av AIF-förvaltaren, och att den tredje parten erhåller alla relevanta uppgifter och handlingar från AIF-förvaltaren.”

7. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 69a*

Utvärdering av passförfarandet

Innan de delegerade akter som avses i artikel 67.6 träder i kraft, enligt vilka reglerna i artiklarna 35 och 37–41 ska börja tillämpas, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av resultatet av en utvärdering av det passförfarande som fastställs i detta direktiv, inbegripet en utvidgning av detta system till icke EU-baserade AIF-förvaltare. Denna rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.”

8. I bilaga IV ska följande led läggas till:

”i) Den information som är nödvändig, inbegripet den adress som är nödvändig för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan tillämpa.

j) Uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 2 augusti 2021 anta och offentliggöra de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 2 augusti 2021.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Utvärdering

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen på grundval av ett offentligt samråd, och mot bakgrund av diskussioner med Esma och behöriga myndigheter, genomföra en utvärdering av tillämpningen av detta direktiv. Senast den 2 augusti 2025 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 5

Översyn

Senast den 2 augusti 2023 ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av bland annat fördelarna med en harmonisering av de bestämmelser som är tillämpliga på sådana förvaltningsbolag för fondföretag som prövar investerares intresse för en viss investeringsidé eller investeringsstrategi, och huruvida ändringar av direktiv 2009/65/EG är nödvändiga för det ändamålet.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1156

av den 20 juni 2019

om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Olika förhållningssätt till reglering- och tillsynssystem för gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([3]), inklusive europeiska riskkapitalfonder (EuVECA) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 ([4]), europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 ([5]) och europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 ([6]), och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallade *fondföretag*) enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([7]), leder till fragmentering och hinder för den gränsöverskridande marknadsföringen av och tillgången till AIF-fonder och fondföretag, vilket i sin tur kan hindra dem från att marknadsföras i andra medlemsstater. Ett fondföretag kan förvaltas externt eller internt, beroende på dess rättsliga form. Alla bestämmelser i den här förordningen avseende förvaltningsbolag för fondföretag bör tillämpas både på bolag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvalta fondföretag och på ett fondföretag som inte har utsett ett förvaltningsbolag för fondföretag.

(2) För att förbättra regelverket för företag för kollektiva investeringar och för att bättre skydda investerare bör marknadsföringskommunikation som riktar sig till AIF-fondinvesterare och fondföretagsinvesterare vara identifierbar som sådan, och den bör innehålla en beskrivning av de risker och den avkastning som kan förväntas vid köp av andelar eller aktier i AIF-fonder eller fondföretag på ett lika klart och tydligt sätt. Vidare bör all information som ingår i marknadsföringskommunikationen som riktar sig till investerare presenteras på ett sätt som är rättvisande, tydligt och ej vilseledande. För att värna investerarskyddet och säkerställa lika spelregler för AIF-fonder och fondföretag bör standarderna för marknadsföringskommunikation tillämpas på AIF-fonder och fondföretag.

(3) Marknadsföringskommunikation som riktar sig till investerare i AIF-fonder och fondföretag bör specificera var, hur och på vilket språk investerare kan få kortfattad information om investerares rättigheter, och det bör tydligt anges att AIF-förvaltaren, EuVECA-förvaltaren, EuSEF-förvaltaren eller förvaltningsbolag för fondföretag (tillsammans kallade *förvaltare av företag för kollektiva investeringar*) har rätt att avsluta de arrangemang som fastställts för marknadsföring.

([1]) EUT C 367, 10.10.2018, s. 50.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).
([7]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(4) För att öka transparensen och förbättra investerarskyddet samt underlätta tillgången till information om nationella lagar och andra författningar som är tillämpliga på marknadsföringskommunikation bör behöriga myndigheterna offentliggöra sådana texter på sina webbplatser som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar, inklusive sina icke-officiella sammanfattningar, vilket skulle göra det möjligt för förvaltare av företag för kollektiva investeringar att få en allmän översikt över dessa lagar och andra författningar. Offentliggörandet bör endast ske i informationssyfte och det bör inte medföra några rättsliga skyldigheter. Av samma skäl bör den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([8]) (Esma) inrätta en central databas med sammanfattningar av nationella krav på marknadsföringskommunikation och länkar till den information som offentliggörs på de behöriga myndigheternas webbplatser.

(5) För att främja god praxis när det gäller investerarskydd som ingår i de nationella kraven på rättvis och tydlig marknadsföringskommunikation, inbegripet onlineaspekterna på sådan marknadskommunikation, bör Esma utfärda riktlinjer för tillämpningen av dessa krav på marknadsföringskommunikation.

(6) Behöriga myndigheter bör kunna kräva underrättelser i förväg om marknadsföringskommunikation i syfte att göra förhandskontroller av att kommunikationen efterlever denna förordning och andra tillämpliga krav, såsom huruvida marknadsföringskommunikationen är identifierbar som sådan, huruvida den innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar i ett fondföretag och – om en medlemsstat tillåter marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare – riskerna och avkastningen vid köp av andelar eller aktier i en AIF-fond på ett lika klart och tydligt sätt, och huruvida all information i marknadskommunikationen presenteras på ett sätt som är rättvisande, tydligt och ej vilseledande. Denna kontroll bör utföras inom en begränsad tidsram. Om de behöriga myndigheterna kräver underrättelser i förväg bör detta inte hindra dem från att kontrollera marknadsföringskommunikation i efterhand.

(7) Behöriga myndigheter bör till Esma rapportera resultaten av dessa kontroller, ansökningar om ändringar och eventuella sanktioner mot förvaltare av företag för kollektiva investeringar. För att dels öka medvetenheten om och transparensen i de regler som är tillämpliga på marknadsföringskommunikation, och dels säkerställa investerarskydd, bör Esma vartannat år utarbeta och till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna en rapport om dessa regler och deras praktiska tillämpning på grundval av förhands- och efterhandskontroller av marknadsföringskommunikation från behöriga myndigheters sida.

(8) För att säkerställa lika behandling och underlätta beslutsfattandet för förvaltare av företag för kollektiva investeringar i fråga om huruvida de ska bedriva gränsöverskridande distribution av investeringsfonder, är det viktigt att de avgifter som tas ut av behöriga myndigheter för tillsyn över gränsöverskridande verksamhet står i proportion till det tillsynsarbete som görs och offentliggörs, och att dessa avgifter offentliggörs på de behöriga myndigheternas webbplatser i syfte att öka transparensen. Av samma anledning bör länkar till den information som offentliggörs på de behöriga myndigheternas webbplatser avseende avgifter offentliggöras på Esmas webbplats så att det finns en central informationspunkt. Esmas webbplats bör också innehålla ett interaktivt verktyg som gör det möjligt att göra vägledande beräkningar av de avgifter som de behöriga myndigheterna tar ut.

(9) För att säkerställa en bättre uppbörd av avgifter och för att öka transparensen och tydligheten i fråga om avgifter och avgiftsstruktur, när sådana avgifter tas ut av de behöriga myndigheterna, bör förvaltare av företag för kollektiva investeringar erhålla en faktura, en individuell betalningsbegäran eller en betalningsinstruktion som tydligt anger det belopp som ska betalas och betalningssätten.

(10) Eftersom Esma i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 har till uppgift att övervaka och bedöma marknadsutvecklingen på de områden där Esma har behörighet, är det lämpligt och nödvändigt att öka kunskapen om Esma genom att utöka Esmas befintliga databaser till att innefatta en central databas som förtecknar alla AIF-fonder och fondföretag som marknadsförs över gränserna, förvaltarna av dessa företag för kollektiva investeringar och de medlemsstater där marknadsföringen sker. För att Esma ska kunna hålla den centrala databasen uppdaterad bör de behöriga myndigheterna för detta ändamål till Esma översända information om underrättelser, skriftliga anmälningar och information som de har tagit emot enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU när det gäller gränsöverskridande marknadsföringsverksamhet samt information om alla ändringar av den informationen som bör återspeglas i den databasen. Esma bör därför inrätta en anmälningsportal där de behöriga myndigheterna bör ladda upp alla handlingar som rör gränsöverskridande distribution av fondföretag och AIF-fonder.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(11) För att säkerställa lika spelregler mellan å ena sidan godkända riskkapitalfonder, enligt definitionen i förordning (EU) nr 345/2013, eller godkända fonder för socialt företagande, enligt definitionen i förordning (EU) nr 346/2013, och å andra sidan andra AIF-fonder, är det nödvändigt att införa regler om sonderande marknadsföring i dessa förordningar som är identiska med de regler om sonderande marknadsföring som föreskrivs i direktiv 2011/61/EU. Sådana regler bör göra det möjligt för förvaltare som registrerats i enlighet med dessa förordningar att rikta sig till investerare genom att pröva deras intresse för kommande investeringsmöjligheter eller investeringsstrategier genom godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande.

(12) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 ([9]) ska vissa bolag och personer som avses i artikel 32 i den förordningen undantas från skyldigheterna enligt den förordningen till och med den 31 december 2019. Den förordningen fastställer också att kommissionen ska se över den senast den 31 december 2018 för att bland annat bedöma om detta övergångsundantag bör förlängas eller om bestämmelserna om basfakta för investerare i direktiv 2009/65/EG efter kartläggning av eventuella nödvändiga justeringar bör ersättas eller anses likvärdiga med faktabladet enligt den förordningen.

(13) För att kommissionen ska kunna genomföra översynen i enlighet med förordning (EU) nr 1286/2014 enligt vad som ursprungligen fastställts, bör tidsfristen för översynen förlängas med 12 månader. Europaparlamentets ansvariga utskott bör stödja kommissionens översyn genom att anordna en utfrågning på temat med berörda parter som företräder näringslivs- och konsumentintressen.

(14) För att undvika att investerare får två olika handlingar i förväg, det vill säga faktablad med basfakta för investerare (KIID), i enlighet med kraven i direktiv 2009/65/EG, och ett basfaktablad (KID), i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 1286/2014, för samma företag för kollektiva investeringar under den tid som de rättsakter som är en följd av kommissionens översyn i enlighet med den förordningen antas och genomförs, bör övergångsundantaget från skyldigheterna enligt den förordningen förlängas med 24 månader. Utan att denna förlängning påverkas bör alla berörda institutioner och tillsynsmyndigheter sträva efter att agera så snabbt som möjligt för att underlätta avslutandet av detta övergångsundantag.

(15) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder, utarbetade av Esma, med avseende på standardformulär, mallar och förfaranden för behöriga myndigheters offentliggöranden av och underrättelse om nationella lagar och andra författningar och sammanfattningar därav gällande tillämpliga marknadsföringskrav inom deras territorier, storleken på de avgifter de tar ut för gränsöverskridande verksamhet och i tillämpliga fall relevanta beräkningsmetoder. Vidare bör de tekniska genomförandestandarderna, för att förbättra överföringen till Esma, även antas avseende anmälningar och skriftliga anmälningar och sådan information om gränsöverskridande marknadsföringsverksamhet som krävs enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU och de tekniska arrangemang som är nödvändiga för att den anmälningsportal som Esma ska upprätta ska fungera. Kommissionen bör anta dessa tekniska genomförandestandarder genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(16) Det är nödvändigt att precisera vilken information som varje kvartal ska meddelas till Esma, så att databaserna med alla företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare kan hållas uppdaterade.

(17) All behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, såsom behöriga myndigheters utbyte och överföring av personuppgifter, bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([10]), och allt utbyte och all överföring av information som utförs av Esma bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([11]).

(18) För att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra de uppgifter som de tilldelas i denna förordning bör medlemsstaterna säkerställa att dessa myndigheter har alla nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter.

---

(9) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

(10) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(11) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(19) Senast den 2 augusti 2024 bör kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av denna förordning. Utvärderingen bör beakta marknadsutvecklingen och bedöma huruvida de åtgärder som införts har förbättrat den gränsöverskridande distributionen av företag för kollektiva investeringar.

(20) Senast den 2 augusti 2021 bör kommissionen offentliggöra en rapport om kundinitierade kontakter (reverse solicitation) och efterfrågan på investerarens eget initiativ, med angivande av omfattningen av denna form av teckning av fonder, dess geografiska spridning, även i tredjeländer, samt dess inverkan på passförfarandet (passporting regime).

(21) För att säkerställa rättslig säkerhet är det nödvändigt att samordna första tillämpningsdag för nationella lagar och andra författningar för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 ([12]) och denna förordning när det gäller relevanta bestämmelser om marknadskommunikation och sonderande marknadsföring.

(22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förstärka marknadens effektivitet och samtidigt inrätta kapitalmarknadsunionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs enhetliga regler om offentliggörandet av nationella bestämmelser om marknadsföringskrav för företag för kollektiva investeringar och om marknadsföringskommunikation riktad till investerare, liksom gemensamma principer för avgifter som tas ut av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i samband med deras gränsöverskridande verksamhet. Den innehåller också inrättandet av en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av företag för kollektiva investeringar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på

a) förvaltare av alternativa investeringsfonder,

b) förvaltningsbolag för fondföretag, inbegripet fondföretag som inte har utsett ett förvaltningsbolag för fondföretag,

c) EuVECA-förvaltare,

d) EuSEF-förvaltare.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *alternativa investeringsfonder (AIF-fonder)*: AIF-fonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, och inbegriper EuVECA, EuSEF och Eltif.

b) *förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare)*: AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU och auktoriserade i enlighet med artikel 6 i det direktivet.

c) *EuVECA-förvaltare*: förvaltare av en godkänd riskkapitalfond enligt definitionen i artikel 3 första stycket c i förordning (EU) nr 345/2013 och registrerad i enlighet med artikel 14 i den förordningen.

d) *EuSEF-förvaltare*: förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande enligt definitionen i artikel 3.1 c i förordning (EU) nr 346/2013 och registrerad i enlighet med artikel 15 i den förordningen.

([12]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar (se sidan 106 i detta nummer av EUT).

e) *behöriga myndigheter*: behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1 h i direktiv 2009/65/EG, artikel 4.1 f i direktiv 2011/61/EU eller EU-baserad AIF-fonds behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.1 h i direktiv 2011/61/EU.

f) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där AIF-förvaltaren, EuVECA-förvaltaren, EuSEF-förvaltaren eller förvaltningsbolaget för fondföretag har sitt säte.

g) *fondföretag*: ett fondföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.

h) *förvaltningsbolag för fondföretag*: förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG.

Artikel 4

Krav för marknadsföringskommunikation

1. AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare, EuSEF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag ska säkerställa att all marknadsföringskommunikation som riktas till investerare är identifierbar som sådan och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar eller aktier i en AIF-fond eller andelar i ett fondföretag på ett lika klart och tydligt sätt och att all information som ingår i marknadsföringskommunikationen är rättvisande, tydlig och ej vilseledande.

2. Förvaltningsbolag för fondföretag ska säkerställa att marknadsföringskommunikation som innehåller specifik information om ett fondföretag inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som återges i ett sådant prospekt som avses i artikel 68 i direktiv 2009/65/EG eller i den basfakta för investerare som avses i artikel 78 i det direktivet. Förvaltningsbolag för fondföretag ska säkerställa att all marknadsföringskommunikation anger att ett prospekt finns och att basfakta för investerare finns tillgängliga. Sådan marknadsföringskommunikation ska specificera var, hur och på vilket språk investerare eller potentiella investerare kan få tillgång till prospekt och basfakta för investerare och tillhandahålla länkar till eller adressen till webbplatsen för dessa handlingar.

3. I den marknadsföringskommunikation som avses i punkt 2 ska det anges var, hur och på vilket språk investerare eller potentiella investerare kan få en sammanfattning av investerares rättigheter och det ska tillhandahållas en länk till en sådan sammanfattning, som när så är lämpligt ska inbegripa information om tillgång till kollektiva prövningsmöjligheter på unionsnivå och nationell nivå vid tvister.

Sådan marknadsföringskommunikation ska också innehålla tydlig information om att den förvaltare eller det förvaltningsbolag som avses i punkt 1 i denna artikel får besluta att säga upp de arrangemang som gjorts för marknadsföringen av dess företag för kollektiva investeringsfonder i enlighet med artikel 93a i direktiv 2009/65/EG och artikel 32a i direktiv 2011/61/EU.

4. AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare och EuSEF-förvaltare ska säkerställa att marknadsföringskommunikation som omfattar en uppmaning att köpa andelar eller aktier i en AIF-fond som innehåller specifik information om en AIF-fond inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som ska göras tillgänglig för investerare i enlighet med artikel 23 i direktiv 2011/61/EU, artikel 13 i förordning (EU) nr 345/2013, eller artikel 14 i förordning (EU) nr 346/2013.

5. Punkt 2 i denna artikel ska även tillämpas på AIF-fonder som offentliggör prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 ([13]) eller i enlighet med nationell rätt, eller som tillämpar regler på formatet och innehållet i den basfakta för investerare som avses i artikel 78 i direktiv 2009/65/EG.

6. Senast den 2 augusti 2021 ska Esma utfärda riktlinjer, och därefter regelbundet uppdatera dessa, om tillämpningen av kraven på den marknadsföringskommunikation som avses i punkt 1, med beaktande av det faktum att sådan marknadsföringskommunikation kan ske online.

(13) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

Artikel 5

Offentliggörande av nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav

1. Behöriga myndigheter ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad fullständig information om tillämpliga nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskraven för AIF-fonder och fondföretag samt sammanfattningar därav, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar.

2. De behöriga myndigheterna ska till Esma överlämna uppgifter om länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser där den information som avses i punkt 1 offentliggörs.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om eventuella ändringar av den information som anges i första stycket i denna punkt.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 2 februari 2021.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Esmas centrala databas för nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav

Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra och hålla uppdaterad en central databas över de sammanfattningar som avses i artikel 5.1, samt länkar till webbplatserna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 5.2.

Artikel 7

Förhandskontroll av marknadsföringskommunikation

1. Om syftet endast är att kontrollera överensstämmelsen med denna förordning och med nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav, får de behöriga myndigheterna begära att i förväg bli underrättade om den marknadsföringskommunikation som förvaltningsbolagen för fondföretag avser att direkt eller indirekt använda gentemot investerarna.

Det krav på underrättelser i förväg som avses i första stycket ska inte utgöra ett förhandsvillkor för marknadsföring av andelar i fondföretag och ska inte ingå i det anmälningsförfarande som avses i artikel 93 i direktiv 2009/65/EG.

När behöriga myndigheter begär underrättelser i förväg om marknadsföringskommunikation enligt första stycket, ska de inom tio arbetsdagar efter då marknadsföringskommunikationen mottagits, informera förvaltningsbolag för fondföretaget om eventuella begäranden om ändringar av dess marknadsföringskommunikation.

De underrättelser i förväg som avses i första stycket kan krävas systematiskt eller i enlighet med andra kontrollmetoder och ska inte påverka tillsynsbefogenheter för att kontrollera marknadsföringskommunikation i efterhand.

2. Behöriga myndigheter som begär att bli underrättade i förväg om marknadsföringskommunikation ska införa och tillämpa, och på sina webbplatser offentliggöra, förfaranden för sådana underrättelser i förväg. De interna reglerna och förfarandena ska säkerställa transparent och icke-diskriminerande behandling av alla fondföretag, oavsett i vilken medlemsstat de är auktoriserade.

3. Om AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare eller EuSEF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i sina AIF-fonder till icke-professionella investerare, ska punkterna 1 och 2 även tillämpas på dessa AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare eller EuSEF-förvaltare.

Artikel 8

Esmas rapport om marknadsföringskommunikation

1. Senast den 31 mars 2021 och därefter vartannat år ska behöriga myndigheter rapportera följande information till Esma:

a) I förekommande fall antalet ansökningar om ändringar av marknadsföringskommunikation som gjorts på grundval av en förhandskontroll.

b) Antalet ansökningar om ändringar och beslut som fattats på grundval av kontroller i efterhand, med tydlig åtskillnad mellan de mest frekventa överträdelserna, inbegripet en beskrivning och arten av dessa överträdelser.

c) En beskrivning av de vanligaste överträdelserna av de krav som avses i artikel 4.

d) Ett exempel på var och en av de överträdelser som avses i leden b och c.

2. Senast den 30 juni 2021 och därefter vartannat år ska Esma lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en översikt över de marknadsföringskrav som avses i artikel 5.1 i alla medlemsstater och en analys av effekterna av nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskommunikation, vilken ska grunda sig på den information som mottagits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 9

Allmänna principer avseende avgifter

1. Om avgifter tas ut av behöriga myndigheter när de utför sina uppgifter avseende gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare, EuSEF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag ska sådana avgifter vara förenliga med de totala kostnader som hänför sig till den behöriga myndighetens utövande av sina uppgifter.

2. För de avgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska de behöriga myndigheterna skicka en faktura, en individuell betalningsbegäran eller en betalningsinstruktion, samt tydligt fastställer betalningsmedel och förfallodag, till den adress som anges i artikel 93.1 tredje stycket i direktiv 2009/65/EG eller i led i i bilaga IV till direktiv 2011/61/EU.

Artikel 10

Offentliggörande av nationella bestämmelser avseende avgifter

1. Senast den 2 februari 2020 ska de behöriga myndigheterna på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad information som anger de avgifter som avses i artikel 9.1, eller i tillämpliga fall de beräkningsmetoder som används för avgifterna, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar.

2. De behöriga myndigheterna ska meddela Esma länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser där den information som avses i punkt 1 offentliggörs.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 2 februari 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11

Esmas offentliggörande av avgifter

1. Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra länkar till webbplatserna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.2. Dessa länkar ska hållas uppdaterade.

2. Senast den 2 februari 2022 ska Esma utforma och på sin webbplats tillgängliggöra ett interaktivt verktyg som ska vara allmänt åtkomligt som ett minimum på minst ett språk som är brukligt inom internationella finanskretsar, med en vägledande beräkning av de avgifter som avses i artikel 9.1. Verktyget ska hållas uppdaterat.

Artikel 12

Esmas centrala databas för gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder och fondföretag

1. Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder och fondföretag som är allmänt tillgänglig på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar, och som förtecknar

a) alla AIF-fonder som marknadsförs i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, deras AIF-förvaltare, EuSEF-förvaltare eller EuVECA-förvaltare, och de medlemsstater där de marknadsförs, och

b) alla fondföretag som marknadsförs i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 2.1 e i direktiv 2009/65/EG, deras förvaltningsbolag för fondföretag och de medlemsstater där de marknadsförs.

Den centrala databasen ska hållas uppdaterad.

2. Skyldigheterna i denna artikel och i artikel 13 avseende den databas som avses i punkt 1 i den här artikeln ska inte påverka de skyldigheter som är förenade med den förteckning som avses i artikel 6.1 andra stycket i direktiv 2009/65/EG, det centrala offentliga register som avses i artikel 7.5 andra stycket i direktiv 2011/61/EU, den centrala databas som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 345/2013 och den centrala databas som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 346/2013.

Artikel 13

Standardisering av underrättelser som lämnas till Esma

1. En gång i kvartalet ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten meddela Esma den information som är nödvändig för att upprätta och underhålla den centrala databas som avses i artikel 12 i denna förordning med avseende på underrättelser, skriftliga anmälningar eller uppgifter som avses i artikel 93.1 och 93a.2 i direktiv 2009/65/EG och i artiklarna 31.2, 32.2 och 32a.2 i direktiv 2011/61/EU, samt alla ändringar av dessa uppgifter, om dessa ändringar skulle leda till en ändring av uppgifterna i den centrala databasen.

2. Esma ska inrätta en anmälningsportal där varje behörig myndighet ska ladda upp alla handlingar som avses i punkt 1.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa vilka uppgifter som ska lämnas samt formulär, mallar och förfaranden för kommunikation av de uppgifter från de behöriga myndigheternas sida som avses i punkt 1 och de tekniska arrangemang som krävs för att den anmälningsportal som avses i punkt 2 ska fungera.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 2 februari 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 14

Behöriga myndigheters befogenheter

1. Behöriga myndigheter ska ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. De behöriga myndigheternas befogenheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU samt förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) 2015/760, inbegripet de befogenheter som avser sanktioner eller andra åtgärder, ska också utövas med avseende på de förvaltare som avses i artikel 4 i den här förordningen.

Artikel 15

Ändringar av förordning (EU) nr 345/2013

Förordning (EU) nr 345/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande led läggas till:

”o) *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond, eller på dess vägnar, till potentiella investerare med hemvist eller säte inom unionen i syfte att pröva deras intresse för en godkänd riskkapitalfond som ännu inte är etablerad, eller en godkänd riskkapitalfond som är etablerad men ännu inte anmäld för marknadsföring i enlighet med artikel 15 i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskilt fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den godkända riskkapitalfonden.”

2. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 4a*

1. En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond får bedriva sonderande marknadsföring inom unionen, förutom då den information som presenteras för potentiella investerare

a) är tillräcklig för att göra det möjligt för investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss godkänd riskkapitalfond,

b) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller

c) utgör bolagsordningar, ett prospekt eller emissionsdokument för en ännu ej etablerad godkänd riskkapitalfond och har formen av slutversion.

Om utkast till prospekt eller emissionsdokument tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut, och det ska tydligt anges att

a) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond, och att

b) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

2. De behöriga myndigheterna får inte kräva av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond att de ska anmäla innehållet eller mottagarna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än de som anges i denna artikel, innan förvaltaren inleder sonderande marknadsföring.

3. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska se till att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond genom sonderande marknadsföring och att investerare som kontaktas som en del av sonderande marknadsföring endast får förvärva andelar eller aktier i den berörda godkända riskkapitalfonden om det rör sig om marknadsföring som är tillåten enligt artikel 15.

Professionella investerares teckning, inom 18 månader efter det att förvaltare av en godkänd riskkapitalfond har inlett sonderande marknadsföring, av andelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en godkänd riskkapitalfond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska anses vara resultatet av marknadsföring och ska vara föremål för de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i artikel 15.

4. Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond sända ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Det brevet ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och ge en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de godkända riskkapitalfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i hemmedlemstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som äger eller har ägt rum på dess territorium.

5. En tredje part får endast bedriva sonderande marknadsföring på uppdrag av en auktoriserad förvaltare av en godkänd riskkapitalfond om denna tredje part auktoriserats som ett värdepappersföretag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), som ett kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**), som ett förvaltningsbolag för fondföretag i enlighet med direktiv 2009/65/EG, som en förvaltare av en alternativ investeringsfond i enlighet med direktiv 2011/61/EU, eller som ett anknutet ombud i enlighet med direktiv 2014/65/EU. En sådan tredje part ska omfattas av de villkor som fastställs i denna artikel.

6. En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338)."

Artikel 16

Ändringar av förordning (EU) nr 346/2013

Förordning (EU) nr 346/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande led läggas till:

"o) *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, eller på dess vägnar, till potentiella investerare med hemvist eller säte inom unionen i syfte att pröva deras intresse för en godkänd fond för socialt företagande som ännu inte är etablerad, eller för en godkänd fond för socialt företagande som är etablerad men som ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 16, i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskilt fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den godkända fonden för socialt företagande."

2. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 4a*

1. En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande får bedriva sonderande marknadsföring inom unionen, förutom då den information som presenteras för potentiella investerare

a) är tillräcklig för att göra det möjligt för investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss godkänd fond för socialt företagande,

b) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller

c) utgör bolagsordningar, ett prospekt eller emissionsdokument för en ännu ej etablerad godkänd fond för socialt företagande och har formen av slutversion.

Om utkast till prospekt eller emissionsdokument tillhandahålls får sådana dokument inte innehåller all den relevanta information som behövs för att investerare ska kunna fatta ett investeringsbeslut, och det ska tydligt anges att

a) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande, och

b) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

2. De behöriga myndigheterna får inte kräva av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande att de ska anmäla innehållet eller mottagarna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än de som anges i denna artikel, innan förvaltaren inleder sonderande marknadsföring.

3. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska se till att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande genom sonderande marknadsföring och att investerare som kontaktas som en del av sonderande marknadsföring endast får förvärva andelar eller aktier i den berörda godkända fonden för socialt företagande om det rör sig om marknadsföring som är tillåten enligt artikel 16.

Professionella investerares teckning, inom 18 månader efter det att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande inlett sonderande marknadsföring, av andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en godkänd fond för socialt företagande som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska anses vara resultatet av marknadsföring och ska vara föremål för de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i artikel 16.

4. Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande sända ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Detta brev ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och ge en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de godkända fonder för socialt företagande som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i hemmedlemstaten för förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som äger eller har ägt rum på dess territorium.

5. En tredje part får endast bedriva sonderande marknadsföring på uppdrag av en auktoriserad förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande om denna tredje part auktoriserats som ett värdepappersföretag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), som ett kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**), som ett förvaltningsbolag för fondföretag i enlighet med direktiv 2009/65/EG, som en förvaltare av en alternativ investeringsfond i enlighet med direktiv 2011/61/EU, eller som ett anknutet ombud i enlighet med direktiv 2014/65/EU. En sådan tredje part ska omfattas av de villkor som fastställs i denna artikel.

6. En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).”

Artikel 17

Ändringar av förordning (EU) nr 1286/2014

Förordning (EU) nr 1286/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 32.1 ska ”den 31 december 2019” ersättas med ”den 31 december 2021”.

2. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 första stycket ska ”den 31 december 2018” ersättas med ”den 31 december 2019”.

b) I punkt 2 första stycket ska ”den 31 december 2018” ersättas med ”den 31 december 2019”.

c) I punkt 4 första stycket ska ”den 31 december 2018” ersättas med ”den 31 december 2019”.

Artikel 18

Utvärdering

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen på grundval av ett offentligt samråd, och mot bakgrund av diskussioner med Esma och behöriga myndigheter, genomföra en utvärdering av tillämpningen av denna förordning.

Senast den 2 augusti 2021 ska kommissionen, på grundval av samråd med behöriga myndigheter, Esma och andra berörda intressenter, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om kundinitierade kontakter (reverse solicitation) och efterfrågan på investerarens eget initiativ, med angivande av omfattningen av denna form av teckning av fonder, dess geografiska spridning, inbegripet i tredjeländer, och dess inverkan på passordningen. Rapporten ska även innehålla en granskning av huruvida den anmälningsportal som har upprättats i enlighet med artikel 13.2 bör utvecklas så att alla överföringar av handlingar mellan behöriga myndigheter sker via denna.

Artikel 19

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2019.

Artikel 4.1–4.5, artikel 5.1 och 5.2, artikel 15 och artikel 16 ska dock tillämpas från och med den 2 augusti 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

Sammanfattning av promemorian

Promemorian innehåller förslag till lagändringar med anledning av ändringar som har gjorts i de EU-direktiv som reglerar fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) och att det har införts en EU-förordning om gränsöverskridande distribution av fonder. Förslagen innebär i huvudsak följande.

- Det införs bestämmelser om att fondbolag och AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare ska tillhandahålla funktioner för att bl.a. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna i en värdepappersfond eller en sådan alternativ investeringsfond som marknadsförs i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).
- Det görs ändringar i bestämmelser om den information som fondbolag och AIF-förvaltare ska lämna när de bedriver gränsöverskridande verksamhet inom EES.
- Det införs bestämmelser om skyldigheter för fondbolag och AIF-förvaltare som gäller när de upphör att marknadsföra en värdepappersfond eller en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES. De ska bl.a. lämna ett allmänt erbjudande om inlösen utan avgift av andelar i fonden som innehas av investerare i det landet.
- När det gäller AIF-förvaltare införs bestämmelser om s.k. sonderande marknadsföring. Det innebär att det införs en reglering av möjligheten för AIF-förvaltare att pröva intresset hos potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte får marknadsföras i det land där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte.
- Fondbolag och AIF-förvaltare ska betala en årlig avgift för finansiering av Finansinspektionens verksamhet enligt den nya EU-förordningen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 mars 2022 respektive den dag som regeringen bestämmer.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2004:46) om värdepappersfonder[2]

dels att 1 kap. 6 c–7 §§, 2 kap. 12, 14, 15 och 15 c §§, 4 kap. 20 §, 10 kap. 11 §, 12 kap. 1 a och 10 §§ och 13 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sex nya paragrafer, 1 kap. 8 och 9 §§ och 2 kap. 15 d–15 g §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	6 c §[3]
Ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond efter tillstånd enligt 6 b § ska *vidta nödvändiga åtgärder för att* här i landet kunna	Ett förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond efter tillstånd enligt 6 b § ska här i landet *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andelsägarna,	*1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och* göra utbetalningar till andelsägarna,
– lösa in andelar,	*2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,*
– lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla, och	*3.* hantera klagomål,
– hantera klagomål.	*4. tillhandahålla den information som förvaltningsbolaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,*
	5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt 1–4, och
	6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.
	Uppgifterna ska utföras av förvaltningsbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

[2] Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

[3] Senaste lydelse 2011:882.

tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av förvaltningsbolaget, och

2. förvaltningsbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

6 d §[4]

För den förvaltning av en värdepappersfond som ett förvaltningsbolag utför efter att ha fått tillstånd enligt 6 b § gäller 2 kap. 15 c §, 3 kap., 4 kap. 1–3 och 8–28 §§, 5 kap. 1 och 3–26 §§, 5 a kap., 8 kap. och 9 kap. Det som anges där om fondbolag ska i stället gälla förvaltningsbolaget.

För den förvaltning av en värdepappersfond som ett förvaltningsbolag utför efter att ha fått tillstånd enligt 6 b § gäller 2 kap. 15 c–*15 g §*§, 3 kap., 4 kap. 1–3 och 8–28 §§, 5 kap. 1 och 3–26 §§, 5 a kap., 8 kap. och 9 kap. Det som anges där om fondbolag ska i stället gälla förvaltningsbolaget.

Vid sådan förvaltning som avses i första stycket ska det som anges i 9 kap. 1 § första stycket 1 i stället avse fall när förvaltningsbolagets tillstånd återkallats av behörig myndighet i bolagets hemland eller Finansinspektionen enligt 12 kap. 15 § tredje stycket beslutat att bolaget inte längre får förvalta en värdepappersfond.

7 §[5]

Ett fondföretag som hör hemma inom EES och i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG får marknadsföra andelar i företaget *här i landet* utan tillstånd enligt denna lag. Verksamheten får inledas den dag behörig myndighet i företagets hemland har meddelat företaget att en underrättelse om marknadsföringen lämnats över till Finansinspektionen.

Ett fondföretag som hör hemma inom EES och i sitt hemland har sådant tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* får marknadsföra andelar i företaget *i Sverige* utan tillstånd enligt denna lag. Verksamheten får inledas den dag behörig myndighet i företagets hemland har meddelat företaget att en underrättelse om marknadsföringen lämnats över till Finansinspektionen.

Ett fondföretag som driver verksamheten enligt första stycket ska

[4] Senaste lydelse 2019:1218.
[5] Senaste lydelse 2011:882.

vidta nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna

– göra utbetalningar till andelsägarna,

– lösa in andelar och

– lämna den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Om fondföretaget avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring efter det att verksamheten inletts, ska företaget skriftligen underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs. Fondföretaget ska även underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

Om fondföretaget avser att ändra något som angetts i underrättelsen om marknadsföring efter det att verksamheten inletts, ska företaget *minst en månad* innan ändringen genomförs skriftligen underrätta Finansinspektionen. Fondföretaget ska även underrätta Finansinspektionen om ändringar i handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

Om fondföretaget har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att företaget upphör att marknadsföra andelar i Sverige, ska företaget upphöra med alla erbjudanden om eller placeringar av sådana andelar här i landet från och med dagen då anmälan lämnades in.

8 §[6]

Ett fondföretag som i Sverige marknadsför andelar enligt 7 § ska här i landet tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:

1. behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

2. tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

3. hantera klagomål,

4. tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,

[6] Tidigare 8 § upphävd genom 2013:563.

5. tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt 1–4, och

6. fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Uppgifterna ska utföras av fondföretaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondföretaget, och

2. fondföretaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

9 §[7]

Ett fondföretag som har upphört att i Sverige marknadsföra andelar i företaget enligt 7 § ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare i företaget här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla.

Bestämmelserna i 10 kap. 1, 2 och 3 §§ och 12 kap. 17 och 17 a §§ gäller även för ett sådant fondföretag.

2 kap.

12 §[8]

Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att inrätta en filial i ett annat land inom EES, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och vilka tjänster som ska erbjudas, och

2. uppgift om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparla-

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparla-

[7] Tidigare 9 § upphävd genom 2013:563.
[8] Senaste lydelse 2011:882.

mentets och rådets direktiv 2009/65/EG i det land där filialen ska inrättas, ska planen också innehålla uppgift om	mentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* i det land där filialen ska inrättas, ska planen också innehålla uppgift om
1. fondbolagets system för riskhantering, och	
2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna	2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andelsägarna,	*a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och* göra utbetalningar till andelsägarna,
– lösa in andelar,	
– lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla, samt	*b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,*
– hantera klagomål.	*c)* hantera klagomål*,*
	d) tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,
	e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt a–d, och
	f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga myndigheten i fondföretagets hemland.
	Uppgifterna ska utföras av fondbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska
	1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondbolaget, och
	2. fondbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

14 §[9]

Om ett fondbolag som avses i 12 § ska ändra något som angetts i fondbolagets underrättelse till Finansinspektionen efter det att filialen inrättats, ska fondbolaget skriftligen underrätta inspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen meddela beslut om det inom *en månad från* det att underrättelsen kom in till inspektionen. Behörig myndighet i det andra landet ska omedelbart underrättas om beslutet.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen meddela beslut *och underrätta fondbolaget* om det inom *15 arbetsdagar efter* det att underrättelsen kom in till inspektionen. Behörig myndighet i det andra landet ska omedelbart underrättas om beslutet.

Vid ändring av investerarskydd som avses i 13 § första stycket ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om ändringen. Detsamma gäller vid ändring av de uppgifter som lämnats i det intyg som avses i 13 § andra stycket.

Om Finansinspektionen ingriper enligt 12 kap. mot ett fondbolag med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där filialen finns om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

15 §[10]

Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att erbjuda och tillhandahålla tjänster i ett annat land inom EES utan att inrätta filial där, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om vilka tjänster som ska erbjudas, och
2. uppgift om i vilket land verksamheten ska drivas.

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG i det land där verksamheten ska drivas, ska planen också innehålla uppgift om

Om de tjänster som ska erbjudas innefattar förvaltning av ett fondföretag som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,* i det land där verksamheten ska drivas, ska planen också innehålla uppgift om

1. fondbolagets system för riskhantering, och

[9]Senaste lydelse 2011:882.
[10] Senaste lydelse 2011:882.

2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna	2. åtgärder som fondbolaget vidtagit för att i fondföretagets hemland kunna *tillhandahålla funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andelsägarna,	*a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och* göra utbetalningar till andelsägarna,
– lösa in andelar,	*b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,*
– lämna den information som bolaget är skyldigt att tillhandahålla, och	*c)* hantera klagomål*,*
– hantera klagomål.	*d) tillhandahålla den information som fondföretaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla,*
	e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför enligt a–d, och
	f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med den behöriga myndigheten i fondföretagets hemland.
	Uppgifterna ska utföras av fondbolaget eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska
	1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av fondbolaget, och
	2. fondbolaget tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

15 c §[11]

Avser ett fondbolag som förvaltar värdepappersfonder att marknadsföra andelar i en sådan fond i ett annat land inom EES, ska bolaget underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Bestämmelser om vilka uppgifter och handlingar som underrättelsen ska innehålla finns i kommissionens förordning (EU) nr 584/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller den skriftliga anmälans och fondföretagsintygets form och innehåll, elektronisk kommunikation mellan behöriga myndigheter i samband med

[11] Senaste lydelse 2011:882.

anmälan, förfaranden för kontroller på plats och utredningar samt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

Underrättelsen ska även innehålla

1. den information som är nödvändig, inbegripet fondbolagets adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela bolaget eventuella avgifter som myndigheten tar ut, och

2. uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 92.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034.

Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar från det att en fullständig underrättelse togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas. Tillsammans med underrättelsen ska inspektionen även lämna ett intyg om att värdepappersfonden uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG. Finansinspektionen ska meddela fondbolaget när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar från det att en fullständig underrättelse togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas. Tillsammans med underrättelsen ska inspektionen även lämna ett intyg om att värdepappersfonden uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG*, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034*. Finansinspektionen ska meddela fondbolaget när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Fondbolaget ska offentliggöra de handlingar som lämnats tillsammans med underrättelsen.

15 d §

Ett fondbolag som avser att ändra något som har angetts i en underrättelse enligt 15 c § efter det att verksamheten inletts, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen och behörig myndighet i det land där verksamheten bedrivs senast en månad innan ändringen genomförs.

Om en planerad ändring skulle innebära att fondbolaget inte längre uppfyller kraven i denna lag

eller andra författningar som reglerar verksamheten, ska Finansinspektionen senast 15 arbetsdagar efter det att en anmälan togs emot besluta att ändringen inte får genomföras. Inspektionen ska utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det andra landet om beslutet.

Om Finansinspektionen ingriper mot ett fondbolag enligt 12 kap. med anledning av att bolaget har genomfört en ändring som inte får göras, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i det land där verksamheten drivs om de åtgärder som inspektionen vidtagit.

15 e §

Ett fondbolag som marknadsför andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES enligt 15 c §, får upphöra med marknadsföringen i det landet bara om fondbolaget

1. lämnar ett allmänt erbjudande om inlösen utan avgift av andelar i fonden som innehas av investerare i det landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla andelsägare i det landet,

2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen i det landet, och

3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från dagen då fondbolaget anmäler till Finansinspektionen att marknadsföringen upphör.

Informationen enligt första stycket 1 och 2 ska tydligt beskriva konsekvenserna för andelsägarna om de inte godtar erbjudandet om inlösen av andelar.

15 f §

Fondbolaget ska anmäla sin avsikt att upphöra med marknadsföringen i det landet till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla uppgift om fondbolagets erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal enligt 15 e §.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten drivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta fondbolaget när anmälan har överlämnats.

15 g §

Ett fondbolag ska upphöra med alla erbjudanden om eller placeringar av de andelar i fonden som varit föremål för marknadsföring i det andra landet från och med dagen för att en anmälan enligt 15 f § har lämnats till Finansinspektionen.

Om ett fondbolag har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring enligt 15 c §.

4 kap.

20 §[12]

Informationsbroschyren, faktabladet, den senaste årsberättelsen och, i förekommande fall, den halvårsredogörelse som publicerats därefter ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar i en värdepappersfond. Denne ska, med undantag för de fall som avses i 9 kap. 18 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, även utan begäran tillhandahållas faktabladet i god tid innan avtal ingås.

[12] Senaste lydelse 2019:540.

Om fondbolaget genom marknadsföring erbjuder allmänheten att köpa andelar i en värdepappersfond, ska det av erbjudandet framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå.	*Bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en värdepappersfond finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.*
Om information som anges i 16, 16 a och 28 §§, 5 a kap. 24 § samt *andra stycket denna paragraf* inte lämnas, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.	Om information som anges i 16, 16 a och 28 §§, 5 a kap. 24 § samt *artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156* inte lämnas, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.
Lydelse enligt lagrådsremiss Lagstiftningsåtgärder med anledning av EU:s gröna taxonomiförordning	*Föreslagen lydelse*
10 kap.	
11 §	
Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för	
1. Finansinspektionens verksamhet enligt	
a) denna lag,	
b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,	
	c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156,
c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och	*d*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt	*e*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt
2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.	
Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.	

12 kap.

1 a §[13]

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett fondbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om fondbolaget

1. har fått tillstånd att driva fondverksamhet genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning i strid med 1 kap. 4 §,

3. påbörjar marknadsföring av en av bolaget förvaltad värdepappersfond i ett annat land inom EES innan en underrättelse om detta gjorts hos Finansinspektionen i enlighet med 2 kap. 15 c §,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *6* avseende dessa bestämmelser,

4. inte uppfyller grundläggande krav på organisation och drift av verksamheten enligt 2 kap. 17 eller 17 f § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *12* avseende dessa bestämmelser,

5. åsidosätter sina skyldigheter eller på annat sätt överträder det som anges om uppdragsavtal i 4 kap. 4–6 §§ och 7 § första stycket,

6. påbörjar förvaltning och marknadsföring av en värdepappersfond utan att fondbestämmelserna godkänts enligt 4 kap. 9 §,

7. vid upprepade tillfällen låter bli att upprätta eller tillhandahålla informationsbroschyr, faktablad, årsberättelse och halvårsberättelse i enlighet med 4 kap. 15–21 §§,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *15*, *16*, *18* och *19* avseende dessa bestämmelser,

8. vid upprepade tillfällen placerar medel i en värdepappersfond i strid med det som anges i 5 kap. 1, 3–22, 24 eller 25 § eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *21*, *22*, *24* och *25* avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *17* avseende dessa bestämmelser,

9. inte uppfyller kraven på hantering av risker i 5 kap. 2 § första eller andra stycket eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *23* avseende dessa bestämmelser,

10. i strid med 11 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

11. i strid med 11 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehavet, eller

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finan-

[13] Senaste lydelse 2021:105.

siering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 11 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier i bolaget, ska första stycket 10 och 11 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett fondbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

10 §[14]

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *26*, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Om ett fondbolag inte i tid lämnar de upplysningar som det är skyldigt att göra enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § *32*, får Finansinspektionen besluta att bolaget ska betala en förseningsavgift på högst 100 000 kronor.

13 kap.

1 §[15]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta om det tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 1 kap. 4 § eller 7 kap. 1 §,

2. hur ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla information om de uppgifter som avses i 1 kap. 6 c § första stycket och 8 § första stycket,

3. på vilket språk ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla funktionerna i 1 kap. 6 c § första stycket och 8 § första stycket,

4. på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla information enligt 1 kap. 9 § första stycket,

[14] Senaste lydelse 2021:105.

[15] Senaste lydelse 2021:105.

2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

3. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

4. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

5. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § *tredje* stycket,

6. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

7. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

8. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,

9. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

10. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

5. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 2 kap. 4 §,

6. vilka poster som får räknas in i egna medel enligt 2 kap. 8–10 §§,

7. på vilket språk underrättelsen enligt 2 kap. 15 c § första stycket ska skrivas,

8. hur fondbolaget ska offentliggöra handlingarna enligt 2 kap. 15 c § *fjärde* stycket,

9. hur ett fondbolag eller förvaltningsbolag ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring av en värdepappersfond enligt 2 kap. 15 e §,

10. vilket språk som ska användas i informationen till andelsägare i en värdepappersfond i ett annat land inom EES om avsikten att upphöra med marknadsföring i det landet och inlösen av andelar i fonden enligt 2 kap. 15 e §,

11. hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondbolag eller förvaltningsbolag som har upphört med marknadsföring av andelar i en värdepappersfond i ett annat land inom EES ska förse investerare i det landet och Finansinspektionen med årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 2 kap. 15 e §,

12. vad ett fondbolag ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 2 kap. 17, 17 c och 17 f §§,

13. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 2 kap. 17 g §,

14. hur uppgifter enligt 2 kap. 20 § första stycket ska lämnas,

15. vilken information som ska lämnas i underrättelsen till andelsägare enligt 4 kap. 9 a § och på vilket sätt underrättelsen ska lämnas,

16. villkor som en andelsklass får vara förenad med enligt 4 kap. 10 § andra stycket 2 och under vilka förutsättningar en andelsklass får vara förenad med ett visst villkor,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

12. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

13. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,

14. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,

15. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

16. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

17. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

18. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

19. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

20. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

21. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

22. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

23. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

24. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

25. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med

17. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 4 kap. 20 §,

18. på vilket språk informationen enligt 4 kap. 20 § ska tillhandahållas,

19. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 4 kap. 26 § ska beräknas,

20. hur informationen enligt 4 kap. 28 § ska presenteras,

21. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en värdepappersfond får placeras i enligt 5 kap. 1 § andra stycket första meningen,

22. vilka tekniker och instrument ett fondbolag får använda enligt 5 kap. 1 § tredje stycket samt villkor och gränser för sådan användning,

23. det system för riskhantering ett fondbolag ska ha enligt 5 kap. 2 § första och andra styckena,

24. kriterier för indexfonder enligt 5 kap. 7 §,

25. beräkning av exponeringar enligt 5 kap. 13 och 14 §§,

26. på vilket sätt underrättelsen till andelsägarna enligt 5 a kap. 7 § ska lämnas,

27. vilka fel och försummelser som ska rapporteras enligt 5 a kap. 18 §,

28. förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 5 a kap. 37 och 46 §§,

29. vilka åtgärder ett fondbolag ska vidta för att uppfylla de krav som följer av bestämmelserna i 7 kap. 3 §,

30. vad informationen enligt 8 kap. 8 § ska innehålla, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen,

31. på vilket språk de handlingar som ska lämnas tillsammans med

ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas, *26*. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och *27*. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.	ansökan enligt 8 kap. 19 § ska upprättas, *32*. vilka upplysningar fondbolag, förvaltningsbolag, fondföretag samt förvaringsinstitut ska lämna till Finansinspektionen enligt 10 kap. 2 § första stycket och när upplysningarna ska lämnas, och *33*. sådana avgifter som avses i 10 kap. 11 §.	Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.

Bilaga 4

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 1 kap. 11 och 12 §§, 4 kap. 2 §, 5 kap. 2, 3, 6, 8 och 11 §§, 6 kap. 3 och 6 §§, 10 kap. 3 §, 13 kap. 15 § och 15 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 19 nya paragrafer, 4 kap. 5 a–5 d och 7 a §§, 5 kap. 2 a, 2 b, 4 a och 9 a §§, 6 kap. 2 a–2 d och 5 a–5 d §§, 13 kap. 6 b § och 14 kap. 19 a §, och närmast före 4 kap. 5 a och 7 a §§, 5 kap. 2 b, 4 a och 9 a §§ och 6 kap. 2 a § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	11 §[2]
I denna lag betyder	
1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,	
2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *2014/65/EU*,	2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *(EU) 2019/2034*,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	
4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,	
5. *etablerad*:	
a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,	
b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,	
c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

[2] Senaste lydelse 2017:701.

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltad alternativ investeringsfond genom lån av kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012*, i den ursprungliga lydelsen*,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn*, i den ursprungliga lydelsen*,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag* och *dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

	23. sonderande marknadsföring: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte får marknadsföras efter underrättelse eller tillstånd i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte,
23. specialfond: en alternativ investeringsfond som förvaltas	*24. specialfond*: en alternativ investeringsfond som förvaltas

enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,	enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,
24. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som *avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 24/2009 av den 19 december 2008 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella företag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner, i den ursprungliga lydelsen*, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,	*25*. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i *artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner*, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,
25. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,	*26*. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
26. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och	*27*. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och
27. *värdepappersfond*: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.	*28*. *värdepappersfond*: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

12 §

Denna lag gäller för AIF-förvaltare som är etablerade i Sverige och som förvaltar en eller flera alternativa investeringsfonder, oberoende av om dessa fonder är EES-baserade eller icke EES-baserade.

För utländska AIF-förvaltare gäller bestämmelserna i denna lag i den utsträckning som framgår av 5 kap. och 14 kap. 19–22 §§. För filialer till utländska AIF-förvaltare gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	För utländska AIF-förvaltare gäller bestämmelserna i denna lag i den utsträckning som framgår av 5 kap.*, 13 kap. 6 b §* och 14 kap. 19–22 §§. För filialer till utländska AIF-förvaltare gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

I 2 kap. finns särskilda bestämmelser för AIF-förvaltare som förvaltar portföljer av fonder vars sammanlagda tillgångar inte överstiger vissa tröskelvärden.

4 kap.

2 §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,

2. fonden tillämpar principen om riskspridning,

3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,

4. AIF-förvaltaren *vidtar nödvändiga åtgärder för att* här i landet *kunna*

– göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,

– lösa in andelar eller aktier, och

– lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

4. AIF-förvaltaren här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna, återköpa eller lösa in andelar eller aktier och göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och om betalning för återköp eller inlösen av andelar eller aktier,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden,

d) tillhandahålla den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är

Sonderande marknadsföring till professionella investerare av EES-baserade alternativa investeringsfonder

5 a §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare inte

1. är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,

2. utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller

3. utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

5 b §

En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring enligt 5 a § ska säkerställa att

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen,

2. investerare som kontaktas bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i Sverige, och

3. den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

5 c §

En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring enligt 5 a § skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,

2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och

3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller

har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

5 d §

En AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 5 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till

1. ett värdepappersföretag med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

2. ett kreditinstitut med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

3. ett fondbolag eller ett förvaltningsbolag med tillstånd som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

4. en AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § denna lag eller en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, eller

5. ett anknutet ombud som avses i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelserna i 5 b och 5 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

Sonderande marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder samt vissa matarfonder

7 a §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring

av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i 5 a §.

För den sonderande marknadsföringen ska 5 b–5 d §§ tillämpas.

5 kap.

2 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, förvalta en specialfond.

Tillstånd ges i form av godkännande av specialfondens fondbestämmelser. Tillstånd får ges bara om

1. Finansinspektionen från behörig myndighet i förvaltarens hemland har tagit emot en underrättelse om den planerade verksamheten samt ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

2. förvaltarens verksamhetstillstånd omfattar förvaltning av en alternativ investeringsfond av motsvarande slag som den specialfond som ska förvaltas här i landet,

3. förvaltaren har en rättslig struktur som motsvarar ett aktiebolag, och

4. *AIF-förvaltaren vidtar nödvändiga åtgärder för att* här i landet *kunna*

– göra utbetalningar till andelsägarna,

– lösa in andelar, och

– lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla.

4. *förvaltaren* här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*

a) behandla order om att teckna och lösa in andelar och göra utbetalningar till andelsägarna,

b) tillhandahålla investerare information om hur order kan göras och hur inlösen betalas,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i specialfonden i Sverige,

d) i övrigt tillhandahålla investerare den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla,

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

f) fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen.

Vid prövningen enligt andra stycket ska 4 kap. 9 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder tillämpas. Det som anges där om fondbolag ska i stället avse AIF-förvaltare.

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt andra stycket får marknadsföra andelar i specialfonden till professionella och icke-professionella investerare i Sverige.

2 a §

Uppgifterna i 2 § andra stycket 4 ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av dessa uppgifter ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Sonderande marknadsföring till professionella investerare av EES-baserade alternativa investeringsfonder

2 b §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.

3 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, till professionella investerare i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad EES-baserad alternativ investeringsfond.

Marknadsföring av andelar eller aktier i andra alternativa investeringsfonder än specialfonder får inledas när behörig myndighet i förvaltarens hemland har meddelat förvaltaren att en underrättelse om verksamheten och ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och där tillståndets omfattning och eventuella begränsningar avseende investeringsstrategier framgår har lämnats till Finansinspektionen.

När en AIF-förvaltare har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att förvaltaren upphör att marknads-

föra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i Sverige, får förvaltaren från och med den dagen här i landet inte längre erbjuda eller placera andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som omfattas av anmälan.

Sonderande marknadsföring av icke EES-baserade alternativa investeringsfonder och vissa matarfonder

4 a §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en icke EES-baserad alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i 4 kap. 5 a § andra meningen.

För den sonderande marknadsföringen ska 4 kap. 5 b–5 d §§ tillämpas.

6 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare inte är EES-baserad, gäller dessutom 5 § andra och tredje styckena.

8 §[3]

Verksamhet enligt 1–3 och 5–7 §§ får drivas genom att AIF-förvaltaren inrättar en filial i Sverige eller erbjuder och tillhandahåller tjänster i Sverige från sitt hemland.

Verksamhet enligt 1–3*, 4 a* och 5–7 §§ får drivas genom att AIF-förvaltaren inrättar en filial i Sverige eller erbjuder och tillhandahåller tjänster i Sverige från sitt hemland.

För AIF-förvaltarens verksamhet i Sverige tillämpas 4 kap. 6 § andra stycket vid marknadsföring av andra alternativa investeringsfonder än

1. specialfonder,
2. sådana fonder som får marknadsföras till icke-professionella investerare efter tillstånd enligt 6 §, och
3. sådana fonder som får marknadsföras efter tillstånd enligt 7 §, såvitt gäller sådana icke-professionella investerare som anges i 4 kap. 5 § andra stycket.

Vid förvaltning av en specialfond tillämpas 12 kap. I fråga om verksamhet som drivs genom filial här i landet ska även 8 kap. 1, 1 a, 19–21 och 23 §§ tillämpas. Vid förvaltning enligt 1 § första stycket 1 och 2 § tillämpas även 8 kap. 28 §. För förvaringsinstitut till alternativa investeringsfonder som förvaltas enligt 1 § första stycket 1 eller 2 § tillämpas 9 kap.

Sonderande marknadsföring till professionella investerare

9 a §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare med tillstånd enligt 10 § får i Sverige bedriva sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i 4 kap. 5 a § andra meningen.

För den sonderande marknadsföringen ska 4 kap. 5 b–5 d §§ tillämpas.

11 §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs, utöver det som anges i 10 §, att

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket och *AIF-förvaltaren* driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket och *förvaltaren*

a) här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som

[3] Senaste lydelse 2017:701.

tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen, och

b) driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

2. andelarna eller aktier i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

6 kap.

Sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES

2 a §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får bedriva sonderande marknadsföring av en alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES. Sonderande marknadsföring får bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare uppfyller villkoren i 4 kap. 5 a §.

2 b §

En AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring enligt 2 a § ska säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i det landet. AIF-förvaltaren ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i det landet.

2 c §

En AIF-förvaltare ska inom två veckor efter det att den har inlett sonderande marknadsföring enligt 2 a § skriftligen underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla de uppgifter som anges i 4 kap. 5 c §.

2 d §

En AIF-förvaltare får uppdra åt någon annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 2 a §. Ett sådant uppdrag får bara ges till någon som hör till de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § första stycket.

Bestämmelserna i 2 b och 2 c §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

3 §

En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till professionella investerare i ett annat land inom EES, ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten inleds. Underrättelsen ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,

2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,

3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,	
4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om den marknadsförda fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond,	
5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §, *och*	5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §,
6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare.	6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare*, och*
	7. den information som är nödvändig, inbegripet AIF-förvaltarens adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela förvaltaren eventuella avgifter som myndigheten tar ut.
	Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden till icke-professionella investerare, ska underrättelsen även innehålla uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.
	5 a §
	En AIF-förvaltare som marknadsför andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES enligt 3 §, får upphöra med marknadsföringen i det landet bara om förvaltaren
	1. lämnar ett allmänt erbjudande om att utan avgift återköpa eller lösa in andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden som innehas av investerare i det landet, offentliggör erbjudandet under minst 30 arbetsdagar och riktar det individuellt till alla investerare i det landet,
	2. offentliggör avsikten att upphöra med marknadsföringen i det landet, och

3. avslutar eller ändrar avtal med finansiella mellanhänder eller ombud med verkan från och med den dag då AIF-förvaltaren anmäler till Finansinspektionen att marknadsföringen ska upphöra.

Första stycket 1 gäller inte för slutna alternativa investeringsfonder och fonder som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

5 b §

AIF-förvaltaren ska anmäla sin avsikt att upphöra med marknadsföringen i det landet till Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla uppgift om AIF-förvaltarens erbjudande, offentliggörande och avslutade eller ändrade avtal enligt 5 a §.

Finansinspektionen ska senast 15 arbetsdagar efter det att en fullständig anmälan togs emot lämna över den till behörig myndighet i det land där verksamheten drivs och till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren när anmälan har överlämnats.

5 c §

När en AIF-förvaltare har lämnat in en anmälan till Finansinspektionen enligt 5 b § får förvaltaren från och med den dagen i det andra landet inte längre erbjuda eller placera andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan.

Under en period på 36 månader från dagen för anmälan till Finansinspektionen enligt 5 b § får AIF-förvaltaren inte bedriva sonderande marknadsföring i det landet av andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som avses i anmälan, eller av liknande investeringsstrategier eller

investeringsidéer, i det land där marknadsföringen har upphört.

5 d §

Om en AIF-förvaltare har upphört med marknadsföring i ett annat land inom EES efter en anmälan enligt 5 b §, ska Finansinspektionen underrätta behörig myndighet i det landet om ändringar i de handlingar som har lämnats tillsammans med underrättelsen om marknadsföring enligt 3 §.

6 §

En AIF-förvaltare som avser att göra en väsentlig ändring av något som har angetts i en underrättelse enligt 1 eller 3 § efter det att verksamheten har inletts, ska skriftligen anmäla detta till Finansinspektionen senast en månad innan ändringen genomförs. Om det är fråga om en redan genomförd, oplanerad ändring, ska dock en anmälan göras omedelbart efter en sådan ändring.

Om Finansinspektionen finner att en ändring är godtagbar, ska inspektionen *utan dröjsmål* informera behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om ändringen.

Om Finansinspektionen finner att en ändring är godtagbar, ska inspektionen informera behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om ändringen. *Informationen ska lämnas till den behöriga myndigheten* utan dröjsmål *när det gäller en ändring i en underrättelse enligt 1 §, och senast inom en månad när det gäller en ändring i en underrättelse enligt 3 §.*

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen *utan dröjsmål* underrätta förvaltaren om detta.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, ska inspektionen *inom 15 arbetsdagar efter det att anmälan kom in till inspektionen* underrätta förvaltaren om detta. *Om det gäller en ändring i en underrättelse enligt 3 §, ska Finansinspektionen även underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om att ändringen inte får göras.*

I 14 kap. *finns bestämmelser om ingripanden* mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig *ändring i strid med denna paragraf*.

Om Finansinspektionen ingriper enligt 14 kap. mot en AIF-förvaltare som har genomfört en väsentlig ändring*, ska inspektionen utan onödigt dröjsmål underrätta behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland om de åtgärder som inspektionen vidtagit*.

10 kap.

3 §[4]

Informationsbroschyren och faktabladet ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas den som avser att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare i Sverige. Köparen ska, med undantag för de fall som avses i 9 kap. 18 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, även utan begäran tillhandahållas faktabladet i god tid innan avtal ingås.

Om AIF-förvaltaren genom marknadsföring erbjuder allmänheten att köpa andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i första stycket, ska det av erbjudandet framgå att det finns ett faktablad och en informationsbroschyr och var dessa finns att tillgå.

Bestämmelser om tillgång till information vid marknadsföring av andelar i en alternativ investeringsfond finns även i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.

Om information inte tillhandahålls i enlighet med 2 och 16 §§ *samt* första *och andra styckena* denna paragraf, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

Om information inte tillhandahålls i enlighet med 2 och 16 §§, första *stycket* denna paragraf *och artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156*, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

13 kap.

6 b §

Finansinspektionen har tillsyn över att utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i Sverige enligt 5 kap. 3 eller 6 § följer de lagar och andra författningar som fortfarande gäller för förvaltaren här i landet.

En sådan AIF-förvaltare ska lämna Finansinspektionen

[4] Senaste lydelse 2019:541.

1. den information som krävs enligt föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, och

2. de upplysningar som inspektionen begär.

Lydelse enligt lagrådsremiss Lagstiftningsåtgärder med anledning av EU:s gröna taxonomiförordning

Föreslagen lydelse

15 §

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och
5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,

f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156,

f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och

g) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och

g) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

h) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

19 a §

Om en EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i Sverige enligt 5 kap. 3 eller 6 §

åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar, gäller 19 § i tillämpliga delar.

15 kap.

2 §[5]

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 3 § andra stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka uppgifter en AIF-förvaltare ska lämna enligt 4 kap. 5 c § första stycket och 6 kap. 2 c § första stycket och hur uppgifterna ska lämnas samt hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring enligt 6 kap. 5 a § första stycket 2,

8. hur en AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföringen i ett annat land inom EES enligt 6 kap. 5 b § ska kunna använda medel för distanskommunikation när förvaltaren förser kvarvarande investerare i det land där marknadsföringen upphört och Finans-

[5] Senaste lydelse 2021:107.

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

inspektionen med årsberättelser och information om risk och likviditetshantering samt finansiell hävstång enligt 10 kap. 4, 9 och 10 §§,

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2022.

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Bilaga 4

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder[2]

dels att 4 kap. 7 a § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 4 kap. 7 a § ska utgå,

dels att 5 kap. 2 b § och rubriken närmast före 5 kap. 2 b § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 5 kap. 9 b–9 e §§, av följande lydelse.

Lydelse enligt förslaget i avsnitt 2.2	*Föreslagen lydelse*
5 kap.	
Sonderande marknadsföring till professionella investerare av EES-baserade alternativa investeringsfonder	*Sonderande marknadsföring till professionella investerare*
2 b §	
En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av *EES-baserade* alternativa investeringsfonder under de förutsättningar som anges i det direktivet.	En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av alternativa investeringsfonder under de förutsättningar som anges i det direktivet.
Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	9 b §
	En icke EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt referensland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, bedriva sonderande marknadsföring i Sverige av en

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

[2] Senaste lydelse av
4 kap. 7 a § 2022:000
rubriken närmast före 4 kap. 7 a § 2022:000.

alternativ investeringsfond under de förutsättningar som anges i det direktivet.

Om Sverige är AIF-förvaltarens referensland, ska förvaltaren

1. inom två veckor efter det att förvaltaren har inlett den sonderande marknadsföringen skriftligen underrätta Finansinspektionen, och

2. tillämpa bestämmelserna i 9 c–9 e §§.

Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits,

2. en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen inklusive information om presenterade investeringsstrategier, och

3. en förteckning över de alternativa investeringsfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen.

9 c §

Sonderande marknadsföring enligt 9 b § får, när Sverige är AIF-förvaltarens referensland, bedrivas bara om den information som presenteras för potentiella professionella investerare inte

1. är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss alternativ investeringsfond,

2. utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller

3. utgör fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar i slutversion för en ännu inte etablerad alternativ investeringsfond.

Om utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs

för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut.

I utkast till fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar eller i erbjudandehandlingar ska det tydligt anges att de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond, och att den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig eftersom den är ofullständig och kan komma att ändras.

9 d §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland och bedriver sonderande marknadsföring enligt 9 b § ska säkerställa att

1. investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond genom den sonderande marknadsföringen, och

2. investerare som kontaktas bara får förvärva andelar eller aktier i den alternativa investeringsfonden genom marknadsföring som är tillåten i Sverige.

Om en professionell investerare, inom 18 månader efter det att AIF-förvaltaren har inlett sonderande marknadsföring, tecknar andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för den marknadsföringen eller som etablerats som resultat av marknadsföringen, ska teckningen anses vara ett resultat av den sonderande marknadsföringen. AIF-förvaltaren får tillåta sådan teckning av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond bara om fonden får marknadsföras i Sverige.

9 e §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare som har Sverige som referensland får uppdra åt någon

annan att bedriva sonderande marknadsföring enligt 9 b §. Ett sådant uppdrag får bara lämnas till någon som hör till de kategorier som anges i 4 kap. 5 d § första stycket.

Bestämmelserna i 9 c och 9 d §§ gäller även när AIF-förvaltaren har uppdragit åt någon annan att bedriva den sonderande marknadsföringen.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder[2]

dels att 5 kap. 4 a och 9 a §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 5 kap. 4 a § ska utgå,

dels att nuvarande 5 kap. 9 b–9 e §§ ska betecknas 5 kap. 9 a–9 d §§,

dels att 1 kap. 11 § ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt förslaget i avsnitt 2.2 *Föreslagen lydelse*

1 kap.

11 §

I denna lag betyder

1. *arbetstagarrepresentanter*: detsamma som i artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, i den ursprungliga lydelsen,

2. *direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv *(EU) 2019/2034*,

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. *emittent*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad,

5. *etablerad*:

a) för en alternativ investeringsfond: där fonden har tillstånd eller är registrerad eller, om fonden varken har tillstånd eller är registrerad, där dess stadgeenliga säte eller huvudkontor finns, eller, om fonden inte har något stadgeenligt säte eller huvudkontor, det land till vilket fonden har starkast anknytning,

b) för en AIF-förvaltare: där dess stadgeenliga säte finns,

c) för ett förvaringsinstitut: där dess stadgeenliga säte eller en filial finns,

6. *filial*: avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även en AIF-förvaltares etablering av flera driftställen i ett annat land inom EES än hemlandet eller i ett land utanför EES ska anses som en enda filial,

7. *finansiell hävstång*: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en förvaltad alternativ investeringsfond genom lån av

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160.

[2] Senaste lydelse av

5 kap. 4 a § 2022:000
5 kap. 9 a § 2022:000
5 kap. 9 b § 2022:000
5 kap. 9 c § 2022:000
5 kap. 9 d § 2022:000
5 kap. 9 e § 2022:000
rubriken närmast före 5 kap. 4 a § 2022:000.

kontanter eller värdepapper, eller med användning av derivatinstrument eller på något annat sätt,

8. *finansiella instrument*: detsamma som i 1 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

9. *fondföretag*: detsamma som i 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

10. *holdingbolag*: ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag, vars affärsidé är att fullfölja en eller flera affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som är ett företag som antingen

a) handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad, eller

b) har etablerats inte huvudsakligen för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsredovisning eller andra offentliga handlingar,

11. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

12. *kommissionens delegerade förordning*: kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn,

13. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i en AIF-förvaltare, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersfonder representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av förvaltaren,

14. *marknadsföring*: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

15. *matarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond som

a) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan alternativ investeringsfond (mottagarfond till en alternativ investeringsfond), eller

b) placerar minst 85 procent av sina tillgångar i fler än en mottagarfond till en alternativ investeringsfond förutsatt att dessa fonder har identiska investeringsstrategier, eller

c) på annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan mottagarfond till en alternativ investeringsfond,

16. *moderföretag* och *dotterföretag*: detsamma som i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

17. *mottagarfond till en alternativ investeringsfond*: en alternativ investeringsfond i vilken en annan alternativ investeringsfond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering i enlighet med 15,

18. *nära förbindelser*: detsamma som i 1 kap. 2 § lagen om värdepappersfonder, med den skillnaden att det som anges om fondbolag i stället ska tillämpas på AIF-förvaltare,

19. *onoterat företag*: ett företag som har sitt stadgeenliga säte i ett land inom EES och vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad,

20. *primärmäklare*: kreditinstitut, värdepappersbolag, värdepappersföretag eller annan lagreglerad enhet som står under fortlöpande tillsyn, vilka erbjuder professionella investerare tjänster för att främst finansiera eller som motpart utföra transaktioner med finansiella instrument, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, såsom clearing, avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

21. *professionell investerare*: en investerare som avses i 9 kap. 4 eller 5 § lagen om värdepappersmarknaden,

22. *reglerad marknad*: detsamma som i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte får marknadsföras efter underrättelse *eller tillstånd* i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte,

23. *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom EES, i syfte att pröva deras intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte får marknadsföras efter underrättelse i det land inom EES där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte,

24. *specialfond*: en alternativ investeringsfond som förvaltas enligt denna lag och uppfyller de särskilda villkoren i 12 kap.,

25. *specialföretag för värdepapperisering*: ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EU) 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner, och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

26. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

27. *särskild vinstandel*: en andel av en alternativ investeringsfonds vinst som tillfaller AIF-förvaltaren som ersättning för förvaltningen, exklusive eventuell andel av fondens vinst som tillfaller förvaltaren som avkastning på en investering som gjorts i fonden av förvaltaren, och

28. *värdepappersfond*: detsamma som 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen om värdepappersfonder.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Bilaga 4

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 12 §, 4 kap. 2 § och 5 kap. 3, 6, 11 och 18 §§ lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2014:797) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2014:797	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	
12 §	
Denna lag gäller för AIF-förvaltare som är etablerade i Sverige och som förvaltar en eller flera alternativa investeringsfonder, oberoende av om dessa fonder är EES-baserade eller icke EES-baserade.	
För utländska AIF-förvaltare gäller bestämmelserna i denna lag i den utsträckning som framgår av 5 kap., 5 a kap., 8 kap. 28, 30–36 §§ och 14 kap. 19–22 §§. För filialer till utländska AIF-förvaltare gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.	För utländska AIF-förvaltare gäller bestämmelserna i denna lag i den utsträckning som framgår av 5 kap., 5 a kap., 8 kap. 28, 30–36 §§, *13 kap. 6 b §* och 14 kap. 19–22 §§. För filialer till utländska AIF-förvaltare gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.
I 2 kap. finns särskilda bestämmelser för AIF-förvaltare som förvaltar portföljer av fonder vars sammanlagda tillgångar inte överstiger vissa tröskelvärden.	
4 kap.	
2 §	
En AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 1 § får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om	
1. fondens enda syfte är att göra kollektiva investeringar i sådana tillgångar som avses i 12 kap. 13 § med kapital från allmänheten eller från en särskilt angiven och avgränsad krets investerare,	
2. fonden tillämpar principen om riskspridning,	
3. fondens andelar eller aktier på begäran av andels- eller aktieägarna återköps eller inlöses med medel ur fondens tillgångar,	
4. AIF-förvaltaren *vidtar nödvändiga åtgärder för att* här i landet *kunna*	4. AIF-förvaltaren här i landet *tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:*
– göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,	*a) behandla order om att teckna, återköpa eller lösa in andelar eller aktier och göra utbetalningar till andels- eller aktieägarna,*
– lösa in andelar eller aktier, och	
– lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och	*b) tillhandahålla investerare information om hur order kan*

göras och om betalning för återköp eller inlösen av andelar eller aktier,

c) underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i den alternativa investeringsfonden,

d) tillhandahålla den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla, och

e) tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför, och

5. det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

Uppgifterna ska utföras av AIF-förvaltaren eller en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda. Om en tredje part utför någon av uppgifterna ska

1. detta dokumenteras genom ett skriftligt avtal där det anges vilka av uppgifterna som inte utförs av AIF-förvaltaren, och

2. AIF-förvaltaren tillhandahålla den tredje parten alla relevanta uppgifter och handlingar.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

5 kap.

3 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, utan tillstånd enligt denna lag, till professionella investerare i Sverige marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad

1. EES-baserad alternativ investeringsfond,
2. icke EES-baserad alternativ investeringsfond, eller
3. matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad.

Marknadsföring av andelar eller aktier i andra alternativa investeringsfonder än specialfonder får inledas när behörig myndighet i förvaltarens hemland har meddelat förvaltaren att en underrättelse om verksamheten och ett intyg om att förvaltaren har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och där tillståndets omfattning och eventuella begränsningar avseende investeringsstrategier framgår har lämnats till Finansinspektionen.

När en AIF-förvaltare har lämnat in en anmälan till behörig myndighet i hemlandet om att förvaltaren upphör att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i Sverige, får förvaltaren från och med den dagen här i landet inte längre erbjuda eller placera andelar eller aktier i den alternativa investeringsfond som omfattas av anmälan.

6 §

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som i sitt hemland har tillstånd som avses i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och AIF-förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Om marknadsföringen avser andelar eller aktier i en icke EES-baserad alternativ investeringsfond eller en matarfond till en alternativ investeringsfond vars mottagarfond, eller dess förvaltare, inte är EES-baserad, krävs dessutom att kraven för marknadsföring till professionella investerare i Sverige är uppfyllda.

11 §

En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att

1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller

1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller

2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och

3. förvaltaren

a) uppfyller kraven som anges i 10 § och driver motsvarande verksamhet och står under betryggande tillsyn av en tillsynsmyndighet i det land där förvaltaren är etablerad, eller

b) får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt 10 g, 10 h, 10 i eller 10 j §.

För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

18 §

En underrättelse om marknadsföring enligt 16 eller 17 § ska innehålla

1. en verksamhetsplan med uppgifter om vilken fond som ska marknadsföras, var den är etablerad och i vilka länder marknadsföringen ska ske,

2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande handlingar,

3. uppgift om fondens förvaringsinstitut,

4. uppgift om var mottagarfonden är etablerad, om marknadsföringen avser en matarfond till en alternativ investeringsfond,

5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §, *och*

6. information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare.

5. en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 §,

6 information om de arrangemang som har fastställts för marknadsföringen och, i tillämpliga fall, vilka åtgärder som har fastställts för att förhindra att marknadsföring sker till icke-professionella investerare*, och*

7. den information som är nödvändig, inbegripet AIF-förvaltarens adress, för att behörig myndighet i det land där verksamheten ska drivas ska kunna fakturera eller meddela förvaltaren eventuella avgifter som myndigheten tar ut.

Om AIF-förvaltaren avser att marknadsföra andelarna eller aktierna i den alternativa investeringsfonden till icke-professionella investerare, ska underrättelsen även innehålla uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

För underrättelseförfarandet, väsentliga ändringar av något som har angetts i en underrättelse och Finansinspektionens handläggning tillämpas 6 kap. 5 och 6 §§. Finansinspektionen ska, utöver det som anges i 6 kap.

5 § tredje stycket, lämna information till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om att förvaltaren får börja marknadsföra den alternativa investeringsfonden i värdlandet samt informera myndigheten och berörda behöriga myndigheter om inspektionen finner att en ändring som avses i 6 kap. 6 § är godtagbar och medför antingen att vissa alternativa investeringsfonder inte längre marknadsförs eller att ytterligare alternativa investeringsfonder kommer att marknadsföras.

Förslag till lag om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 11 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2014:798) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2014:798	*Föreslagen lydelse*
5 kap.	
11 §	
En icke EES-baserad AIF-förvaltare får, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en av förvaltaren förvaltad alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige. För tillstånd krävs att	
1. fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket, eller	1. *AIF-förvaltaren och* fonden uppfyller kraven i 4 kap. 2 § första stycket *och förvaltaren här i landet tillhandahåller funktioner för att fungera som kontaktpunkt för kommunikation med Finansinspektionen*, eller
2. andelarna eller aktierna i fonden är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES och det finns ett faktablad för fonden som uppfyller kraven i 10 kap. 2 §, och	
3. förvaltaren får marknadsföra andelar eller aktier i fonden till professionella investerare enligt denna lag.	
	För AIF-förvaltaren gäller även 4 kap. 2 § andra stycket.

Förslag till lag om ändring i lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2021:109) om ändring i lagen (2019:542) om ändring i lagen (2018:1798) om ändring i lagen (2018:545) om ändring i lagen (2017:1148) om ändring i lagen (2014:797) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:109	*Föreslagen lydelse*

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,

2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,

3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4 och 8 § tredje stycket och 5 kap. 5 § tredje stycket,

4. vilka uppgifter en AIF-förvaltare ska lämna enligt 4 kap. 5 c § första stycket och 6 kap. 2 c § första stycket och hur uppgifterna ska lämnas samt hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring enligt 6 kap. 5 a § första stycket 2,

8. hur en AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföringen i ett annat land inom EES enligt 6 kap. 5 b § ska kunna använda medel för distanskommunikation när förvaltaren förser kvarvarande investerare i det land där marknadsföringen upphört och Finansinspektionen med årsberättelser och information om risk och likviditetshantering samt finansiell hävstång enligt 10 kap. 4, 9 och 10 §§,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5 och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Förslag till lag om ändring i lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 15 kap. 2 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2021:110) om ändring i lagen (2019:543) om ändring i lagen (2018:1799) om ändring i lagen (2018:546) om ändring i lagen (2017:1149) om ändring i lagen (2014:798) om ändring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:110	*Föreslagen lydelse*

15 kap.

2 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 3 kap. 2 § tredje stycket,
2. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta om förvaltaren tar emot medel med redovisningsskyldighet enligt 3 kap. 2 a §,
3. vad en AIF-förvaltare ska iaktta för att uppfylla skyldigheterna i 4 kap. 2 § första stycket 4,

4. vilka uppgifter en AIF-förvaltare ska lämna enligt 4 kap. 5 c § första stycket och 6 kap. 2 c § första stycket och hur uppgifterna ska lämnas samt hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras enligt 4 kap. 5 b § första stycket 3 och 6 kap. 2 b § första stycket,

5. tillhandahållande av information om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket 1,

6. på vilket språk informationen om de uppgifter som utförs genom sådana funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket och 11 § första stycket ska tillhandahållas,

7. hur en AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra

med marknadsföring enligt 6 kap. 5 a § första stycket 2,

8. hur en AIF-förvaltare som har upphört med marknadsföringen i ett annat land inom EES enligt 6 kap. 5 b § ska kunna använda medel för distanskommunikation när förvaltaren förser kvarvarande investerare i det land där marknadsföringen upphört och Finansinspektionen med årsberättelser och information om risk och likviditetshantering samt finansiell hävstång enligt 10 kap. 4, 9 och 10 §§,

4. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

5. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

6. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

7. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

8. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

9. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

10. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

11. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

12. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

13. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

14. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5

9. vilka poster som får räknas in i startkapitalet och kapitalbasen enligt 7 kap. 1–4 §§,

10. vilka åtgärder en AIF-förvaltare ska vidta för att uppfylla de krav som följer av 8 kap. 1 a §,

11. vilka uppgifter som ska ingå i en underrättelse enligt 8 kap. 14 § och i en ansökan om godkännande enligt 8 kap. 16 §, samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

12. en AIF-förvaltares ersättningssystem och vad förvaltaren ska iaktta för att uppfylla villkoren enligt 8 kap. 22 §,

13. hur uppgifter enligt 8 kap. 25 § första stycket ska lämnas,

14. vilka uppgifter som ska ingå i en informationsbroschyr enligt 10 kap. 1 § och 12 kap. 7 §,

15. vilka uppgifter som ska ingå i ett faktablad enligt 10 kap. 2 § och 12 kap. 8 §,

16. tillhandahållande av informationsbroschyr och faktablad enligt 10 kap. 3 §,

17. hur volatiliteten i skillnaden mellan fondens avkastning och jämförelseindexets avkastning enligt 10 kap. 14 § ska beräknas,

18. hur informationen enligt 10 kap. 16 § ska presenteras,

19. vilka uppgifter som ska ingå i underrättelser enligt 11 kap. 4, 5

och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

15. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

16. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

17. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

18. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

19. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

20. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

21. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

22. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

23. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

24. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

och 7 §§ samt vilken information och vilka handlingar som samtidigt ska lämnas till Finansinspektionen,

20. vad AIF-förvaltaren ska iaktta för att uppfylla bestämmelserna i 12 kap. 3 §,

21. innehåll i årsberättelser och halvårsredogörelser enligt 12 kap. 10 §,

22. kriterier för de finansiella tillgångar som medel i en specialfond får placeras i, vilka tekniker och instrument en AIF-förvaltare får använda samt villkor och gränser för sådan användning, det system för riskhantering som en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder ska ha och beräkning av exponeringar enligt 12 kap. 13 §,

23. på vilket sätt underrättelse ska lämnas, vilka fel och försummelser som ska rapporteras till Finansinspektionen samt förutsättningar för överföring av finansiella instrument och förvaltning enligt 12 kap. 14 §,

24. hur beräkning och redovisning av en specialfonds risknivå ska utföras enligt 12 kap. 15 §,

25. vilken information som ska lämnas till andelsägare, hur den ska utformas, på vilket sätt den ska tillhandahållas och vad som ska bifogas informationen enligt 12 kap. 16 §,

26. vad som vid förvaltning av specialfonder ska iakttas för att uppfylla skyldigheterna i 12 kap. 19 §,

27. vilka upplysningar AIF-förvaltare ska lämna till Finansinspektionen enligt 13 kap. 6 §,

28. avgifter enligt 13 kap. 15 §, samt

29. på vilket språk handlingar som avses i denna lag ska upprättas.

Bilaga 5

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Domstolsverket, Finansinspektionen, Fjärde AP-fonden, Fondbolagens förening, Förvaltningsrätten i Stockholm, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Kammarrätten i Stockholm, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konsumentverket, Näringslivets Regelnämnd, Pensionsmyndigheten, Regelrådet, Sjätte AP-fonden, Sparbankernas Riksförbund, Sveriges advokatsamfund och Swedish Private Equity & Venture Capital Association.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Andra AP-fonden, Företagarna, Första AP-fonden, Sjunde AP-fonden, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen och Tredje AP-fonden.

Parallelluppställning över genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160

Artikel i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar	**Ny/ersatt artikel i direktiv 2009/65/EG (UCITS-direktivet) och direktiv 2011/61/EU (AIFM-direktivet)**	**Svenska bestämmelser**
1.1	17.8 andra och tredje styckena i UCITS-direktivet	2 kap. 14 § andra och fjärde styckena lagen (2004:46) om värdepappersfonder (förkortad LVF). I övrigt bedöms artikeln uppfylld i gällande rätt, se avsnitt 6.2.4.
1.2	77 i UCITS-direktivet	Artikeln i UCITS-direktivet har utgått och motsvarande svenska bestämmelser i 4 kap. 20 § LVF tas bort, se avsnitt 6.4.1.
1.3	91.3 i UCITS-direktivet	Artikeln i UCITS-direktivet har utgått och det finns inte några motsvarande svenska bestämmelser, se avsnitt 6.4.2.
1.4	92 i UCITS-direktivet	1 kap. 8 § LVF och föreskrifter på lägre nivå än lag
1.5	93.1 i UCITS-direktivet	2 kap. 15 c § andra stycket LVF
	93.8 första stycket i UCITS-direktivet	1 kap. 7 § andra stycket och 2 kap. 15 d § första stycket LVF
	93.8 andra stycket i UCITS-direktivet	2 kap. 15 d § andra stycket LVF

	93.8 tredje stycket i UCITS-direktivet	2 kap. 15 d § tredje stycket LVF. I övrigt bedöms artikeln uppfylld i gällande rätt, se avsnitt 6.2.3.
1.6	93a.1 första och andra styckena i UCITS-direktivet	1 kap. 9 § LVF och föreskrifter på lägre nivå än lag
	93a.1 tredje stycket i UCITS-direktivet	1 kap. 7 § tredje stycket LVF och föreskrifter på lägre nivå än lag
	93a.2 i UCITS-direktivet	2 kap. 15 e § första och andra styckena LVF
	93a.3 i UCITS-direktivet	2 kap. 15 e § tredje och fjärde styckena LVF
	93a.4 i UCITS-direktivet	1 kap. 9 a § och 4 kap. 18, 20 och 21 §§ LVF och 30 kap. 1, 2 och 9 §§ och 32 kap. 6 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder, se avsnitt 6.3.3.
	93a.5 i UCITS-direktivet	2 kap. 15 f § LVF
	93a.6 i UCITS-direktivet	1 kap. 9 a § LVF
	93a.7 i UCITS-direktivet	Föreskrifter på lägre nivå än lag
1.7	95.1 a i UCITS-direktivet	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
2.1	4.1 aea i AIFM-direktivet	1 kap. 11 § 23 lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (förkortad LAIF)
2.2	30a.1 första stycket i AIFM-direktivet	4 kap. 5 a §, 5 kap. 2 b § och 6 kap. 2 a § LAIF
	30a.1 andra stycket i AIFM-direktivet	4 kap. 5 a § och 6 kap. 2 a § LAIF
	30a.1 tredje stycket i AIFM-direktivet	Det ställs inte upp något krav på förhandsanmälan eller några andra krav utöver dem i artikel 30a, se avsnitt 7.1.5.
	30a.2 första stycket i AIFM-direktivet	4 kap. 5 b § och 6 kap. 2 b § LAIF
	30a.2 andra stycket i AIFM-direktivet	4 kap. 5 b § och 6 kap. 2 b § LAIF

	30a.2 tredje stycket i AIFM-direktivet	4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § LAIF och föreskrifter på lägre nivå än lag
	30a.3 i AIFM-direktivet	4 kap. 5 d § och 6 kap. 2 d § LAIF
	30a.4 i AIFM-direktivet	4 kap. 5 b § och 6 kap. 2 b § LAIF och föreskrifter på lägre nivå än lag
2.3	32.7 andra, tredje och fjärde styckena i AIFM-direktivet	6 kap. 6 § andra–fjärde styckena och 14 kap. LAIF
2.4	32a.1 första stycket i AIFM-direktivet	5 kap. 7 a § LAIF och föreskrifter på lägre nivå än lag
	32a.1 andra stycket i AIFM-direktivet	5 kap. 7 b § LAIF
	32a.2 i AIFM-direktivet	6 kap. 5 a § LAIF
	32a.3 första stycket i AIFM-direktivet	6 kap. 5 a § LAIF
	32a.3 andra stycket i AIFM-direktivet	6 kap. 5 a § LAIF
	32a.3 tredje stycket i AIFM-direktivet	5 kap. 7 b § LAIF
	32a.4 i AIFM-direktivet	5 kap. 7 c § första stycket och 10 kap. 4 och 8–10 §§ LAIF, se avsnitt 7.4.3.
	32a.5 i AIFM-direktivet	6 kap. 5 b § LAIF
	32a.6 i AIFM-direktivet	5 kap. 7 c § andra stycket LAIF
	32a.7 i AIFM-direktivet	5 kap. 7 c § andra stycket LAIF
	32a.8 i AIFM-direktivet	Föreskrifter på lägre nivå än lag
2.5	33.6 andra och tredje styckena i AIFM-direktivet	6 kap. 6 § tredje och fjärde styckena och 14 kap. LAIF
2.6	43a.1 i AIFM-direktivet	5 kap. 2, 6 och 11 §§ LAIF och föreskrifter på lägre nivå än lag

Bilaga 6		43a.2 i AIFM-direktivet	Det ställs inte upp något krav på fysisk närvaro i Sverige, se avsnitt 7.2.2 och författningskommentarerna till 5 kap. 2 a, 6 och 11 §§ LAIF.
		43a.3 första stycket i AIFM-direktivet	5 kap. 2 a, 6 och 11 §§ LAIF och föreskrifter på lägre nivå än lag
		43a.3 andra stycket i AIFM-direktivet	5 kap. 11 § LAIF
	2.7	69a i AIFM-direktivet	Artikeln riktar sig inte till medlemsstaterna
	2.8	Leden i och j i bilaga IV till AIFM-direktivet	6 kap. 3 § första stycket 7 och andra stycket LAIF
	3	–	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder
	4 och 5	–	Artiklarna riktar sig inte till medlemsstaterna
	6 och 7	–	–